

MARȚI 24 MARTIE 2009

PREZIDEAZĂ: DNA ROTHE

Vicepreședintă

1. Deschiderea ședinței

(Sesiunea a fost deschisă la ora 9.00)

2. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

3. Cartea verde privind coeziunea teritorială și stadiul dezbaterilor privind viitoarea reformă a politicii de coeziune - Cele mai bune practici din domeniul politicii regionale și obstacolele din calea utilizării fondurilor structurale - Dimensiunea urbană a politicii de coeziune în noua perioadă de programare - Caracterul complementar și coordonarea politicii de coeziune și a măsurilor de dezvoltare rurală - Punerea în aplicare a Regulamentului privind fondurile structurale 2007-2013: rezultatele negocierilor privind strategiile naționale de coeziune și programele operaționale - O inițiativă europeană de dezvoltare a microcreditelor în sprijinul creșterii și a ocupării forței de muncă (dezbateri)

Președinta – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă dezbateri comune privind următoarele rapoarte:

- A60083/2009 al dlui van Nistelrooij, în numele Comisiei pentru dezvoltare regională, referitor la Cartea verde privind coeziunea teritorială și dezbaterile referitoare la viitoarea reformă a politicii de coeziune [2008/2174(INI)];-

- A60095/2009 al dnei Krehl, în numele Comisiei pentru dezvoltare regională, privind cele mai bune practici din domeniul politicii regionale și obstacolele din calea utilizării fondurilor structurale (2008/2061(INI));-

- A60031/2009 al dlui Vlasák, în numele Comisiei pentru dezvoltare regională, privind dimensiunea urbană a politicii de coeziune în noua perioadă de programare [2008/2130(INI)];-

- A60042/2009 al dlui Roszkowski, în numele Comisiei pentru dezvoltare regională, privind complementaritățile și coordonarea politicii de coeziune cu măsurile de dezvoltare rurală [2008/2100(INI)];-

- A60108/2009 al dlui Mikolášik, în numele Comisiei pentru dezvoltare regională, privind punerea în aplicare a Regulamentului privind fondurile structurale 2007-2013: rezultatele negocierilor privind strategiile de coeziune națională și programele operaționale [2008/2183(INI)]; și

- A60041/2009 al dlui Becsey, în numele Comisiei pentru afaceri economice și monetare, privind o inițiativă europeană de dezvoltare a microcreditelor în sprijinul creșterii și ocupării forței de muncă [2008/2122(INI)].-

Lambert van Nistelrooij, raportor – (NL) Dnă președintă, dorința expresă a Comisiei pentru dezvoltare regională a Parlamentului este organizarea unei singure dezbateri comune privind viitorul politicii de coeziune, la finalul acestei legislaturi, însă, astăzi și mâine, nu mai puțin de cinci rapoarte importante ale unor membri ai acestei adunări urmează a fi dezbătute și, cu atât de puțin timp înainte de alegerile europene, acestea vor fi, de asemenea, votate. Avem de a face cu cel mai mare buget al Comunității Europene și cu componenta cea mai vizibilă în ceea ce îi privește pe cetățeni. Datorită politicii de coeziune, Europa are o înfățișare care vădește interconectare și solidaritate. Nicio altă parte a lumii nu a generat un nivel atât de înalt de coeziune reciprocă. De asemenea, coeziunea reprezintă încă o dată un obiectiv central al noului Tratat de la Lisabona. Acesta adaugă și o a treia componentă, aceea a coeziunii teritoriale.

Vremurile neobișnuite impun formularea unor răspunsuri noi. Criza financiară, concurența înăsprită ca urmare a globalizării, criza climatică și eșecul de până acum de a îndeplini obiectivele de la Lisabona necesită o abordare mai integrată, alături de consolidarea și eforturile de îmbunătățire a politicii regionale. Aceste chestiuni sunt tratate în prezenta carte verde. Această carte verde nu este sub nicio formă un document obișnuit, ci reprezintă un apel pentru o mai bună guvernare și coeziune teritorială, care, de asemenea, critică

situațiile în care unele regiuni se dezvoltă foarte mult și zonele marilor orașe înregistrează progrese, în timp ce alte regiuni sunt lăsate în urmă. Acest fel de Europă nu corespunde așteptărilor acestui Parlament. În cadrul acestei dezbateri comune de astăzi, vom stabili, așadar, și orientările pentru perioada de după 2013, ulterioară revizuirii legislației, cu care vom începe următoarea legislatură, în urma alegerilor.

Voi enumera pe scurt cele mai importante aspecte ale acestei dezbateri și ale coeziunii teritoriale. În 2005, dl Guellec a expus dorințele Parlamentului în raportul său. Noua dimensiune teritorială este stabilită acum ca obiectiv permanent la articolele 13 și 174 din noul Tratat de la Lisabona. Așa cum spuneam, aceasta este o opoziție clară față de o Europă asimetrică, alcătuită dintr-un număr de regiuni aflate în plin avânt și numeroase zone rurale care sunt lăsate în urmă. Această dimensiune teritorială reprezintă simultaneitatea unității și diversității centrelor de excelență sau *pôles d'excellence* și poziția specifică a altor regiuni și locuri cu propriile lor calități și propria varietate. Coeziunea teritorială completează, de asemenea, politica existentă de coeziune economică și socială. Este vorba despre un concept integrat. Acesta oferă o perspectivă asupra efectelor unei Comunități bazate pe sectoare și ale activităților descentralizate, precum cercetarea și dezvoltarea, politica agricolă comună, traficul și transporturile, situația privind locurile de muncă și combaterea schimbărilor climatice.

Consultările din ultimele șase luni par să sugereze că, în linii mari, conceptul de coeziune teritorială a fost acceptat, iar acest lucru trebuie salutat. Conceptul include concentrarea și, în același timp, conectivitatea și cooperarea, fiind un concept pe care dorim să îl dezvoltăm în continuare în perioada următoare.

Constanze Angela Krehl, raportoare – (DE) Dnă președintă, dnă comisar, doamnelor și domnilor, politica de coeziune este importantă pentru Europa. Ea este o expresie a solidarității. Cu toate acestea, politica de coeziune nu este necesară doar pentru acei membri ai societății noastre care se presupune că sunt mai slabi. Toți cetățenii noștri au nevoie de o politică de solidaritate și de integrare europeană. Acest lucru îngreunează cu atât mai mult situația atunci când fondurile structurale nu sunt deloc utilizate în regiuni, al căror număr depășește 260 în Uniunea Europeană. Aceasta nu se datorează faptului că sprijinul nu este necesar, ci faptului că obstacolele din calea obținerii fondurilor sunt prea greu de depășit. Unele dintre aceste obstacole sunt create pe plan intern. Desigur, o condiție elementară importantă constă în respectarea regulilor și instituirea unor sisteme de control pentru a se asigura că banii furnizați de contribuabilii europeni sunt utilizați în mod corect. Însă aceasta nu trebuie să ducă la conceperea unor formulare de cerere și a unor explicații privind modul în care pot fi obținute fondurile care să fie atât de lungi și de greu de înțeles, încât să ai nevoie de un doctorat pentru a le înțelege.

De aceea, în raportul meu, solicit adoptarea unor măsuri specifice pentru reducerea birocrăției la nivel european, deoarece noi suntem responsabili de acest lucru. De exemplu, sistemul de controale ar trebui simplificat, sarcinile administrative impuse proiectelor ar trebui reduse, iar dimensiunile proiectelor ar trebui modificate. Mai mult, practicile privind proiectele ar trebui simplificate, clarificate, accelerate și orientate într-o mai mare măsură către rezultate. Cu toate acestea, sunt convinsă că se poate face ceva în această privință și la nivel național și regional.

Cea de-a doua parte a raportului meu se referă la cele mai bune practici din domeniul politicii de coeziune. Nu trebuie să reinventăm roata, pentru că acest lucru nu ar fi nici eficient, nici inteligent. De aceea, trebuie să găsim un sistem prin care exemplele de proiecte reușite să poată fi puse la dispoziția celorlalți pentru a putea fi utilizate. Întrucât, în fiecare an, există zeci de mii de proiecte în cadrul politicii de coeziune, cheia constă în identificarea, selectarea și oferirea de informații despre proiectele exemplare ale regiunilor. După părerea mea, Comisia a făcut deja câțiva pași importanți în acest domeniu, de exemplu prin inițiativa RegioStars, însă progrese suplimentare sunt necesare.

În unele dintre domeniile pe care eu le consider a fi cheie, raportul propune criterii de selecție a acestor proiecte. Printre domeniile-cheie se numără cercetarea și inovația, crearea de locuri de muncă de înaltă calitate, sprijinirea IMM-urilor, proiectele legate de climat, dezvoltarea urbană integrată și dezvoltarea proiectelor bazate pe parteneriatul public-privat, pentru a numi doar câteva. De exemplu, criteriile de selecție a proiectelor care ilustrează cele mai bune practici ar putea fi calitatea și durabilitatea proiectelor, forța de impulsare la nivelul regiunii și al Uniunii Europene, utilizarea eficientă a resurselor și, bineînțeles, capacitatea acestora de a fi transferate în alte regiuni.

Exemple adecvate pot fi găsite pretutindeni. În appendicele raportului, am enumerat câteva proiecte despre care am fost informată ca urmare a muncii de teren întreprinse în regiuni. Acestea provin din toate statele membre. Aș dori să menționez câteva dintre aceste proiecte aici: un centru de excelență pentru tehnologiile de mediu în Slovenia, Centrul de mobilitate Burgenland din Austria, competiția „vânătoarea de creiere” din

Estonia, noua clădire a Institutului Fraunhofer pentru terapie celulară și imunologie din Germania, parcul științific din Granada, Spania și dezvoltarea zonei urbane problematice a Leipzig-ului de Est din Germania.

În cele din urmă, în calitate de raportoare și coordonatoare a grupului meu, țin să le adresez cele mai calde mulțumiri colegilor mei, pentru cooperarea de care au dat dovadă nu numai la acest raport, ci și pe parcursul ultimilor cinci ani. De asemenea, vreau să mulțumesc Comisiei Europene, Comisiei pentru dezvoltare regională și tuturor angajaților implicați pentru cooperarea lor. Sper că vom putea continua să colaborăm în acest mod și în viitor.

(Aplauze)

Oldřich Vlasák, raportor – (CS) Dnă comisar, doamnelor și domnilor, aș dori să fac o scurtă prezentare a raportului privind dimensiunea urbană a politicii de coeziune. Acest raport examinează opțiunile și implicarea orașelor în administrarea și utilizarea banilor europeni în actuala perioadă de programare. Este un raport care, în același timp, oferă îndrumare și constituie o sursă de inspirație privind modalitatea de adaptare a regulilor fondurilor structurale astfel încât acestea să răspundă mai bine nevoilor orașelor și metropolelor europene. În întocmirea raportului m-am bazat nu numai pe studiile științifice și opiniile experților din cadrul grupurilor de interese precum Consiliul Municipalităților și Regiunilor din Europa și EUROCITIES, ci, mai presus de toate, pe experiența directă și opiniile primarilor, consilierilor, oficialilor primăriilor, managerilor de proiect și ale tuturor celor implicați în activități legate de fondurile europene. Una dintre întâlnirile încurajatoare, care ne-au oferit posibilitatea unor discuții comune privind dimensiunea urbană, a fost un eveniment numit Ziua Urbană Europeană, pe care l-am organizat împreună cu parteneri la începutul lunii februarie la Praga, în cadrul președinției ceha a UE. Doresc să le mulțumesc încă o dată dnei comisar Hübner, dlui Svoboda și colegilor mei, dl Olbrycht, dl Beupuy și dna Kallenbach, pentru participarea și contribuția lor activă.

Este normal ca atenția noastră să se concentreze asupra orașelor. Dintre cei aproximativ 500 de milioane de locuitori ai UE, 80% trăiesc în orașe. În orașe sunt situate marea majoritate a locurilor de muncă, a firmelor și a centrelor de educație. Orașele generează peste 70% din TVA-ul Europei. Orașele reprezintă, așadar, o forță de impulsare clară pentru creșterea economică a întregii Europe, ceea ce le face cu atât mai importante în vremurile de criză pe care le trăim. Cu toate acestea, numeroase orașe se confruntă cu o serie de probleme grave. Prin urmare, orașele și zonele urbane necesită o atenție specială în cadrul politicii de coeziune.

Aș dori să subliniez două idei principale din textul raportului. Prima se referă la chestiunea subdelegării, care înseamnă transferarea către orașe a controlului asupra resurselor europene. Cu toate că legislația europeană permite deja subdelegarea resurselor către orașe astfel încât acestea să le poată alocă atunci când întocmesc planuri integrate de dezvoltare, statele membre au utilizat această opțiune în mod limitat. Unul dintre principalele obiective ale acestui raport este susținerea rolului orașelor în procesul de coeziune. Orașele nu mai trebuie privite doar ca beneficiari finali, ci, în schimb, trebuie considerate drept entități care administrează teritorii. Întocmai ca regiunile și organismele naționale de serviciu public dețin propriile bugete, orașele trebuie să capete o mai mare responsabilitate în domeniul asistenței structurale pentru programarea și distribuția fondurilor structurale. Dimensiunea urbană trebuie să devină obligatorie.

Cea de-a doua idee fundamentală este exploatarea reală a potențialului instrumentului financiar JESSICA. Politica de coeziune s-a bazat până acum exclusiv pe un sistem de subvenții sau, cu alte cuvinte, ajutoare bănești nerambursabile. Persoanele fizice și juridice care propun proiecte sunt, așadar, obișnuite să primească „în mod gratuit” bani europeni și resurse de la bugetele naționale alocate pentru cofinanțare. Prioritatea o reprezintă adesea accesarea fondurilor în sine, și nu o investiție eficientă sau o evaluare a resurselor disponibile. De aceea, principiul subvenționării duce uneori la utilizarea ineficientă a unei părți a ajutorului structural. În actuala perioadă de programare, am asistat la punerea în aplicare a programului JESSICA în vederea creării posibilității de modificare sistematică a politicii de coeziune. Însă, realitatea este că această posibilitate nu prea a fost utilizată. Acest lucru trebuie să se schimbe în următoarea perioadă de programare. Politica europeană trebuie să folosească într-o mai mare măsură opțiunile legate de utilizarea fondurilor de inginerii financiare, precum fondurile de tip revolving. Atât am avut de spus pentru moment. Doresc să le mulțumesc tuturor celor care m-au ajutat la elaborarea acestui raport.

Wojciech Roszkowski, raportor – (PL) Dnă președintă, reforma politicii structurale a Uniunii Europene pentru perioada 2007-2013 a generat modificări ale structurii fondurilor și ale bazei de alocare a ajutorului. O modificare importantă a fost crearea unui nou Fond european agricol pentru dezvoltare rurală legat de politica agricolă comună. În timp ce perspectiva financiară pentru anii 2000-2006 lega finanțarea pentru dezvoltarea rurală de fondurile structurale și de politica de coeziune, separând-o de finanțarea PAC, în noul

cadru financiar pentru anii 2007-2013 acestea au devenit o parte a alocațiilor legate de PAC. Însă, ca urmare a acestor modificări, se impune întrebarea dacă această separare a dus într-adevăr la o utilizare mai eficientă a fondurilor disponibile.

Legarea fondurilor PAC de cele pentru dezvoltarea rurală reprezintă o simplificare a sistemului bugetar numai în aparență. De fapt, acest lucru înseamnă separarea fondurilor neagricole de domeniul de aplicare a politicii de coeziune și, drept urmare, unele obiective sunt fie repetate, fie omise în ambele domenii. Există riscul ca fondurile disponibile în cadrul politicii regionale să fie utilizate în mare măsură la stimularea competitivității economice în marile centre urbane sau în regiunile cele mai dinamice, iar fondul pentru dezvoltare rurală să se concentreze pe dezvoltarea domeniilor neagricole, pe îmbunătățirea competitivității agricole. În acest context, cheltuielile pentru sprijinirea activităților neagricole și dezvoltarea IMM-urilor din zonele rurale s-ar afla la granița dintre cele două fonduri și nu ar fi acoperite de niciunul dintre ele.

Lipsa de fonduri s-ar putea, de asemenea, resimți în serviciile de utilitate publică de bază și în investițiile destinate infrastructurilor din zonele rurale, la care Fondul de coeziune este, de asemenea, menit să contribuie. În acest context, elaborarea unei strategii pe termen lung transparente privind dezvoltarea rurală, la nivelul statelor membre și la nivel regional, devine deosebit de importantă, în vederea identificării clare a priorităților și a obiectivelor în materie de dezvoltare rurală și adaptării la acestea a diferitelor surse de finanțare disponibile. Cu toate acestea, asocierea celui de-al doilea pilon măsurilor politicii de coeziune ar necesita coordonarea strânsă a activităților la nivel național.

Până în prezent, noțiunea de zonă rurală nu a fost încă definită cu precizie. În mod tradițional, zonele rurale se deosebeau de cele urbane prin densitatea mai mică a populației, prin structura diferită a ocupării forței de muncă, prin nivelul mai scăzut al veniturilor și prin accesul mai redus la drumurile publice. Din punctul de vedere al coeziunii teritoriale, care, repet, nu a fost nici ea definită corespunzător, o densitate mai mică a populației nu ar trebui să fie caracteristica determinantă.

Unul dintre obiectivele de dezvoltare ale Uniunii Europene este modernizarea structurilor sociale, inclusiv a structurilor de ocupare a forței de muncă. Așadar, coeziunea teritorială poate fi sporită prin alinierea structurilor rurale și urbane de ocupare a forței de muncă. Însă nivelul veniturilor și accesul la drumurile publice rămân principalele provocări ale coeziunii teritoriale, iar aceste obiective pot fi îndeplinite cel mai eficient prin sprijinirea activităților neagricole din zonele rurale. Dezvoltarea rurală nu trebuie totuși să reducă resursele destinate plăților directe către agricultori.

Dificultatea punerii în aplicare a politicii de dezvoltare rurală provine din suprapunerea politicilor sectoriale și a politicilor privind coeziunea teritorială, precum și a dimensiunilor economică și socială și, de aceea, activitățile precedente au pus accentul pe separarea competențelor și nu pe crearea de sinergie. Însă scopul coordonării ar trebui să fie crearea de sinergie în utilizarea fondurilor. În diversele state membre, există mai multe modele de coordonare a acestor activități, iar în prezent este dificil de susținut că o anumită soluție națională constituie un model pentru celelalte țări. Se pare totuși că voința politică ar putea juca un rol mai decisiv în asigurarea succesului decât un sistem de organizare sau altul. Prin urmare, o soluție adecvată ar putea fi aplicarea la scară comunitară a metodei deschise de coordonare pentru acest aspect al cooperării.

Cu toate acestea, trebuie spus foarte clar că politica de dezvoltare rurală are un impact enorm asupra coeziunii teritoriale. Din acest motiv, separarea măsurilor din cadrul acestei politici de politicile de coeziune și de dezvoltare regională nu pare a fi justificabilă. Această politică are o mai mare capacitate decât PAC de a oferi asistență în ceea ce privește aspectele neagricole ale dezvoltării rurale, precum recalificarea oamenilor pentru a lucra în alte sectoare ale economiei. Însă includerea politicii de dezvoltare rurală în politica de coeziune este posibilă numai cu condiția ca dezvoltarea rurală să primească fonduri corespunzătoare.

Miroslav Mikolášik, raportor – Dnă președintă, înainte de a deschide dezbaterile legate de raportul privind punerea în aplicare a Regulamentului privind fondurile structurale 2007-2013, permiteți-mi să profit de această ocazie pentru a mulțumi Comisiei pentru comunicarea precisă și fișele naționale, care au reprezentat o bază solidă de lucru. Doresc să mulțumesc în mod deosebit aceluia care a lucrat cu mine la raport, în special consilierului nostru PPE-DE, dra Stoian, și administratorului comisiei noastre, dl Chopin, care au dedicat numeroase ore acestui raport.

Dați-mi voie să trec repede în revistă procesul de elaborare a acestui raport care a obținut, cu doar câteva compromisuri, sprijinul deplin al Comisiei pentru dezvoltare regională nu mai târziu de luna trecută. După cum poate știți deja, obiectivul acestui raport este de a arăta modul în care statele membre au înțeles și respectă orientările strategice comunitare din 2006 privind coeziunea atunci când întocmesc cele 27 de cadre strategice

naționale de referință și cele 429 de programe operaționale adaptate pentru a răspunde constrângerilor și cerințelor specifice.

Prin urmare, am decis să întemeiez acest raport pe trei documente principale: în primul rând, comunicarea Comisiei; în al doilea rând, cele 27 de fișe naționale furnizate de Comisie și, în al treilea rând, decizia Consiliului din 2006 privind orientările strategice comunitare în materie de coeziune, care reprezintă un cadru indicativ pentru statele membre în vederea pregătirii cadrelor strategice naționale de referință și a programelor operaționale pentru perioada 2007-2013.

Cele trei priorități care au fost clar stabilite prin decizia Consiliului menționată anterior sunt: în primul rând, transformarea Europei și a regiunilor sale în locuri mai atractive pentru a investi și a munci; a doua prioritate o reprezintă îmbunătățirea cunoștințelor și a inovației în vederea creșterii; și cea de-a treia prioritate constă în atragerea unui număr mai mare de persoane pe piața muncii sau în activități antreprenoriale pentru a crea mai multe locuri de muncă și de o calitate mai bună.

Înainte de a vă împărtăși ceea ce am observat lucrând la acest raport, este important de subliniat că domeniul său de aplicare este parțial limitat de faptul că programele operaționale au fost aprobate abia în iunie 2008 și va dura cel puțin un an până când progresele reale înregistrate în punerea în aplicare a acestora vor putea fi evaluate. Cu toate acestea, sunt deja în măsură să apreciez faptul că toate statele membre au aderat la prioritățile generale, cu particularitățile specifice impuse de nivelul de dezvoltare economică și teritorială a acestora.

Este important de remarcat, de asemenea, faptul că acestea ar putea suferi anumite schimbări în sensul unei mai mari concentrări asupra investițiilor în domenii cu un potențial de creștere imediată și în cele care necesită măsuri urgente în contextul Planului european de redresare economică, al răspunsului comunitar la criza financiară mondială și al actualei recesiuni economice. Cu alte cuvinte, este important de reținut faptul că fiecare stat membru, și cu atât mai mult fiecare regiune, are necesități diferite care decurg din poziția geografică și din dezvoltarea sa economică și instituțională. De aceea, strategiile naționale de coeziune întocmite pe măsură în cadrul programului operațional diferă, fără îndoială, în mod semnificativ în funcție de aceste necesități.

Este știut faptul că reglementările generale ale Fondului european de dezvoltare regională, ale Fondului social european și ale Fondului de coeziune impuneau statelor membre alocarea a 60% din totalul cheltuielilor pentru obiectivul de coeziune și 75% pentru obiectivul de competitivitate regională și ocupare a forței de muncă. Cu toate acestea, sunt încântat să constat că eforturile depuse de autoritățile naționale au asigurat o alocare medie de cheltuieli pentru îndeplinirea agendei de la Lisabona de 65% – mai mult decât fondurile disponibile în regiunile de convergență – și de 82% în regiunile aferente obiectivului de competitivitate regională și ocupare a forței de muncă, reprezentând, de asemenea, mai mult decât s-a solicitat inițial.

Observ că mi-a expirat timpul. Pregătisem mult mai multe aspecte. Voi încheia la sfârșitul acestei dezbateri.

Zsolt László Becsey, raportor – (HU) După mai multe amânări, a sosit în sfârșit o zi importantă. Doresc să îmi exprim recunoștința față de Comisie pentru faptul că a abordat subiectul microcreditelor într-un raport separat în noiembrie 2007, cu toate că este adevărat și faptul că Parlamentul ne solicitase deja în vara celui an să lucrăm la această temă. De asemenea, aprob faptul că această dezbatere este coordonată de acel membru al Comisiei responsabil în materie de coeziune, pentru că, după cum știm, ideea pusă anterior în discuție era ca aceasta să fie coordonată de către comisarul pentru afaceri monetare; însă scopul este ca instrumentele comunitare să reflecte cu adevărat perspectivele coeziunii.

Regret totuși că documentele Comisiei nu au cuprins și sarcini sau propuneri legislative; prin urmare, raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare a invocat cea mai puternică măsură posibilă, și anume articolul 39, și a solicitat Comisiei să adopte măsuri juridice concrete sau să efectueze demersuri organizatorice și financiare în cinci domenii diferite.

Doresc să profit de această ocazie pentru a îmi exprima recunoștința față de raportorul meu alternativ, dna De Vits, față de colega mea, dna Baeva și față de dna Ambruster de la Secretariat pentru munca admirabilă pe care au întreprins-o.

De ce sunt importante microcreditele? Pe de o parte, dorim să includem în programele naționale de acțiune privitoare la strategia de la Lisabona obligația ca statele membre să raporteze în mod regulat progresele înregistrate în acest domeniu. Numai ceea ce este obligatoriu dă rezultate.

Pe de altă parte, iar acesta este cel mai mare merit al abordării adoptate de dna comisar, dorim să includem noi segmente sociale în sfera activităților economice. În acest scop, trebuie să lansăm o formă de credit care să ajute persoanele cu un nivel redus de calificare, care nu dispun de garanțiile colaterale sau imobiliare necesare pentru creditul tradițional destinat întreprinderilor mici, să pătrundă pe piața muncii. Implicarea acestor segmente noi pe piața muncii va fi indispensabilă pentru dezvoltarea durabilă și pentru atingerea ratei legale de ocupare a forței de muncă de 70%.

Dar cum ar trebui să abordăm aceste păături sociale? Pe de o parte, după cum precizează și raportul meu, trebuie să depășim tendința de a îi privi pe cei aflați în dificultate ca reprezentând un singur grup. O definire mai precisă a grupurilor defavorizate se impune: acestea includ imigranții din țările occidentale, romii din zonele de est, persoanele care locuiesc în zone rurale sau în tabere și femeile în general.

Însă la aceste persoane nu se poate ajunge prin modalități deja testate, direct prin intermediul rețelilor tradiționale de bănci comerciale, întrucât aceste grupuri țin să privească cu suspiciune instrumentele menționate mai sus și, așa cum s-a precizat deja, nu pot pătrunde pe piața liberă. De aceea, având drept sursă de inspirație modelul asiatic adaptat la Europa, împrumuturile trebuie să fie făcute în cercuri restrânse, după ce acestora le-au fost înlăturate suspiciunile, bazând creditul mai mult pe încredere decât pe garanții. Organizația intermediară joacă desigur un rol important în acest sistem, iar această organizație trebuie să aibă capacitatea de a fi angajată în aceste activități chiar dacă nu deține o autorizație bancară. Am reușit să realizăm acest lucru în anumite state membre, dar nu pretutindeni, și, de aceea, este necesar să implicăm organizațiile nebancare, inclusiv instituțiile financiare care sunt apropiate de populație și în afara pieței securitizării.

S-a pus în discuție chestiunea unui plafon pentru rata dobânzii, iar noi suntem de părere că, deși creditul este costisitor, considerentul cel mai important este totuși fluxul stabil de lichidități pentru cei care utilizează sistemul. Din acest motiv, eu nu susțin introducerea unui plafon pentru rata dobânzii. Este momentul să facem distincția între creditele de consum și microcredite, întrucât cele două nu trebuie confundate.

Mai mult, este important să creăm stimulente la nivel național, astfel încât oamenii să își dorească să devină microîntreprinzători cu ajutorul microcreditelor, în loc să încaseze ajutorul de șomaj. De asemenea, trebuie să dăm dovadă de solidaritate în lupta împotriva terorismului și în ceea ce privește combaterea spălării de bani, deoarece tocmai printr-un sistem de mentorat putem rezolva într-o oarecare măsură problemele lipsei unei adrese permanente sau a unui cont bancar și cele privind lipsa unui capital de pornire.

Danuta Hübner, membră a Comisiei – Dnă președintă, în primul rând doresc să le adresez cele mai calde mulțumiri dlui Lambert van Nistelrooij, dnei Constanze Krehl, dlui Oldřich Vlasák, dlui Wojciech Roszkowski, dlui Miroslav Mikolášik și dlui Zsolt László Becsey pentru oportunitatea pe care ne-au oferit-o de a purta această discuție astăzi. Aceasta este o discuție care va contribui cu siguranță la dezbateră privind viitoarea politică de coeziune.

Ne aflăm în miezul acestei dezbateri, după cum știți, iar rapoartele dumneavoastră conțin numeroase recomandări concrete, pe care le voi considera drept contribuții importante la această dezbateră privind viitoarea politică de coeziune, putându-se observa totodată mai multe mesaje esențiale care sunt exprimate în toate rapoartele.

Primul este că politica de coeziune este și ar trebui să rămână un pilon central pentru atingerea obiectivelor de dezvoltare durabilă ale Uniunii Europene. Acest angajament va fi cu atât mai relevant în perioada ulterioară crizei, când crearea de locuri de muncă ecologice va constitui cheia europeană pentru o ocupare durabilă a forței de muncă.

Există un alt mesaj clar care reiese din toate rapoartele, și anume acela că politica de coeziune trebuie să acopere întreg teritoriul european, iar aceasta trebuie în mod clar să fie axată în continuare pe sprijinirea procesului de recuperare a decalajelor de către cei mai săraci. Împărtășesc cu dumneavoastră părerea privind importanța oferirii de bunuri europene de utilitate publică în toate regiunile. Criza sporește relevanța acestui mesaj. Numeroase regiuni caută în prezent noi metode și mijloace de adaptare la schimbările rapide la nivel mondial și de evitare a riscului de a rămâne în urmă. Prin mobilizarea resurselor insuficient utilizate și exploatarea avantajelor comparative, politica de coeziune este menită să garanteze că toate regiunile europene, fie că înregistrează întârzieri sau nu, contribuie la schimbările și la creșterea economică generală și la crearea de locuri de muncă durabile și că toți cetățenii pot beneficia de piața internă.

De asemenea, împărtășim convingerea că geografia este importantă în Europa, iar acesta este unul dintre principalele motive pentru care am lansat cartea verde privind coeziunea teritorială. Sunt încântată să constat că înțelegeți coeziunea teritorială într-o manieră pe care o prețuiesc, și anume că această coeziune presupune

în primul rând mobilizarea potențialului de dezvoltare al tuturor diferitelor teritorii. Politica regională este o politică de dezvoltare care ajută cetățenii și întreprinderile să deblocheze potențialul inerent al locurilor în care aceștia locuiesc și își desfășoară activitatea.

Sunt de acord cu dumneavoastră în ceea ce privește necesitatea îmbunătățirii sinergiilor și coordonării dintre toate politicile europene și naționale cu impact teritorial. În această privință provocarea constă în luarea în considerare a coeziunii teritoriale de la început, din momentul conceperii politicilor, și nu perceperea acesteia ca fiind un instrument de reparare a pagubelor după producerea acestora. Acest lucru înseamnă, printre altele, că trebuie să investim mai mult în conectarea regiunilor rămase în urmă cu regiunile mai prospere.

Ați transmis, de asemenea, un mesaj clar în ceea ce privește necesitatea consolidării relației dintre urban și rural. În fața actualei fragmentări a fondurilor, acest lucru înseamnă și o mai bună înțelegere a modului în care putem simplifica regulile și procedurile pentru toate fondurile în ceea ce privește obligațiile legate de cheltuielile eligibile, administrare, monitorizare, raportare și gestionare financiară.

Avem nevoie de o mai mare flexibilitate atunci când stabilim teritoriile în care programele politicii de coeziune sunt concepute și puse în aplicare. Cu alte cuvinte, trebuie să îndreptăm politica către zonele funcționale. De exemplu, trebuie să privim în interiorul orașelor, la nivelul cartierelor, iar uneori dincolo de marginile orașelor, la nivel metropolitan.

Această geografie funcțională sau flexibilă nu se oprește la frontierele naționale, iar cooperarea transnațională prezintă o valoare adăugată europeană evidentă și o importanță de netăgăduit pentru cetățeni. Există încă bariere pe piața internă europeană și un potențial semnificativ neexploatat pe piața transfrontalieră a muncii și în cadrul grupurilor transnaționale. Strategia privind Marea Baltică, pe care o pregătim în prezent, este un bun exemplu pentru ceea ce înțelegem prin zonă funcțională. Eu văd această strategie ca pe un caz de referință pentru coeziunea teritorială, care ar putea fi extins apoi la alte macroregiuni. Este o strategie la care lucrăm.

Toate rapoartele subliniază necesitatea ca politica de coeziune să răspundă noilor provocări precum demografia, energia, climatul și globalizarea. Toate regiunile europene vor fi afectate de aceste noi provocări, însă impactul acestora va diferi semnificativ pe teritoriul Europei, ducând în multe cazuri la scăderea competitivității, a ocupării forței de muncă și a coeziunii sociale. Acest lucru ar putea adânci discrepanțele existente și ar putea crea altele noi, însă aceste provocări pot, de asemenea, să fie transformate în oportunități. Pentru a realiza acest lucru, trebuie să continuăm să punem accentul pe investițiile în cercetare și dezvoltare în cadrul politicii de coeziune și pe inovație în ceea ce privește dezvoltarea unei economii bazate pe cunoaștere și a promovării spiritului antreprenorial și a serviciilor de asistență pentru întreprinderi. Aceștia sunt factori-cheie pentru stimularea competitivității durabile a economiei europene și pentru generarea de locuri de muncă durabile și de creștere economică. Acești factori se află în centrul politicii de coeziune și au o puternică dimensiune teritorială, ceea ce necesită modalități de sprijinire a politicii și soluții specifice.

Pentru a eficientiza administrarea programelor politicii de coeziune – aceasta fiind preocuparea noastră comună – trebuie consolidate schimburile interregionale de experiență și de bune practici. Practica bunei guvernante trebuie răspândită rapid în toată Europa. Aceasta poate, de asemenea, contribui la depășirea dificultăților privind punerea în aplicare a programelor de coeziune. Vă împărtășesc opinia potrivit căreia trebuie să continuăm reformarea modului de punere în aplicare a politicilor.-

Dumneavoastră solicitați susținerea efortului consacrat așa-numitei „inginerii financiare” ca fiind un mijloc de exploatare a potențialului sectorului privat. După cum bine știți, în cadrul unei schimbări culturale semnificative, am decis să completăm abordarea tradițională, bazată pe subvenții, cu instrumente noi.

Sprijinul pe care îl acordați inițiativei noastre privind microcreditele reprezintă o veste bună și vă mulțumesc foarte mult pentru acest lucru. Sunt convinsă că punerea la punct a unor sisteme de microcredite este vitală pentru dezvoltarea durabilă și competitivitatea regiunilor și orașelor europene. Aceasta necesită luarea de măsuri la toate nivelurile. Pe viitor, vom căuta căi și mijloace de consolidare a acestui instrument.

Solicitați, de asemenea, întărirea principiilor fundamentale ale politicii de coeziune, cum ar fi parteneriatul, guvernanta pe mai multe niveluri și transparența, iar eu sprijin pe deplin această solicitare. Prin punerea accentului pe cunoștințele locale, prin implicarea tuturor actorilor relevanți din teritoriu și prin îmbunătățirea vizibilității politicii europene de coeziune, vom spori cu siguranță impactul și calitatea investițiilor europene în domeniul coeziunii.

Vă mulțumesc încă o dată pentru eforturile dumneavoastră neîntrerupte de a eficientiza politica de coeziune în viitor.

Gary Titley, *raportor pentru avizul Comisiei pentru bugete* – Dnă președintă, aş dori să mă refer doar la chestiunea microcreditelor, pe care Comisia pentru bugete o sprijină întru totul întrucât aceasta va ajuta persoanele care nu au acces la sursele clasice de finanțare – exact genul de persoane care au nevoie de ajutor în contextul actual. Salutăm, de asemenea, inițiativa JASMINE a Comisiei.

Însă dorim să facem anumite observații. În primul rând, fondurile ar trebui utilizate doar în cazurile în care alte surse nu sunt adecvate, fie din cauza riscului ridicat, fie a profitabilității reduse. În al doilea rând, acestea trebuie, de asemenea, să fie utilizate pentru a atrage finanțări private. În al treilea rând, datorită diverselor abordări ale diferitelor state membre, am dori să studiem posibilitatea existenței unui cadru comunitar pentru instituțiile nebancare de microfinanțare. De asemenea, vrem să stabilim dacă plafoanele pentru rata dobânzii, care sunt utilizate în unele țări, sunt oportune în aceste împrejurări.

Pe termen lung, dorim să nu ne limităm la utilizarea fondurilor structurale pentru această inițiativă importantă, deoarece unele dintre persoanele care au nevoie de ajutor nu se află în zonele care primesc ajutor de la fondurile structurale.

Nathalie Griesbeck, *raportoare pentru avizul Comisiei pentru bugete* – (FR) Dnă președintă, dnă Hübner, astăzi supunem dezbaterii cinci documente foarte importante privind politica de coeziune, care, țin să vă reamintesc, reprezintă de câteva luni principalul element al bugetului nostru. Desigur, în acest mod transmitem deja un semnal puternic viitoarelor instituții reînnoite: Parlamentului, firește, dar și Comisiei.

Se înțelege de la sine că instrumentele de coeziune și, mai ales, fondurile trebuie să reprezinte o valoare adăugată europeană reală pentru cetățenii noștri, însă astăzi, în contextul crizei grave care afectează Europa, acestea trebuie să poată reacționa mai bine și să fie adaptate într-o mai mare măsură la situațiile urbane în special. Salut în mod deosebit eforturile depuse pentru planul referitor la asistența privind locuința, întrucât a avea o locuință reprezintă a doua prioritate a cetățenilor, prima fiind locul de muncă.

De fapt, nu este întotdeauna o chestiune de bani, întrucât fondurile există, ci de ceea ce aş putea numi un ritm „structural” lent – uneori în managementul de stat, uneori în inerția administrativă și alteori, din păcate, în ambele – ceea ce constituie un obstacol în calea impactului despre care discutăm mereu, care este esențial pentru regiunile și cetățenii noștri. În cel mai rău caz, acest lucru poate fi chiar contraproductiv.

Ca raportoare permanentă pentru fondurile structurale în cadrul Comisiei pentru bugete, aş dori să insist asupra faptului că, acum mai mult decât niciodată, în actuala perioadă de criză, trebuie să simplificăm, să clarificăm și să conferim o substanță politică autentică acestor fonduri europene.

Atanas Papanizov, *raportor pentru avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie* – (BG) Dnă președintă, în calitate de raportor reprezentând Comisia pentru industrie, cercetare și energie în domeniul punerii în aplicare a Regulamentului privind fondurile structurale, aş dori să mulțumesc dlui Mikolášik pentru faptul că raportul său reflectă principalele concluzii și sugestii consemnate de Comisia pentru industrie, cercetare și energie.

În primul rând, acest raport se referă la eforturile statelor membre de a realiza o legătură strânsă între utilizarea fondurilor și strategia de la Lisabona. Se evidențiază totodată faptul că resursele alocate pentru energie sunt cât se poate de inadecvate, în special în ceea ce privește resursele pentru sursele regenerabile.

Solicităm încă o dată Comisiei Europene să crească nivelul resurselor alocate pentru sporirea eficienței energetice a locuințelor de la 3% la cel puțin 5%.

În același timp, raportul nu reflectă propunerea noastră privind proiectele de captare a dioxidului de carbon, în ciuda faptului că statele membre au convenit săptămâna trecută să sprijine 12 proiecte din șapte țări, a căror valoare se ridică la 1,05 miliarde euro.

Această măsură nu este deloc suficientă pentru a rezolva problemele din toate statele membre care sunt interesate să își asigure resursele până în 2012 în vederea punerii în aplicare a unor astfel de proiecte. De aceea, solicit ca acest aspect să fie luat în considerare de către Comisie în procesul său de căutare a resurselor, inclusiv prin utilizarea fondurilor de la Banca Europeană de Investiții.

Neena Gill, *raportoare pentru avizul Comisiei pentru afaceri juridice* – Dnă președintă, întreprinderile mici joacă un rol esențial în crearea coeziunii în cadrul UE, iar extinderea microcreditării va sta la baza redresării economice a IMM-urilor.

Comisia pentru afaceri juridice recunoaște faptul că înființarea unei firme poate reprezenta un proces descurajant. UE trebuie să facă mai mult prin asigurarea unei consultanțe juridice corespunzătoare privind

înființarea unei societăți comerciale. O modalitate de a face acest lucru ar fi stabilirea unei rețele europene de juriști pregătiți să ofere consultanță în ceea ce privește demararea microîntreprinderilor, inițial în regim *pro bono*. Este nevoie de eforturi urgente pentru a reduce povara normativă care apasă asupra microîntreprinderilor și pentru a face organisme de microfinanțare cât mai accesibile.

Avem nevoie de acest tip de legislație mai mult ca niciodată, dar legislația nu este suficientă în sine. Comisia trebuie să se asigure că aceasta este transformată în acțiuni reale care să fie simțite pe teren imediat, deoarece acest raport nu se referă doar la spiritul antreprenorial: microcreditele creează, de asemenea, coeziune socială, încurajând oamenii să devină stăpânii vieții și potențialului lor. Transmit felicitările mele tuturor raportorilor.

Zita Plešinská, *raportoare pentru avizul Comisiei pentru drepturile femeilor și egalitatea între sexe – (SK)* Doresc să încep prin a mulțumi colegului meu, dl Mikolášik, care a inclus la punctele 12, 16, 17, 18 și 23 ale raportului său ideile din avizul meu, pe care l-am redactat în numele Comisiei pentru drepturile femeilor și egalitatea între sexe. Aceste idei se bazează pe propria mea experiență de consilier în orașul Chmelnice și pe sugestii venite din partea unor organizații de voluntariat, iar eu le consider elemente-cheie pentru o accesare mai eficientă și mai transparentă a resurselor de la fondurile UE.

Cred cu tărie că perioada de programare 2007-2013 nu va fi un succes dacă statele membre nu vor elimina obstacolele administrative excesive care descurajează organizațiile de voluntariat de la a solicita finanțare pentru proiecte, în special pe cele care sunt axate pe sprijinirea femeilor aflate într-o situație financiară dificilă, a femeilor refugiate, a femeilor care aparțin minorităților etnice, a femeilor cu handicap fizic și a femeilor care au fost victimele violului sau torturii.

Doresc să fac din nou apel la statele membre și, în special, la cele care au aderat la Uniunea Europeană după 1 mai 2004, să evite întârzierile excesive în rambursarea costurilor pentru proiectele încheiate, deoarece insolvabilitatea cauzată de un astfel de comportament împiedică adesea beneficiarii, îndeosebi autoritățile locale și organizațiile de voluntariat, să își continue activitățile în domeniile lor respective.

Criza economică are un impact chiar și asupra obținerii de finanțări din fondurile UE. Metoda actuală de finanțare a proiectelor este cât se poate de inadecvată pentru autoritățile locale mici care nu au nicio șansă de a obține finanțări pentru proiecte. De aceea, este esențial să discutăm și să adoptăm măsuri menite să simplifice sistemul de finanțare. Reprezentanții autorităților locale din țara mea, Slovacia, insistă asupra faptului că, dacă legislația actuală nu este modificată, acestea vor accesa mult mai puțini bani de la fondurile structurale europene decât în trecut. Absența unui sprijin eficient, simplu și lipsit de complicații pentru autoritățile locale mici este o problemă foarte gravă și, prin urmare, cred că acest raport va ajuta la accesarea fondurilor structurale.

Emmanouil Angelakas, *în numele Grupului PPE-DE – (EL)* Dnă președintă, dnă comisar, doamnelor și domnilor, toate cele șase rapoarte pe care le dezbaterem sunt importante prin faptul că ele reflectă actuala situație cu privire la politica regională și descriu modelul și prioritățile pentru perioada ulterioară anului 2013.

Felicitări tuturor raportorilor pentru munca depusă. Doresc să comentez în special raportul dnei Krehl privind cele mai bune practici în domeniul politicii regionale, la care am fost raportor pentru Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni, și să remarc munca excelentă a kolegei mele.

Acest raport prezintă principalele obstacole din calea utilizării corecte a fondurilor structurale și modul în care acestea pot fi eliminate, folosind o serie de criterii pentru clasificarea anumitor proiecte și acțiuni ca fiind cele mai bune practici și menționând lipsa unei definiții general acceptabile a celor mai bune practici.

Atunci când vorbim de cele mai bune practici, consider extrem de important faptul că au fost incluse în raport modificări precum:

- nevoia de a consolida întreprinderile mici și mijlocii și de a lega politica regională de industrie și de activitățile științifice;
- măsuri de a reține populația, în special tânăra generație, în regiunile de origine și de a oferi asistență părinților care lucrează; și
- integrarea fără probleme a imigranților.

În același timp, atunci când vorbim de cele mai bune practici în politica regională, trebuie să ținem seama de:

- în primul rând, existența unor particularități geografice și demografice în regiuni;
- în al doilea rând, lipsa uniformității în ceea ce privește modelele regionale de organizare ale statelor membre;
- în al treilea rând, necesitatea de a împărți criteriile privind bunele practici în criterii obligatorii și criterii opționale; și
- în al patrulea rând, necesitatea de a ține seama de metodele de succes care sunt deja în curs de aplicare astfel încât acestea să poată fi definite ca bune practici.

Aș dori să spun câteva cuvinte despre raportul dlui van Nistelrooij privind cartea verde pentru a evidenția munca de calitate pe care acesta a depus-o și pentru a sublinia faptul că raportorul insistă în mod îndreptățit asupra necesității unor consultări publice pentru a se putea formula o definiție acceptabilă pentru toți cei implicați a coeziunii teritoriale și asupra necesității de abordare a zonelor care prezintă caracteristici speciale în așa fel încât coeziunea teritorială să acopere și aceste zone cât se poate de bine.

Iratxe García Pérez, în numele Grupului PSE – (ES) Dnă președintă, doresc să încep prin a mulțumi diferiților raportori pentru munca lor, îndeosebi dnei Krehl și dlui van Nistelrooij. Aceștia au permis atingerea unui larg consens în cadrul comisiei noastre. Trebuie, de asemenea, să salutăm Cartea verde a Comisiei Europene privind coeziunea teritorială, care aduce în discuție unele aspecte importante.

În primul rând, politica de coeziune este importantă ca instrument menit să asigure o dezvoltare echilibrată a Uniunii Europene, orice încercare de a renaționaliza aceste politici fiind respinsă. Este inclus noul concept al coeziunii teritoriale, motiv pentru care a fost demarat un proces de consultare – care este pe cale să se încheie – care trebuie luat în considerare. Acesta a fost adaptat la noile provocări, precum efectele globalizării, schimbările climatice și cele demografice.

Cifrele menționate în ultimul raport privind coeziunea indică faptul că, deși diferențele dintre regiuni sunt în scădere, îndeplinind astfel principiul convergenței, a venit momentul să abordăm o altă problemă, și anume persistența diferențelor intraregionale. Drept urmare, la stabilirea criteriilor de eligibilitate pentru finanțare, trebuie să studiem posibilitatea de a lua în considerare un număr de alte aspecte, și nu doar venitul pe cap de locuitor.

În plus, în ceea ce privește includerea conceptului „teritorial”, trebuie să conștientizăm necesitatea de a ține seama de caracteristicile specifice ale anumitor regiuni, cum ar fi dezavantajele geografice, poziția ultraperiferică sau procesele de depopulare din anumite regiuni.

Coeziunea reprezintă unul dintre succesele cele mai evidente ale proiectului european. Spania este un exemplu clar în acest sens, dată fiind dezvoltarea economică și socială pe care a înregistrat-o. Aceasta este calea pe care trebuie să o urmăm pentru a garanta șanse egale pentru toți europenii, indiferent de zona în care locuiesc.

Uniunea Europeană este alcătuită dintr-o mare varietate de regiuni, ale căror diferențe le îmbogățesc și dau un sens acestui proiect. Însă, dacă trebuie să insistăm asupra unui lucru cu privire la politica de coeziune, acela trebuie să fie necesitatea de a oferi regiunilor noastre toate instrumentele pentru a ne asigura că acestea au șanse egale de a atinge dezvoltarea și creșterea.

Grażyna Staniszweska, în numele Grupului ALDE – (PL) Dnă președintă, doresc să fac câteva comentarii în special cu privire la două rapoarte: raportul privind coeziunea teritorială și cel privind schimbul de bune practici. Colegii mei din Grupul ALDE vor trata celelalte aspecte.

Raportul dlui van Nistelrooij răspunde la Cartea verde privind coeziunea teritorială publicată de Comisie. Suntem cu toții de acord că dezbaterile începute privind viitoarea politică de coeziune trebuie să fie completate cu dimensiunea teritorială. Cu toate acestea, asistăm la un paradox: discutăm despre coeziunea teritorială fără a oferi o definiție pentru aceasta.

Dorim ca dimensiunea teritorială să contribuie la realizarea unei dezvoltări mai echilibrate decât până în prezent, astfel încât toți cetățenii Uniunii Europene să aibă șansa accesului egal la servicii în special. Însă până acum ne-a lipsit un ansamblu precis de criterii la care să ne referim. Acest lucru are totuși o importanță fundamentală pentru viitor. Discuțiile privind coeziunea teritorială din Uniunea Europeană nu mai au niciun sens dacă nu formulăm o definiție coerentă.

Realizarea coeziunii teritoriale înseamnă asigurarea unei dezvoltări optime a întregului teritoriu al Comunității și îmbunătățirea condițiilor de trai ale locuitorilor acesteia. După cum s-a precizat în raport, scopul coeziunii teritoriale trebuie să fie, înainte de toate, aducerea regiunilor individuale și a statelor membre la același nivel de dezvoltare și, în special, eliminarea discrepanțelor tot mai mari din interiorul regiunilor și al țărilor.

Cu cât se reduce mai mult diferența dintre statele individuale, cu atât cresc diferențele pe plan intern. Majoritatea investițiilor și a fondurilor sunt acumulate în capitalele statelor și regiunilor, în detrimentul celorlalte teritorii, iar statele membre nu pot sau nu doresc să contracareze acest fenomen. În această situație, este necesară crearea de mecanisme la nivel comunitar care să stimuleze în mod eficient o dezvoltare mai uniformă și mai durabilă.

În opinia mea, trebuie să examinăm datele statistice pentru regiunile NUTS3, și nu doar pentru NUTS2. Datele privind regiunile NUTS3 prezintă problema mult mai clar. Trebuie să luăm în considerare acest lucru atunci când alocăm fondurile. Procesul realizării coeziunii teritoriale trebuie să fie efectuat la toate nivelurile: european, național și regional, ținând seama de principiul subsidiarității.

Schimbul de bune practici este deosebit de important. Eficacitatea politicii de coeziune depinde în mare măsură de simplificarea procedurilor și, în special, de familiarizarea cu oportunitățile oferite de soluțiile cele mai eficiente utilizate în alte zone.

Mieczysław Edmund Janowski, în numele Grupului UEN – (PL) Dnă președintă, dezbateră noastră se referă la dezvoltarea regională și la politica de coeziune, care reprezintă aspecte importante pentru întreaga Comunitate. Aceasta se datorează faptului că, în prezent, există discrepanțe enorme între regiuni în ceea ce privește nivelul de bogăție, depășindu-se chiar raportul de 10:1. De aceea, este în interesul cetățenilor Uniunii Europene să se utilizeze toate ocaziile pentru a se arăta reala solidaritate a europenilor.

Aceasta nu înseamnă în niciun caz că toți trebuie să primească exact același lucru. Ar trebui să însemne că toți beneficiază de șanse egale. Acest lucru ar trebui să fie valabil pentru locuitorii din aglomerările urbane, la fel ca pentru cei care locuiesc în zonele rurale, pentru persoanele care locuiesc în centrul Europei, la fel ca pentru cele din zonele periferice, pentru generația tânără, la fel ca pentru persoanele în vârstă. Trebuie să fim inovatori în această privință, atât din perspectiva prezentului, cât și din cea a viitorului.

Astăzi avem în fața noastră șase rapoarte excelente. Este păcat că le discutăm pe toate o dată. Îi felicit pe autori. Aș dori foarte mult ca activitățile noastre să fie în slujba acestei autentice Comunități Europene, acestei unități, iar fiecare euro să fie cheltuit în scopuri pozitive, și nu pentru ca bogății să se îmbogățească și mai mult...

(Președinta l-a întrerupt pe vorbitor)

Elisabeth Schroedter, în numele Grupului Verts/ALE – (DE) Dnă președintă, dnă comisar, doamnelor și domnilor, în discursul dumneavoastră de astăzi, dnă comisar, ați menționat contribuția politicii de coeziune la protejarea climei. Salut această schimbare de atitudine, deoarece în Cartea verde privind coeziunea teritorială nu se pune deloc accentul pe acest subiect. De ce stau lucrurile așa, având în vedere criza climatică cu care ne confruntăm în prezent?

Contribuția fondurilor structurale europene la transformarea mediului înconjurător reprezintă o problemă viitoare pentru coeziunea teritorială. Documentul „Regiuni 2020” întocmit de Comisie indică faptul că schimbările climatice au avut un impact enorm asupra multora dintre regiunile europene. Prin urmare, trebuie să efectuăm o schimbare de direcție. Fondurile structurale trebuie utilizate doar pentru a susține proiectele durabile. Proiectele și programele care duc la deteriorarea climei nu ar mai trebui să fie autorizate, deși multe dintre acestea au fost aprobate în trecut. Fondurile UE nu ar trebui să fie utilizate pentru promovarea programelor și proiectelor care au un impact negativ asupra climei. De ce nu adoptați deja această abordare?

A doua întrebare se referă la punerea în aplicare a principiului parteneriatului. Dnă comisar, ați precizat faptul că un element important la baza unei dezvoltări reușite îl reprezintă cunoștințele locale. De ce ați aprobat totuși programe operaționale în care principiul parteneriatului este în mod clar ignorat complet și în care partenerii au semnalat faptul că nu au fost implicați? Nu ați răspuns la această întrebare. Cunoștințele locale, de bază, sunt foarte valoroase pentru noi. În cazul în care veți încerca în continuare să ignorați faptul că statele membre neglijează complet principiul parteneriatului și le veți oferi subvenții în ciuda acestui fapt, veți încălca Regulamentul privind fondurile structurale.

Nu menționați nicăieri în raportul dumneavoastră, care constituie baza raportului dlui Mikolášik, că numeroase state membre nu au respectat principiul parteneriatului. Nu ați luat în considerare rapoartele partenerilor. De ce păstrați tăcerea pe această temă?

Este clar în acest moment că avem nevoie de o nouă dimensiune pentru fondurile structurale. Acestea trebuie să se bazeze pe principii ecologice și democratice, să utilizeze cunoștințele locale și să respecte principiul parteneriatului.

Pedro Guerreiro, în numele Grupului GUE/NGL – (PT) Să spunem lucrurilor pe nume: tratatele prevăd că, în scopul promovării unei dezvoltări armonioase a întregii Comunități, aceasta își dezvoltă și desfășoară acțiunea care conduce la consolidarea coeziunii sale economice și sociale prin fixarea ca obiectiv reducerea decalajelor dintre nivelurile de dezvoltare a diferitelor regiuni și a rămânerii în urmă a regiunilor sau insulelor defavorizate, inclusiv a zonelor rurale.

Drept urmare, în această dezbatere privind viitorul politicii de coeziune, la care urmează a fi adăugată așa-numita dimensiune a coeziunii teritoriale, trebuie subliniate următoarele principii esențiale.

În primul rând, obiectivul primordial al politicii structurale trebuie să fie promovarea unei convergențe reale, această politică acționând ca un instrument de redistribuire în ceea ce privește costurile, inegalitățile și asimetriile generate de piața internă, de Uniunea economică și monetară și de liberalizarea comerțului mondial, pentru acele țări și regiuni din Uniunea Europeană care sunt mai puțin dezvoltate din punct de vedere economic.

În al doilea rând, așa-zisa competitivitate nu poate fi un substitut pentru convergență în acele state membre și regiuni rămase în urmă în ceea ce privește dezvoltarea socio-economică. Prin urmare, politica de coeziune și resursele financiare conexe nu trebuie subordonate concurenței și liberalizării susținute în cadrul strategiei de la Lisabona.

În al treilea rând, așa-numita coeziune teritorială trebuie să contribuie la coeziunea economică și socială. Cu alte cuvinte, obiectivul central al acesteia trebuie să fie reducerea decalajelor dintre nivelurile de dezvoltare economică ale diferitelor regiuni și a rămânerii în urmă a regiunilor defavorizate.

În al patrulea rând, noile obiective și priorități trebuie să fie susținute de noi resurse financiare comunitare. Cu alte cuvinte, așa-numita coeziune teritorială nu trebuie să fie finanțată în detrimentul obiectivului de convergență.

În al cincilea rând, actualele resurse financiare comunitare pentru politica de coeziune sunt insuficiente pentru a satisface necesitățile unei convergențe reale și pentru a reduce decalajele regionale, nivelurile ridicate ale șomajului, diferențele de venit și sărăcia din Uniunea Europeană.

În al șaselea rând, este absolut esențială mărirea bugetului comunitar în vederea promovării coeziunii economice și sociale.

În al șaptelea rând, gestionarea și amenajarea teritoriului sunt responsabilitatea fiecărui stat membru.

În ultimul rând, pe lângă alte aspecte importante pe care nu le-am subliniat în această intervenție, dorim să reafirmăm faptul că este inacceptabil ca regiunile să fie afectate financiar de așa-numitul efect statistic, motiv pentru care trebuie să se adopte măsuri pentru anularea acestui efect.

Peter Baco (NI) – (SK) Discuțiile privind coordonarea politicii de coeziune și măsurile de dezvoltare a zonelor rurale sunt pline de contradicții. Principala cauză o reprezintă reducerea substanțială a bugetului pentru dezvoltarea rurală, ceea ce face imposibilă atingerea obiectivelor inițiale ale politicii rurale. Acest lucru s-a întâmplat în timpul președinției britanice. Însă cel mai mare preț al acestei decizii va fi plătit de zonele rurale din regiunile cele mai slab dezvoltate ale noilor state membre. Politica agricolă comună a devenit astfel, alături de discriminarea în ceea ce privește plățile directe, un instrument pentru susținerea a două ritmuri diferite de dezvoltare a zonelor rurale și, indirect, a regiunilor.

De altfel, situația reală indică în mod clar cât este de absurd să credem că zonele rurale cu o agricultură în declin pot fi dezvoltate. Nu vom reuși niciodată să revitalizăm regiunile rămase în urmă ale UE dacă nu vom reuși să asigurăm dezvoltarea zonelor rurale în limitele cadrului bugetar inițial. Dezvoltarea rurală nu poate fi realizată prin decizii spontane, *ad hoc*, ci trebuie să se bazeze pe un plan pe termen lung. Cu toate acestea, nu avem un astfel de plan. Restabilirea bugetului pentru dezvoltare rurală devine astfel, de asemenea, o condiție-cheie pentru întreaga politică de coeziune.

James Nicholson (PPE-DE) - Dnă președintă, în primul rând doresc să le mulțumesc raportorilor pentru toate aceste rapoarte excelente și, în special, pentru raportul la care am fost raportor alternativ. Îi mulțumesc raportorului pentru cooperare și efortul depus. Nu a fost raportul cel mai ușor de întocmit, dar am reușit să ajungem la compromisuri convenabile privind aspectele cheie. Mă bucură faptul că această dezbatere are loc acum.

Dezvoltarea rurală este o chestiune foarte importantă și trebuie să ne asigurăm că toate fondurile UE disponibile pentru dezvoltarea rurală sunt exploatate și utilizate în modul cel mai eficient. În opinia mea, dezvoltarea rurală presupune sprijinirea comunităților agricole active, în special a tinerilor agricultori și a agricultorilor care doresc să își diversifice activitățile. Proiectele adecvate de afaceri din zonele rurale ar trebui să se concentreze asupra îmbunătățirii infrastructurii și a sprijinirii întreprinderilor mici și mijlocii.

Ideea centrală a acestui raport este că proiectele de dezvoltare rurală, fie că sunt finanțate de fondurile structurale sau de Fondul european de dezvoltare regională, nu trebuie să se suprapună sau, în cel mai rău caz, să rateze oportunități. Ceea ce reiese clar din acest raport este necesitatea unei mai bune coordonări între politica de dezvoltare regională și FEDR.

Nu cred totuși că pot susține o situație în care fondurile sunt strânse prin modulare pentru a fi redistribuite prin intermediul autorității pentru dezvoltare regională. Dacă agricultorilor li se solicită să contribuie financiar la politica agricolă comună, atunci ei trebuie să se asigure că vărsămintele lor se întorc în comunitățile rurale. Cred că acest lucru trebuie să funcționeze prin intermediul celui de-al doilea pilon al politicii agricole comune. Cu toate acestea, raportorul a reușit să inițieze o dezbatere pe această chestiune de primă importanță. Sunt de acord cu dumnealui în privința principalelor puncte ale acestui raport, însă aceasta este o problemă asupra căreia va trebui să hotărască viitorul Parlament.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE) - (PL) Dnă președintă, ultimele două aderări la Uniunea Europeană au dus la creșterea considerabilă a disproporțiilor regionale din cadrul Comunității. Rezultatul este un fenomen din ce în ce mai pronunțat de „segregare spațială”, care duce la formarea unor enclave regionale izolate, îndeosebi în cazul zonelor situate departe de centrele de dezvoltare, aceste zone fiind, în principal, rurale.

Dezvoltarea economică durabilă și ecologică și reducerea decalajelor regionale constituie obiectivul major al politicii regionale europene. În octombrie 2006, Consiliul a adoptat orientările strategice comunitare în materie de coeziune, care să reprezinte o referință pentru statele membre în elaborarea propriilor cadre naționale strategice de referință și programe operaționale pentru 2007-2013.

Prioritățile expuse în aceste documente fac Europa și regiunile mai atractive din perspectiva investițiilor și a locurilor de muncă, sporesc nivelul cunoștințelor și al inovației pentru creștere și creează mai multe locuri de muncă de o calitate mai bună. Punerea în aplicare a acestor priorități în cadrul programelor operaționale ar trebui să permită regiunilor să răspundă provocărilor globalizării, ale schimbărilor structurale, demografice și climatice și să stimuleze dezvoltarea armonioasă, durabilă, pe termen lung a regiunilor.

Trebuie să recunoaștem faptul că toate statele membre au depus deja eforturi pentru a include priorități conforme obiectivelor strategiei de la Lisabona în cadrul propriilor programe operaționale. Cu toate acestea, absorbția extrem de lentă a fondurilor corespunzătoare noii perioade de programare, pe care am observat-o în numeroase state membre, poate amenința utilizarea eficientă a acestora.

De aceea, este extrem de important, în special în ceea ce privește noile state membre, să se consolideze acțiuni pentru sporirea capacității de absorbție a fondurilor disponibile, atât cu privire la modul de utilizare a acestor fonduri, cât și prin schimbul de bune practici, campanii de informare, schimbul de tehnologii noi și crearea de parteneriate de diferite tipuri, în așa fel încât cerințele programelor să fie transformate în programe reale, de calitate, destinate eliminării eficiente a întârzierilor de dezvoltare, care constituie o problemă deosebită în regiunile cele mai sărace ale UE.

Elsbeth Attwooll (ALDE) - Dnă președintă, mă voi referi la raportul van Nistelrooij și doresc să pun accentul pe trei idei.

În primul rând, coeziunea teritorială implică promovarea unei dezvoltări policentrice în cadrul Uniunii Europene. Aceasta înseamnă eliminarea decalajelor atât din cadrul regiunilor, cât și dintre acestea. Prin urmare, este nevoie de o analiză spațială îmbunătățită și de conceperea unor indicatori pe baza cărora să poată fi elaborate politici și evaluat impactul acestora.

În al doilea rând, trebuie să existe o abordare integrată, evaluându-se în prealabil efectul pe care politicile sectoriale l-ar putea avea la nivel regional și creându-se o mai bună sinergie între acestea. Cu siguranță, o astfel de evaluare a impactului ar putea anticipa anumite probleme, precum cele ridicate de identificarea electronică a oilor în Scoția.

În al treilea rând, o abordare integrată necesită o guvernare adecvată, pe mai multe niveluri, care să implice toți factorii interesați în conceperea și punerea în aplicare a strategiilor.

Afirmările dnei comisar în aceste privințe au fost binevenite și sper că acest raport excelent se va bucura de un sprijin consistent.

Giovanni Robusti (UEN) – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, raportul Roszkowski subliniază decalajele dintre diferitele regiuni rurale și cele dintre acestea și zonele urbane în ceea ce privește gestionarea fondurilor structurale. Raportorul indică în mod just necesitatea restabilirii unei anumite coerențe între FEDR și FEADR, cu toate că ar fi trebuit poate să fie mai precis în ceea ce privește sensul termenului „coordonare deschisă”, care intră în conflict cu decalajele existente evidente și cu domeniile de competență națională.

Creșterea nivelului de coerență necesită transparență în ceea ce privește datele și plățile. Cunoașterea modului în care resursele sunt distribuite reprezintă un instrument esențial pentru evidențierea și corectarea distorsiunilor. Însă nu dispunem de un asemenea nivel de transparență. În practică, asistăm la derularea unor acțiuni cât se poate de diversificate în scopul ascunderii datelor, al refuzării accesului și al disimulării informațiilor, toate aceste acțiuni fiind întreprinse de organisme publice și de propriile noastre guverne naționale. Comisia susține că nu are competențe în acest domeniu, iar totul devine vag și neclar. Noi afirmăm că ne confruntăm cu un zid al tăcerii.

Dacă nu rezolvăm această problemă, atunci vom fi detașați într-o și mai mare măsură de problemele reale pe care fondurile structurale ar trebui să le rezolve.

Gisela Kallenbach (Verts/ALE) - (DE) Dnă președintă, dnă comisar, doamnelor și domnilor, sunt foarte bucuroasă că purtăm o dezbatere politică oportună pe baza unor rapoarte de inițiativă care ne vor permite să utilizăm instrumentul solidarității într-o manieră mai precisă și mai eficientă până cel târziu în 2014. De asemenea, după părerea mea, informarea cetățenilor cu privire la valoarea adăugată europeană pe care o vor oferi aceste acțiuni este deosebit de importantă.

De aceea, este logic să respingem orice tentativă de renaționalizare a politicii structurale. Avem nevoie mai mult ca niciodată de o politică comunitară standard care să poată răspunde provocărilor cu care ne confruntăm în prezent, precum globalizarea, schimbările climatice și schimbările demografice. Să sperăm că cel târziu după efectuarea analizei necesare vom afla cu precizie dacă am avut succes sau dacă ne amăgim în ceea ce privește angajamentul bugetar pentru strategia de la Lisabona.

Am ajuns într-un moment de răscruce în care trebuie să decidem dacă dezvoltarea durabilă reală și coeziunea teritorială sunt sau nu simbolurile politicii europene. Pentru a lua această decizie, avem nevoie de numeroși parteneri, în special de orașe. Din acest motiv, dorim, de asemenea, ca subvențiile globale să ajungă direct la acești parteneri, nu numai pe hârtie, ci și în practică. Oricât de mult prețuim subsidiaritatea, fondurile europene trebuie să fie alocate pe baza unor criterii obligatorii. Pe lângă importanța dimensiunii urbane, acestea trebuie să includă o abordare integrată și punerea în aplicare a obiectivelor noastre referitoare la climă. Am ajuns deja la un consens în această privință. Din păcate, nu la fel au stat lucrurile în cazul votului din cadrul Comisiei pentru dezvoltare regională.

Încă o remarcă: potrivit Planului de redresare economică al Comisiei, alocarea fondurilor structurale ar trebui simplificată și accelerată. Nu îmi este încă foarte clar de ce a fost nevoie de o criză pentru ca acest lucru să se întâmple, dar este un semn bun. Dacă analiza cuprinzătoare a proiectelor care reflectă cele mai bune practici reprezintă într-adevăr un element al discuției politice, nu ar mai trebui să existe niciun obstacol în calea rolului de pionierat pe care Europa îl poate juca în elaborarea unei politici cu adevărat durabile.

Doresc să le mulțumesc tuturor raportorilor pentru efortul depus.

Georgios Toussas (GUE/NGL) - (EL) Dnă președintă, mitul convergenței și al coeziunii dintre țările și regiunile Uniunii Europene este demolat chiar de realitate:

- inegalitățile economice și sociale sunt în continuă creștere;

- convergențele statistice artificiale, generate de aderarea noilor state membre, nu pot înșela lucrătorii, agricultorii, tinerii și femeile, care asistă la scăderea continuă a nivelului lor de trai;
- dezvoltarea regională în cadrul structurilor capitaliste nu poate înlătura conflictele de clasă din sistem;
- dezvoltarea inegală este inerentă metodei capitaliste de producție, întrucât stimulentele oricărui proces de dezvoltare îl reprezintă maximizarea capitalului;
- strategiile naționale de coeziune și programele operaționale din cadrele strategice naționale de referință pentru 2007-2013, asemenea programelor precedente, au o orientare specifică de clasă; acestea sunt în concordanță cu abordarea îndreptată împotriva contextului local a strategiei de la Lisabona și sunt adaptate programelor naționale de reformă; cu alte cuvinte, acestea promovează restructurări capitaliste și contracte de muncă mai flexibile.

Astfel, Uniunea Europeană și guvernele burgheze slujesc nevoile de capital, atât pe perioada crizei capitaliste, prin transferarea întregii poveri asupra clasei muncitoare, asupra muncitorilor, cât și cu obiectivul clar de a face permanente aceste măsuri antimuncitorești, pentru a proteja și spori profiturile monopolurilor și pe viitor.

Noul factor relevant care a fost inclus în domeniul de aplicare a politicii de coeziune este conceptul de coeziune teritorială și, mai important, cartea verde aferentă. Caracterul reacționar al orientărilor din propunerea Comisiei depășește cadrul pozițiilor și competențelor Uniunii Europene prevăzute de Tratatul de la Lisabona, așa cum se numește acum Constituția europeană, iar aceasta reprezintă o insultă la adresa popoarelor statelor membre.

Cartea verde privind coeziunea teritorială stabilește ca domenii urgente de aplicare asaltul monopolurilor asupra sănătății, educației, energiei și a altor servicii, elementul fundamental fiind, mai presus de toate, accesul la rețelele de transport.

Partidul Comunist Grec se opune categoric și respinge în întregime cadrul reacționar al propunerii Comisiei privind coeziunea teritorială.

Kathy Sinnott (IND/DEM) - Dnă președintă, politica de coeziune, în toate formele sale, este menită a fi forța motrice a egalității și până în prezent s-a bucurat de numeroase succese. Însă politica de coeziune ar trebui examinată din perspectiva unei evaluări pe termen lung a efectului său general. În cadrul unei astfel de evaluări, întrebarea este simplă: au comunitățile și membrii acestora un nivel de trai mai bun datorită politicilor de coeziune ale UE și fondurilor structurale care le susțin? Aruncând o privire onestă asupra rapoartelor, răspunsul imediat ar fi probabil „da”, dar, pe termen lung, acesta este mult prea des „nu”.

Ni se spune că agricultorii din Irlanda au avut succes – iar acest lucru este adevărat. Atunci de ce, pe termen lung, au rămas atât de puțini agricultori și există un număr atât de mare de șomeri și de persoane încadrate parțial în zonele rurale irlandeze? Să fie oare din cauză că fondurile structurale și politica de coeziune nu au corespuns politicii agricole comune? Sau din cauză că acestea nu au putut diminua efectele politicii comune din domeniul pescuitului, care, de-a lungul a trei decenii și jumătate, a decimat comunitățile de pe coastele Irlandei și stocurile de pește din apele irlandeze? Și de ce, deși are parte de drumuri și infrastructură mai bune – grație fondurilor UE – orașul Limerick, din sud-vestul Irlandei, devine un dezastru din punctul de vedere al ocupării forței de muncă? Se datorează oare acest lucru faptului că politica de coeziune nu poate avea nicio reacție în fața politicii privind concurența, care permite unui nou stat membru să atragă Dell, o companie-cheie în regiune, care primește ajutoare de la stat în valoare de 54 milioane EUR?-

Politica de coeziune vizează egalitatea, însă directivele privind privatizarea, precum directiva poștală, au avut ca efect o eliminare și mai accentuată a serviciilor în zonele slab deservite. Este posibil ca problema politicii noastre de coeziune să fie tocmai lipsa de coeziune dintre aceasta și alte politici UE, cum ar fi cele privind concurența, liberalizarea pieței etc.

Secretul este că nu politicile dau naștere coeziunii: aceasta este generată de principii unificatoare de bază care ar trebui să fie prezente în fiecare politică – principii privind respectul persoanei, subsidiaritatea reală, întâietatea celor vulnerabili, respectul pentru viață, gestionarea creației, importanța familiei, demnitatea muncii, solidaritatea și punerea unui accent deosebit asupra binelui comun. Până în momentul în care toate politicile UE nu vor fi ghidate de aceste principii, programele vor fi în continuare contradictorii.

(Președinta a întrerupt-o pe vorbitoare)

Carl Lang (NI) – (FR) Dnă președintă, între 2007 și 2013, politica de coeziune va constitui principalul element către care se vor îndrepta cheltuielile Europei de la Bruxelles, însă, departe de a fi în beneficiul regiunilor franceze, această situație, de fapt, le penalizează. Creșterea cheltuielilor regionale este realizată, de fapt, în detrimentul politicii agricole comune și deci în detrimentul Franței. Se poate observa că partea alocată regiunilor franceze scade încontinuu. Cea mai mare parte a fondurilor structurale în valoare de 347 miliarde EUR urmează să fie acordată Europei de est, distrusă de cei peste 40 de ani de comunism.

Bruxelles a retras, deja din anul 2000, fondurile structurale acordate cantoanelor regiunii franceze Hainaut în cadrul fostului Obiectiv I. În prezent, Franța, care are o contribuție de 16% la bugetul european, oferă din ce în ce mai mult, dar primește din ce în ce mai puțin.

În plus, acest ajutor regional nu i-a protejat pe cei afectați de criza economică mondială, deoarece el face parte din filozofia ultraliberală a strategiei de la Lisabona. Acum, mai mult ca niciodată, trebuie să clădim o nouă Europă care să asigure în sfârșit protecția regiunilor și națiunilor noastre prin intermediul unei politici active de redobândire a controlului asupra pieței noastre interne.

Markus Pieper (PPE-DE) – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, mă bucur că am ocazia de a face o analiză mai detaliată a raportului Roszkowski.

Ambele domenii de politică tratate în raport – fondurile structurale și sprijinul pentru zonele rurale – par a avea o evoluție bună. Cu toate acestea, am impresia că, în unele cazuri, ambele politici au obiective identice. În domeniile demografiei, energiei și telecomunicațiilor, există proiecte finanțate atât de fondurile structurale, cât și de politica de dezvoltare rurală, care vizează aceleași scopuri, dar se află sub responsabilitatea unor ministere diferite. Avem numeroase proiecte europene, dar avem oare și proiecte care oferă o valoare adăugată europeană? Am impresia că uneori nu reușim să vedem imaginea de ansamblu.

Dacă ar fi să unim proiecte care aparțin diferitelor departamente, am putea face mult mai multe lucruri pentru zonele rurale, cum ar fi infrastructuri energetice descentralizate, rețea de cabluri de bandă largă pe o suprafață mult mai mare și infrastructuri de apă transfrontaliere. Avem nevoie de mai multe proiecte care să fie sprijinite simultan de mai multe ministere. Dacă se va întâmpla acest lucru, nu vom mai lucra la scară mică, ci, în schimb, vom putea aduce îmbunătățiri permanente în regiuni, cu ajutorul fondurilor europene. Trebuie să facem obligatorii cerințele europene privind cooperarea dintre departamente. Poate că ar trebui să avem în vedere chiar stabilirea unei sume minime pentru proiecte.

Încă un comentariu în legătură cu finanțarea: după părerea mea, modularea nu este un cuvânt frumos. Aceasta elimină plățile compensatorii care au fost promise agricultorilor, fără a oferi o finanțare sigură programelor de dezvoltare rurală. Din acest motiv, politica agricolă trebuie să fie pe viitor o politică pentru agricultori, cu angajamente financiare clare și fără transferuri de fonduri în alte părți. În același mod, politica regională trebuie să fie o politică pentru regiuni, punând un accent deosebit asupra regiunilor rurale și a necesităților acestora. Aceasta va da naștere unor inițiative europene autentice care vor îmbunătăți situația regiunilor noastre pe termen lung.

Evgeni Kirilov (PSE) – (BG) Dnă președintă, dnă comisar, doamnelor și domnilor, în cadrul dezbaterii de astăzi se pare că există din nou un consens general în legătură cu faptul că politica de coeziune este necesară și utilă.

Aceia dintre noi care o susțin doresc ca aceasta să continue să evolueze și să dea rezultate pozitive. De aceea, consider că este important să respectăm o cerință fundamentală: politica de coeziune trebuie să fie accesibilă celor cărora le este destinată și care au nevoie de ea, adică regiunilor și teritoriilor rămase în urmă și care întâmpină dificultăți în dezvoltarea socio-economică.

Raportul dnei Krehl enumeră mai multe obstacole pe care le întâmpină potențialii utilizatori ai ajutorului oferit de fondurile structurale. Aceste obstacole, generate de dificultățile birocratice și de procedurile complexe și vagi, duc la apariția greșelilor. Acest lucru descurajează beneficiarii și alimentează criticile organismelor de control.

Pentru a putea răspunde acestei duble provocări, trebuie, pe de o parte, să colaborăm cu toate instituțiile și statele membre și, pe de altă parte, doresc să lansez îndemnul de a utiliza experiența dobândită și de a ne îndrepta mai mult atenția către rezultatele pozitive atunci când căutăm idei pentru depășirea obstacolelor.

În această privință, propunerile pe care le facem în raportul dnei Krehl privind cele mai bune practici oferă o bază solidă pentru măsurile și acțiunile ulterioare, destinate simplificării regulilor și îmbunătățirii comunicării și schimbului de informații în momentul utilizării fondurilor structurale. Comisia Europeană și organele de

conducere sunt din nou solicitate să joace un rol-cheie, însă, evident, acestea trebuie să știe că beneficiază de sprijinul Parlamentului European.

Dl van Nistelrooij a subliniat că politica de coeziune este o expresie a solidarității. Rămâne ca noi să depunem eforturi intense pentru a ne asigura că cetățenii noștri pot simți în mod concret că beneficiază de rezultatele acestei solidarități. Scopul suprem al politicii de coeziune trebuie să fie acela de a oferi șanse egale tuturor cetățenilor europeni, indiferent de zona în care locuiesc.

Jean Marie Beaupuy (ALDE) – (FR) Dnă președintă, dnă Hübner, de-a lungul ultimilor 30 de ani am fost martorii beneficiilor diferitelor politici de coeziune pe care le-am întreprins. Trebuie să punem accentul pe aceste beneficii în timpul alegerilor care urmează, întrucât ele prezintă un interes deosebit atât pentru cetățenii al căror nivel de trai a crescut de trei ori în unele cazuri, cât și pentru regiunile care, după ce au avut datorii, înregistrează acum reale progrese. Așadar, beneficiile nu pot fi negate.

Mai mult, politica de coeziune ocupă în prezent primul loc în cadrul bugetului european. Chestiunea care a fost ridicată în această dimineață prin intermediul celor șase rapoarte, ceea ce dorim să realizăm noi ca deputați europeni, este sporirea eficacității acestor fonduri și regulamente pe care le punem la dispoziția concetățenilor noștri.

Dnă Hübner, Comisia deține cheia eficacității acestor dispoziții și bugete. În ce fel? În primul rând, dacă îmi permiteți, dnă comisar, pentru că vă cunoaștem și știm că ne veți asculta și că vă veți asigura că solicitările adresate în aceste șase rapoarte vor fi luate în considerare de Comisie și țin să profit de această ocazie pentru a-i felicita pe cei șase autori.

Dnă Hübner, aceste rapoarte oferă soluții extrem de detaliate, fie că este vorba de mediul urban, de zonele rurale, de bunele practici sau de viitoarea politică de coeziune; după cum știți, ele conțin exemple foarte concrete care vor ușura sarcina Comisiei.

Așteptăm, așadar, propunerile Comisiei privind soluții concrete, de nivel european, însă aceasta reprezintă doar jumătate din munca necesară pentru a obține eficacitatea. De aceea, dnă comisar, vă solicităm să exercitați o influență cât mai mare la nivel guvernamental, regional sau al autorităților locale, întrucât aceste organisme sunt cele care vor pune în practică dispozițiile, bugetele și regulamentele noastre, iar dacă ele nu vor fi eficiente, nu vom fi nici noi.

Contăm pe dumneavoastră, dnă Hübner, atât la nivel european, cât și la nivel național, pentru a transforma într-un succes cele șase rapoarte pe care vi le prezentăm.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN) - (PL) Dnă președintă, o contrapondere importantă la tendința crescândă din prezent către un protecționism național în Europa o reprezintă o coeziune și o politică de dezvoltare rurală rațională. Actualul sistem de sprijin acordat de diverse fonduri de dezvoltare rurală nu a făcut decât să fixeze, și nu să egalizeze, nivelurile de dezvoltare din diferitele regiuni ale Uniunii Europene.

Rezultatul este o discrepanță uriașă în ceea ce privește subvențiile pentru agricultură între noile și vechile state membre, iar aceste diferențe vor persista și după 2013. Costurile de producție sunt similare pentru toți agricultorii, iar serviciile agricole din noile state membre sunt în creștere și se apropie rapid de nivelurile prețurilor din vechile state membre. Prin urmare, ce șanse au zonele rurale de a-și egaliza nivelurile de dezvoltare în următoarele decenii?

Numai prin intermediul unui sprijin stabil și pe termen lung pentru comunitățile locale din zonele mai sărace, care să fie însoțit de o eficientizare maximă a procedurilor, va fi posibilă eliminarea decalajelor și crearea unei concurențe reale în cadrul Uniunii Europene pe parcursul următorului deceniu.

Jim Allister (NI) - Dnă președintă, doresc să vorbesc despre finanțările pentru zonele urbane și orașe. Dnă comisar, ați vizitat de mai multe ori orașul Belfast. Ați observat, sper, așa cum am observat și eu, beneficiile clare ale Programului urban, în special în nordul Belfastului. Prin urmare, regret încheierea acestui program, mai ales că nu a fost înlocuit cu nimic comparabil. Transferarea accentului pe parteneriatele public-privat reprezintă un substitut modest, iar accesul la programul JESSICA nu contribuie cu mult la atenuarea șocului, cel puțin până acum. În realitate, s-a renunțat la Programul urban fără a avea un substitut real pentru acesta.

În actualul climat economic, posibilitatea ca JESSICA să producă efectul de pârghie anticipat scade, lăsând un gol în numeroase orașe unde redezvoltarea urbană și investițiile sunt încă necesare. Distanța dintre promisiunile frumos formulate în strategiile guvernamentale și aplicarea acestora pe teren crește cu fiecare

nouă constrângere fiscală. Astfel, absența fondurilor specifice pentru finanțarea zonelor urbane în cadrul programului 2007-2013 este din ce în ce mai resimțită.

(Președinta l-a întrerupt pe vorbitor)

Jan Olbrycht (PPE-DE) - (PL) Dnă președintă, este necesar să subliniem faptul că motivul pentru care această dezbatere a căpătat actuala formă și faptul că discutăm mai multe rapoarte în același timp nu constituie o întâmplare. Aceasta se datorează faptului că nici temele, nici chestiunile individuale nu pot fi separate dacă dorim să purtăm o dezbatere serioasă despre politica europeană pentru următorii ani. Mai mult, dacă avem în vedere actuala dezbatere pe tema pachetului de redresare, deciziile pe care trebuie să le luăm acum vor influența cu siguranță în mod semnificativ politica de coeziune de după 2013.

De aceea, dacă vrem să discutăm despre toate rapoartele, și nu să ne adâncim în detalii, este important ca politica de coeziune să devină atât o oportunitate, cât și o bază pentru progrese autentice în direcția integrării diferitelor tipuri de politici europene, a complementarității acestor politici, a lansării unei abordări integrate. Nu în mod întâmplător, Comisia Europeană propune soluții contemporane, capabile să schimbe politica europeană în ansamblu.

Discuția privind coeziunea teritorială este în mod fundamental o dezbatere despre acțiunile integrate. Este o dezbatere despre renunțarea la abordarea sectorială a politicii europene. Aceasta este, de asemenea, o direcție care sugerează că întregul teritoriu al Uniunii Europene ar trebui tratat ca un întreg, în loc să fie împărțit în zone mai bogate și mai sărace, ceea ce înseamnă că ne așteptăm decizii importante privind politica de coeziune. Vreau să vă mulțumesc pentru că ați făcut ca aceasta să fie cu adevărat o dezbatere comună.

Mia De Vits (PSE) - (NL) Dnă președintă, doresc să îl felicit din toată inima pe dl Becsey și să îi mulțumesc totodată pentru colaborarea serioasă pe care am avut-o la raportul privind microcreditele. Nu este nevoie să subliniem importanța acestui raport, mai ales în împrejurările actuale. Aș dori, de asemenea, să fac o legătură între acest raport și criza pe care o traversăm în prezent. Constatăm faptul că statele membre încearcă să iasă din prăpastia crizei economice utilizând o gamă largă de măsuri și că acestea sunt adesea preocupate de ele însele și de relansarea propriilor piețe.

Totuși, soluția nu este „fiecare pentru el”, ci o abordare mai europeană a problemelor. În Statele Unite, președintele Obama a recurs la investiții guvernamentale masive, iar eu cred că aceasta este calea de urmat. Aici, în Europa, avem 27 de planuri de redresare și, cu toate că sunt coordonate între ele, fiecare dintre acestea este finanțat de statul membru respectiv. Planurile de redresare sunt o necesitate, însă ele reprezintă un pas limitat în direcția cea bună.

În această ordine de idei, rapoartele privind microcreditele și un alt raport care figurează pe agendă pentru săptămânile viitoare, și anume cel privind fondul de ajustare la globalizare, reprezintă evoluții cât se poate de concrete pentru cetățeni, mai ales acum când ne confruntăm cu un șomaj în creștere, iar băncile sunt mult mai reticente în acordarea creditelor. De aceea, am foarte puține de spus cu privire la raportul dlui Becsey. Mai presus de toate, aș dori să accentuez încă o dată ceea ce considerăm a fi aspectele cele mai importante. Observăm că aceste aspecte sunt repetate în acest raport, pe baza căruia textul Comisiei a fost îmbunătățit în diverse domenii.

Primul dintre aceste domenii este finanțarea publică UE de lungă durată. Aceasta este importantă, întrucât în prezent avem prea multe inițiative concomitente în desfășurare. Bugetul UE trebuie să includă fonduri pentru aceste microcredite.

Al doilea aspect se referă la nevoia de a clarifica faptul că aceste microcredite sunt în mod categoric destinate șomerilor pe termen lung, persoanelor care fac parte din grupurile defavorizate și tuturor celor care nu pot obține un credit prin metodele clasice. Aceste microcredite sunt în primul rând alocate la nivel local. Din acest motiv, este foarte important să se pună în aplicare o politică de activare la nivel local. De aceea, insistăm ca persoanele care primesc ajutor social să nu își piardă drepturile bănești o dată cu primirea microcreditului.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN) - (PL) Dnă președintă, crearea unui Fond agricol european pentru dezvoltarea zonelor rurale este foarte importantă din perspectiva politicii structurale. Însă, pentru a exploata în mod corespunzător oportunitățile existente, trebuie să concepem o strategie transparentă, de dezvoltare pe termen lung, pentru zonele și regiunile rurale și să creăm un sistem care să permită coordonarea permanentă a activităților la nivel național.

Știu cu toții foarte bine că dezbaterea privind politica de coeziune ascunde o varietate de opinii privind modul de utilizare a fondurilor pentru subvențiile agricole și dezvoltarea rurală. De asemenea, există temerea

că, în urma realocării, unele dintre aceste fonduri vor fi utilizate pentru dezvoltarea zonelor urbane și a regiunilor celor mai dinamice în detrimentul zonelor care au fost de-a lungul istoriei fie mai puțin dezvoltate, fie administrate în mod mai puțin activ. Nu putem fi de acord cu astfel de soluții și rezultate.

Ambroise Guellec (PPE-DE) – (FR) Dnă președintă, asemenea colegilor mei, doresc să îmi exprim satisfacția cu privire la dezbaterea de astăzi și aș dori să îmi axez discursul pe coeziunea teritorială. Aș spune că nu este niciodată prea târziu să facem ceea ce trebuie, dar s-a pierdut totuși foarte mult timp înainte de a transforma coeziunea teritorială într-un obiectiv politic cheie al Uniunii Europene. Au existat desigur probleme instituționale, care sper că vor fi înlăturate în curând, dar am avut parte, de asemenea, dacă îmi permiteți, dnă Hübner, de o prudență excesivă a Comisiei în acest domeniu. Trebuie să remarcăm totuși că, de-a lungul acestei legislaturi, din 2004-2005, Parlamentul a încercat în permanență să dea avânt dezbaterii, deoarece credem că principiul egalității de tratament pentru toți cetățenii UE, indiferent de regiunea în care locuiesc, este extrem de important și considerăm că este vital să mergem înainte împreună.

Cartea verde este, în sfârșit, gata și ne bucură acest lucru. Cred că îi lipsește un pic o doză mai mare de ambiție: am fi dorit din partea Comisiei formularea unei definiții și a unor obiective clare, în locul remarcilor foarte deschise pe această temă. Înregistrăm totuși progrese, cu toate că eu cred că vom fi din nou stingheriți într-o anumită măsură de legătura exagerată care s-a făcut cu strategia de la Lisabona în timpul punerii în aplicare a precedentei generații de fonduri structurale.

În prezent, au loc consultări, iar eu sper că se va ajunge la concluzia că trebuie să sporim resursele, să ne perfecționăm instrumentele – aceste planuri sunt pentru perioada de după 2013: avem timp deocamdată, dar timpul va trece repede – să consolidăm mijloacele financiare, să creștem gradul de cooperare la diferitele niveluri, să avem o viziune integrată asupra dezvoltării, în special cu privire la această chestiune a politicilor sectoriale pe care o dezbatem, și să coordonăm politica agricolă comună și dezvoltarea regională și așa mai departe. Avem nevoie cât mai repede de cartea albă, dnă comisar.

În încheiere, aș dori să subliniez urgența promovării coeziunii teritoriale în toate regiunile Europei, întrucât egalitatea spațială este esențială pentru a pune capăt crizei și a determina relansarea economică și, mai presus de toate, pentru a îi încuraja pe concetățenii noștri să participe la proiectele europene.

Pierre Pribetich (PSE) – (FR) Dnă președintă, „când cuvintele și acțiunile merg mână în mână, ele creează o frumoasă armonie”. Când a făcut această afirmație, Montaigne se gândea fără îndoială la cuvintele și acțiunile politicianilor.

Aici, în contextul politicii de coeziune, trebuie să căutăm această armonie. Au fost propuse teme de reflecție și angajamente de respectat, care sunt inspirate de dorința noastră de europeni de a privi orașul european ca pe un element-cheie al dezvoltării societăților noastre: scăderea generală a populației, lipsa de locuri de muncă, poluarea din mediul urban, mobilitatea redusă din interiorul orașelor, locuințele neadaptate la dezvoltarea durabilă. Toate acestea sunt provocări majore pe care trebuie să le înfruntăm pentru a face orașele europene atractive, competitive și a le transforma în locuri în care este agreabil de locuit. Pentru a atenua problemele, cuvintele noastre trebuie, așadar, să fie în armonie cu acțiunile noastre. Aceasta este esența dimensiunii urbane a politicii de coeziune: coordonarea performanțelor și a creditului, armonizarea acestora și eficientizarea lor pentru noua perioadă de programare.

În concluzie, două angajamente se impun: necesitatea de a oferi resurse financiare substanțiale și clar identificate pentru a îndeplini obiectivele de la Leipzig și, în ultimul rând, necesitatea existenței unei cooperări reciproce între orașele noastre pentru a face față concurenței mondiale folosind bogăția și diversitatea soluțiilor din cadrul spațiului european.

Rolf Berend (PPE-DE) – (DE) Dnă președintă, dnă comisar, doamnelor și domnilor, raportul dlui van Nistelrooij privind cartea verde și viitoarea formă a politicii de coeziune este cu siguranță unul dintre cele mai importante rapoarte elaborate de Comisia pentru dezvoltare regională în ultimii ani.

Suntem de acord cu principiul fundamental al cărții verzi, care stabilește că scopul coeziunii teritoriale este de a asigura dezvoltarea policentrică a UE în ansamblu, dezvoltarea durabilă a teritoriilor, cu diferitele lor trăsături și caracteristici și, în același timp, conservarea diversității acestora. În următoarea perioadă de programare, trebuie să se stabilească un sistem mai cuprinzător care să ofere asistență în etape regiunilor în tranziție care depășesc pragul de 75% din produsul intern brut, astfel încât aceste regiuni să aibă un statut clar și să se dezvolte în condiții sporite de siguranță.

Raportul dnei Krehl privind obstacolele întâlnite în utilizarea fondurilor structurale face o enumerare corectă a principalelor probleme cu care se confruntă candidații la solicitarea fondurilor structurale, cum ar fi birocrăția excesivă, numărul prea mare de regulamente complexe sau administrația centrală greoaie din statele membre. Numeroase recomandări sunt adresate Comisiei în ceea ce privește măsurile eficiente care trebuie luate pentru a înlătura aceste obstacole. Vreau să disting două dintre aceste măsuri și să le accentuez.

În primul rând, în prezent, coordonatorii de proiecte trebuie să păstreze documentele corespunzătoare proiectelor pe o perioadă de 10 ani, pentru a le putea prezenta în cazul unui control efectuat de Comisie. Această regulă impune o povară birocratică excesivă, în special asupra proiectelor mici. Reducerea acestei perioade la trei ani este o măsură oportună.

În al doilea rând, criteriile de evaluare utilizate de Comisie pentru proiectele inovatoare dau naștere unor probleme serioase. Proiectele inovatoare nu ar trebui să fie evaluate conform acelorași criterii precum celelalte proiecte. Este esențial ca în acest caz să se utilizeze un proces diferit.

Miloš Koterec (PSE) – (SK) Politica de dezvoltare regională are o contribuție clară la bunăstarea generală a cetățenilor UE. Este deja o politică socială în principiu și, ca atare, noi cei din Grupul Socialist din Parlamentul European o susținem pe deplin și o dezvoltăm în mod susținut. Am fost întrebat recent de niște persoane care participau la o întrunire publică de ce ar trebui să-și dea silința de a alege reprezentanți în Parlamentul European. După ce am discutat despre în ce măsură și în ce domenii contribuie UE la diferitele regiuni europene, oferind exemple concrete care au afectat milioane de oameni, politica de coeziune a devenit pentru mine un argument important în favoarea participării la vot.

În afară de acest lucru, am menționat și rolul important pe care Parlamentul European îl joacă în procesul de aprobare atât a politicii de coeziune, cât și a resurselor bugetare, și că acest rol va crește enorm dacă Tratatul de la Lisabona va intra în vigoare. Am subliniat faptul că, pe baza acestui tratat, politica regională va avea, de asemenea, un efect direct mult mai puternic asupra cetățenilor și că autoritățile locale și toți potențialii beneficiari vor avea un rol mai important de jucat în ceea ce privește gestionarea politicilor regionale, sprijinirea sinergiilor acestora și consolidarea dezvoltării coeziunii teritoriale, inclusiv în zonele rurale. În plus, am menționat faptul că politica de dezvoltare regională este unul dintre cele mai simple și mai flexibile instrumente comunitare pentru rezolvarea crizelor precum cea pe care o traversăm în prezent. De exemplu, politica regională ajută la rezolvarea problemelor legate de șomaj, investiții, precum și a dificultăților de ordin social. Dacă este pusă în aplicare în mod profesionist și transparent, politica regională demonstrează cu ușurință faptul că este un pilon puternic al UE. În viitor, va trebui să dezvoltăm mult acest pilon și să îi sporim eficiența, întrucât acesta constituie o legătură importantă între cetățenii europeni și instituțiile europene.

Mariela Velichkova Baeva (ALDE) – (BG) Care sunt principalele obiective ale inițiativei privind microcreditele? Stimularea dezvoltării acestui instrument și crearea unui mediu instituțional și de afaceri pozitiv, sprijinirea instituțiilor financiare nebancare în sporirea capacității, realizarea creșterii și a dezvoltării durabile, precum și asigurarea încrederii pieței de capital privat.

Raportul dlui Becsey se axează pe oportunitățile oferite de microcredite în ceea ce privește integrarea grupurilor defavorizate pe piața muncii. Prin coordonarea diverselor măsuri și inițiative în acest context, Comisia Europeană ar trebui să propună un cadru general european cu parametri specifici, inclusiv pentru instituțiile financiare nebancare de microcredite.

Încurajarea spiritului antreprenorial duce la creșterea competitivității și a nivelului economiei bazate pe cunoaștere, în concordanță cu strategia revizuită de la Lisabona.

PREZIDEAZĂ: DNA MORGANTINI

Vicepreședintă

Margie Sudre (PPE-DE) – (FR) Dnă președintă, dnă Hübner, regret că, până în prezent, Consiliul și Comisia nu au întreprins definirea clară a coeziunii teritoriale. Președinția franceză a avut o tentativă în acest sens, pe care o salut. Parlamentul nostru continuă să insiste asupra faptului că acest obiectiv ar trebui să se aplice de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și că ar trebui descris cât mai rapid posibil.

Pe baza excelentului raport al dlui van Nistelrooij, sper ca coeziunea teritorială să devină temeiul juridic care să garanteze dezvoltarea armonioasă a tuturor regiunilor Uniunii și care să permită reținerea celor mai bune

caracteristici ale fiecărei regiuni europene. Este esențial să îmbunătățim coordonarea politicilor comunitare, pentru a maximiza impactul acestora la nivel local.

Coeziunea teritorială nu este menită să se concentreze exclusiv asupra regiunilor care suferă de dezavantaje permanente. Totuși, aceasta trebuie să urmeze dezvoltarea policentrică a Uniunii Europene în ansamblul său, luând în considerare caracteristicile fiecărei regiuni și păstrând, în același timp, diversitatea acestora. Consider că acest nou concept este relevant pentru luarea în considerare a regiunilor ultraperiferice, în vederea garantării dezvoltării durabile și echilibrate a acestora.

În acest sens, mulțumesc raportorului pentru că a inclus în amendamentele de compromis solicitările privind provocările specifice cu care se confruntă regiunile ultraperiferice din punctul de vedere al accesibilității și competitivității, care sunt aspecte vitale ale coeziunii teritoriale.

Citind recenta comunicare a Comisiei, intitulată „Regiunile ultraperiferice: un atu pentru Europa”, am constatat că Comisia dorește să aplice regiunilor ultraperiferice toate recomandările privind îmbunătățirea guvernantei în politica de coeziune, transformându-le astfel într-un exemplu pionier al punerii în aplicare a coeziunii teritoriale.

Sper ca consultarea de peste mări, sau *-États généraux de l'OutreMer*, care va fi lansată în curând în Franța, va face același lucru și va integra, în mare măsură, impactul teritorial major al politicilor europene pentru regiunile ultraperiferice, a căror valoare adăugată este incontestabilă și nedisputată.

În încheiere, aș dori, desigur, să mulțumesc tuturor raportorilor noștri.

Gábor Harangozó (PSE) - (HU) Dacă dorim să răspundem provocărilor cu care se confruntă Uniunea Europeană, trebuie să facem tot posibilul pentru a elimina, definitiv, diferențele dintre economiile și nivelurile de trai din anumite regiuni. În această privință, politica noastră de coeziune trebuie să se concentreze, în viitor, asupra obiectivului său inițial, și anume realizarea de schimbări structurale în regiuni care se confruntă cu probleme economice și sociale.

Pentru a fi mai eficienți în viitor, trebuie să ne concentrăm asupra unităților teritoriale care sunt adecvate pentru provocările respective. Trebuie să restructurăm formele de colaborare economică, acesta fiind un proces în care macroregiunile pot avea un rol semnificativ.

În același timp, trebuie să înfruntăm și problema sărăciei care este concentrată în anumite zone. Dacă dorim să favorizăm o adevărată schimbare, trebuie să ne concentrăm asupra nivelului la care se prezintă problema; cu alte cuvinte, este nevoie de măsuri specifice, complexe, destinate și nivelului inferior celui al regiunilor. Nu este suficient să finanțăm proiecte, avem nevoie de o abordare integrată, care să implice toate fondurile, oferind asistență reală celor mai vulnerabili cetățeni ai Uniunii Europene.

Rumiana Jeleva (PPE-DE) – (BG) Doamnelor și domnilor, politica de coeziune este una dintre componentele fundamentale ale Uniunii Europene. Aceasta reflectă, de decenii, dorința generală a cetățenilor europeni de a avea un viitor mai bun, cu o mai bună calitate a vieții și a condițiilor de muncă.

Rezultatele politicii de coeziune arată că este una dintre cele mai de succes politici europene. În prezent, statele membre care, în trecut, erau mult mai puțin dezvoltate față de media din UE se află acum printre cele mai dezvoltate din lume. Aceste principii ajută la demonstrarea eficacității politicii de coeziune și la motivarea noilor state care au aderat la UE, precum, de exemplu, țara mea, Bulgaria.

Noi, bulgarii, am așteptat mult timp să devenim membri cu drepturi depline ai Uniunii Europene și ne punem, în mod întemeiat, speranțele în oportunitățile oferite de fondurile structurale și de coeziune. Cred că vorbesc în numele tuturor atunci când mulțumesc dnei comisar Hübner pentru eforturile sale susținute în domeniul dezvoltării regionale și pentru sprijinul său decisiv pentru politica de coeziune.

Cele cinci rapoarte ale Comisiei pentru dezvoltare regională subliniază angajamentul pe termen lung și din partea Parlamentului European, în privința unei politici de coeziune eficiente și puternice. Doamnelor și domnilor, în afara faptului că ne confruntăm cu criza financiară, trebuie să ne preocupăm, în prezent, și de problemele cauzate de schimbările climatice, schimbările demografice, eficiența energetică, urbanizarea excesivă, migrația și alte aspecte.

Toate aceste aspecte necesită un răspuns puternic, consolidat, din partea Uniunii Europene. Din acest motiv, politica de coeziune trebuie folosită ca o forță motrice pentru schimbările pe care trebuie să le facem. O astfel

de provocare cu care se confruntă UE este, de exemplu, reducerea dependenței externe în materie de petrol și gaz.

Doamnelor și domnilor, politica de coeziune și fondurile structurale au fost, întotdeauna, mai mult decât un simplu gest de solidaritate europeană. Acestea fac parte, în mod real, dintr-un sistem reciproc benefic, care poate fi folosit pentru a crea noi piețe și noi relații comerciale. Voi încheia prin a spune că fiecare cetățean are dreptul de a beneficia de politica de coeziune. Aceasta se aplică, în mod evident, și cetățenilor din țara mea, care merită o calitate mai bună a condițiilor de viață și de muncă.

Jamila Madeira (PSE) – (PT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, aș dori, în primul rând, să mulțumesc tuturor pentru munca depusă.

Cele trei concepte-cheie definite în Cartea verde - concentrare, conectare și cooperare - pot oferi soluții la anumite obstacole din calea dezvoltării armonioase a Comunității, în special în ceea ce privește efectele negative asociate concentrării activității economice, inegalitățile legate de accesul la piețe și servicii, cauzate de distanță, și diviziunile care sunt impuse nu numai de granițele dintre statele membre - în special cele mai puțin favorizate - ci și dintre regiuni.

Prin urmare, trebuie să îmbunătățim sinergiile dintre aceste politici, folosind metode de evaluare eficientă a impactului teritorial al acestora. Tocmai acesta este motivul pentru care am susținut întotdeauna elaborarea unor indicatori calitativi suplimentari, în scopul îmbunătățirii realizării și punerii în aplicare a politicilor corespunzătoare pe teren, luând în considerare diferitele specificități teritoriale.

Pentru moment, PIB-ul rămâne singurul criteriu pentru stabilirea eligibilității de a primi sprijin prin intermediul fondurilor structurale.

Totuși, elaborarea unor indicatori suplimentari și desfășurarea unor evaluări teritoriale nu ar trebui să dea naștere la și mai multă birocrație sau la noi întârzieri, ci, în schimb, la aplicarea simplificată a unor noi politici și acțiuni, pentru sprijinirea coeziunii teritoriale.

Al cincilea raport intermediar - voi încheia imediat, dnă președintă - face referire concretă la regiunile de tranziție, care se situează între regiunile de convergență și regiunile de competitivitate și ocupare a forței de muncă. Trebuie să reținem că aceste regiuni au nevoie de un statut mai clar, cu mai multă securitate și stabilitate în dezvoltare.

Iosif Matula (PPE-DE) (RO) – Doresc să felicit toți raportorii pentru elaborarea pachetului privind dezvoltarea regională. În mod special, îl felicit pe dl van Nistelrooij pentru efortul extraordinar depus. A cuprins foarte bine în cadrul propunerii de rezoluție nevoia statelor membre de a implementa măsuri care să aibă drept obiectiv realizarea coeziunii teritoriale.

De asemenea, Cartea verde vine să accentueze faptul că, alături de coeziunea socială și economică, politica coeziunii teritoriale reprezintă unul dintre obiectivele principale ale Uniunii Europene. Regiunile europene se dezvoltă în mod diferit dacă nu sunt coordonate printr-o politică unică la nivelul Uniunii.

Coeziunea teritorială este un element-cheie în procesul integrării europene și realizării convergenței dintre regiuni. Consider că atât acum, cât și în viitor, o atenție deosebită trebuie acordată regiunilor de convergență din Uniune astfel încât, într-o perioadă cât mai scurtă, diferențele mari existente să fie diminuate simțitor.

În cazul țării mele, România, s-au înregistrat progrese semnificative în ceea ce privește dezvoltarea regiunilor, dar ne confruntăm cu disparități atât între acestea, cât și în interior, dar și între mediul rural și urban.

Dezvoltarea durabilă și echilibrată a regiunilor trebuie să aibă loc în condițiile utilizării eficiente a resurselor specifice fiecărei zone în parte. Spre exemplu, zona de vest a României se caracterizează prin existența a numeroase izvoare de apă geotermală. Prin alocarea în această regiune de fonduri suficiente pentru producerea de energie electrică alternativă și utilizarea apei geotermale, se vor crea noi locuri de muncă și se vor obține numeroase avantaje economice.

Consider pachetul discutat azi deosebit de important și pentru România.

Andrzej Jan Szejna (PSE) - (PL) Dnă președintă, politica de coeziune este componenta de bază a procesului de integrare. Faptul de a dispune de o politică de coeziune care funcționează în mod corespunzător este o condiție necesară pentru obținerea coeziunii sociale, economice și teritoriale în Uniunea Europeană. În prezent, cea mai mare provocare pentru noi este aceea de a realiza o reformă rapidă a bazei pe care acționează

această politică și de a simplifica și a face mai flexibile procedurile complexe de punere în aplicare a proiectelor și regulamentele privind finanțările.

Dezvoltarea unui concept interregional și schimbul de bune practici sunt incluse în planurile de reformă a politicii de coeziune și o completează în mod excelent. Din acest motiv, Comisia Europeană ar trebui să prezinte, cât mai repede, o propunere concretă privind posibilitatea schimbului de experiență între organismele care pun proiectele în aplicare.

În opinia mea, nu este necesar să convingem vreunul dintre statele reprezentate aici că, în fața unei crize economice și financiare, fondurile structurale reprezintă un instrument-cheie pentru stimularea economiei la nivel regional. Prin urmare, este important să simplificăm procedurile și să intensificăm fluxurile de fonduri către economiile statelor membre. Proiectele europene reprezintă o modalitate de a crea noi locuri de muncă durabile și o oportunitate pentru cei care întâmpină cele mai mari dificultăți, pentru regiunile cele mai sărace ale Uniunii Europene.

Politica de coeziune ar trebui să fie și un instrument destinat confruntării cu noile provocări, cum ar fi politica energetică comună și schimbările climatice.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE) - (PL) Dnă președintă, politica de coeziune a fost deseori considerată drept cel mai bun exemplu de solidaritate pe teritoriul Uniunii Europene. Uniformizarea diferențelor de dezvoltare dintre statele și regiunile Comunității este în interesul întregii UE. În opinia mea, Cartea verde este un document al Comisiei care a diagnosticat cu precizie provocările actuale cu care se confruntă politica de coeziune a UE.

Comisia abordează, de asemenea, necesitatea deosebită de a sprijini regiunile cu caracteristici geografice specifice, precum zonele montane și zonele nepropice agriculturii, care necesită sprijin decisiv. Este important, în mod special, să coordonăm și să planificăm în mod adecvat sprijinul pentru zonele rurale. Aceste zone se caracterizează prin nivelul mai scăzut de dezvoltare economică, densitatea mai redusă a populației, accesul necorespunzător la diferite tipuri de servicii publice și posibilitățile limitate de ocupare a unor locuri de muncă în afara domeniului agricol. Există, de asemenea, decalaje semnificative între aceste zone, în cadrul statelor membre considerate individual. Dacă facem o comparație între zonele rurale și cele urbane, aceste disproporții sunt și mai evidente.

Majorările planificate ale finanțării pentru dezvoltarea zonelor rurale au fost intens criticate în actuala perspectivă financiară. Aș dori să reamintesc tuturor că politica de dezvoltare rurală și finanțarea destinată acestei politici sprijină menținerea activității în aceste zone și ușurează viața locuitorilor lor. Rezumând, documentul Comisiei, rapoartele și dezbaterile de astăzi reprezintă, toate, un pas în direcția cea bună.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE) - (PT) Dnă președintă, dnă comisar, doamnelor și domnilor, trebuie să încep prin a-i felicita pe dna Krehl și pe dl van Nistelrooij pentru rapoartele întocmite și pentru disponibilitatea de a accepta contribuții din partea colegilor. Rapoartele dumnealor recunosc importanța celor mai bune practici, care reprezintă un factor sinergic, în special în domenii precum mediul înconjurător, energia și ocuparea forței de muncă, și stabilesc o legătură între dezbaterile privind coeziunea teritorială și dezbaterile privind viitorul politicii de coeziune în Uniunea Europeană.

Sunt de acord cu evaluarea Cărții verzi și cu analiza conceptului de coeziune teritorială și susțin recomandările privind viitorul coeziunii teritoriale prezente în aceste rapoarte, în special următoarele: definirea coeziunii teritoriale, publicarea Cărții albe privind coeziunea teritorială, consolidarea obiectivului de cooperare teritorială europeană, integrarea coeziunii teritoriale în elaborarea viitoare a tuturor politicilor comunitare, elaborarea de indicatori calitativi suplimentari, evaluarea impactului teritorial al politicilor comunitare și propunerea unor modalități de a crea sinergie între politicile teritoriale și cele sectoriale, dezvoltarea unei strategii cuprinzătoare pentru regiunile cu caracteristici geografice specifice, în special pentru regiunile ultraperiferice, stabilirea unui sistem mai cuprinzător de asistență graduală de tranziție pentru așa-numitele regiuni de tranziție și dezvoltarea guvernantei teritoriale pe mai multe niveluri (european, național, regional și local).

Din acest motiv, îndemnul meu către colegii deputați este să susțină aceste rapoarte, iar către statele membre, precum și către Comisie, să le dea o continuare corespunzătoare.

Maria Petre (PPE-DE) - Aș vrea să salut mai întâi ideea unei debateri consolidate în domeniul coeziunii. Îi felicit pe fiecare din colegii noștri pentru munca lor și pentru propunerile pe care le-au făcut.

Voi face câteva comentarii cu privire la câteva dintre subiecte – coeziunea teritorială, mai întâi. Problema fundamentală e asigurarea unei dezvoltări armonioase a tuturor teritoriilor Uniunii Europene, parteneriatul

între zonele urbane și rurale, pentru a nu mai pierde teritoriu și a răspunde la depopularea zonelor rurale. În lipsa unei definiții a coeziunii teritoriale pe care Parlamentul o așteaptă, conceptul integrat de coeziune economică, socială, teritorială este baza viitoare politici regionale a Uniunii și a formatului Fondurilor structurale după 2009.

Cu privire la raportul Krehl, susțin toate propunerile din raport care vin în sprijinul regiunilor europene și se referă la eliminarea obstacolelor, la simplificarea procedurilor și la stabilitatea lor în timp, precum și propunerea de a crea metode concentrate de schimb interregional de bune practici.

Cu privire la dimensiunea urbană a politicii de coeziune: știm că nu avem o definiție comună a urbanului. Știm de asemenea că avem în Europa aproximativ 5 000 de orașe cu mai puțin de 50 000 de locuitori. România are un număr semnificativ de astfel de așezări umane. Eu cred că pentru acest tip de așezări urbane avem nevoie de un model de dezvoltare și de resurse adecvate, pentru că tocmai ele lipsesc sau nu beneficiază de efectele abordării policentrice.

Ca parte a coeziunii teritoriale, dezvoltarea urbană durabilă integrată va fi, potrivit noului tratat, gestionată în comun de statele membre și de Uniune. Autoritățile locale și regionale trebuie pregătite pentru această abordare, consacrată deja ca guvernanta la mai multe niveluri. Susțin ideea unui nivel minim obligatoriu pe locuitor al fondurilor alocate de 1000 EUR față de 500, în perioada anterioară.

Francisca Pleguezuelos Aguilar (PSE) – (ES) Dnă președintă, în ceea ce privește raportul privind microcreditele, doresc să-i felicit pe toți raportorii, pentru că au desfășurat o activitate extraordinară. Fără îndoială, au îmbunătățit inițiativa comisiei.

Consider că recomandările incluse în acest raport ne vor permite să stabilim baza pentru elaborarea unui cadru adecvat pentru sectorul microcreditelor în Uniunea Europeană. Acest sector a înregistrat succes în numeroase țări în curs de dezvoltare, inclusiv în unele țări europene, atât ca mijloc de a genera activitate economică, cât și ca instrument vizând o incluziune socială sporită și promovarea creării de locuri de muncă. Totuși, până în momentul de față, acest succes nu a fost transferat în contextul comunitar. Consider că, în prezent, avem posibilitatea să facem acest lucru, având în vedere, în special, criza economică și financiară cu care ne confruntăm.

În această privință, consolidarea inițiativelor prezentate în acest raport trebuie să fie o prioritate, însă trebuie să facem și alți pași. Trebuie să majorăm fondurile disponibile pentru aceste structuri de sprijinire a microcreditelor. Trebuie să facilităm accesul persoanelor și afacerilor care nu pot accesa împrumuturi. Dnă președintă, în această privință, doresc să subliniez exemplul garanției europene pentru microcredite, deoarece aceasta este un instrument care ar putea îmbunătăți accesul respectiv și care a fost inclus în raport.

Voi încheia prin a spune că acest raport va pune, fără îndoială, bazele pe care să putem crea un cadru armonios în contextul european, pentru a încuraja sectorul microcreditelor.

Silvia-Adriana Țicău (PSE) - În 2010 Comisia și statele membre vor revizui modul de utilizare a Fondurilor structurale și gradul de absorbție al acestora. Solicit statelor membre să își redefinească cu mare atenție prioritățile pe care le au și pentru care intenționează să utilizeze Fondurile structurale.

Consider că mobilitatea urbană, dezvoltarea rurală, eficiența energetică a clădirilor și dezvoltarea infrastructurii de transport trebuie să se numere printre prioritățile statelor membre pentru utilizarea Fondurilor structurale pentru perioada 2011 - 2013.

În calitate de raportor pentru eficiența energetică a clădirilor, am solicitat creșterea cotei din FEDER pe care statele membre o pot utiliza pentru construcția de locuințe sociale și pentru creșterea eficienței energetice a clădirilor de la 3 la 15%. Aceasta ar însemna o mai mare flexibilitate pentru statele membre și posibilitatea de a accelera absorbția fondurilor europene pentru îmbunătățirea calității vieții cetățenilor europeni.

Mai ales în această perioadă de criză, fondurile publice, și în special Fondurile structurale, trebuie să fie utilizate de statele membre pentru a asigura dezvoltarea economică și creșterea numărului de locuri de muncă.

Eoin Ryan (UEN) - Dnă președintă, în primul rând, aș dori să felicit raportorii care sunt implicați în acest raport foarte important. Consider că această criză economică ne-a obligat să analizăm îndelung, în amănunt, comportamentul nostru economic anterior. Această analiză ne oferă, în schimb, posibilitatea de a învăța din greșelile trecutului. Presupun că, atunci când economiile noastre înaintau, am lăsat din nefericire în urmă anumite grupuri.

Abordarea și îmbunătățirea accesului la microcredite ne oferă posibilitatea de a îndrepta greșelile trecutului. Remodelarea cadrului privind microcreditele ne poate sprijini în consolidarea și reconstruirea economiilor, începând cu nivelul comunității. În Irlanda, au fost desfășurate activități laudabile în această privință. În circumscripția mea electorală de la Dublin, patru consilii de întreprinderi au fost instituite din 1993 până în prezent, acestea oferind sprijin la nivel local pentru microîntreprinderile de pe teritoriul orașului și comitatului Dublin. Asociația Consiliilor de Comitate și Municipale din Irlanda și-a prezentat, la începutul anului, propriul pachet de stimulare financiară, care are ca scop sprijinirea a 3 000 de întreprinderi de pe teritoriul Irlandei și crearea a 15 000 de noi locuri de muncă. Proiectul include, de asemenea, formarea a aproape 50 000 de persoane.

La nivel european, aceste cifre sunt mici, însă inițiativa noastră privind microcredite din Dublin și din Irlanda este extrem de importantă. Sper, cu sinceritate, ca, în urma acestui excelent raport, să ia naștere acțiuni importante și coordonate, la nivel comunitar, pentru sprijinirea activității neprețuite care este desfășurată de și pentru microîntreprinderi, la nivel local și național, pe întreg teritoriul Uniunii Europene, deoarece reprezintă o parte foarte importantă a economiei noastre de astăzi și o parte foarte importantă a economiei noastre viitoare.

Președinta – Vă mulțumesc, dle Ryan. Nu am fost extrem de strictă, deoarece dispunem, de fapt, de puțin mai mult timp decât este prevăzut în regulament.

Totuși, aș dori să spun ceva înainte să trecem la procedura „catch-the-eye”. În această dimineață, a fost lansat, aici în parlament, un eveniment foarte important. A fost lansat de dl Pöttering și se referă la organizația europeană numită FLARE, în care sunt implicate peste 30 de țări și în cadrul căreia tinerii, și nu numai aceștia, sunt extrem de angajați în combaterea crimei organizate și în asigurarea faptului că bunurile confiscate de la crima organizată sunt folosite în activități sociale.

De asemenea, a fost luat un angajament în acest parlament, de către Președintele Parlamentului European și de către Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, iar câțiva dintre acești tineri se află printre noi, în această Cameră; aceștia sunt, consider eu, o onoare pentru Europa deoarece, împreună cu noi, încearcă să asigure o Europă fără rasism dar și fără crimă organizată. Prin urmare, aș dori să-i salut și pe cei care sunt aici și care se află în această Cameră.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE) – (FR) Dnă președintă, aș dori să felicit toți raportorii. Aceste rapoarte sunt o mină de aur pentru noi politici. Regret numai faptul că niciunul dintre acestea nu se referă la politica culturală.

Politica culturală reprezintă, poate, politica de coeziune prin definiție. Cultura este cea care oferă coeziune unei regiuni și ar fi putut fi menționată, deoarece politicile culturale transregionale nu au fost încă stabilite. Finanțarea proiectelor transculturale este întotdeauna dificilă, deoarece nu există nicio societate transculturală și nici securitatea socială care ar putea oferi artiștilor mobilitatea de care au nevoie pentru a-și desfășura activitatea în afara granițelor regiunii lor. Îi invit, cu toată convingerea, pe toți cei care lucrează la punerea în aplicare a acestei politici, să nu piardă din vedere acest aspect; acest lucru este important în orice politică europeană.

PREZIDEAZĂ: DL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vicepreședinte

Ewa Tomaszewska (UEN) – (PL) Dle președinte, politica de coeziune teritorială și socială previne conflictele, prin eliminarea cauzelor acestora. De aici decurge importanța măsurilor de egalizare a nivelului de trai din zonele urbane și rurale și de echilibrare a infrastructurilor din regiuni. Utilizarea microcreditelor la scară largă este un bun instrument pentru politica de coeziune. În prezent, în această perioadă de criză financiară și economică, în care încercăm cu toții să găsim modalități de a proteja locurile de muncă, trebuie să fim conștienți de amenințările la adresa politicii de coeziune, cum ar fi protecționismul sau discriminarea regiunilor mai sărace.

Den Dover (PPE-DE) - Dle președinte, Comisia pentru dezvoltare regională și fondurile injectate în întreaga Europă reprezintă cel mai important program de pe întreg teritoriul Comunității Europene.

Pot să vorbesc în numele nord-vestului Angliei și să confirm cât au fost de benefice aceste fonduri pentru orașul Liverpool, în special, în decursul ultimilor 10 ani. Privind înspre viitor, prevăd că acest oraș va continua să se dezvolte, pe baza acestor fonduri alocate și controlate în mod adecvat.

Aș solicita mai multă implicare a sectorului privat în modul în care aceste fonduri sunt alocate, administrate și controlate, deoarece sectorul privat poate avea, întotdeauna, o contribuție mai eficientă decât sectorul public.

Aș dori, de asemenea, să subliniez faptul că aceste sume au fost neprețuite pentru zonele rurale din nord-vest, unde există numeroase zone agricole, vitale pentru întreaga economie.

În cele din urmă, permiteți-mi să spun că îl susțin pe dl Becsey în ceea ce privește microcreditele. Este vorba despre un proiect interesant, esențial în acest moment al situației economice.

Zita Plešinská (PPE-DE) – (SK) Doamnelor și domnilor, consider că dezbateră coordonată de astăzi privind politica regională este cea mai importantă dezbateră, nu numai din această sesiune plenară, ci și una dintre cele mai importante dezbateri din mandatul nostru electoral. Este o șansă de a vorbi cetățenilor europeni despre un subiect la care se pot referi cu ușurință, în special în contextul apropierei alegerilor pentru Parlamentul European, din luna iunie. Lipsa sprijinului eficient, simplu și direct, pentru autoritățile mai mici, în special în domeniul accesării resurselor pentru investiții, este alarmantă. Prin urmare, consider că, pe baza acestor rapoarte, vom constata o reevaluare a politicii de coeziune și, în special, a unui număr de programe operaționale care ar trebui redeschise și revizuite.

Aș dori să închei afirmându-mi convingerea că recomandările Parlamentului European din aceste cinci rapoarte vor aduce valoare adăugată și vor corespunde așteptărilor cetățenilor, atât din orașele europene, cât și din zonele rurale, care consideră că politica de coeziune va asigura dezvoltarea regiunilor lor, uniformizarea progresivă a diferențelor regionale, noi oportunități de locuri de muncă, securitate energetică, eficiență energetică sporită în casele lor, transport și infrastructură tehnică mai bune și un nivel de trai mai bun.

Sérgio Marques (PPE-DE) – (PT) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, în această importantă dezbateră privind coeziunea teritorială și viitorul politicii de coeziune economică și socială, trebuie să precizez problema extrem de specifică cu care se confruntă regiunile ultraperiferice. Din cauza combinației constante a unei serii de factori geografici, aceste regiuni sunt extrem de vulnerabile din punct de vedere economic și social, în special în contextul unei crize internaționale grave, așa cum este cea cu care ne confruntăm în prezent.

Prin urmare, aș dori să solicit Comisiei Europene și, în special, dnei comisar Hübner, să acorde o atenție deosebită efectelor actualei crize asupra regiunilor ultraperiferice. Evaluarea acestor efecte în fiecare dintre regiunile ultraperiferice, în special asupra turismului, construcțiilor și a creșterii șomajului, ar fi foarte utilă pentru a asigura un răspuns european specific în cazul acestor regiuni.

Prin urmare, invit Comisia Europeană să elaboreze un răspuns european la criză destinat regiunilor ultraperiferice, care să depășească măsurile deja anunțate în cadrul politicii de coeziune economică și socială pentru regiunile europene în general. Un răspuns european specific la criză destinat regiunilor ultraperiferice...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Președintele – V-a expirat timpul.

Regulamentul de procedură stabilit de Birou prevede că, în acest tip de dezbateră, pot lua cuvântul până la cinci membri, timp de strict un minut fiecare.

Mai sunt șase membri care au solicitat să ia cuvântul, pe lângă cei cinci care au vorbit deja, fiecare la rândul său, conform regulamentului de procedură. Deoarece, conform serviciului de sesiune, dispunem de ceva timp suplimentar, voi face o excepție și voi da cuvântul membrilor care au solicitat să vorbească. Totuși, i-aș îndemna să rămână strict la subiect și să se încadreze în minutul permis conform acestei proceduri „catch the eye”.

Zuzana Roithová (PPE-DE) – (CS) Dle președinte, sunt încântată să confirm faptul că președinția ceahă promovează o definiție clară a politicii de coeziune, într-o modalitate care implică sprijin pentru regiunile mai puțin dezvoltate. Aș dori, de asemenea, să solicit comisiei să prezinte o legislație obligatorie care să armonizeze condițiile pentru o piață eficientă a microcreditelor. Acest lucru este important nu numai în perioadă de criză. Trebuie să facilităm accesul la finanțare al particularilor și al antreprenorilor care nu pot să obțină împrumuturi din sectorul bancar tradițional. Experiența trecută privind creditele de consum arată faptul că UE trebuie să acționeze în mod unificat și eficient, în special în ceea ce privește instrumentele de control. În plus, consider că microcreditele ar trebui să fie direcționate, în principal, către proiecte europene

din regiunile europene mai puțin dezvoltate, la fel ca politica de coeziune, precum și către grupurile defavorizate de cetățeni sau către proiecte foarte inovatoare, în conformitate cu obiectivele strategiei de la Lisabona. Aș dori să atenționez Comisia și asupra riscului abuzării de microcredite, în vederea spălării de bani. Este păcat că nu avem încă pe masă o propunere legislativă concretă.

Andreas Mölzer (NI) – (DE) Dle președinte, deoarece vorbim despre politica de coeziune a UE și despre dezvoltarea regională, poate ar trebui să analizăm țările candidate la aderarea la UE. Săptămâna trecută am fost în Turcia, mai exact în estul Anatoliei și am constatat problemele din Diyarbakir, în zona kurdă. Mi-am dat seama că trebuie să consiliem candidații la aderare în privința beneficiilor și a necesității dezvoltării regionale.

Problema din zona kurdă nu este numai o problemă etnică sau numai o problemă a dreptului la autodeterminare și alte aspecte similare. Nu este nici o problemă a terorismului, ci are mai mult legătură cu dezvoltarea regională și cu echilibrarea dezvoltării regionale în orașe și la țară. Consider că ar trebui să explicăm Turciei că ar trebui să aplice politica europeană de coeziune în acest caz pentru că, în caz contrar, nu va fi pregătită pentru aderarea la Uniunea Europeană nici în această privință.-

Alexandru Nazare (PPE-DE) - Fondurile structurale și de coeziune sunt pentru noi un subiect intens dezbătut, o oportunitate mult lăudată dar, din păcate, insuficient exploatată. Cauzele sunt multiple, plecând de la birocrăție, norme greoaie sau norme valabile pentru prea puțin timp, informații greu accesibile și lipsă de transparență.

Pot să vă spun că mulți dintre aplicanții români reclamă probleme legate de eligibilitatea cheltuielilor, norme valabile pentru prea puțin timp, documentație stufoasă și, bineînțeles, termene lungi de evaluare a proiectelor.

Mă bucur că și Comisia Europeană a început să conștientizeze aceste obstacole și, prin propunerile de modificare a regulamentelor, mai ales în contextul crizei economice, sunt incluse astfel prevederi de simplificare a normelor de utilizare a acestor fonduri. Acesta este un prim pas și aș vrea să cred că multe dintre propunerile noastre vor fi preluate și de Comisie.

O soluție pentru aceste probleme o reprezintă programele de twinning și asistență tehnică dar, așa cum am susținut și prin amendamentele mele la raportul dnei Krehl, este nevoie la nivelul Uniunii de un program...

(Președintele întrerupe vorbitorul.)

Ljudmila Novak (PPE-DE) - (SL) Calitatea vieții s-a îmbunătățit, într-adevăr, foarte mult, cu ajutorul banilor de la fondurile structurale pe care Uniunea Europeană le-a folosit pentru a consolida coeziunea socială, economică și teritorială și pentru a dezvolta, în total, 268 de regiuni.

Din această perspectivă financiară, mă bucur să constat că Parlamentul, în forma actuală, a avut un rol și în acordarea de sprijin pentru alocarea unor sume de bani mai mari decât cele propuse inițial, pentru scopurile discutate. În același timp, regret faptul că, așa cum a subliniat deja colegul meu, există mult prea multe obstacole birocratice, iar eu mă întreb uneori dacă acestea există din vina Europei sau din vina guvernelor naționale.

În orice caz, consider că trebuie să simplificăm aceste obstacole pentru a aborda nevoile presante, atât ale autorităților locale, cât și ale regiunilor. Totuși, dacă vrem să menținem tinerii și femeile în zonele rurale, trebuie să investim mult mai multe resurse pentru a sprijini dezvoltarea rurală.

James Nicholson (PPE-DE) - Dle președinte, multe din cele discutate aici, în această dimineață, vor fi puse în aplicare de următorul Parlament. Nu este nicio îndoială în legătură cu aceasta. Dezvoltarea rurală este elementul central al economiei rurale însă atunci când, în urmă cu câțiva ani, a fost elaborat și instituit cel de-al doilea pilon pentru a sprijini societatea rurală, nu au fost asigurate fonduri suficiente pentru a susține acest pilon. În prezent, dispunem de module, care preia excedentul de fonduri din plățile unice pe exploatație ale fermierilor pentru a dezvolta societatea rurală și economia rurală. Știu că în această privință va avea loc o dispută. Există cei care doresc să elimine politica regională sau sprijinul pentru societatea rurală din aria DG Agricultură și să o includă în cea a DG Regio, ceea ce este inacceptabil pentru cei care doresc să trăiască în economia rurală. Am purtat această dezbatere cu mult timp în urmă, la începutul anilor '90, în timpul mandatului lui Ray MacSharry și nu ne mai întoarcem la aceasta. Spun: „În niciun caz”. Excedentul de fonduri trebuie cheltuit pentru agricultură și în economia rurală pentru a sprijini micii fermieri și persoanele active din zonele rurale.

Francesco Ferrari (ALDE) – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să mulțumesc raportorului pentru raportul său. Subiectul abordat este foarte sensibil din punctul de vedere al implicațiilor pe care le poate avea pentru sistemele economice ale diferitelor state membre. Crearea unei legături între noul Fond agricol pentru dezvoltare rurală și PAC poate prezenta aspecte pozitive sau negative, în funcție de modul în care se folosește un astfel de fond.

Dintr-un anumit punct de vedere, crearea unei legături între fonduri va însemna că acestea pot fi folosite mai eficient, iar acesta este, cu siguranță, un lucru bun. Totuși, sunt de acord cu raportorul în privința faptului că există o linie de demarcație foarte fragilă și, printre altele, există riscul ca fondurile să fie folosite numai pentru a face agricultura mai competitivă, în detrimentul altor sectoare din zonele rurale.

Zonele rurale au nevoie, de fapt, de investiții puternice - investiții structurale și agroalimentare - pentru a relansa economia, pentru a forma tinerii fermieri care reprezintă forța motrice a economiei rurale și pentru a forma femeile care trăiesc în aceste zone. Acestea au nevoie și de investiții în sectorul tehnologiei informației pentru a familiariza mai mult tinerii cu noile tehnologii. Riscăm ca fondurile să fie folosite necorespunzător.

Din acest motiv, îmi păstrez convingerea că bunul simț trebuie să prevaleze dacă dorim să prevenim deturnarea de fonduri, deoarece economia rurală ar putea avea un impact foarte puternic asupra Europei.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE) - (PL) Dle președinte, politica de coeziune este cu atât mai importantă din perspectiva actualei crize economice, cu cât fondurile structurale pe care le oferă pot fi folosite ca instrumente eficiente pentru stimularea economiei la nivel regional. Concentrarea asupra activităților care stimulează creșterea economică, precum cheltuielile destinate cercetării și dezvoltării, inovației sau instrumentelor active de creare de locuri de muncă ar trebui să stimuleze economia europeană și să asigure revenirea la o situație de creștere economică. Aprob, de asemenea, alocarea de fonduri suplimentare pentru îmbunătățirea accesului la internet în zonele rurale.

Danuta Hübner, membră a Comisiei – Dle președinte, am economisit două minute din observațiile introductive pentru a dispune de mai mult timp să răspund la întrebări acum. Deși regret că nu pot răspunde la toate întrebările, apreciez foarte mult toate schimburile bilaterale pe care le-am avut de-a lungul ultimilor ani, la Bruxelles sau în cursul vizitelor mele pe teren, în circumscripțiile dumneavoastră electorale. Sunteți bineveniți să continuați acest dialog cu noi, în cadrul comisiei. Aș dori să vă mulțumesc pentru dezbateră foarte bună și deschisă de astăzi.

Trebuie să exploatăm în totalitate și cu înțelepciune potențialul tuturor politicilor europene și naționale pentru a asigura faptul că Uniunea Europeană, ca economie și ca societate, va ieși din criză mai puternică din punct de vedere economic, social și politic, având o bază solidă pentru dezvoltarea durabilă pe termen lung. Consider că dezbateră de astăzi confirmă faptul că politica europeană de coeziune trebuie să aibă un rol în acest proces, atât în prezent, cât și în viitor. În prezent, avem sarcina comună de a garanta faptul că potențialul politicii de coeziune – capacitatea acesteia de a asigura dezvoltare și locuri de muncă durabile – va fi folosit în totalitate și cu înțelepciune în acest nou context global. Nu mă gândesc numai la criză, ci, de asemenea, la toate provocările binecunoscute pe care le-am identificat, cu ani în urmă, ca fiind provocări importante pentru dezvoltarea europeană.

Susținerea competitivității durabile este cea mai eficientă modalitate de a obține coeziune în Uniunea Europeană. În acest context, trebuie să folosim politica de coeziune pentru a viza factori precum accesul întreprinderilor mici și mijlocii la finanțare. Trebuie să abordăm și alte aspecte, cum ar fi un mai bun acces la serviciile publice care vizează îmbunătățirea posibilității de ocupare a forței de muncă și a productivității și care contribuie, astfel, la mai multe șanse egale.

Așa cum au subliniat câțiva dintre dumneavoastră, în cursul ultimilor ani, a devenit evident că abordarea noilor provocări cere, în mod clar, o abordare integrată și bazată pe fiecare loc în parte, o abordare care optimizează folosirea resurselor și, de asemenea, mobilizează toți partenerii de la nivel regional și local, precum și de la nivel național și european, astfel încât să fim activi la toate nivelurile de guvernare europeană.

Referitor la principiul parteneriatului, aș dori să subliniez faptul că acesta a fost un obiectiv foarte important, chiar din prima zi a mandatului meu, iar Comisia a investit mult pentru a face ca principiul parteneriatului și politica de coeziune să devină reale – să fie folosite efectiv pe teren. Curând după negocieri, am desfășurat o evaluare completă a modului în care sunt puse în aplicare principiul parteneriatului și procesul de elaborare a programelor politicii, în statele membre și în regiuni. Nu am urmărit numai prezența formală a principiilor parteneriatului și, de aceea, am lucrat cu parteneri, oferindu-le sprijin în dezvoltarea capacității de a fi parteneri reali în sistemul de gestionare a politicilor și reacționăm destul de eficient la toate semnalele pe care le primim

de pe teren cu privire la nerespectarea acestui principiu în anumite state membre. Tocmai am avut o întâlnire pe această temă cu ONG-uri dintr-un stat membru din Europa Centrală.

De asemenea, sunt în totalitate de acord cu aceia dintre dumneavoastră care afirmă că politica de coeziune nu funcționează și nu trebuie să funcționeze izolat, că trebuie să consolidăm sinergiile și coordonarea dintre politica de coeziune și toate celelalte politici sectoriale, naționale sau europene. Aceasta nu numai pentru a evita suprapunerea sau duplicarea, ci, de asemenea, cu scopul de a folosi sinergia care decurge dintr-o bună coordonare între politici. Într-adevăr, dezvoltarea rurală și politicile regionale sunt un exemplu extrem al necesității unei coordonări foarte bune și a folosirii sinergiilor dintre politici.

Un alt exemplu ar putea fi competitivitate și nevoia de a lua în considerare constrângerile impuse de o economie cu emisii scăzute de dioxid carbon și de schimbările climatice în privința investițiilor în infrastructură. Aș dori să subliniez insistent faptul că am investit foarte mult în ecologizarea politicii europene de coeziune. Am stabilit obiectivele referitoare la schimbările climatice, eficiența energetică și energiile regenerabile, înainte de explozia dezbaterii majore pe tema schimbărilor climatice din Uniunea Europeană. În prezent, o treime din finanțarea pentru politica de coeziune este direcționată către investiții ecologice, în toate domeniile vieții noastre. Recent, la politică s-a adăugat un procent suplimentar de 4% pentru a fi folosit în domeniul locuințelor, în scopul eficienței energetice și al utilizării energiilor regenerabile, ceea ce ne permite să punem și mai mult accentul pe această provocare.

Ceea ce reiese, în mod clar, din dezbateri, este faptul că avem nevoie atât de continuitate, cât și de reformă în elaborarea politicii. În ceea ce privește continuitatea, aș dori să subliniez, în special, că programarea multianuală, adiționalitatea financiară, gestiunea repartizată și principiile parteneriatului reprezintă o valoare europeană importantă, de care ar trebui să ne preocupăm în continuare. Există, însă și nevoia ca schimbarea să stabilească un echilibru mai bun între cerințele privind gestiunea și controlul financiar și responsabilitatea de a obține rezultate bune și o bună punere în aplicare a politicii. Nu există nicio îndoială că trebuie să instituim un mecanism de punere în aplicare mai simplu, mai eficient și mai eficace și să reducem complexitatea administrativă și sarcinile administrative.

În cursul ultimelor luni, ne-am concentrat eforturile asupra acestei provocări, cu sprijinul dumneavoastră extraordinar. Încă din decembrie anul trecut s-a făcut prima modificare la articolul 55, iar peste o săptămână vom vota partea principală a propunerilor de simplificare. Grupul operativ pe care l-am instituit împreună cu statele membre pentru simplificarea politicilor continuă să-și desfășoare activitatea și, la sfârșitul lunii mai, vom avea o nouă propunere, care sper să fie încă legată de această perioadă.

Sunt de acord cu dumneavoastră cu privire la faptul că, pentru ca politica să fie mai eficientă, trebuie să ne concentrăm mai mult pe rezultate, să monitorizăm mai atent și să dispunem de o cultură a evaluării. Vom continua să lucrăm în acest sens. Apreciez foarte mult sprijinul dumneavoastră privind ingineriile financiare. Suntem pe calea cea bună însă, cu siguranță, se pot face mult mai multe. Vă rog să observați, de asemenea, în legătură cu ingineriile financiare, care reprezintă în prezent instrumentul principal de sprijinire a companiilor mici și mijlocii în accesarea creditelor, prin intermediul programului JEREMIE și acum și prin intermediul inițiativei JASMINE pentru microcredite, că am început acest proces cum mult timp înaintea izbucnirii crizei; deci politica a fost destul de bine pregătită pentru această perioadă dificilă.

Câțiva dintre dumneavoastră au menționat problema transparenței. Aș dori doar să reamintesc tuturor celor prezenți aici că, pentru această nouă perioadă 2007-2013, avem reguli noi. Avem obligația de a informa publicul despre toți beneficiarii, sperăm deci că aceste obligații privind transparența vor genera schimbări majore în privința sensibilizării publicului și cea a integrității întregului proces.

Foarte pe scurt, voi vorbi despre cultură, deoarece a fost prezentată ca element important; suntem conștienți – iar eu constat acest lucru în cursul deplasărilor mele – că, atât regiunile, cât și orașele, reprezintă actori majori în domeniul cultural în Europa. Cultura are și un important rol economic în obținerea dezvoltării regionale. Am recunoscut acest aspect în cadrul politicii europene de coeziune. Există numeroase strategii urbane, regionale și locale, care au integrat cu succes cultura în politica noastră.

Permiteți-mi, de asemenea, să vă informez că, în curând, Comisia va lansa un studiu independent privind contribuția culturii la dezvoltarea locală și regională, care sper că va fi finalizat până la începutul anului viitor. Acesta ne va oferi o bază mai bine informată pentru includerea viitoare a culturii în politicile europene.

În cele din urmă, apreciez foarte mult toate observațiile dumneavoastră, nu numai privind raportul, ci și ceea ce ați prezentat aici ca fiind îngrijorările și ideile dumneavoastră referitoare la viitor. Voi include majoritatea acestor mesaje în documentul meu de orientare pe care îl voi prezenta Consiliului la sfârșitul lunii mai. De

asemenea, completăm studiul independent cu un grup de cercetători și experți, prezidați de dl profesor Fabrizio Barca. Studiul va fi prezentat publicului la sfârșitul lunii aprilie. Evaluarea oficială finală a consultării în legătură cu Cartea verde privind coeziunea teritorială va fi prezentată în cel de-al șaselea raport intermediar privind coeziunea teritorială, care va fi adoptat de Comisie către sfârșitul lunii iunie.

Constanze Angela Krehl, *raportoare* – (DE) Dle președinte, aș dori să fac două observații, acum, când dezbaterile se aproprie de sfârșit.

Publicul are o opinie foarte ambivalentă despre politica structurală europeană. Unii consideră că li se cuvine să primească sprijin însă, pur și simplu, găsesc că obstacolele birocratice sunt prea mari. Pentru alții, inclusiv pentru unii membri ai acestui Parlament, aceasta pare doar o poartă de acces pentru fraudă. Niciuna dintre aceste opinii nu este corectă.

Solidaritatea este cu adevărat importantă pentru grupul meu însă trebuie să fie bine fundamentată și nu trebuie îndreptată într-o singură direcție. Pe de altă parte, nu este vorba că promotorii proiectelor, comunitățile și asociațiile care solicită proiecte urmăresc să fraudeze Uniunea Europeană. Adesea, procesele complexe au ca rezultat producerea unor erori, însă nu determină apariția fraudei. De aceea, trebuie să modificăm modul în care sunt realizate lucrurile.

Cel de-al doilea punct pe care aș dori să-l subliniez este faptul că politica de coeziune este, fără îndoială, o parte importantă a politicii europene. În confruntarea cu provocări precum schimbările climatice, criza economică și globalizarea, împreună cu modificările demografice și schimbările de pe piața muncii avem nevoie urgent de această politică. Parlamentul European trebuie să redefinească politica de coeziune în viitor, pentru ca aceasta să corespundă nevoilor regiunilor europene. Rapoartele pe care tocmai le-am discutat reprezintă o bună bază pentru acest proces. Aceasta va permite crearea de valoare adăugată europeană pentru Uniunea Europeană. Totuși, atunci când redefinim politica structurală, nu trebuie să acționăm ca și cum aceasta ar putea să rezolve toate problemele Uniunii Europene. Trebuie să ne concentrăm, de fapt, pe sarcinile în curs. Vă mulțumesc.

Oldřich Vlasák, *raportor* – (CS) Dnă comisar, doamnelor și domnilor, la acest punct al dezbaterii aș dori să rezum provocările și solicitările amabile pe care Parlamentul European le va adresa partenerilor săi, Comisia Europeană și statele membre, dacă este adoptat acest raport. Este evident faptul că cea mai mare nevoie este aceea de a evalua utilitatea încorporării inițiativei URBAN în procesul general al politicii de coeziune. Trebuie să evaluăm opțiunile și să verificăm nivelul de satisfacție în rândul primarilor, consilierilor și reprezentanților aleși, în legătură cu utilizarea fondurilor europene în zonele urbane. Planificarea integrată și transferul de responsabilitate sau așa-numita subdelegare a resurselor sau instrumentelor de inginerie financiară reprezintă, în mod evident, domenii în care este necesară o abordare mai activă din partea Comisiei, cel puțin prin prezentarea de recomandări sau de exemple de abordări încercate. În același timp, trebuie să continuăm să simplificăm politica de coeziune, în ansamblu, nu numai aspectul urban. Opțiunile pe termen lung ar putea include, de exemplu, fuziunea dintre Fondul european de dezvoltare regională și Fondul Social European. Nu în ultimul rând, este extrem de important ca Comisia să estimeze și să evalueze periodic impactul tuturor politicilor asupra vieții urbane și, în același timp, să discute eficacitatea acestor politici direct cu autoritățile urbane. Prin urmare, acest raport recomandă ca Comisia și statele membre să instituie un Grup la nivel înalt al UE pentru dezvoltare urbană și să aplice metoda deschisă de coordonare pentru politica de dezvoltare urbană la nivelul UE, în același mod în care aceasta este aplicată în alte domenii, precum, de exemplu, integrarea socială. În același timp, raportul solicită, de asemenea, consolidarea poziției zonelor urbane în inițiativa „Regiunile pentru schimbarea economică” și dezvoltarea viitoare și actualizarea periodică a proiectului de audit urban. În lipsa unor statistici comparative fiabile, nu ne putem baza deciziile pe date relevante. Fondurile europene reprezintă, într-adevăr, una dintre cele mai vizibile și mai concrete manifestări ale integrării europene. Prin urmare, trebuie să asigurăm, atât în perioada preelectorală actuală, cât și după aceasta, implicarea într-o mai mare măsură a beneficiarilor reali ai asistenței structurale în dezbaterile privind forma pe care ar trebui să o aibă politica de coeziune. Aceștia sunt concetățenii și alegătorii noștri.

Wojciech Roszkowski, *raportor* – (PL) Dle președinte, dnă comisar, aspectul prezentat în raportul meu a fost destul de specific însă foarte important pentru optimizarea folosirii fondurilor UE, din punctul de vedere al coeziunii, indiferent dacă este percepută în sens tradițional sau în termeni de coeziune teritorială.

Dezvoltarea durabilă este o problemă extrem de complexă. Prin urmare, trebuie să salutăm toate încercările de simplificare a procesului de atingere a acestui obiectiv. Totuși, conceptul de coeziune teritorială nu a fost încă definit cu precizie. Cartea verde este, prin urmare, începutul, nu sfârșitul dezbaterilor pe această temă.

Mă bucur că dna comisar a subliniat nevoia reducerii disparităților în nivelurile de dezvoltare și importanța sinergiilor în punerea în aplicare a politicilor UE. Regiunile diferite au probleme extrem de diferite din punctul de vedere al veniturilor, al situației geografice, al migrației etc. Totuși, trebuie să reținem ceea ce au afirmat colegii mei polonezi, dna Staniszevska, dl Podkański și dl Zapałowski, privind faptul că fondurile tind să se acumuleze în centrul regiunilor. Trebuie să reținem și faptul că obiectivele politicii de dezvoltare rurală nu sunt neapărat în contradicție cu obiectivele de la Lisabona dacă se folosește mecanismul corespunzător de competitivitate sau creșterea productivității la costuri reduse.

Comisia pentru agricultură nu a comentat încă raportul meu, așa că voi interpreta lipsa de reacții din partea acesteia drept un acord. În opinia mea, votul dlui Baco este mai mult o neînțelegere. În raportul meu, am exprimat în mod clar faptul că resursele pentru dezvoltare rurală nu pot duce la reducerea plăților directe. Pe de altă parte, este un fapt dovedit că fondurile de dezvoltare rurală pot sprijini zonele rurale în depășirea dificultăților economice prin sprijinirea activităților neagricole. Mă bucur că dl Nicholson sprijină acest aspect.

În cele din urmă, aș dori să prezint mulțumiri consilierilor, din partea Comisiei pentru dezvoltare rurală și a grupului meu politic, pentru sprijinul acordat în elaborarea acestui raport, precum și tuturor celor care au participat la dezbaterile de astăzi.

Miroslav Mikolášik, raportor – Dle președinte, permiteți-mi să prezint, în concluzie, anumite idei pe care nu am avut timp să le includ în intervenția de deschidere.

Mă bucur să constat că peste 100 miliarde EUR vor fi investite în protecția mediului. În același timp, aș saluta cu convingere o alocare mult mai mare pentru eficiența energetică și energiile regenerabile - în prezent aceasta fiind de 9 milioane EUR - precum și o alocare mai mare pentru măsurile de combatere a schimbărilor climatice care, în valoare de 48 miliarde EUR, este mai mică decât ceea ce este necesar în momentul de față.

Consider cu tărie că adoptarea unei decizii privind modalitatea în care să folosim aceste fonduri pentru protecția regiunilor noastre și pentru combaterea consecințelor schimbărilor climatice, precum inundațiile și seceta, va determina viitorul regiunilor noastre și poziționarea economică a acestora. De asemenea, apreciez foarte mult faptul că toate statele membre au afectat deja o sumă semnificativă din alocările lor financiare totale pentru investiții în cercetare, dezvoltare și inovație; însă am constatat și că, în majoritatea regiunilor de convergență UE, asigurarea accesibilității continuă să fie o problemă semnificativă, deoarece aceste regiuni se confruntă cu lipsa infrastructurii de transport.

Pe de altă parte, sunt încântat să fiu martor la eforturile statelor membre de a stabili drept priorități investițiile care au ca scop sporirea participării pe piața muncii și îmbunătățirea competențelor, precum și combaterea sărăciei și excluderii sociale, în cadrul programelor finanțate din fondurile sociale europene. Mai mult, încurajez noile state membre să continue dezvoltarea de parteneriate eficiente și consolidarea permanentă a principiul parteneriatului, la punerea în aplicare a programelor operaționale. Consider că noile state membre ar putea să beneficieze cu adevărat de schimburile viitoare de bune practici și cunoștințe, de exemplu în privința evoluțiilor din domeniul tehnologiilor, și de alte acțiuni comune, care să accelereze potențialul acestora în ceea ce privește punerea în aplicare.

Zsolt László Becsey, raportor – (HU) În introducere, nu am putut să abordez una sau două probleme strict legate de microcredite însă aici principiul aditivității este cel mai important. Aș dori să reiterez faptul că și acest aspect este un principiu fundamental al coeziunii, pe lângă cel al parteneriatului și cel al abordării integrate.

Astfel, pentru a putea să oferim ceva în plus, trebuie să garantăm faptul că cei care nu au adresă permanentă pot să participe la programul privind microcreditele, prin intermediul programului de mentorat. Putem să obținem acest ceva în plus asigurând faptul că, în cadrul nou lansatului program JASMINE, vom putea forma și implica noi instituții de microfinanțare, care sunt apropiate de cetățeni. În plus, trebuie să oferim acest ceva în plus abordând competitivitatea într-un mod mai flexibil, atât în ceea ce privește programele *de minimis*, cât și achizițiile publice, punându-i pe lucrătorii independenți într-o situație de discriminare pozitivă.

Alt punct pe care aș dori să-l abordez este aspectul finanțării. Pe de o parte, lansarea programului experimental, pe care Parlamentul îl promovează de mai mult de doi ani, cu 2 milioane EUR anual. Sper ca acesta să înceapă în cea de-a doua jumătate a anului. Concentrăm într-un singur loc toate programele care se ocupă în mod explicit de microcredite, asigurând transparența acestora – așa cum au observat, de asemenea, câțiva dintre ceilalți membri.

Principiul aditionalității este important, de asemenea, pentru a convinge statele membre să încurajeze cetățenii să înființeze microîntreprinderi și nu să stea acasă și să primească ajutoare sociale, aspect la care s-a referit și dna De Vits. Consider că este important să continuăm să-i încurajăm pe cetățeni în acest sens. Un punct foarte important este faptul că aditionalitatea ar trebui să însemne că intermediarii microfinanțării nu ar trebui să conducă cetățenii către activități de camătă. De exemplu, în cazul romilor, aceștia nu ar trebui să fie supuși propriei lor aristocrații, ci ar trebui să putem favoriza o activitate bazată pe parteneriate reale și pe disponibilitatea de a oferi sprijin.

Lambert van Nistelrooij, raportor – (NL) Dle președinte, în această dimineață am fost primul vorbitor în cadrul dezbaterii comune și, analizând cele discutate, consider că am oferit cetățenilor noștri, celor care sunt implicați în punerea în aplicare a politicii integrate, în mod descentralizat, un semnal foarte puternic privind faptul că Parlamentul European alege să continue politica de coeziune și că apreciază activitatea pe care o desfășoară cetățenii în cadrul numeroaselor proiecte, indiferent dacă acestea au legătură cu tendințele din cercetare și dezvoltare, cu infrastructura de cercetare sau dacă sunt proiecte privind modernizarea energetică. Acest lucru are o importanță considerabilă. Când ne vom prezenta în fața alegătorilor, în cursul următoarelor luni, vor exista mii de proiecte în care Europa vine în sprijinul cetățenilor. Consider că aceasta are, de asemenea, o importanță majoră. Doresc, de asemenea, dnei comisar Hübner, succes în această campanie, deoarece constat că și dumneavoastră vă veți prezenta în fața alegătorilor în următoarele luni. Acesta este un lucru bun, inclusiv pentru toți cei prezenți aici. Aș dori, de asemenea, să vă mulțumesc în special pentru schimbările aduse politicii, cum ar fi o mai mare atenție acordată obiectivelor de la Lisabona, ecologizarea activităților noastre și accentul pus pe cercetare și dezvoltare, iar astăzi am constatat, încă o dată, că v-ați referit, de asemenea, în mod specific, la patrimoniul cultural ca având valoare economică și culturală.

Mai am câteva observații de făcut, prima dintre acestea fiind în privința accentului care este pus pe cooperarea transfrontalieră, cel de-al treilea obiectiv, pe care trebuie să-l consolidăm în perioada imediat următoare, inclusiv din punct de vedere financiar.

Al doilea punct se referă la faptul că fondurile noastre nu trebuie irosite. Dispunem de fonduri excelente, prin care putem să oferim partenerilor noștri, prin intermediul cadrului de parteneriat, mijloacele cu care să avanseze în privința dezvoltărilor. Nu trebuie să irosim acest lucru în perioada următoare.

În cele din urmă, trebuie să existe o Carte albă privind coeziunea teritorială. Ați oferit un număr foarte mare de indicații, însă Cartea albă reprezintă baza legislației viitoare și consider că ar fi extrem de regretabil dacă Comisia Europeană nu ar elabora o Carte albă. Aș dori să le mulțumesc și raportorilor alternativi la raportul meu, pentru cooperarea lor constructivă precum și, în mod deosebit, personalului, care a fost extraordinar.

Președintele – Înainte de a suspenda ședința pentru o scurtă perioadă, îmi voi acorda răgaz să salut, cu căldură, un grup de vizitatori, format din pensionari din provincia Toledo, din regiunea mea, Castilla-La Mancha, deoarece se află aici pentru a-și îndeplini datoria de cetățeni europeni.

Dezbaterea comună a fost închisă.

Vom proceda acum la exprimarea votului.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Adam Bielan (UEN), în scris – (PL) Cetățenii din comunitățile rurale se află într-o poziție extrem de dezavantajoasă, atunci când intră în concurență pe piața muncii. În Uniunea Europeană și, în special, în Polonia, există diferențe semnificative între zonele urbane și cele rurale, în ceea ce privește nivelul de trai. Acest aspect este adevărat în special în cazul accesului la servicii. În zonele rurale ale Poloniei, accesul la tehnologiile moderne, cum ar fi conexiunea la Internet în bandă largă, este la jumătatea nivelului din zonele urbane.

Obiectivul politicii de coeziune ar trebui să fie acela de a lua inițiative specifice pentru egalizarea nivelurilor de trai în anumite regiuni. Ajutorul acordat întreprinderilor mici și mijlocii pentru obținerea finanțării de la Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală este extrem de important aici.

Guvernele anumitor țări ar trebui să sprijine întreprinderile mici și mijlocii, prin eliminarea obstacolelor administrative și juridice și prin asigurarea infrastructurii corespunzătoare. Acestea sunt condiții fundamentale pentru dezvoltarea zonelor care se află departe de marile zone urbane.

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), în scris – (RO) Microcreditele și chiar creditele acordate antreprenorilor din fonduri comunitare reprezintă o pârghe instituțională care poate și trebuie să compenseze golul lăsat de băncile comerciale ca urmare a crizei financiare care deja atacă economia reală.

O banca comercială este utilă economiei doar atâta vreme cât acordă credite, ceea ce nu se întâmplă în prezent, în ciuda infuziei masive de bani publici în diverse bănci.

În aceste condiții propun ca Statele Membre să nu mai finanțeze direct băncile comerciale (cu probleme), astfel încât acestea să își acopere, cu banii primiți, pierderile uriașe și/sau să-și îmbunătățească coeficienții financiari pe seama banilor publici, întru mulțumirea acționarilor lor și constituind temei pentru a-și acorda chiar prime generoase; e drept ca acestea nu trebuie nici lăsate (toate) pradă falimentului.

Propunerea mea constă în folosirea băncilor comerciale ca și simpli intermediari, comisionari în acordarea de credite și microcredite din bani publici către agenții economici, antreprenori care, fără finanțare, sunt de asemenea supuși riscului falimentului.

În concluzie, creditele și microcreditele ar trebui să ajungă la cei care au nevoie de ele prin intermediul băncilor, dar fără să treacă prin bilanțul acestora din urmă, ci folosindu-se doar de expertiza și rețeaua lor pentru a facilita contractarea unei astfel de finanțări.

Vasilica Viorica Dăncilă (PSE), în scris – (RO) Îmbunătățirea accesului la microcredite în vederea dezvoltării unei afaceri de către micii întreprinzători, șomerii și persoanele defavorizate dornice să-și deschidă propria afacere și care nu au acces la instrumentele bancare tradiționale de creditare, împreună cu recenta decizie de reducere a TVA pentru unele servicii, reprezintă soluții pe care Uniunea Europeană le pune la dispoziția statelor membre pentru depășirea crizei.

Ultimele analize susțin că sectorul serviciilor, agricultura și turismul pot reprezenta domeniile care pot absorbi o parte însemnată din forța de muncă disponibilă pe piața muncii, inclusiv șomeri, motiv pentru care România și celelalte țări din UE trebuie să dezvolte instrumentele necesare aplicării acestei idei, mai ales în cadrul segmentului de piață „nonbancar”.

Consider că aceste microcredite pot fi utilizate cu succes pentru dezvoltarea de servicii pentru întreprinderi, persoane fizice sau gospodării – de la informaticieni la spălători de geamuri, grădinari, persoane care acordă servicii de îngrijire pentru bătrâni și copii – și pot contribui la valorificarea calificărilor și ale calităților personale într-o afacere de succes.

Un microcredit poate fi accesat de societățile cu mai puțin de 10 angajați. El este benefic pentru oamenii care vor să muncească și șomerii care doresc să lanseze o afacere. Microîntreprinderile reprezintă 91% din societățile comerciale europene.

Dragoș Florin David (PPE-DE), în scris – (RO) Cartea verde privind coeziunea teritorială, având titlul „Transformarea diversității teritoriale într-un avantaj”, lansează o consultare amplă cu autoritățile regionale și locale, cu asociații, ONG-uri și societatea civilă, cu scopul de a promova înțelegerea comună a acestui concept nou, precum și implicațiile sale pentru politica regională viitoare a UE, dar nu oferă o definiție a „coeziunii teritoriale”.

Coeziunea teritorială are ca obiectiv asigurarea unei dezvoltări armonioase a tuturor teritoriilor UE și să ofere tuturor cetățenilor posibilitatea de a profita la maxim de caracteristicile inerente ale acestor teritorii. Cartea verde propune ca diversitatea să fie transformată concret într-un capital și un avantaj competitiv, care să contribuie la dezvoltarea durabilă a întregii UE, și face o trimitere specială la necesitatea guvernării eficiente a politicii de coeziune pentru ca aceasta să devină mai flexibilă.

Principala provocare este ajutarea teritoriilor să își valorifice capitalul și schimbul de bune practici. Raportul colegului van Nistelrooij acoperă acest domeniu vast al coeziunii teritoriale și aduce considerații eficiente asupra comunicărilor Comisiei în acest domeniu. Astfel, Cartea verde privind coeziunea teritorială rămâne deschisă noilor provocări, dar se transpune într-un instrument eficient al parteneriatelor și schimburilor de bune practici.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), în scris – Politica de coeziune și măsurile de dezvoltare rurală sunt subsumate aceluiași principiu al solidarității promovat prin proiectul european și contribuie la atingerea obiectivelor strategiei de la Lisabona.

Analizele noastre și deciziile pe care le vom lua trebuie să țină cont de nivelurile diferite de dezvoltare a agriculturii la nivelul Uniunii Europene și de ponderea acestui sector în economiile statelor membre, precum și de situația diferită a coeziunii și dezvoltării regionale. Salut faptul că în versiunea finală a acestui raport se regăsește și propunerea mea de a permite o mai mare flexibilitate în utilizarea fondurilor structurale, astfel încât acestea să suplimenteze măsurile de dezvoltare rurală.

Pentru a asigura coordonarea și complementaritatea politicii de coeziune cu măsurile de dezvoltare rurală, se impune ca statele membre să instituie mecanisme de încurajare a utilizării coerente și echitabile a fondurilor europene. În același timp, Comisia Europeană, prin instrumentele de care dispune, trebuie să monitorizeze mai bine utilizarea fondurilor europene la nivelul regiunilor, astfel încât să asigure neprejudicierea zonelor rurale.

Raportul de față reprezintă o primă analiză asupra acestui subiect, dar care trebuie continuată pentru ca următoarea perspectivă financiară să asigure o mai bună coordonare între măsurile de sprijin financiar ale UE.

Bogdan Golik (PSE), *în scris – (PL)* Aș dori să mulțumesc dlui Becsey pentru raportul său, care este foarte important pentru mine și pentru compatrioții mei.

Se pare că mulți nu își dau seama cât de mult poate influența instituția microcreditelor dezvoltarea socio-economică a unei țări. Împrumuturile mici, negarantate, nu sunt rezervate numai celor mai săraci din țările în curs de dezvoltare. Ideea poate fi aplicată și pentru șomeri, companiile nou-înființate sau microîntreprinderile existente.

Oferind cetățenilor care nu dispun de acces la credite posibilitatea de a-și finanța inițiativele este un pas major înspre punerea în aplicare a principiului "Gândeți mai întâi la scară mică". Propunând astfel de împrumuturi, încurajăm spiritul antreprenorial și creșterea activității profesionale, evitând și reducând, astfel, excluziunea socială. Microcreditele au un efect foarte favorabil - ceea ce este extrem de important pentru țara mea - la nivelul șomajului.

Totuși, atunci când se introduc împrumuturi de acest tip, trebuie avute în vedere câteva aspecte importante.

În primul rând, cadrul juridic și cel instituțional ale microcreditelor trebuie adaptate nivelului de dezvoltare a pieței fondurilor pentru împrumuturi.

În al doilea rând, trebuie examinate procedurile aferente acestui serviciu. Din nefericire, datorită naturii lor complexe, microantreprenorii și persoanele care pornesc propria afacere au mai degrabă tendința de a solicita credite de consum.

În al treilea rând, pentru a populariza microcreditele, antreprenorii trebuie să cunoască faptul că există alternative la împrumuturile bancare, pentru obținerea de finanțare. -

În pofida acestor rezerve, întâmpin cu brațele deschise serviciul de microcredite în Polonia.

Livia Járóka (PPE-DE), *în scris – (HU)* Aș dori să îl felicit pe colegul meu deputat, dl Becsey, pentru raportul său, care susține dezvoltarea sistemului de microcredite în sprijinul creșterii economice și ocupării forței de muncă. Documentul subliniază, în mod întemeiat, faptul că grupurile defavorizate, inclusiv șomerii pe termen lung, persoanele care beneficiază de ajutor social și minoritățile etnice, precum românii, în special, ar trebui să reprezinte obiectivul inițiativelor europene privind microcreditele.

Microcreditele s-au dovedit a avea un succes enorm în numeroase țări pentru promovarea integrării economice și sociale, prin susținerea lucrătorilor independenți. Într-o perioadă de criză financiară, instrumentele financiare simple, care pot finanța afaceri, în special în regiunile subdezvoltate sau în cadrul grupurilor sociale menționate anterior, au o valoare deosebită. Cei care doresc să dețină afaceri de familie mici se pot confrunța cu dificultăți semnificative în cadrul licitațiilor organizate în cadrul politicii de coeziune, în special în cazul cofinanțării. Crearea sau refacerea coeziunii sociale trebuie să fie prioritară față de obținerea de profit, deoarece sprijinul acordat lucrătorilor independenți este cu mult mai puțin costisitor decât ajutoarele de șomaj și astfel, din perspectiva economiei naționale, merită să se ofere microcredite, chiar dacă, numai din perspectiva financiară, acest lucru poate să nu fie profitabil. Sistemul microcreditelor trebuie să devină accesibil celor care nu sunt acceptați de bănci, respectiv, celor care nu pot obține credite din sectorul bancar tradițional din cauza riscurilor mari, a marjelor reduse și a pericolului de neîndeplinire asociate acestora, și ar trebui să permită implicarea specifică a grupurilor defavorizate.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), *în scris – (PL)* În dezbaterile privind politica de coeziune, aş dori să vă atrag atenţia asupra anumitor aspecte prezentate de dl Roszkowski în raportul său.

1. În perspectiva financiară pentru 2007-2013, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală a fost transformat în cel de-al doilea pilon al PAC şi a fost, astfel, separat de politica de coeziune. Ca rezultat al acestei schimbări, în special având în vedere fondurile bugetare reduse disponibile, politica de coeziune, în special cea a Fondului european de dezvoltare regională, s-a concentrat asupra competitivităţii economice, concentrată în centrele urbane mai mari sau în cele mai active regiuni, în timp ce FEADR îşi concentrează resursele asupra îmbunătăţirii competitivităţii agricole.

Această abordare poate avea ca rezultat fie duplicarea anumitor obiective, ca, de exemplu, protecţia mediului, educaţia şi cultura, fie omiterea acestora din ambele domenii.

2. Prin urmare, trebuie să evaluăm dacă finanţarea destinată dezvoltării rurale în perioada 2007-2013 ar trebui folosită mai mult în sprijinul fermierilor sau dacă va fi distribuită mai mult beneficiarilor rurali neagricoli sau chiar beneficiarilor care rămân în zonele rurale însă care se vor orienta dinspre domeniul agricol înspre alte domenii ale activităţii profesionale. Dacă se dovedeşte că sprijinul acordat fermierilor este obiectivul preferat al celui de-al doilea pilon, se pare că, în următoarea perspectivă, ar fi favorabil ca aceste fonduri să fie legate de politica de coeziune.

3. Cu toate că este necesar şi să se majoreze fondurile pentru cel de-al doilea pilon al PAC, aşa cum a solicitat Parlamentul European, prin reducerea plăţilor directe către marii fermieri şi creşterea progresivă a nivelurilor modulării.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), *în scris – (PL)* Politica regională, care s-a concretizat sub forma fondului structural şi a fondului de coeziune este considerată, în mod întemeiat, drept cea mai vizibilă şi tangibilă politică comunitară pentru cetăţenii europeni. Nicio altă politică nu oferă atât de multă vizibilitate pentru Uniunea Europeană şi nu ilustrează mai bine beneficiile integrării. Din acest motiv acordăm atât de multă importanţă dezbaterii privind viitorul coeziunii. Coeziunea nu a fost niciodată atât de necesară ca în această perioadă, când cele două jumătăţi ale Europei, separate după război prin cortina de fier, s-au reunit. Acest lucru este extrem de important pentru ţările care au fost trecute în plan secund prin Acordul de la Yalta. Criza şi potenţiala valoare a fondurilor structurale, ca pachet anticriză, reprezintă un aspect deosebit.

Nu putem să revenim la situaţia din 2008, când au fost rambursate fonduri neutilizate de 4,5 miliarde EUR. Acesta a fost un eşec comun al tuturor. Numai acest lucru face să fie extrem de important să permitem adoptarea acestei părţi a bugetului UE în momentul de faţă. Pe termen scurt, alte aspecte pot fi amânate; pe termen lung, trebuie să susţinem politica de coeziune drept o politică comunitară care acordă o şansă tuturor regiunilor. În această calitate, politica de coeziune trebuie să țină cont de cunoştinţele regionale şi locale privind cea mai bună modalitate de gestionare a finanţării. Criteriile suplimentare de evaluare a proiectelor vor creşte nivelul de discreţie în evaluarea acestora şi, astfel, vor complica procesul de folosire a fondurilor. Acest lucru nu are sens nici astăzi, când ne confruntăm cu criza, nici pe termen lung.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), *în scris – (RO)* În primul rând doresc să-l felicit pe domnul raportor pentru munca depusă.

După cum se ştie, implementarea strategiilor şi a programelor operaţionale pentru perioada 2007-2013 este încă la început şi din acest motiv domeniul de aplicare al raportului aflat în dezbateră este unul restrâns. Cu toate acestea, doresc să remarc eforturile realizate de toate statele membre pentru a integra, în cadrul procesului de redactare şi negociere a programelor operaţionale, priorităţile generale ale politicii de coeziune.

Implementarea cu succes a programelor operaţionale depinde foarte mult de cât de rapid vom reuşi să simplificăm procedurile, să promovăm măsurile menite a consolida capacitatea instituţională şi, nu în ultimul rând, să identificăm nevoile specifice de formare profesională a personalului care lucrează cu fondurile europene.

Pentru o mai bună gestiune financiară a cheltuielilor comunitare, dar şi pentru a asigura o transparenţă corespunzătoare în ceea ce priveşte gestionarea fondurilor consider că este deosebit de important ca statele membre să deţină sisteme de monitorizare eficiente.

De asemenea, cred cu tărie că este absolut necesară intensificarea procesului de informare a opiniei publice în vederea obţinerii unei rate maxime de absorbţie a fondurilor şi dezvoltarea unor proiecte viabile.

Adrian Manole (PPE-DE), în scris – (RO) La nivelul Uniunii Europene, în viitoarea politică regională și de coeziune a UE, disparitățile sunt considerate a fi cauzate de deficiențele structurale ale regiunilor în ceea ce privește factorii-cheie de competitivitate, în special lipsa capacităților de inovare și a spiritului întreprinzător.

Acest lucru s-ar putea remedia printr-o abordare strategică, și anume întărirea competitivității regionale pe întreg teritoriul UE, care este considerată crucială atât pentru întărirea economiei ca un întreg, cât și pentru limitarea riscurilor implicate de congestionarea determinată de concentrarea activităților economice.

Trebuie să reiterăm din nou că eliminarea acestor disparități ar fi posibilă doar printr-un vast proces de informare, printr-un dialog al cetățenilor cu societatea civilă, pentru că altfel proiectele în continuare nu vor fi accesate.

La fel, punerea în aplicare fără probleme a programelor și proiectelor cu sprijin UE necesită sisteme de gestionare și control de înaltă calitate. Respectarea legislației UE, de exemplu a normelor privind mediul și egalitatea șanselor, este o precondiție a finanțării proiectelor. Înainte de a se face și alte plăți în afara avansurilor, Comisia trebuie să se asigure că sistemele de gestionare și control respectă normele în integralitate.

Siiri Oviir (ALDE), în scris – (ET) Coeziunea teritorială consolidează coeziunea socială și economică și este una dintre componentele esențiale pentru atingerea obiectivelor politicii europene de coeziune, deoarece acordă sprijin pentru echilibrarea eficientă a diferențelor de dezvoltare, atât dintre, cât și din interiorul statelor membre și regiunilor.

Coeziunea teritorială are, de asemenea, un rol important în dezvoltarea viitoare a politicii regionale a UE, așa cum s-a demonstrat prin adăugarea principiului coeziunii teritoriale la coeziunea economică și socială, în tratatul de la Lisabona.

În contextul actualei crize economice, revigorarea economiei UE a devenit un subiect important, iar aceasta va fi obținută prin investiții judicioase, care sunt vitale pentru succesul economic, pentru descoperirile științifice, pentru inovațiile tehnologice și pentru locurile de muncă.

Sprijin din toată inima ideea raportorului privind faptul că UE ar trebui să stimuleze, sub deviza coeziunii teritoriale, o mai mare interoperabilitate și transferul de cunoștințe între centrele de cercetare și inovare și zonele din vecinătatea acestora, pentru a obține un impact maxim al investițiilor făcute, pentru cetățenii europeni.

Pentru a face mai bine față problemelor și dificultăților cu care se confruntă statele membre în această perioadă de criză, avem nevoie de o strategie europeană comună, în care ar trebui pus accentul pe dimensiunea teritorială a politicii de coeziune, iar nevoie specifice speciale ale fiecărui stat membru trebuie luate în considerare în aplicarea măsurilor politice.

Trebuie să lansăm astăzi o discuție mai amplă privind viitorul potențial al politicii regionale și de coeziune din UE după anul 2013 și privind forma potențială a fondurilor structurale în următoarea perioadă de programare, pentru a oferi, prin aceasta, sprijin pentru îmbunătățirea conștientă a avantajelor competitive ale economiei UE în lume.

Richard Seeber (PPE-DE), în scris – (DE) Conform motto-ului Uniunii Europene, „uniți în diversitate”, trebuie să facem mai mult pentru a transforma continentul nostru într-o „Europă a regiunilor”. Coeziunea teritorială are un rol important în această privință. Din acest motiv, ar trebui să punem accentul pe transformarea acesteia într-un obiectiv distinct, împreună cu coeziunea economică și socială.

În cursul procesului de consolidare a regiunilor, trebuie să acordăm o atenție deosebită zonelor sensibile, așa cum s-a menționat în această dezbateră privind coeziunea. Trebuie luate în considerare costurile majorate, în special din regiunile montane, a căror administrare necesită foarte mult timp și implică mari costuri.

Asigurarea compensărilor pentru aceste condiții dificile reprezintă un pas important în direcția creării unei Europe în care merită să trăiești în orice regiune. În acest context, ar trebui să subliniem industria agricolă. Producția de lapte de la munte aduce o contribuție importantă la conservarea zonelor rurale și ar trebui, prin urmare, să fie sprijinită suficient. Ar trebui oferit sprijin și pentru întreprinderile mici și mijlocii, care creează locuri de muncă în afara principalelor centre comerciale europene. În general, prezenta dezbateră privind coeziunea stabilește direcția pentru politica regională modernă și va duce către viitor structura tradițională a Europei.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), în scris – (PL) În perioada 2007-2013, Polonia va beneficia de peste 67 miliarde EUR de la bugetul Uniunii Europene. Ca parte a acestor transferuri financiare, numai în 2008, Comisia Europeană a transferat Poloniei, în total, 19,3 miliarde PLN. Caracteristicile specifice ale punerii în aplicare a acestor programe înseamnă, totuși, că majoritatea plăților se va face în anii finali ai programelor, respectiv în perioada 2013-2015. Din nefericire, au apărut restricții fundamentale care împiedică punerea în aplicare eficientă a fondurilor structurale în Polonia. De la începutul programelor pentru perioada 2007-2013, până la începutul lunii martie 2009, au fost semnate aproape 8 400 de contracte de sprijin financiar, privind o cheltuială totală de 15,4 miliarde PLN. Aceasta include o contribuție de 11,4 miliarde PLN din partea UE. Din nefericire, cererile privind primirea unor plăți din aceste fonduri însumează, în total, 1,75 miliarde PLN. Procedurile excesiv de îndelungate de acordare a contractelor de achiziții publice pot întârzia realizarea fondurilor structurale și contribuie astfel la nivelul redus de absorbție. Fondurile structurale sunt fonduri publice, care sunt reglementate prin legislația națională privind achizițiile publice. Această legislație trebuie să creeze o procedură simplă și eficientă de selectare a contractanților. Procedurile de licitație excesiv de lungi pot întârzia realizarea fondurilor structurale. Fondurile UE ar trebui să reprezinte un mijloc de a reduce unul dintre cele mai grave efecte ale crizei financiare. Accelerarea cheltuielilor va permite consolidarea economiei în 2009, prin investiții în infrastructură, capital uman și afaceri cu valoare de cel puțin aproape 1,3% din PIB. Pentru ca acest lucru să se întâmple, guvernele trebuie să faciliteze accesul la fondurile UE și să simplifice procedurile.

(Ședința a fost suspendată la ora 10.50 în timpul votării și reluată la ora 12.05)

PREZIDEAZĂ: DOMNUL COCILOVO

Vicepreședinte

Președintele – Următorul punct este votarea.

(Pentru detalii privind rezultatul votului: a se vedea procesul-verbal)

4. Votare

4.1. Acordul CE-Nepal privind anumite aspecte legate de serviciile aeriene (A6-0071/2009, Paolo Costa) (vot)

4.2. Tractoare agricole sau forestiere pe roți (versiune codificată) (A6-0130/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (vot)

4.3. Regim comunitar de scutiri de taxe vamale (versiune codificată) (A6-0129/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (vot)

4.4. Colectarea informațiilor statistice de către Banca Centrală Europeană (A6-0119/2009, Sirpa Pietikäinen) (vot)

4.5. Prioritățile UE pentru cea de-a 64-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite (A6-0132/2009, Alexander Graf Lambsdorff) (vot)

4.6. Un an de la Lisabona: parteneriatul UE-Africa în practică (A6-0079/2009, Maria Martens) (vot)

4.7. Contracte OMD (A6-0085/2009, Alain Hutchinson) (vot)

4.8. Studiile în domeniul artei în Uniunea Europeană (A6-0093/2009, Maria Badia i Cutchet) (vot)

4.9. Dialog activ cu cetățenii cu privire la Europa (A6-0107/2009, Gyula Hegyi) (vot)

- Înainte de votare

Gyula Hegyi, raportor – Dle președinte, voi fi foarte scurt. La recomandarea mea, deputații socialiști din Comisia pentru cultură s-au abținut de la votul final pentru acest raport.

Ca raportor, am fost destul de nemulțumit în legătură cu rezultatul voturilor asupra amendamentelor. Multe dintre ideile noastre inovatoare au fost respinse de alte grupuri politice. În opinia mea, o inițiativă proprie ar trebui să fie un document curajos - uneori chiar provocator - eliberat de vechile dogme. Am plănuț să mă abțin și să le solicit colegilor mei să se abțină și de la votul în plen, dar colegele mele înțelepte și tolerante m-au convins că nu ar fi o idee bună și că un raport mai moderat este mai bun decât nimic. Așadar adresez Parlamentului rugămintea de a sprijini acest raport în forma sa actuală, în speranța că vom avea șansa de a-l îmbunătăți în viitor.

4.10. Activitatea Adunării parlamentare paritare ACP-UE în 2008 (A6-0081/2009, Thierry Cornillet) (vot)

4.11. Cele mai bune practici din domeniul politicii regionale și obstacolele din calea utilizării fondurilor structurale (A6-0095/2009, Constanze Angela Krehl) (vot)

4.12. Caracterul complementar și coordonarea politicii de coeziune și a măsurilor de dezvoltare rurală (A6-0042/2009, Wojciech Roszkowski) (vot)

4.13. Produse cosmetice (reformare) (A6-0484/2008, Dagmar Roth-Behrendt) (vot)

4.14. Comercializarea produselor biodestructive (A6-0076/2009, Daciana Octavia Sârbu) (vot)

4.15. Structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat (A6-0121/2009, Zsolt László Becsey) (vot)

- Înainte de votare

Zsolt László Becsey, raportor – (HU) Pentru a face votarea de astăzi mai puțin plictisitoare, am solicitat cuvântul, întrucât aceasta este o chestiune pe care nu am reușit să o dezbaterem în ședința plenară. Doresc să le spun pe scurt colegilor mei că ne aflăm la capătul unei negocieri foarte îndelungate. Acesta este un subiect foarte sensibil și aș dori să evit ceea ce s-a întâmplat cu subiectul alcoolului, pentru care Parlamentul nu a dat niciun aviz.

În acest caz, luăm în considerare o creștere a prețurilor din perspectiva sănătății, printre altele, dar nu putem fi atât de fanatici, încât să introducem o creștere a prețurilor pe care anumite state membre nu o pot susține sau care ar spori contrabanda, mai ales în statele membre de la periferie.

De aceea, le solicit tuturor să voteze în mod responsabil și să ia în considerare o creștere a prețurilor moderată, dar certă, peste nivelul minim. În consecință, vă rog să luați în seamă sugestia de vot pe care v-am adresat-o în legătură cu acest subiect și care, după un oarecare compromis, a fost adoptată de Comisia pentru afaceri economice și monetare. Astfel îi rog pe toți colegii mei să acționeze în mod responsabil și în așa fel încât să putem, cu o vastă majoritate, să prezentăm un aviz Consiliului cu privire la această mult dezbătută chestiune.

4.16. Lupta contra practicilor de mutilare genitală a femeilor în UE (A6-0054/2009, Cristiana Muscardini) (vot)

- Înainte de votare

Lissy Gröner, în numele Grupului PSE – (DE) Dle președinte, Grupul Socialist din Parlamentul European ar dori să voteze în favoarea acestei rezoluții alternative. Cu toate acestea, am dori să menționăm că la

considerentul G „sănătatea sexuală și reproductivă” nu ar trebui să se considere ca un pas înapoi în legătură cu deciziile care s-au luat deja. Este important pentru noi să se recunoască drepturile sexuale și reproductive ale femeii.

4.17. Multilingvismul, un avantaj pentru Europa și un angajament comun (A6-0092/2009, Vasco Graça Moura) (vot)

- Înainte de votare

Vasco Graça Moura, raportor – (PT) Dle președinte, raportul meu este conform cu toate documentele anterioare privind multilingvismul, fie că au fost emise de Parlament, de Consiliu sau de Comisie.

Alternativa prezentată este o încercare de a aduce în cadrul Parlamentului European anumite dispute naționaliste care au loc în Spania. Ieri, ziarul spaniol *El País* a relatat că Curtea Supremă a Spaniei a hotărât acum trei luni că ar trebui să se introducă o rubrică în formularele de preînscrisoare, în care să li se solicite părinților să decidă limba în care doresc să învețe copiii lor și, de asemenea, că autoritățile catalane nu respectă această decizie.

Semnatarii acestei alternative nu doresc ca acest drept să fie recunoscut pentru părinții din țări cu mai mult de o limbă oficială sau regională.

Nu doresc să recunoască nevoia vitală de a beneficia de educație în limba maternă, nu doar pentru reușita școlară în general, ci și în special pentru învățarea altor limbi.

Nu doresc să asigure deplina inteligibilitate reciprocă între limbile vorbite într-o țară aflată într-o asemenea situație, în special în legătură cu persoanele în vârstă și în sectoare precum justiția, sănătatea, administrația și ocuparea forței de muncă.

Aceștia nu acceptă că, în aceste țări, nu ar trebui să se promoveze o limbă în defavoarea drepturilor vorbitorilor de altă limbă sau alte limbi.

Acest lucru contrazice tot ce au susținut acest Parlament și celelalte instituții europene.

În consecință, punctele 11, 12, 14 și 17 din raportul meu sunt omise din alternativă. Analizând aceste puncte, astfel de poziții negative sunt categoric opuse drepturilor și libertăților noastre fundamentale și încalcă flagrant principiul subsidiarității.

Raportul meu nu atacă, nici nu prejudiciază așa-numitele limbi minoritare. Le respectă și le recunoaște valoarea, dar încearcă în același timp să stabilească principii generale și de bază.

Parlamentul acesta nu poate fi un instrument în slujba naționalismului extremist și nici a urii sau aversiunii regionale sau locale. Este în joc responsabilitatea noastră ca deputați europeni. Prin urmare, vă îndemn să votați împotriva alternativei și în favoarea raportului pe care l-am întocmit.

Președintele – Doamnelor și domnilor, vă rog să-mi acordați puțină atenție. Am o solicitare de luare de cuvânt și este posibil să mai fie și altele. Cunoscându-le conținutul, consider de la sine înțeles faptul că declarațiile tocmai pronunțate de domnul raportor nu vor avea sprijinul unora dintre deputați, dar, după cum știți, în conformitate cu dispozițiile adoptate, doar raportorul dispune de o luare de cuvânt de două minute; nu există nicio dispoziție în favoarea deschiderii dezbaterii.

În consecință, nu sunt în măsură să dau cuvântul și să redeschid dezbateră; Pot face acest lucru doar dacă mi se adresează o solicitare de luare de cuvânt pentru o moțiune de ordine, în conformitate cu Regulamentul de procedură. Dacă este vorba despre o moțiune de ordine, atunci dau cuvântul dlui Guardans Cambó. Vă rog să nu mă considerați nepoliticos dacă îi retrag cuvântul de îndată ce îmi dau seama că nu este o moțiune de ordine privind probleme legate de Regulamentul de procedură.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE) - Dle președinte, este într-adevăr o moțiune de ordine. Nu voi intra într-o dezbateră, dar raportorul tocmai a spus ceva ce nu corespunde cu ceea ce se va supune la vot. A spus că propunerea alternativă elimină patru puncte din rezoluția sa inițială, ceea ce nu este adevărat: se modifică doar numerotarea acestora. Din cele patru cazuri menționate, doar unul nu există în ambele rezoluții. Acesta reprezintă o declarație de fapt. Celelalte trei sunt prezente în ambele rezoluții.

(Interpelări)

Așadar aceasta este o moțiune de ordine referitoare la clarificare. Deputații votează pentru ceea ce li s-a cerut să voteze. Există un singur caz care nu se referă la Curtea Supremă a Spaniei și care este diferit în ambele rezoluții. Întrucât declarația raportorului nu este corectă, cred că aceasta constituie o moțiune de ordine.

Președintele – Vă mulțumesc, dle Guardans Cambó. Vom proceda acum la exprimarea votului. Amendamentul 1 este supus la vot. Votul va avea loc prin apel nominal. Votarea este deschisă.

Cristiana Muscardini (UEN) – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș vrea doar să întreb dacă nu se consideră a fi ridicol faptul că raportul unei persoane poate fi furat și unul identic să fie prezentat în schimb, când, în cadrul vechiului sistem, s-au înaintat amendamente. Din acest motiv, vă invit să revizuiți Regulamentul nostru de procedură, întrucât cauzează o confuzie incredibil de mare și permite în mod oficial comiterea unei nedreptăți.

Președintele – Îmi voi asuma răspunderea de a ridica această problemă în cadrul Biroului, chiar dacă aveți la cunoștință că unele atribuții de reglementare îi sunt retrase Biroului și sunt exercitate prin coordonarea președinților de grupuri, dar, oricui îi revine sarcina de a decide, dacă este ceva ridicol, va rămâne ridicol, cu siguranță nu se va schimba.

4.18. Cartea verde privind coeziunea teritorială și stadiul dezbaterilor privind viitoarea reformă a politicii de coeziune (A6-0083/2009, Lambert van Nistelrooij) (vot)

4.19. Dimensiunea urbană a politicii de coeziune în noua perioadă de programare (A6-0031/2009, Oldřich Vlasák) (vot)

4.20. Punerea în aplicare a Regulamentului privind fondurile structurale 2007-2013: rezultatele negocierilor privind strategiile naționale de coeziune și programele operaționale (A6-0108/2009, Miroslav Mikolášik) (vot)

4.21. O inițiativă europeană de dezvoltare a microcreditelor în sprijinul creșterii și a ocupării forței de muncă (A6-0041/2009, Zsolt László Becsey) (vot)

5. Explicații privind votul

Explicații orale privind votul

- Raport: Maria Martens (A6-0079/2009)

David Sumberg (PPE-DE) - Dle președinte, îmi exprim respectul pentru raportul Martens, deoarece titlul acestuia, „La un an după Lisabona”, îmi oferă ocazia de a reflecta asupra situației în care ne aflăm, la un an după Lisabona, în Uniunea Europeană. Ne aflăm într-un haos absolut: nu putem răspunde crizei economice; se observă o întoarcere la protecționism, mai ales a guvernului Franței, iar acum trebuie să se recunoască faptul că Tratatul de la Lisabona nu este numai eronat, ci este ineficient.

Am ascultat - sau ar fi trebuit să ascultăm - poporul irlandez, care a afirmat în mod clar prin referendumul organizat că nu dorește acest tratat. Dar, dacă nu am ascultat înainte, ar trebui să ascultăm acum. Acesta este un tratat care nu este agreat, nu este dorit și, cel mai important, este ineficient, iar acest Parlament ar trebui să recunoască acest fapt.

Nirj Deva (PPE-DE) - Dle președinte, sunt foarte conștient că Tratatul de la Lisabona este, precum tocmai a spus colegul meu, David Sumberg, un dezastru în ceea ce privește Uniunea Europeană.

Cu toate acestea, doresc să mă concentrez asupra excelentului raport întocmit de Maria Martens. Vorbește despre ceva fundamental în modul în care acordăm fonduri pentru ajutoare. Maria Martens a identificat că, dacă parlamentele naționale din țările ACP nu sunt împuternicite să examineze documentele de strategie de țară și să le discute într-un mod transparent, atunci fondurile pe care UE le acordă țărilor ACP ar putea fi folosite în mod eronat. Conferă putere parlamentelor naționale din țările ACP să examineze asistența pentru dezvoltare care se acordă, în același mod în care Tratatul de la Lisabona ar fi trebuit să confere mai multă

putere parlamentelor naționale din cadrul UE să examineze ceea ce înfăptuim noi aici. Raportul dnei Martens ia în considerare răspunderea și transparența, așadar îl susțin.

Syed Kamall (PPE-DE) - Dle președinte, sunt de acord cu colegul meu antevorbitor, dl Sumberg, în demersul său de a reflecta asupra Tratatului de la Lisabona și la situația în care ne aflăm la un an după Lisabona. Cu toate acestea, doresc să mă axez pe parteneriatul UE-Africa.

În orice parteneriat, cred că este important să recunoaștem cu cine întreținem dialogul; adesea este un dialog între guverne. Dar, dacă vorbim cu antreprenorii - creatorii de bogăție - din multe țări africane, ei sunt cei care ne spun următoarele: „ajutați-ne ca noi să ne ajutăm guvernele să deschidă piețele, astfel încât să avem acces la produsele și serviciile pe care voi, în Occident, le considerați ca ceva de la sine înțeles.” Doar ajutându-i pe antreprenori putem cu adevărat să contribuim la crearea de bogăție și să scoatem continentul din sărăcie. Să nu uităm: creatorii de bogăție sunt cheia spre dezvoltare și nu în mod necesar doar organizațiile de ajutorare.

Philip Claeys (NI) – (NL) Dle președinte, am votat împotriva raportului dnei Martens, dar nu pentru că aș crede că acest raport este complet dezechilibrat; dimpotrivă, există câteva puncte în raport care sunt absolut și categoric corecte. Problema apare când un raport de asemenea natură nu aduce deloc în discuție problema imigrației ilegale, în ciuda faptului că este o problemă foarte importantă, atunci când dezbaterem probleme legate de cooperarea cu Africa în domeniul dezvoltării.

De asemenea, mi se pare ciudat că raportul solicită ca sistemul european al „cărții albastre” să descurajeze atragerea africanilor în cazul sectoarelor în care este nevoie de aceștia în Africa. Aceasta este o parte fundamentală a întregului sistem al „cărții albastre”. Problema legată de cartea albastră este că organizează exodul de creier, adică tocmai exodul persoanelor de care este absolută nevoie pentru dezvoltarea țărilor în curs de dezvoltare. Îi atragem pe acești oameni la noi, ceea ce înseamnă că problemele din Africa se agravează, iar imigrația spre Europa se va intensifica. Acest aspect este fundamental și ar trebui să avem o dezbatere în acest sens, nu să îi fie dedicat doar un fragment în cadrul unui raport.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE) (PL) – (*microfon inițial deconectat*) ... este un set de instrumente cuprinzător pentru a ajuta țările din Africa în dezvoltarea lor. Este un pachet cuprinzător, întrucât doar soluții cuprinzătoare pot avea vreun rezultat în multitudinea de probleme care s-au acumulat în Africa.

Ce am realizat până în prezent? În ultimii câțiva ani, am observat că China manifestă un mare interes pentru Africa și desfășoară acolo o politică expansivă de investiție. Asemenea inițiative vor contribui la dezvoltarea continentului, dar doar dacă africanii, adică populațiile locale, vor fi implicați în mare măsură în producerea prosperității, mai degrabă decât angajații unor întreprinderi străine care investesc acolo.

Uniunea Europeană își datorează succesul ridicării treptate a barierelor economice. Trebuie să sprijine dezvoltarea economică a statelor individuale, să dezvolte o rețea de legături reciproce și să crească disponibilitatea produselor africane pe piața mondială.

- Raport: Alexander Graf Lambsdorff (A6-0132/2009)

Charles Tannock (PPE-DE) - Dle președinte, m-am abținut – alături de delegația Conservatorilor britanici – cu privire la raportul Lambsdorff privind prioritățile pentru cea de a 64-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite. Partidul meu sprijină în mod ferm activitatea Organizației Națiunilor Unite, deși acceptă că este o organizație imperfectă care necesită reformă. Cu toate acestea, există unele aspecte menționate în acest raport pe care Conservatorii britanici le dezaproabă cu fermitate, precum rolul Curții Penale Internaționale și abolirea locurilor permanente din Consiliul de Securitate pentru Regatul Unit și Franța, pentru a fi înlocuite de un singur loc permanent pentru Uniunea Europeană. De asemenea, credem că aplicarea pedepsei cu moartea la adulți este o problemă care ține de conștiința fiecărui deputat și nu avem o linie politică de partid în acest sens. Așadar ne-am abținut în totalitate.

- Raport: Maria Martens (A6-0079/2009)

Gay Mitchell (PPE-DE) - Dle președinte, aș dori să am o intervenție asupra raportului dnei Martens.

În primul rând, permiteți-mi să spun că Tratatul de la Lisabona nu este un dezastru și este un nonsens să se afirme așa ceva. Douăzeci și șase din cele douăzeci și șapte de state membre ale Uniunii Europene îl vor ratifica sau l-au ratificat, inclusiv Parlamentul britanic. Este păcat că deputații britanici nu își respectă propriul parlament în unele dintre comentariile pe care le fac aici.

Poporul irlandez și-a exprimat unele îngrijorări cu privire la anumite probleme, iar guvernul și Parlamentul irlandez vizează clarificarea acestora. Dacă vom clarifica respectivele aspecte și poporul va vota afirmativ în al doilea referendum, la sfârșitul anului acestuia, vor apărea aici cu pălăriile de spiriduși și se vor manifesta în același mod scandalos ca în ocazia anterioară? Lăsați problemele irlandezilor în seama Irlandei. Nu avem nevoie de ajutor în această privință de la niște oameni pe care ne-au trebuit 700 de ani să-i alungăm din țara noastră!

În ceea ce privește Tratatul de la Lisabona, permiteți-mi să vă spun că populația Uniunii Europene va fi 6% din populația lumii în următoarea generație. China și toate acele țări vor fi foarte puternice.

- Raport: Alain Hutchinson (A6-0085/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE) – (CS) Dle președinte, aș dori să explic de ce m-am abținut de la votul pentru raportul Hutchinson. Ca membră în Adunarea ACP-UE, sunt de acord că ajutorul pentru dezvoltare nu este mereu eficient. Nu este bine coordonat și are costuri administrative ridicate. Raportorul afirmă că țările partenere nu se identifică întotdeauna cu strategia de dezvoltare, dar că ajutorul de stat este singurul instrument eficient - și sunt de acord cu acest punct - deși ar trebui să fie, desigur, mai previzibil. Cred cu fermitate că trebuie în primul rând să ne armonizăm prioritățile cu ceilalți furnizori de asistență financiară, precum Statele Unite și țările care își sprijină fostele colonii. De asemenea, raportorul a subestimat impactul politicii de investiție a Chinei asupra țărilor în curs de dezvoltare. Această politică nu respectă nici obiectivele de dezvoltare ale mileniului, nici alte obiective, ci respectă exclusiv interesele comerciale ale Chinei.

Nirj Deva (PPE-DE) - Dle președinte, doresc să-l felicit pe colegul meu, dl Hutchinson, pentru excelentul raport pe care l-a elaborat cu privire la un subiect foarte important. Comisia și Uniunea Europeană acordă un volum imens de fonduri țărilor în curs de dezvoltare, mai ales celor din Africa. Aproximativ 50% din africani încă trăiesc cu un venit mai mic decât 1 USD pe zi și 75% din victimele SIDA din întreaga lume provin din Africa.

Având în vedere aceste statistici cutremurătoare, se cuvine să acordăm ajutoare Africii, să îi furnizăm apă potabilă curată și să permitem populației africane să se dezvolte în mod durabil. Cu toate acestea, când acordăm fonduri guvernelor africane, precum acordă acum Comisia în cadrul așa-numitului „ajutor bugetar”, ar trebui să insistăm ca ajutorul bugetar acordat statelor africane să fie examinat de propriile lor parlamente cu o mare rigurozitate, iar acordurile financiare semnate între Comisie și națiunile africane să fie deschise spre examinarea publicului și prezentate în mod transparent în cadrul parlamentelor naționale ale țărilor africane și ale țărilor ACP. Este un punct foarte important în sensul protejării banilor contribuabilului european.

- Raport: Maria Badia i Cutchet (A6-0093/2009)

David Sumberg (PPE-DE) - Dle președinte, toți din această Cameră suntem în favoarea artelor și a promovării artelor și educației în țările noastre respective. Sper că nimeni nu are obiecții în această privință.

Cu toate acestea, problema acestui raport este că, din nou, se solicită o perspectivă comunitară, ceea ce nu este adecvat. Diversitatea Uniunii Europene constă în faptul că statele naționale diferite au culturi diferite, istorii diferite și contexte diferite, prin urmare, mi se pare important ca artele și educația să fie domenii pentru care să se decidă la nivel național. Nu este un domeniu care să necesite intervenția Uniunii Europene sau a Parlamentului European.

„Să lăsăm să înflorească o mie de flori” a fost, cred, marea frază. Atunci, să permitem celor 27 de flori - cel puțin - să înflorească în Uniunea Europeană, dar să le lăsăm să înflorească separat. Cred că, dacă vom face acest lucru, vor înflori mult mai frumos și vor trăi mult mai mult.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Dle președinte, doresc să-i mulțumesc dnei Badia i Cutchet pentru raportul pe care l-a întocmit.

Pornind de la discursul poetic al dlui Sumberg, aș dori să spun că este foarte important ca floarea culturii să poată înflori pe deplin, ceea ce include și Europa. Este vital ca educația să nu se axeze doar pe cunoaștere și evaluări, ci să luăm în considerare și importanța dezvoltării umane. Cultura, arta și sportul sunt de o importanță majoră, dacă dorim să formăm întreaga personalitate.

În acest sens, este indicat să reamintim sistemelor de învățământ de stat, printr-un proces de coordonare deschisă, necesitatea de a menține învățământul avansat în domeniul artelor în programa de învățământ, ceea ce ar trebui să includă Europa, fiindcă Europa este renumită pentru diversitatea, pluralismul, deosebita

tradiție a artelor și cultura sa. De asemenea, se cuvine să cunoaștem cultura altor țări și marile figuri culturale europene din diferite domenii ale culturii.

Ewa Tomaszewska (UEN) - (PL) Dle președinte, natura universală a artei europene implică necesitatea de a reda școlilor rolul de principale centre de răspândire a culturii. Aceasta este o ocazie de a democratiza accesul la cultură. Educația în domeniul artei dezvoltă sensibilitatea și deschide potențialul creativ. Ar trebui să fie o materie obligatorie în programele școlare la toate nivelurile de dezvoltare.

Anul european al artei și inovației este o excelentă ocazie de a reda artei locul cuvenit - și în educație - astfel încât rolul său integrativ să poată fi apreciat. Protejarea identității culturale tradiționale a regiunilor și posibilitatea de a învăța despre acestea datorită mobilității, inclusiv în domeniul educației culturale, reprezintă o șansă suplimentară în sensul dezvoltării creative.

De aceea este atât de important să se instituie un cadru comunitar de mobilitate pentru europenii angajați în activități artistice și creative. Acesta este motivul pentru care am votat în favoarea raportului, deși aş obiecta cu privire la procedura accelerată a dezbaterii acestui document și adoptarea sa fără practic nicio dezbateră.

Avril Doyle (PPE-DE) - Dle președinte, mereu am considerat că sportul de calitate este artă. Ca un exemplu de artă în Uniunea Europeană, m-aș putea referi la victoria echipei de rugby all-Ireland pe Stadionul Millennium din Cardiff, sâmbăta trecută, unde i-am bătut pe galezi într-un exercițiu de excelență sportivă și artistică fără pereche? I-am învins și pe englezi, pe francezi, pe italieni și pe scoțieni. Această echipă all-Ireland a câștigat Turneul celor șase națiuni - Marele Șlem. Sportul este artă și arta este sport. Trebuie să recunoaștem această minunată realizare.

Președintele - Dnă Doyle, dacă aș fi știut că veți aminti de dezastruoasa performanță a italienilor, nu v-aș fi dat cuvântul pentru acest punct.

- Raport: Gyula Hegyi (A6-0107/2009)

Dimitar Stoyanov (NI) - (BG) Iau cuvântul în scopul de a explica de ce delegația partidului Atac votează împotriva acestui raport.

Acest lucru nu se datorează multitudinii de puncte pozitive tratate în acest raport din perspectiva transparenței activității instituțiilor. Evident suntem în favoarea transparenței activității instituțiilor Uniunii Europene, dar suntem împotriva faptului că transparența se poate realiza doar prin adoptarea Tratatului de la Lisabona și prin repunerea acestui tratat, care este deja „mort” pentru noi, pe ordinea de zi, cu multe asemenea noi rapoarte care adoptă, altfel, o poziție diferită sau tratează o problemă diferită.

În afară de aceasta, din perspectiva Tratatului de la Lisabona, suntem împotriva tratatului menționat deoarece acesta va deschide porțile pentru aderarea Turciei. Aderarea Turciei la Uniunea Europeană înseamnă sucombarea economică și demografică a Bulgariei. Acestea sunt motivele pentru care am votat împotriva.

David Sumberg (PPE-DE) - Dle președinte, când am văzut titlul acestui raport - „Dialog activ cu cetățenii cu privire la Europa” - am crezut că este o mică glumă, deoarece problema se pune *în ce măsură* am avut cu adevărat un dialog activ cu cetățenii Europei. Ideea e că dialogul nu înseamnă monolog: trebuie să ascultăm ceea ce spun cetățenii Europei. Cetățenii europeni din Țările de Jos, din Franța și din Republica Irlanda au spus foarte răspicat, în legătură cu Tratatul de la Lisabona, că nu doresc acest tratat.

Prin urmare, dacă acest Parlament și toate instituțiile europene doresc să întrețină un dialog cu cetățenii lor, ceea ce este o idee bună, să proclame atunci, fără niciun echivoc, că este un dialog la care vor răspunde și că vor asculta ceea ce transmit cetățenii. Este o uriașă pierdere de vreme ca acest Parlament să dezbată, să întocmească rapoarte sau să voteze în ceea ce privește ideea dialogului dacă, în mod colectiv - și acesta este adevărul despre acest Parlament - refuză să admită ce i se transmite și refuză să răspundă. Acesta este eșecul său.

Marian Harkin (ALDE) - Dle președinte, acesta este un raport foarte important - sunt de acord cu raportorul că probabil am fi putut fi mai curajoși și ne-am fi putut strădui mai mult.

Ca deputată dintr-o țară care votează cu privire la fiecare tratat, sunt extrem de conștientă de necesitatea unui dialog activ și continuu cu cetățenii. Din experiență, constat că tot mai mulți oameni își pierd încrederea în instituții. UE reprezintă o uriașă instituție și avem o responsabilitate imensă de a ne asigura că dialogul activ este un element esențial pentru ceea ce întreprindem.

Susțin cu deosebire punctul 32 și îi mulțumesc raportorului pentru sprijinirea amendamentului meu cu privire la faptul că Anul european al voluntariatului, 2011, va fi o oportunitate ideală pentru crearea unei legături între instituțiile UE și cetățeni.

Am invitat Comisia să prezinte o propunere legislativă corespunzătoare pentru pregătirea anului 2011, demersul în acest sens fiind deja inițiat de Comisie. Acum, trebuie să asigurăm că întreținem un dialog semnificativ cu cei 100 de milioane de voluntari din întreaga UE și că viziunile și opiniile acestora vor forma nucleul noilor planuri, politici și programe, iar dialogul activ cu cetățenii va garanta o Uniune Europeană puternică și solidă.

Hannu Takkula (ALDE) - (FI) Dle președinte, raportul dlui Hegyi este excelent și necesar. Avem nevoie de un dialog activ între națiunile și cetățenii Europei. Avem nevoie să existe înțelegere de ambele părți. Mai avem nevoie și de toleranță, astfel încât să fim pregătiți să ascultăm ce au de spus diferite persoane. Mai avem nevoie de toleranță și în această Cameră, în Parlamentul European.

Mi s-a părut foarte trist că unii deputați au părăsit sala când vorbea domnul președinte Klaus și că acest lucru se întâmplă în timpul actualei președinții cehe. Nu sunt pregătiți să asculte punctele de vedere ale diferiților cetățeni, președinți, instituții și indivizi cu privire la probleme europene, în general?

Ar trebui să fim pregătiți să ascultăm diferite puncte de vedere. Avem nevoie de interacțiune și dialog, care ne trebuie și la nivelul de bază al societății, astfel încât publicul să poată simți că are un cuvânt de spus în ceea ce privește problemele dezbătute și să nu își formeze o imagine despre Uniunea Europeană ca fiind doar un club de dezbateri pentru o mică elită. Susțin propunerea conform căreia ar trebui să se intensifice dialogul activ și tolerant, care să cuprindă întreaga Europă și să se întrețină la toate nivelurile. De aceasta avem nevoie cu adevărat.

Nirj Deva (PPE-DE) - Dle președinte, în timpul prezentei crize economice, „s-a întâmplat ceva foarte ciudat în drum spre for”, după cum este o vorbă. Cetățenii Europei nu au privit spre Uniunea Europeană în speranța că îi va salva de criza economică. S-au întors spre statele lor membre și spre guvernele naționale pentru a-i salva de criza economică. Omul care pretinde că a salvat lumea va veni aici în câteva ore, dar, lăsând la o parte acest fapt, cetățenii acelor țări (cărora li se spune că sunt cetățeni europeni) se îndreaptă pentru a găsi salvare spre guvernele naționale - din Paris sau Londra, din Washington sau Roma - și nu spre această entitate mai mare numită Uniunea Europeană.

Pot întreba de ce s-a întâmplat astfel? Îi pot ruga pe cei care elucubrează pe ideea că UE este această minunată mașină să își pună această întrebare? Vă pot da eu răspunsul. Răspunsul este că nu există demos, nu există nicio legătură între instituțiile UE și oameni. Oamenii încă se îndreaptă spre guvernele naționale pentru a fi salvați.

Ewa Tomaszewska (UEN) - (PL) Dle președinte, protestez împotriva felului în care este tratat acest raport. Formarea încrederii cetățenilor statelor membre ale UE în instituțiile europene înseamnă nu doar cunoașterea strategiilor și acțiunilor acestor instituții, ceea ce adesea nu se întâmplă. Înainte de toate, înseamnă sentimentul că există codecizie, că există oportunitatea de a avea un cuvânt de spus în cadrul UE, că drepturile conferite prin tratate nu au fost încălcate.

O dezbateră a cetățenilor europeni organizată în toate statele membre ale UE este modul cel mai bun de a le garanta oamenilor că ce se întâmplă în Uniunea Europeană depinde de cetățenii țărilor care intră în alcătuirea acesteia. Este modul cel mai bun de a evita sentimentul de înșelăciune pe care l-ar avea cele peste 100 de persoane implicate în elaborarea celor mai importante sarcini pe care instituțiile UE trebuie să le pună în aplicare în numele tuturor polonezilor. Ar trebui să se ia serios în seamă lista de solicitări. Acest lucru se aplică și documentelor elaborate de participanții la dezbateri din alte țări. Prin aceasta, este cu atât mai surprinzătoare blocarea unei discuții reale cu privire la problema dialogului cu cetățenii în forul Parlamentului European.

Martin Callanan (PPE-DE) - Dle președinte, acest raport se referă la dialogul activ cu cetățenii, iar cel mai bun dialog activ cu cetățenii europeni se bazează pe ascultarea opiniilor lor, exprimate prin intermediul voturilor democratice. Adoptarea acestui raport de către Parlament este învăluită de multă ironie, în vreme ce, în același timp, se ignoră unele dintre deciziile democratice care s-au luat în statele membre. Nu este de mirare că Uniunea Europeană este atât de neapreciată în circumscripția mea din Anglia de Nord-Est și în alte părți ale Europei. Ideea dialogului democratic funcționează doar într-un singur sens: UE nu ascultă opiniile oamenilor și doar le spune ceea ce pot gândi și cum pot vota.

Privind înapoi spre ultimii zece ani, Franța, Țările de Jos și, acum, Irlanda - de două ori - toate au votat pentru stoparea extinderii europene și totuși UE le-a ignorat complet opiniile.

Acordând atenție doar ONG-urilor finanțate de către UE, cum poate aceasta să reflecte opinia votanților? Cel mai bun dialog cu cetățenii este să ascultăm ceea ce au de spus prin voturi și referendumuri libere și democratice.

Syed Kamall (PPE-DE) - Dle președinte, cred că este o înțelegere greșită a dialogului activ cu cetățenii cu privire la Europa, deoarece deseori confundăm dialogul cu cetățenii cu dialogul cu societatea civilă. Deseori confundăm dialogul cu cetățenii cu dialogul cu organizații, fie că sunt integral sau parțial finanțate de către Comisie. De fapt, avem instituții ale UE care comunică cu organizații finanțate de către Comisie, ceea ce, la urma urmelor, înseamnă că sunt finanțate din banii contribuabilului.

Prin urmare, când le dăm cu adevărat cetățenilor dreptul să își exprime opinia - ca în cazul Constituției, în Franța și Țările de Jos, și în cazul Tratatului de la Lisabona, în Irlanda - și aceștia spun „nu”, ce facem noi? Ignorăm complet rezultatul votului! Când oamenii spun „nu”, dialogul nu înseamnă să îi faci să voteze în repetate rânduri până când obții rezultatul pe care îl dorești. Acesta nu este un dialog. Aceasta este o abdicare de la democrație. Este timpul să ne lansăm cu adevărat într-un dialog activ cu cetățenii.

Jim Allister (NI) - Dle președinte, după cinci ani în acest Parlament, puține elemente din rapoarte ne pot surprinde. Dar trebuie să spun că am fost descumpănit de aroganța pură a unor aspecte ale acestui raport și de insulta calculată față de cei care îndrăznesc să nu se întoarcă într-o susținere adulatoare a proiectului european. Să se afirme în acest raport - așa cum se afirmă - că cei mai puțin educați sunt mai susceptibili să se opună unei integrări europene extinse este o insultă sfidătoare și o aroganță de proporții incredibile.

Adevărul este că cei care au depus efortul de a citi Constituția Uniunii Europene sau Tratatul de la Lisabona și s-au instruit în acest sens sunt exact oamenii mai susceptibili să voteze împotriva. Cei mai susceptibili să voteze pentru sunt cei care - precum comisarii - nu s-au deranjat niciodată să citească documentele și au acceptat pur și simplu propaganda. Așadar resping insulta acestui raport.

Aș mai putea spune, drept răspuns la prima izbucnire a dlui Mitchell - răbufnirea republicană despre alungarea tuturor britanicilor de pe insula Irlandei în cursul a 700 de ani - că ar trebui să fie bucuroși că nu au reușit în totalitate, deoarece au avut nevoie de ajutorul unor supuși britanici din Irlanda de Nord pentru a repurta victoria la rugby în Turneul celor șase națiuni.

Neena Gill (PSE) - Dle președinte, am votat pentru acest raport cu reticență, nu din cauza absurdităților care tocmai au fost rostite din cealaltă parte a sălii, ci fiindcă împărtășesc îngrijorarea domnului raportor Hegyi.

Acest raport a fost într-adevăr diluat de acei membri ai acestui Parlament care nu doresc să întrețină un dialog activ cu cetățenii Europei. Pentru mine, dialog activ nu înseamnă broșuri lucioase și cred cu fermitate că Comisia a eșuat în acest domeniu. Nu a reușit să se angajeze activ și să creeze o legătură cu cetățenii. Nu a reușit să transmită o mai bună înțelegere a modului în care munca depusă la nivelul UE tratează multe dintre problemele reale care afectează viețile de zi cu zi ale cetățenilor. Sper că, în urma acestui raport, își va revizui demersul și va concepe moduri mai imaginative de abordare a acestui aspect.

- Raport: Wojciech Roszkowski (A6-0042/2009)

Jim Allister (NI) - Dle președinte, salut acest raport fiindcă ridică probleme care necesită dezbateri.

Sunt în asentimentul raportorului în special în ceea ce privește faptul că măsurile de dezvoltare rurală nu trebuie să epuizeze resursele destinate plăților directe către fermieri. Pornind de la aceasta, și eu mă alătur în a pune în discuție în ce măsură fondurile pentru dezvoltare rurală ar trebui legate de politica agricolă comună, întrucât acest lucru duce inevitabil la privarea fermierilor de metode anterioare de finanțare. Pe când dacă ar fi, în schimb, o parte inerentă a fondurilor de coeziune, nu ar exista această oportunitate de a acapara fonduri agricole.

Astfel salut declarația din raport conform căreia populația care lucrează în sectorul agricol ar trebui să fie principalul obiectiv al măsurilor de sprijin din cadrul politicii de dezvoltare rurală. Acest echilibru a fost denaturat în multe programe de dezvoltare rurală, inclusiv cele care afectează regiunea mea din Irlanda de Nord.

- Raport: Dagmar Roth-Behrendt (A6-0484/2008)

Kathy Sinnott (IND/DEM) - Dle președinte, am votat în favoarea acestui raport și salut elaborarea acestuia. Multă vreme am crezut că singurul lucru care ne afectează este ceea ce ingerăm. Consider că raportul acesta evidențiază efectiv faptul că orice punem pe piele intră în organismul nostru la fel de eficient ca și cum am mânca produsul respectiv.

Multe boli care afectează mai ales femeile, precum cancerul mamar, fibromialgia, encefalomielite mialgică etc. sunt în creștere. Cred că ar trebui acum să îmbunătățim această situație, nu doar asigurându-ne de o siguranță mai mare a cosmeticelor, ci și ar trebui să începem să desfășurăm o cercetare reală cu privire la relația dintre unele ingrediente cosmetice și aceste tipuri de boli care afectează femeile și să încercăm, de asemenea, să obținem cosmetice mai sigure, întrucât, desigur, cu toții dorim să folosim în continuare produsele cosmetice.

Neena Gill (PSE) - Dle președinte, salut acest raport special deoarece testarea produselor cosmetice este o problemă care îi preocupă pe mulți alegători din regiunea mea, West Midlands, și am primit multă corespondență cu privire la acest subiect. Salut acest raport și l-am susținut, întrucât stabilește standarde paneuropene privind utilizarea substanțelor potențial periculoase și instituie standarde pentru testarea declarațiilor făcute de producătorii de cosmetice, dar avem nevoie de stabilirea unor standarde similare pentru declarațiile referitoare la testarea pe animale. Ultima dată când am analizat acest raport, ne-am ocupat de testarea pe animale în scopuri științifice. Avem acum la dispoziție un instrument important pentru o sensibilizare mai pronunțată a clienților cu privire la ceea ce se introduce în cosmetice, care nu ar fi decât consolidat dacă ne concentrăm pe testarea pe animale.

- Raport: Daciana Octavia Sârbu (A6-0076/2009)

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Dle președinte, am votat în favoarea acestui raport și pentru un control mai eficient al produselor biodestructive, dar am vrut să profit de această ocazie pentru a sublinia că, în Irlanda, adăugăm în mod legal un poluant toxic în apă – un produs biodestructiv denumit fluorură. Doresc să felicit Comisia pentru deschiderea unui proces de consultare, în care primește lucrări științifice, opinii din partea publicului etc. cu privire la subiectul poluării apei potabile cu un ingredient toxic denumit fluorură.

- Raport: Zsolt László Becsey (A6-0121/2009)

Avril Doyle (PPE-DE) - Dle președinte, am votat împotriva acestui raport deoarece simt că a atenuat propunerea Comisiei de a aplica rate ale accizelor mai ridicate produselor din tutun prelucrat. Studiile au demonstrat în mod consecvent că modalitatea cea mai eficientă și constantă de a influența comportamentul oamenilor în sensul renunțării la consumul de tutun este taxarea.

Studiile întreprinse în Irlanda de către University College Cork au arătat că, în urma interzicerii totale a fumatului la locul de muncă, în anul 2004, spitalizările din cauză de atac de cord au scăzut cu 11% în zonă, în anul următor. De asemenea, Irlanda are cea mai ridicată acciză pe tutun din Uniune, de până la 4,99 EUR pe pachetul de 20 de țigări, aducând prețul la peste 8 EUR pe pachet.

O abordare combinată a unei politici de stabilire a prețurilor și de taxare disuasive, a interdicțiilor pentru fumat, a campaniilor publice de educare și a accesului sporit la terapii de înlocuire a nicotinei, pentru persoanele care doresc să renunțe la fumat, aduce nenumărate beneficii pentru sănătate și îmbunătățirea ulterioară a sănătății populației generale.

Republica Cehă este singurul stat membru al Uniunii Europene care mai trebuie să ratifice Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind controlul tutunului, și totuși tutunul este responsabil pentru peste un milion de decese în Uniunea Europeană. Ați putea, ca președinte al Parlamentului nostru, să cereți președinției cehe a Consiliului, în numele nostru, al tuturor, să compenseze această gravă omisiune înainte de a i se încheia mandatul?

- Raport: Maria Martens (A6-0079/2009)

Richard Corbett (PSE) - Dle președinte, se pare că mulți din opoziție folosesc procedura explicării votului pentru diverse rapoarte în scopul de a vorbi în schimb despre ratificarea Tratatului de la Lisabona. În această privință fac afirmații nefondate conform cărora oamenii s-au pronunțat împotriva Tratatului de la Lisabona, iar noi nu dorim să îi ascultăm.

În afară de faptul că statele membre - nu noi - trebuie să ratifice Tratatul de la Lisabona, aceștia se află, desigur, într-o eroare totală. Un stat membru a spus „nu”, luăm în considerare acest lucru și, într-adevăr, trebuie să-l luăm în considerare. Celelalte state membre au precizat că doresc să asculte motivele acelui vot negativ, să țină seama de el și să avanseze pe această bază. Dar, când dl Dover nici măcar nu recunoaște diferența dintre Tratatul constituțional și Tratatul de la Lisabona și spune că Franța și Țările de Jos au respins acest tratat, uită în mod convenabil să indice acele țări care au organizat referendumuri pentru susținerea tratatului.

Nu vrem doar să ascultăm un aspect al argumentului. Vrem să ascultăm ambele părți și să reconciliem opiniile, să găsim o soluție acceptabilă pentru fiecare stat membru. Ei doresc să asculte numai acele persoane care au acordat un vot negativ. Ei se fac vinovați de a nu asculta popoarele Europei. Ei sunt cei care nu acceptă rezultatele democratice, acceptă doar rezultatul care le convine, nu situația generală a tuturor statelor membre.

- Raport: Cristiana Muscardini (A6-0054/2009)

Marian Harkin (ALDE) - Dle președinte, sprijin pe deplin considerentul 5 din acest raport. În prezent, sunt implicată într-un asemenea caz în Irlanda, în care o mamă a fugit din țara natală, Nigeria, împreună cu două fiice, după ce fiica sa cea mai mare a murit în urma unor practici de mutilare genitală a femeii (MGF). În prezent, cazul a fost înaintat Curții Europene a Drepturilor Omului, iar Curtea a scris guvernului irlandez fie să asigure apărare pentru această cauză, fie să ajungă la ceea ce se numește o soluționare amiabilă.

Considerentul 5 prevede că mutilarea genitală a femeii constituie o încălcare a drepturilor omului și că numărul crescând de cereri de azil adresate de către părinți este justificat de amenințarea la care pot fi supuși în propria lor țară din cauză că au refuzat să consimtă la a-și supune copilul la MGF. Sper că declarația noastră va fi luată în considerare de Curtea Drepturilor Omului în momentul în care își va da verdictul în această cauză.

În final, sunt de acord cu dl Corbett că s-a vorbit mult despre democrație azi, dar - pentru cei care doresc să facă efortul - dacă se însumează numărul de persoane care au votat cu privire la Constituție și Tratatul de la Lisabona în toate referendumurile din Europa, sunt peste 27 de milioane de europeni care au spus „da” și 24 de milioane care au spus „nu”. Aceasta este democrația în practică.

Eleonora Lo Curto (PPE-DE) – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, mulțumesc pentru că mi-ați dat cuvântul. Doresc să îmi exprim întregul sprijin pentru atenția pe care a acordat-o azi Parlamentul unor aspecte atât de importante ca dreptul la sănătate, dreptul la identitate sexuală, dreptul la protejarea sănătății mintale și integritatea fizică și mintală a femeilor, care sunt deseori încălcate de aceste practici ginefobe.

Europa se luptă pentru respectarea drepturilor omului, ceea ce a afirmat și deputatul care a vorbit înaintea mea. Mor copii și femei tocmai din cauza acestor practici, care sunt complet inacceptabile. Europa se orientează corect angajându-se în acest sens și demonstrând majora răspundere pe care și-o asumă în tentativa de a asigura că legile sunt armonizate în această direcție.

Kathy Sinnott (IND/DEM) - Dle președinte, mi-ar fi plăcut să fi votat pentru raportul Muscardini privind lupta contra practicilor de mutilare genitală a femeilor, deoarece am sprijinit interzicerea acestei practici barbare ani de zile și susțin, de asemenea, cauza unei familii care este amenințată cu această practică dacă se întoarce în țara natală.

Cu toate acestea, după cum se întâmplă de obicei, colegii folosesc suferința fetelor și femeilor mutilate pentru a promova, încă o dată, agenda avortului, alunecând în mantra „drepturilor sexuale și reproductive” în acest raport.

(În urma corectării aduse votului dlui Mitchell asupra acestui raport, reflectând formularea finală a textului, explicația sa orală a votului nu se mai aplică.)

- Raport: Vasco Graça Moura (A6-0092/2009)

Milan Gaľa (PPE-DE) – (SK) Dle președinte, aș dori să-i mulțumesc colegului meu din Comisia pentru cultură și educație, dl Graça Moura, pentru munca pe care a depus-o la întocmirea raportului, pentru care am acordat un vot pozitiv. Se referă la documente pe care le-am analizat deja în Parlamentul European. Extinderea a contribuit la diversitatea lingvistică a UE. Azi vorbim 23 de limbi și peste 60 de dialecte în regiuni sau în grupuri.

Globalizarea și emigrația contribuie la vasta paletă de limbi utilizate de europeni în fiecare zi. Prin urmare, diversitatea lingvistică este fără îndoială una dintre caracteristicile cele mai definitorii ale Uniunii Europene,

afectând viețile sociale, culturale și profesionale ale cetățenilor săi, precum și activitățile economice și politice ale statelor membre. Consider notificarea Comisiei în acest domeniu ca fiind extrem de importantă. Sunt de acord cu raportorul asupra faptului că eterogenitatea lingvistică și culturală a UE reprezintă un avantaj competitiv enorm și că trebuie să sprijinim programe pentru învățarea limbilor și pentru schimburi culturale între școli.

Michl Ebner (PPE-DE) – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, în ceea ce privește raportul dlui Graça Moura, trebuie să spun că eforturile colegului nostru au dat roade. Aș vrea doar să ridic o mișcare de ordine cu privire la acest sistem - dna Muscardini a prezentat deja acest aspect - sper să veți transmite solicitările noastre în sensul că nu ar trebui să fie posibil să se supună la vot ceea ce reprezintă de fapt două rapoarte practic identice și, astfel, să se penalizeze raportorul. Acest lucru mi s-a întâmplat mie în acest caz, ceea ce nu mi-am dorit.

Exact din acest motiv, aș dori să pun încă o dată accentul pe munca excelentă pe care a depus-o colegul nostru, dl Graça Moura, cu toate că cealaltă rezoluție, pentru care am votat, de asemenea, a fost acceptată ulterior. Votul meu nu a însemnat o negare a raportului dlui Graça Moura; dimpotrivă.

Hannu Takkula (ALDE) – (FI) Dle președinte, în primul rând, doresc să îi mulțumesc dlui Graça Moura pentru munca remarcabilă pe care a depus-o. S-a dedicat din tot sufletul acestor probleme legate de limbă și este absolut adevărat că limba este un drept fundamental. Limba este parte centrală a identității unei persoane și de aceea noi, Uniunea Europeană, ar trebui să cultivăm multilingvismul.

Am votat pentru o rezoluție alternativă, totuși, pe care am preferat-o raportului original. Și eu am luat parte la elaborarea rezoluției alternative și probabil este pertinent să se menționeze de ce am început să elaborăm o alternativă la munca extrem de lăudabilă a dlui Graça Moura. Motivul a fost că am vrea în special să garantăm statutul limbilor minoritare.

După cum se spune, noi, în Europa, suntem la fel de puternici ca veriga noastră cea mai slabă - care sunt persoanele cele mai defavorizate din societatea noastră. De aceea trebuie să asigurăm că grupurile minoritare, de exemplu sami din țara mea, Finlanda, își mențin dreptul de a-și folosi limba maternă și de a beneficia de servicii de bază în limba lor. Trebuie să ne asumăm responsabilitatea pentru ei, la fel cum o facem pentru toate celelalte popoare indigene. Din acest motiv, este foarte important ca Uniunea Europeană să își îndeplinească datoria culturală și să asigure viabilitatea tuturor limbilor, inclusiv a celor minoritare.

Frank Vanhecke (NI) – (NL) Dle președinte, deși rezoluția alternativă privind multilingvismul în Europa, adoptată în final, a fost mult mai bună decât textul original care ne-a fost prezentat, tot am votat împotriva acesteia după deliberare; la urma urmelor, ambele rezoluții, cea adoptată și cea inițială, invită la promovarea unei Agenții europene pentru diversitate lingvistică. În vreme ce poate într-adevăr părea o idee bună, pe care aș susține-o în principiu, citesc mai departe și observ că, de exemplu, imigranții neeuropeni vor fi încurajați să continue să își folosească limba maternă aici, că Parlamentul European solicită chiar ca limbile materne ale minorităților străine sau ale minorităților care își au originea în altă țară să fie incluse în programele școlare și ca statele membre nu doar să încurajeze folosirea limbilor originare, ci, în special, să încurajeze folosirea limbii principale a imigranților. Regret, dar acest lucru este o nebunie. Va duce la contrariul adaptării și asimilării. Și anume, este contrariul la ceea ce se cere de fapt în toate țările europene.

Philip Claeys (NI) – (NL) Dle președinte, și eu am votat împotriva raportului privind multilingvismul. Deși rămân un susținător convins al promovării multilingvismului, atât raportul inițial, cât și amendamentul care a fost în final adoptat avansează o serie de idei care sunt problematice dacă urmează să fie puse în practică. De exemplu, raportul vizează să încurajeze imigranții să continue să își utilizeze limbile materne, ceea ce reprezintă în sine o problemă în multe state membre, deoarece aceștia nu reușesc să învețe limba țării gazdă în mod satisfăcător, cu toate consecințele aferente.

O altă potențială problemă este modul în care raportul tratează statele membre în care există mai mult de o limbă oficială. Desigur, este necesar să se țină seama de situații specifice, precum cea a Belgiei, unde fiecare regiune, cu excepția Bruxelles-ului, este monolingvă în mod oficial. În Flandra, ne confruntăm cu problema unui număr mare de imigranți de limbă franceză care refuză să se adapteze la specificul Flandrei, și anume că este o regiune în care se vorbește limba flamandă, și nu este datoria Europei să intervină în această privință și să promită tot felul de drepturi inexistente.

Mario Borghezio (UEN) – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, împărtășesc multe dintre rezervele exprimate în acest raport în ceea ce privește încurajarea oferită de Uniunea Europeană pentru continuarea și dezvoltarea limbilor de origine - chiar dacă filozofia generală a rapoartelor merită atenție și susținere - și

aceasta deoarece, astăzi, în fața acestor probleme ridicate în mod legitim, ne expunem unui risc și mai mare, și anume acela de a vedea cum limbile europene se sting ca urmare a faptului că suntem obligați, în această sală și în alte situații, să folosim engleza scrisă și vorbită standardizată. Acesta este un risc foarte grav care trebuie luat în seamă.

Nu trebuie să uităm drepturile limbilor locale. Limbile naționale se sting: acestea întâmpină dificultăți în a se exprima, dar limbile locale dispar într-un fel cu adevărat rușinos, când ar trebui protejate, cum este cazul în Italia cu reforma federalistă pe care încercăm să o propunem și să o punem în aplicare.

Uniunea Europeană face tot ce este nevoie pentru a proteja limbile locale? Am auzit-o vorbind adineauri pe dna Lo Curto. Cu siguranță, ar fi foarte frumos să o auzim vorbind uneori în minunata limbă sardă, fiindcă sunt sigur că o cunoaște. Aș dori să vorbesc uneori în limba piemonteză, dar în biblioteca Parlamentului nostru nu există documente, reviste și ale publicații culturale legate de limbi de identitate culturală sau limbi locale.

Prin urmare, înainte ca Europa să se protejeze de standardizarea limbilor țărilor terțe, ar trebui să se îngrijească pentru minoritățile noastre și pentru limbile noastre locale.

Eleonora Lo Curto (PPE-DE) – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, dle Borghezio, eu sunt siciliană, iar Sicilia este leagănul și pământul unei mari civilizații și al unei mărețe istorii și sperăm că va fi capabilă să își făurească un viitor care începe cu independența, prin urmare nu pot decât să fiu de acord cu necesitatea de a acorda o atenție sporită limbilor materne pe care ar trebui să le învățăm tot mai mult și, mai ales, ar trebui să învățăm să le transmitem copiilor noștri.

Înainte de toate, reamintesc istoria emigrației care a avut loc în Italia, dar și în alte țări, cred, și care astăzi determină și riscă să determine ca noile generații de sicilienii - la fel ca venețienii, sardinienii și nenumărate alte comunități din Europa care au suferit acest proces în trecut - să nu își amintească și să nu mai fie capabili să vorbească siciliană, venețiană și, respectiv, sardă.

În efortul de a vedea acest măreț teatru instituțional al Europei devenind și leagănul unor asemenea diversități și identități autonome ca cele pe care le sper în Europa regiunilor pe care vom învăța să o celebrăm în viitor, dle președinte, invit tot mai mulți oameni să se afirme și prin utilizarea limbilor noastre.

Avril Doyle (PPE-DE) - Dle președinte, m-am abținut de la votarea pentru acest raport din două motive, deși sunt absolut de acord cu titlul „Multilingvismul: un avantaj pentru Europa și un angajament comun”.

Ni s-a comunicat azi că raportul se referă la „anumite conflicte naționale din Spania”. Sunt foarte sceptică în privința utilizării unei dezbateri privind multilingvismul și promovarea limbii ca un fel de acoperire sau procură sau instrument de negociere politică pentru diferitele probleme naționale din toate statele membre, iar aceasta pare să se fi întâmplat în legătură cu dezbaterea acestui aspect în cadrul comisiei și aici.

Nu atac niciunul dintre drepturile vorbitorilor de limbi minoritare. De fapt, îi apăr întru totul și consider că trebuie să respectăm dreptul cetățenilor UE a căror primă limbă este o limbă minoritară. Trebuie să existe un loc pentru aceste limbi în Parlamentul European, dar nu neapărat ca limbi oficiale de lucru, mai ales dacă acești cetățeni vorbesc fluent și engleza - ca în cazul nostru. Contribuția la dezbateri importante în ședință plenară și în cadrul comisiilor, de exemplu, într-o limbă minoritară, care apoi trebuie să fie tradusă pasiv, în peste 20 de alte limbi, compromise întregul scop al dezbaterii democratice prin pierderea nuanțelor în traducere și poate chiar printr-o înțelegere greșită. Mandatul nostru democratic aici este acela de a convinge cât mai mulți oameni să ne înțeleagă punctul de vedere, iar dificultatea de a dispune de un număr suficient de interpreți cu calificări adecvate este o cu totul altă chestiune. Prin urmare, m-am abținut din aceste două motive.

- Raport: Lambert van Nistelrooij (A6-0083/2009)

Michl Ebner (PPE-DE) – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să spun că am votat în favoarea raportului van Nistelrooij, dar mai profit de ocazia aceasta să spun, pentru cei câțiva spectatori care au rămas în sală, că s-ar crea fără îndoială o atmosferă complet diferită, dacă, în loc să continue să străbată Uniunea Europeană și circumscripțiile lor defăimând Uniunea Europeană, acei deputați care azi au criticat atât de direct Uniunea Europeană și metoda sa procedurală ar oferi informații mult mai obiective.

În ceea ce privește raportul van Nistelrooij, politica de coeziune a fost concepută în acest mod în scopul de a crea solidaritate și de a institui cooperare și, înainte de toate, în această vreme de criză, cred că regiunile europene – nu doar națiunile, ci și regiunile – ar trebui să coopereze, să își consolideze pozițiile și să

îmbunătățească calitatea vieții locuitorilor lor. Exact din acest motiv, raportul van Nistelrooij a meritat din plin votul meu favorabil.

Rumiana Jeleva (PPE-DE) – (BG) Am votat în favoarea raportului privind coeziunea teritorială deoarece cred cu fermitate că acest concept ar trebui dezvoltat și aplicat ca un principiu orizontal care să stea la baza tuturor politicilor și acțiunilor comunitare.

În timpul dezbaterii de azi privind politica de coeziune, am solicitat o consolidare semnificativă în următoarea perioadă de programare a implicării directe a autorităților naționale și locale în planificarea și punerea în aplicare a programelor relevante. Politicile Uniunii Europene, mai ales politica de coeziune, au transformat guvernanta, aceasta evoluând de la un sistem adesea centralizat la un sistem tot mai integrat, pe mai multe niveluri.

De aceea cred că statele membre trebuie să încurajeze stabilirea unui sistem de guvernanta teritorială, bazat pe o abordare integrată de la bază la vârf, care permite, de asemenea, o participare civilă mai activă. Îndemn statele membre să înceapă să se gândească la cum pot consolida și susține mai bine conceptul de coeziune teritorială în programele și politicile lor naționale.

În acest context, cred că principiile fundamentale de dezvoltare coordonată și de parteneriat urban-rural sunt deosebit de importante și trebuie respectate cu strictețe.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE) – (BG) Am sprijinit raportul privind coeziunea teritorială, înțelegând că este o politică extrem de importantă pentru fiecare regiune din Uniunea Europeană.

Resursele din Fondul de coeziune, alături de resursele naționale, pot transforma și regiunile cele mai rămase în urmă în regiuni bine dezvoltate și le pot aduce la nivelul regiunilor dezvoltate. Acest lucru are o importanță deosebită pentru țara mea, Bulgaria. În faza de planificare, mai este important ca toate resursele să se distribuie echitabil și ca principiul de coeziune să se aplice în toate politicile prioritare ale Uniunii Europene.

Ținând seama de toți factorii care influențează o dezvoltare regională și socială echilibrată, trebuie să găsim cele mai adecvate mecanisme care să ne permită să le oferim unora dintre noile state membre aflate la un nivel de dezvoltare mai scăzut ocazia de a recupera decalajul față de restul.

Trebuie să avem criterii clare în timpul fazei de planificare pentru a preveni penalizarea oricărei țări, deoarece exact în faza de planificare se operează alocări neadecvate și ineficiente, care au ulterior un impact asupra calității vieții cetățenilor.

Marian Harkin (ALDE) - Dle președinte, aș dori să îl felicit pe dl van Nistelrooij pentru raportul său. În special, doresc să susțin punctul 42, care invită la realizarea unor parteneriate reale între toate părțile implicate în dezvoltarea regională și locală, atât la nivel european, cât și la nivel național, regional și local.

Pentru realizarea coeziunii teritoriale, aceasta este o condiție prealabilă. S-a demonstrat în repetate rânduri că implicarea unor grupuri de dezvoltare locală și a ONG-urilor în scopul realizării dezvoltării regionale și a coeziunii teritoriale a contribuit cu o reală valoare economică și socială. Având în vedere că nu realizăm coeziune teritorială între regiunile noastre, este esențial să instituim și să promovăm asemenea parteneriate.

- Raport: Miroslav Mikolášik (A6-0108/2009)

Marian Harkin (ALDE) - Dle președinte, doresc să susțin punctul 22, care – ca și în raportul van Nistelrooij – invită statele membre să consolideze principiul de parteneriat în cadrul programelor lor pentru perioada în curs și în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul general privind FEDR, FSE și Fondul de coeziune.

Noi, în Parlament, redactăm aceste regulamente, dar statele membre au responsabilitatea punerii lor în aplicare, iar Comisia are sarcina monitorizării aplicării acestora. Un raport recent cu privire la implicarea ONG-urilor și a altor organizații în dezvoltarea, punerea în aplicare și monitorizarea fondurilor structurale în noile state membre a fost intitulat „Iluzia includerii” și cred că titlul vorbește de la sine. Statele membre și Comisia nu își asumă responsabilitatea. Noi, de aici, din Parlament, trebuie să insistăm în continuare pentru ca acestea să și-o asume.

- Raport: Zsolt László Becsey (A6-0041/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE) – (CS) Am votat pentru setul de rapoarte al colegilor deputați care critică obstacolele din calea realizării politicii de coeziune. Aș dori să vorbesc în special despre raportul Krehl. Aș dori să contribui la discuția de azi, evidențiind faptul că colegii deputați au uitat să menționeze că am aprobat

un plan de redresare cu două săptămâni în urmă. Acesta a fost planul convenit de președinția cehă și de Comisie. Sub presiunea Parlamentului European, Comisia a mai elaborat propuneri clare pentru simplificarea administrării, în special a introdus un grad evident de flexibilitate care va permite acum celor care primesc finanțări de la fondurile structurale să transfere resurse între programe și chiar să utilizeze aceste resurse pentru a acoperi credite, ceea ce este deosebit de important pentru noile state membre. Următorul raport din acest pachet, referitor la microcredite, vine în sprijinul acestui demers. Singurul meu regret este că nu dispunem încă de orientări generale clare pentru armonizarea regulamentelor privind utilizarea microcreditelor, care ar veni mai ales în sprijinul întreprinzătorilor mici și al autorităților locale.

Marian Harkin (ALDE) - Dle președinte, susțin în mod special acest raport, faptul că a menționat cooperativele de credit și a recunoscut contribuția acestora la oferirea de condiții favorabile pentru microcredite. La fel ca organizațiile nonprofit, cooperativele de credit joacă un rol unic în acordarea de microcredite multora care nu ar primi credite de la multe alte instituții financiare. Știu că aceste cooperative de credit nu sunt puternice în toate statele europene, dar sunt puternice în multe dintre acestea, cu rezerve de peste 40 de miliarde EUR. Pe plan mondial, cooperativele de credit au rezerve de peste 1,1 trilioane USD, cu aproape 180 de milioane de membri în toată lumea.

Într-o vreme în care mulți oameni își pierd încrederea în instituțiile bancare, instituțiile financiare nonprofit sunt o alternativă viabilă și au nevoie de sprijinul nostru. În special, trebuie incluse în programul JASMINE, astfel încât, ca furnizori de microfinanțare, să aibă acces la servicii de asistență pentru afaceri, precum consilierea, formarea, recomandările, finanțarea și educația etc.

În final, o lămurire cu privire la raportul Muscardini: Cred că am votat în favoarea amendamentului 1 și l-am aprobat, în acesta termenul „drepturi sexuale și reproductive” fiind modificat cu „sănătate sexuală și reproductivă”. În acest context, nu sunt sigură că sunt de acord cu colegii mei irlandezi care au vorbit anterior cu privire la acest subiect.

Președintele – Dle Kamall, după cum observați, doar dumneavoastră sunteți în sală!

Syed Kamall (PPE-DE) - Dle președinte, permiteți-mi să încep prin a vă mulțumi dumneavoastră și tuturor interpreților pentru răbdarea de care ați dat dovadă în cursul acestei foarte lungi serii de explicații ale votului.

Cred că există un consens în cadrul Parlamentului cu privire la avantajele microcreditului: este unul dintre acele aspecte asupra cărora dreapta și stânga din Parlament se pot pune de acord.

La acest stadiu, dați-mi voie să îmi exprim respectul față de două organizații, în special. Una este Opportunity International, care este condusă de un fost guvernator al băncii centrale dintr-o țară africană și aduce o abordare profesionistă în ceea ce privește microcreditele acolo unde uneori aceasta a lipsit în mod regretabil. Cealaltă este o organizație cu un site web excelent – www.kiva.org – care le permite oamenilor să ofere împrumuturi chiar și de 25 USD individual și până la microcredite mai importante pentru întreprinzători din întreaga lume, mai ales din țările în curs de dezvoltare, permițându-le acestora să creeze bogăție și locuri de muncă în comunitățile lor locale.

Aș dori să atrag atenția că trebuie să ne asigurăm că administrația locală, națională sau europeană nu elimină micii furnizori de microcredite privați și aflați sub conducerea comunității. Am întâlnit asemenea situații în circumscripția mea din Londra, unde organizații conduse de comunitate au fost eliminate de către administrația locală.

În ansamblu, cred totuși că putem cădea de acord că microcreditul este un instrument excelent pentru sprijinirea întreprinzătorilor din țările mai sărace.

Explicații scrise ale votului

- Raport: Paolo Costa (A6-0071/2009)

Bogusław Liberadzki (PSE), în scris – (PL) Am votat pentru adoptarea raportului referitor la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea acordului dintre Comunitatea Europeană și Guvernul Nepalului privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene.

Sunt de acord cu propunerea raportorului de a încheia acest acord.

Cred că modificările privind clauza de desemnare, impozitarea combustibilului de aviație și tarifele sunt justificate prin comparație cu acordurile bilaterale existente.

Sper că încrederea reciprocă în sistemele celeilalte părți va favoriza desăvârșirea acestui acord.

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Am votat în favoarea raportului dlui Costa referitor la acordul dintre Comunitatea Europeană și Nepal privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene.

Sunt de acord cu raportorul în ceea ce privește faptul că tarifele care urmează să fie percepute de către transportatorii aerieni desemnați de Nepal pentru transportul de pasageri și de produse efectuat integral în Uniunea Europeană sunt reglementate de legislația comunitară. De asemenea, sunt în favoarea impozitării combustibilului destinat aeronavelor pentru operațiuni care se desfășoară pe teritoriul Comunității.

- Raport: Geringer de Oedenberg (A6-0130/2009)

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Am votat în favoarea raportului dnei Geringer de Oedenberg privind tractoarele agricole sau forestiere pe roți.

De fapt, sunt de acord cu propunerea Comisiei pentru o codificare textelor legislative în vigoare, inclusiv adaptările tehnice.

- Raport: Geringer de Oedenberg (A6-0129/2009)

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Am votat în favoarea raportului dnei Geringer de Oedenberg privind instituirea unui regim comunitar de scutiri de taxe vamale.

Sunt de acord cu propunerea de codificare a legislației în vigoare pentru a asigura că legislația comunitară este simplificată în mod corespunzător și este elaborată în mod clar.

- Raport: Sirpa Pietikäinen (A6-0119/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), *în scris – (LT)* Ținând seama de complexitatea în creștere a piețelor financiare și, mai ales, de criza financiară, această colectare optimizată de informații statistice este necesară. Fiabilitatea și transmiterea în timp a informațiilor ar trebui să fie principiile de bază ale regulamentului modificat. Raportorul consideră că este extrem de important ca informațiile statistice să fie colectate în timp util. Prin urmare, dacă este necesar, Sistemul European al Băncilor Centrale și Sistemul Statistic European ar trebui să colecteze informații în fiecare lună. Această metodă ar putea spori calitatea și utilitatea statisticilor, în special în ceea ce privește monitorizarea sectorului serviciilor financiare. Sunt de acord cu propunerea Băncii Centrale Europene de a modifica parțial regulamentul Consiliului privind colectarea de informații statistice de către Sistemul European al Băncilor Centrale, care vizează să sporească eficiența colectării acestor date. În plus, regulamentul în vigoare ar fi astfel adaptat la tendințele pieței financiare.

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Doresc să mă abțin de la votul pentru raportul dnei Pietikäinen privind colectarea informațiilor statistice de către Banca Centrală Europeană. De fapt, sunt doar parțial de acord cu raportul în cauză, întrucât constat că există unele puncte critice care nu îmi permit să exprim o opinie pe deplin pozitivă asupra acestuia.

- Raport: Alexander Graf Lambsdorff (A6-0132/2009)

Philip Claeys (NI), *în scris – (NL)* Am votat împotriva raportului dlui Lambsdorff, fiindcă nu specifică în mod clar că statele membre ale Uniunii Europene ar fi mai bine slujite evitând Consiliul ONU pentru drepturile omului, dacă sunt menținute anumite pasaje inacceptabile din documentul final al Conferinței de evaluare de la Durban. Trebuie să se spună răspicat o dată pentru totdeauna că Europa nu are nevoie să ia nicio lecție privind drepturile omului de la teocrații islamice și alte (semi)dictaturi.

Glyn Ford (PSE), *în scris –* Cu toate că salut în mare parte raportul dlui Lambsdorff privind prioritățile Uniunii Europene pentru cea de a 64-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, am o problemă cu solicitarea sa în condițiile de față de a avea un singur loc pentru Uniunea Europeană în cadrul Consiliului de Securitate al ONU. Sunt în favoarea unei reforme a Consiliului de Securitate în sensul recunoașterii noilor realități politice globale - Japonia, Germania, India și Brazilia pot reprezenta cazuri favorabile pentru aderare și ar fi jignitor să se excludă reprezentarea Africii. Dar susținerea sau nu a unui singur loc pentru UE ar trebui să survină la sfârșitul unui proces de negociere - chiar dacă are o logică - nu la început. Pe această bază, am simțit că este adecvat să mă abțin de la votarea acestui raport.

Neena Gill (PSE), *în scris* – Dle președinte, m-am abținut de la votarea acestui raport întrucât cred că ONU are o nevoie urgentă de revizuire și reformă. Nu prea are rost să luăm în considerare un singur loc în Consiliul de Securitate pentru UE dacă întregul sistem al reprezentării este pus în discuție.

În special, unde este reprezentarea Asiei în Consiliul de Securitate? În prezent, acest continent este reprezentat doar de China, o țară nedemocratică, cu un istoric șocant în ceea ce privește drepturile omului. De ce nu se solicită un loc pentru India, a cărei populație se apropie cu rapiditate de cea a Chinei și a cărei putere politică, economică și strategică este semnificativă la nivel regional și global?

Înainte să ne gândim la vocea UE în cadrul ONU, trebuie să luăm în considerare cum se poate schimba în bine actuala ONU. O reprezentare corespunzătoare în Consiliul de Securitate pentru cea mai mare democrație a lumii ar constitui un mare pas spre direcția corectă.

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris* – (SV) Principiul „un stat, un vot” este una dintre pietrele de temelie ale cooperării din cadrul Organizației Națiunilor Unite și această stare de fapt ar trebui să se perpetueze. Credem așadar că este regretabil că Parlamentul European caută să obțină un singur loc pentru UE în Consiliul de Securitate al ONU în viitor. Este de la sine înțeles că politica externă a Suediei este diferită de politica externă a Poloniei, care este diferită de politica externă a Greciei. Pe de altă parte, țările care au aceleași concepții se pot uni dacă doresc.

Cu toate acestea, raportul conține câteva elemente pozitive, mai ales în ceea ce privește solicitările de respectare a drepturilor omului și a dreptului umanitar internațional. Suntem de părere că aceste formulări sunt atât de importante, încât am ales să susținem raportul în ciuda deficiențelor acestuia în alte privințe.

Richard Howitt (PSE), *în scris* – Deputații europeni laburiști susțin pe deplin activitatea Adunării Generale a ONU și rolul pozitiv pe care trebuie să îl joace în cadrul unei cooperări internaționale pașnice și pozitive. În special, susținem în această rezoluție accentul pus pe cooperarea pozitivă sporită privind drepturile omului, pe reforma ONU, pe neproliferarea armelor nucleare și îndeplinirea obiectivelor de dezvoltare ale mileniului.

Am votat să ne abținem cu privire la această rezoluție, întrucât, deși susținem multe dintre punctele exprimate, nu putem susține o solicitare din cadrul acesteia referitoare la un singur loc în Consiliul de Securitate al ONU pentru Uniunea Europeană. Nu există nicio dispoziție în Carta ONU care prevede un loc regional în Consiliul de Securitate. Europa nu este un stat membru al ONU și, în conformitate cu Carta ONU, doar statele pot fi membre ale ONU.

Alexandru Nazare (PPE-DE), *în scris* – Raportul domnului Alexander Graf Lambsdorff aduce o contribuție importantă la implicarea Uniunii Europene în activitatea și transformarea ONU și mă bucur să îi acord sprijinul meu.

Recomandările acestui raport reafirmă preocupările constante ale celor mai multe state membre ale Uniunii pentru temele principale ale politicii globale și reiterează convingător subiecte de interes pentru România și PPE.

Printre altele, valorile fundamentale ale Uniunii ne cer să acordăm o importanță particulară principiului responsabilității de a proteja. În plus, partidul meu și ceilalți membri PPE consideră drepturile omului una dintre pietrele unghiulare ale acțiunii noastre externe și ale vocii noastre la nivel global și mă bucur că aceste recomandări abordează în mod extensiv aceste preocupări. Pentru a solidifica progresele în aceste domenii trebuie să promovăm și o securitate umană, atât în dimensiunea economică și socială, dar și în dimensiunea ei „hard”.

Nu în ultimul rând, funcționalitatea reală a organizației este importantă pentru noi, toți cei care vrem să vedem un mecanism multilateral asertiv și eficient și a cărui acțiune să promoveze aceste valori.

În iterarea acestor teme și a altora de interes pentru cetățenii europeni, raportul și recomandările domnului Lambsdorff fac un pas înainte și, de aceea, îi acord votul meu.

Toomas Savi (ALDE), *în scris* – Am votat în favoarea raportului dlui Alexander Graf Lambsdorff conținând o propunere de recomandare a Parlamentului European adresată Consiliului privind prioritățile Uniunii Europene pentru cea de a 64-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite. Uniunea Europeană trebuie să acționeze la unison pentru a influența deciziile și angajamentele care se vor lua în septembrie 2009 în timpul Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite.

Ca membru al Comisiei pentru dezvoltare, aş dori să subliniez importanţa evoluţiei către îndeplinirea obiectivelor de dezvoltare ale mileniului. Uniunea Europeană trebuie să îşi asume un rol de conducere în ONU, în vederea garantării respectării promisiunilor faţă de ţările în curs de dezvoltare, care suferă de fapt cel mai mult din cauza actualei crize economice, fiindcă, din păcate, în prezent acţiunile noastre nu se ridică la nivelul promisiunilor.

Fără îndoială, criza a afectat aproape toate ţările, mai ales în vremurile dificile în care ne aflăm; toate ţările dezvoltate trebuie să acţioneze împreună şi să privească dincolo de interesele naţionale mărunte, întrucât vieţile a milioane de oameni depind efectiv de acţiunile noastre şi de comportamentul nostru viitor.

Consecinţele ignorării problemelor ar putea fi acum catastrofice; mai mult, s-ar putea să nu mai fim capabili să le mai rezolvăm în viitor.

Kathy Sinnott (IND/DEM), *în scris* – Am dorit să votez pentru acest raport privind priorităţile Uniunii Europene pentru cea de a 64-a sesiune a Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite, deoarece multe dintre aceste priorităţi sunt importante şi ar trebui sprijinite şi chiar promovate. Din păcate, colegii au introdus „drepturile sexuale şi reproductive” în lista priorităţilor, iar eu nu pot şi nu voi trece cu vederea niciodată uciderea fiinţelor umane, în acest caz a bebeluşilor înainte de naştere.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), *în scris* – Cu toate că susţin eforturile în direcţia asumării unei poziţii coordonate în ONU în rândul democraţiilor occidentale şi am argumentat de mult timp cauza unei reforme instituţionale a structurilor ONU, nu accept ca UE să acţioneze în numele nostru. În nicio împrejurare nu ar trebui ca membrii individuali ai ONU, cu atât mai puţin membrii Consiliului de Securitate, să permită uzurparea de către UE a dreptului lor de a-şi prezenta propriul punct de vedere. Resping obiectivul unui „loc al UE în Consiliul de Securitate”. Prin urmare, din principiu - şi fără a respinge în vreun fel iniţiativele ONU, precum obiectivele de dezvoltare ale mileniului sau conceptul „dreptul de a proteja” - m-am abţinut de la votarea acestui raport.

- Raport: Maria Martens (A6-0079/2009)

John Attard-Montalto (PSE), *în scris* – Una dintre provocările cele mai dificile cu care se confruntă Uniunea Europeană este cea a imigraţiei ilegale sau fără forme legale. Mereu am crezut că se pot propune soluţii doar dacă ambele părţi se percep ca parteneri. Concentrându-şi atenţia asupra condiţiei deplorabile a migranţilor care străbat Marea Mediterană, Europa şi statele Africii de Nord (Maghreb) trebuie să îşi unească eforturile. Încă din anii 1970, Malta a susţinut încontinuu această abordare, dar la vremea respectivă majoritatea liderilor europeni nu au avut viziunea necesară. Acum că ne confruntăm cu un exod de proporţii biblice, Europa s-a trezit brusc la realitate.

Alessandro Battilocchio (PSE), *în scris* – (IT) Am votat în favoarea raportului dnei Martens.

Având în vedere strategia comună adoptată în 2007, care a propus introducerea unei abordări mai bilaterale, plasând UE şi Africa la un nivel de egalitate, sunt de acord cu importanţa unei asemenea strategii. Obiectivul acesteia este de a duce dialogul şi cooperarea „dincolo de dezvoltare”, „dincolo de Africa” şi „dincolo de instituţii” printr-o cooperare mai strânsă UE-Africa în cadrul organismelor internaţionale şi în negocierile multilaterale, pe teme precum drepturile omului şi schimbările climatice.

Sunt de acord că Uniunea Europeană şi Africa ar trebui să coopereze pentru a face instituţiile internaţionale, ca Banca Mondială, Fondul Monetar Internaţional şi Organizaţia Mondială a Comerţului, mai democratice şi mai reprezentative, asigurând astfel Africii o influenţă proporţională cu dimensiunea sa.

Raportul evidenţiază patru domenii în care rezultatele eficiente sunt deosebit de importante pentru succesul strategiei comune: pacea şi securitatea, guvernarea în sensul cel mai larg, aspectele legate de schimburile comerciale, comunităţile economice regionale şi scurgerile de capital şi aspectele esenţiale pentru dezvoltare, precum sănătatea şi educaţia.

De asemenea, susţin solicitarea unui instrument financiar specific pentru punerea în aplicare a strategiei comune, prin centralizarea tuturor surselor existente de finanţare, în mod clar, previzibil şi programabil.

Koenraad Dillen (NI), *în scris* – (NL) Am votat împotriva raportului dnei Martens, chiar dacă conţine multe elemente solide şi acceptabile şi este un raport relativ echilibrat. Cu toate acestea, este lamentabil ca un raport privind parteneriatul UE-Africa să nu conţină nicio menţiune cu privire la problema imigraţiei ilegale, o problemă atât de spinoasă pentru Europa şi Africa deopotrivă, care duce la un exod de creiere din Africa şi cauzează atât de multe probleme sociale în Europa. În plus, acest raport dovedeşte un anumit grad de naivitate

când invită sistemul european al cărții albastre să descurajeze atragerea africanilor din cadrul sectoarelor în care este nevoie de ei în Africa. Raportul nu precizează nimic despre cum se poate realiza acest lucru în realitate.

Edite Estrela (PSE), *în scris – (PT)* Am votat în favoarea raportului Martens privind „La un an după Lisabona: parteneriatul Africa-UE în practică”, întrucât reiterează necesitatea de a consolida relațiile dintre Uniunea Europeană și Africa, mai ales în contextul curent al instabilității economice globale.

Aș dori să subliniez faptul că organizarea Reuniunii la nivel înalt UE-Africa la Lisabona în 2007 s-a datorat în principal muncii desfășurate de președinția portugheză a Consiliului Uniunii Europene. Cu toate acestea, mai avem mult de muncit pentru a dezvolta strategia comună conturată cu acea ocazie, în special în domeniile păcii, securității, guvernantei, drepturilor omului, integrării regionale, sănătății și educației.

Uniunea Europeană trebuie să creeze un instrument financiar specific în vederea punerii în aplicare a strategiei comune și să implice în mod semnificativ societatea civilă.

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris – (SV)* Raportoarea prezintă un tablou exact, în esență, al multitudinii de provocări cu care se confruntă Africa. Fără îndoială, descrie în mod exact și importanța care se poate considera că o pot avea eforturile internaționale și cooperarea internațională în abordarea sărăciei, a absenței asistenței medicale și a consecințelor recesiunii economice globale.

Însă raportoarea se angajează într-o propagandă minuțioasă în favoarea asumării unui rol mai important de către Parlamentul European în relațiile dintre Africa și UE. Fără niciun argument obiectiv, se propune, de exemplu, ca președintelui Parlamentului European să i se permită să participe la reuniunile dintre reprezentanții guvernelor africane și Comisia Europeană și / sau Consiliu. Raportoarea ar mai dori ca Parlamentul European să aibă o răspundere mai însemnată în ceea ce privește structura și funcția Fondului european de dezvoltare. Credem că o asemenea evoluție ar fi extrem de defavorabilă. De aceea am votat împotriva acestui raport în ansamblul lui.

David Martin (PSE), *în scris –* Sprijin acest raport care analizează eficiența parteneriatului UE-Africa. Raportul remarcă faptul că s-au pus la dispoziție foarte puține fonduri noi pentru punerea în aplicare a strategiei comune și solicită crearea unui instrument financiar specific, prin centralizarea tuturor surselor de finanțare, în mod clar, previzibil și programabil.

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Am votat împotriva raportului prezentat de către dna Martens privind parteneriatul Africa-UE.

De fapt, dezaproab abordarea adoptată, care adesea se dovedește inadecvată pentru îndeplinirea nevoilor părții africane, atât în ceea ce privește instituțiile, cât și sectorul privat. În acest sens, părțile africane trebuie, de asemenea, să depună eforturi mai susținute pentru a asigura că un spectru mai larg al societății civile este cu adevărat implicat în punerea în aplicare a acordurilor de parteneriat.

Strategia de parteneriat pusă în aplicare până în prezent a furnizat doar rezultate modeste, care au rămas mult sub așteptările și obiectivele stabilite. Întrucât primul plan de acțiune se termină în 2010, nu cred că va fi posibil să se îndeplinească acele obiective. Repet că mă opun raportului din motivele menționate anterior.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), *în scris –* Buna guvernanta este un element central pentru progresul economic și bunăstarea Africii și ar trebui să fie prima prioritate. Este regretabil că acest raport tratează atât de puțin acest aspect și îl abordează într-un mod care demonstrează o sensibilitate excesivă față de regimurile africane. Nu se menționează deloc faptul că guvernele africane au susținut tacit sau deschis regimul Mugabe din Zimbabwe, cu tot dezastrul pe care l-a provocat acest regim poporului zimbabwean. Și noi nu ar trebui să încercăm să impunem tiparul structurii instituționale a UE altui continent, fără a reflecta dacă o asemenea structură este adecvată pentru Europa, ca să nu mai vorbim de Africa.

Frank Vanhecke (NI), *în scris – (NL)* Continuă să fie un fapt remarcabil că noi, cei din această instituție, ne agățăm de iluzia Lisabonei, cu orice preț. Dacă reflectăm, în realitate nu este atât de remarcabil pe cât este o ilustrație perfectă a modului în care birocrăția europeană abordează legalitatea, drepturile la opoziție și respectarea opțiunilor liber exprimate ale electoratelor noastre.

La urma urmelor, Tratatul de la Lisabona nu mai reprezintă nimic din punct de vedere legal de la referendumul din Irlanda. De ce nu putem respecta acest fapt?

În fond, mă întreb dacă este chiar necesar acum să investim încă 55 de milioane EUR în vederea susținerii instituțiilor Uniunii Africane. Aceste instituții sunt foarte reținute în critici față de dictatorii cumpliți care fac parte din acestea. Mă mai întreb în ce fel comentariul perfect valabil conform căruia cartea albastră este un instrument de temut al unui exod suplimentar de creiere spre Europa se conformează cu pozițiile adoptate în alte părți. Mai mult, prezentul raport nu menționează deloc problema imigrației ilegale. Poate acesta este domeniul în care am putea mai bine să investim cele 55 de milioane EUR.

- Raport: Alain Hutchinson (A6-0085/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *în scris – (IT)* Am votat în favoarea raportului dlui Hutchinson și sprijin pe deplin solicitarea adresată Comisiei de a continua să coreleze ajutorul bugetar din sectoarele sănătății și educației, mai ales în ceea ce privește asistența medicală de bază și educația primară, cu rezultatele înregistrate în aceste sectoare și de a îmbunătăți previzibilitatea ajutorului bugetar prin intermediul aplicării contractelor ODM.

De asemenea, sunt de acord că este important să se poată extindă aplicarea principiilor ce derivă din aceste contracte la un număr mai mare de țări, având în vedere că obiectivul principal al contractului ODM este contribuția la îmbunătățirea eficacității ajutorului și la accelerarea îndeplinirii ODM pentru țările care au cea mai mare nevoie de aceasta.

În opinia mea, este de o importanță vitală să fie condiționată acordarea ajutorului bugetar de către Comisie de rezultatele obținute în ceea ce privește buna guvernare și transparența, dar și în ceea ce privește protecția și respectarea drepturilor omului, mai ales în cazul celor mai sărace și mai marginalizate persoane, cum ar fi persoanele cu handicap, minoritățile, femeile și copiii, și să se asigure ca ajutorul bugetar să nu fie cheltuit în alte sectoare decât cele definite în contractul ODM.

David Martin (PSE), *în scris –* Am votat în favoarea prezentului raport care vizează crearea unor contracte privind obiectivele de dezvoltare ale mileniului între UE și anumite țări. Susțin transparența financiară pe care o recomandă raportul și stabilitatea pe care o va oferi ajutorul contractual pentru țările partenere, în vederea planificării mai bune a bugetelor din timp.

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Doresc să mă abțin de la votarea raportului elaborat de dl Hutchinson privind contractele ODM. De fapt, sunt de acord doar cu unele puncte luate în considerare, astfel că nu pot aproba în totalitate textul în cauză.

Kathy Sinnott (IND/DEM), *în scris –* UE trebuie să susțină ODM fără rezerve, dar am votat împotriva raportului privind ODM, deoarece încă o dată colegii au pledat pentru „drepturile sexuale și reproductive” în cadrul raportului. A acorda copiilor o șansă în viață este un important ODM.

- Raport: Maria Badia i Cutchet (A6-0093/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström și Åsa Westlund (PSE), *în scris – (SV)* Noi, social-democrații, credem că este important să se promoveze arta și cultura în cadrul UE. Prim urmare, am dori să observăm că statele membre își sporesc schimbul de experiență și cooperarea în acest domeniu. Acest lucru este deosebit de important pentru a facilita studenților la arte accesul la studii în alt stat membru.

Cu toate acestea, nu credem că programa cursurilor de arte ale statelor membre ar trebui stabilită la nivelul Uniunii Europene. Asemenea decizii trebuie adoptate de către statele membre. Prin urmare, am decis să votăm împotriva acestui raport.

Alessandro Battilocchio (PSE), *în scris – (IT)* Dle președinte, doamnelor și domnilor, am votat favorabil.

„Toți copiii se nasc artiști. Problema este să rămânem artiști pe măsură ce creștem.” Cu aceste cuvinte a descris Pablo Picasso problemele legate de formarea artistică. Deși educația artistică este în prezent o disciplină obligatorie în multe sisteme de învățământ, modelele de predare încă variază în mod considerabil de la un stat membru la altul.

Dezvoltarea unor noi tehnologii ale informației și comunicației a favorizat promovarea unei economii bazate pe cunoaștere, în care capacitățile intelectuale și creativitatea ocupă un loc de frunte. În acest context, educația artistică a devenit un element important pentru păstrarea identității și pentru promovarea înțelegerii interculturale și interconfesionale.

Educația artistică oferă națiunilor mijloacele pentru dezvoltarea resurselor umane necesare, menite să valorifice bogăția patrimoniului lor cultural. La aceasta trebuie să se adauge nevoia sporită de competitivitate demonstrabilă în numeroase domenii, fapt care explică prioritatea acordată în prezent de multe sisteme educaționale promovării dezvoltării creativității prin intermediul programelor educative elaborate prin metode pedagogice adecvate, cu un mare impact asupra integrării ulterioare a studentului la locul de muncă.

Šarūnas Birutis (ALDE), *în scris – (LT)* Este important să se elaboreze o propunere de rezoluție comună privind coordonarea studiilor în domeniul artei la nivel european.

Activitatea artistică presupune însușirea anumitor competențe, cunoștințe și materiale care au de multă vreme o relație strânsă cu progresul în domeniul științei și tehnologiei. De-a lungul istoriei, artele au utilizat cele mai avansate tehnologii ale timpului și un număr mare de teorii estetice au fost influențate de dezbaterile științifice. La rândul lor, experiența practică și anumite discipline artistice au influențat, de asemenea, progresul tehnic, contribuind la procesul de cunoaștere și de transformare a lumii. Deși creația artistică nu se poate reduce la aplicarea strictă a cunoștințelor din știință și tehnologie, tehnologia poate fi utilă artei fără să fi fost concepută în acest scop, astfel cum arta poate stimula cercetarea și dezvoltarea tehnologică, având aplicabilitate și în afara activităților artistice. Cu alte cuvinte, în secolul al XXI-lea, educația artistică favorizează relații mai strânse și mai fructuoase între educație, cultură, TIC și arte.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), *în scris –* Am votat favorabil acest raport deoarece sunt de acord că e nevoie de un echilibru între studiul teoretic și inițierea practică în toate domeniile, inclusiv în cazul educației artistice.

Raportul dnei Badia i Cutchet insistă ca predarea istoriei artei, de exemplu, să includă și întâlniri cu artiștii, precum și vizitarea locurilor importante din punct de vedere cultural, astfel încât să trezească curiozitatea și să inducă reflecția din partea studenților. Sper că guvernele europene și Comisia Europeană vor prelua recomandările făcute de acest raport și vom vedea îmbunătățiri cât mai curând.

Marie-Hélène Descamps (PPE-DE), *în scris – (FR)* Raportul din proprie inițiativă care ne este prezentat azi, căruia îi ofer întreaga mea susținere, consacră ideea conform căreia educația artistică și culturală, inclusiv educația în arta vizuală, este un factor fundamental al sistemului de învățământ. Aceste lecții contribuie de fapt la emanciparea indivizilor și la democratizarea accesului la cultură. Prin urmare, în conformitate cu principiul subsidiarității, rezoluția solicită promovarea mobilității cadrelor didactice și a studenților, recunoașterea calificărilor la nivel european și cooperarea statelor membre în domeniul educației artistice și culturale.

De asemenea, pune accentul pe necesitatea de a dezvolta formarea cadrelor didactice și a altor părți implicate (artiști și profesioniști), pentru a introduce o dimensiune artistică și culturală la toate nivelurile de educație și a asigura un învățământ de standard ridicat. În plus, raportul subliniază foarte just necesitatea de a recurge la noile tehnologii ale informației și comunicației pentru a asigura un învățământ modern și de calitate, care să corespundă aspirațiilor tinerilor. În acest sens, menționează Europeana, biblioteca digitală europeană, care reprezintă o veritabilă valoare adăugată în acest context.

Koenraad Dillen (NI), *în scris – (NL)* În ce se mai amestecă acum acest Parlament? La punctul 1 din acest raport, de exemplu, am citit că educația artistică trebuie să fie o componentă obligatorie a programelor de învățământ în toate etapele de școlarizare, pentru a promova democratizarea accesului la cultură. Ce absurditate și ce intervenție inoportună! Să lăsăm statele membre să stabilească singure cum doresc să își alcătuiască programele. Au făcut-o în mod absolut competent în ultimii o sută de ani și vor fi capabile să continue astfel în următorul secol fără a fi nevoie să fie coordonate de Uniunea Europeană sau de Parlamentul European.

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris – (SV)* Partidul June List consideră că problemele culturale ar trebui să intre în competența politică a statelor membre. Acest raport nu face parte din procedura legislativă și nu reprezintă decât opinia majorității federaliste a Parlamentului European conform căreia UE ar trebui să își sporească și mai mult intervenția în sfera culturală.

De aceea am votat împotriva acestui raport în ansamblul lui.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), *în scris – (PL)* Este adevărat că disciplinele artistice se predau în școli în toată Europa. Este de asemenea adevărat că Europa, referindu-mă aici la societate, se schimbă rapid, la fel ca tehnologiile informației și comunicației. Europa de asemenea se unifică, iar educația culturală poate contribui la acest proces nu mai puțin decât piața comună, de exemplu.

Acest obiectiv se poate realiza prin formare artistică la toate nivelurile de educație, prin aprofundarea cunoștințelor teoretice și practice privind diversitatea Europei și numeroasele sale culturi. Acest ansamblu de cunoștințe este foarte vast și se dezvoltă în mod constant. Cu toate acestea, faptul că disciplinele artistice sunt predate diferit în diferitele țări nu permite, de exemplu, formarea unui artist ale cărui cunoștințe și potențial să fie ulterior recunoscute și utilizate în alt stat membru.

Chestiunea coordonării politicilor apare aici, iar raportul dnei Badia i Cutchet propune o soluție interesantă, metoda deschisă de coordonare sau, în termeni practici, învățarea reciprocă a țărilor una de la alta, pe baza exemplelor acelora care au reușit să rezolve anumite probleme în cel mai bun mod. Prin urmare, metoda este aproape în totalitate în mâinile statelor membre.

Această abordare este flexibilă și permite coordonarea unor probleme complexe și o reacție rapidă la provocările actuale. Chestiunea formării artistice este complicată: creativitatea trebuie stimulată printr-o abordare profesor-student specială și individualizată, trebuie să se disemineze cunoașterea culturii europene care evoluează permanent și a instrumentelor aflate în slujba creativității și trebuie să se deschidă calea spre o dezvoltare nerestricționată a carierei. O reflecție rațională și constructivă asupra educației artistice este o investiție în viitorul și identitatea unei Europe unite în diversitate.

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Salut raportul întocmit de dna Badia i Cutchet privind studiile în domeniul artei în Uniunea Europeană.

În prezent, când societățile noastre sunt tot mai eterogene, cred că cultura este fundamental importantă, ca mijloc de păstrare a identității și, în același timp, de îmbunătățire a modului în care coexistă diferite popoare și culturi.

Sunt de acord că arta este o manifestare a culturii și ajută la dezvoltarea bogăției culturale a unei țări, precum și a societății în general. În plus, activitatea artistică poate fi utilă pentru cercetarea și dezvoltarea tehnologică și, la rândul ei, poate fi influențată de aceasta.

Prin urmare, dată fiind importanța disciplinelor artistice, sunt în favoarea coordonării la nivel european a predării acestora în instituțiile de învățământ.

Carl Schlyter (Verts/ALE), *în scris – (SV)* Printre altele, este important ca artiștii să aibă oportunitatea de a circula liber, să se promoveze facilități pentru arta necomercială și să se dezvolte mai departe bibliotecile digitale europene în vederea conservării patrimoniului nostru artistic. Interpretez punctul 9 privind natura și durata studiilor în domeniul artei ca o dorință de a integra, de asemenea, studiile artistice în procesul de la Bologna și, cu această condiție, sunt în măsură să votez în favoarea raportului.

- Raport: Gyula Hegyi (A6-0107/2009)

Philip Claeyns (NI), *în scris – (NL)* Am votat împotriva acestui raport din cauza ipocriziei teribile care caracterizează acest text. UE refuză să acorde atenție referendumurilor din Franța și Țările de Jos privind Constituția europeană și referendumului din Irlanda privind Tratatul de la Lisabona, iar acest raport nu deplânge acest fapt. Dimpotrivă, punctul 5 din raport remarcă, într-un mod arogant și insultător, că votul negativ al femeilor decurge din absența implicării Europei.

De asemenea, referirile la așa-numitul „Plan D” al Comisiei sunt total aberante, întrucât, în majoritatea statelor membre, „Planul B” s-a redus la un dialog al celor compatibili în concepții, care nu au avut în mod explicit niciun interes în a lua în seamă vocile critice. Acest raport trebuia să critice abuzurile de această natură, nu să le aprobe în mod tacit.

Koenraad Dillen (NI), *în scris – (NL)* Am votat împotriva acestui raport federalist și arogant cu o mare convingere. Ce aroganță să se afirme, ca în considerentul B, că populația care a votat împotriva Constituției europene nu înțelege în mod adecvat Europa. Evident că nu este adevărat. Exact acei cetățeni care înțeleg foarte bine faptul că UE urmărește să submineze ultimele rămășițe de suveranitate a statelor membre au fost aceia care au votat împotriva Constituției europene. Ce aroganță să se afirme că ideea integrării are ecou doar în segmentele educate ale societății. Domnul raportor se exprimă clar, totuși. Cei care gândesc „în mod greșit” trebuie încriminați sau priviți ca idioți. Atunci putem vorbi despre un dialog activ cu cetățenii.

Brigitte Douay (PSE), *în scris – (FR)* Am susținut raportul dlui Hegyi referitor la un dialog activ cu cetățenii cu privire la Europa. Un asemenea dialog este esențial, iar acest raport insistă foarte mult asupra importanței acțiunilor la nivel local. Într-adevăr, printr-o acțiune concretă și mai aproape de cetățeni, vorbindu-le simplu

despre Europa, aceștia pot avea o imagine mai clară despre ceea ce face Uniunea Europeană pentru ei, în viața lor cotidiană.

Încurajarea acestui dialog va fi un element cheie în apropierea alegerilor din iunie, mai ales în zonele rurale și în rândul celor mai eurosceptice grupuri, precum tinerii și femeile. Recenta declarație politică interinstituțională semnată de Parlament, Consiliu și Comisia Europeană, „Parteneriatul pentru comunicarea privind Europa”, descrie exact aceleași coordonate. Putem celebra importanța pe care instituțiile o acordă acestui dialog și eforturile pe care intenționează să le depună pentru ca cetățenii să se simtă implicați în Uniunea Europeană.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris – (PT) Am votat împotriva acestui raport, fiindcă simțim că presiunea care se exercită încă pentru încheierea procesului de ratificare a Tratatului de la Lisabona, în ciuda rezultatului referendumului din Irlanda, este inacceptabilă. În primul rând, dacă ar fi respectate normele tratatului actual și decizia suverană a poporului irlandez, proiectul de Tratat de la Lisabona ar fi trebuit abandonat. Încă o dată, acest raport susține o poziție antidemocratică. De altfel, este inacceptabil ca Parlamentul European să vorbească despre creșterea „transparenței UE și implicării cetățenilor în procesul decizional”, când o majoritate a respins organizarea de referendumuri în propriile țări pentru proiectul de Tratat de la Lisabona, exact pentru că le era teamă de opinia majoritară a poporului lor.

De asemenea, este regretabil că ignoră opiniile contrare ale tuturor celor care se simt înșelați de un proces de integrare capitalistă care agravează inegalitățile și crește sărăcia și șomajul, în contradicție cu ceea ce s-a promis.

Chiar și puținele puncte pozitive ale raportului par să fie încadrate într-un context care urmărește să înșele opinia publică și cetățenii, prin campanii de propagandă, mai degrabă decât să asigure în mod efectiv o participare democratică și să determine o schimbare a politicii pentru a răspunde aspirațiilor rezonabile ale indivizilor și lucrătorilor.

Bruno Gollnisch (NI), în scris – (FR) Sunteți categoric incorigibil. Credeți că, dacă cetățenii europeni sunt tot mai sceptici cu privire la Uniunea Europeană, acest fapt se datorează lipsei de educație, ignoranței sau chiar stupidității.

Consider că este exact contrariul. Pe de o parte, sunt cei care profită de deschiderea frontierelor pentru circulația persoanelor, bunurilor, capitalurilor și așa mai departe, pe de altă parte, este vasta majoritate a celor care suportă consecințele: șomaj, precaritatea locurilor de muncă, scăderea puterii de cumpărare, nesiguranță, pierderea identității, și cine știe unde este vina.

Europa dumneavoastră este o tehnocrație guvernată de o mână de oligarhii necontrolate și incontroleabile: cei 27 de comisari și cei câțiva membri din Comitetul executiv al Băncii Centrale Europene. Este o tehnocrație atentă la miile de lobby-uri care o influențează, dar complet surdă la refuzul exprimat de cetățeni când decidem să îi consultăm prin referendum. Un sistem ale cărui politici au pavat drumul și au exacerbât actuala criză financiară, economică și socială și care subminează măsurile de salvagardare sau de salvare naționale.

Așadar, ca dumneavoastră, sper că în iunie cetățenii europeni vor veni în masă la vot și că vor considera acest vot ca un referendum: pentru a vă spune „nu” dumneavoastră.

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), în scris – (SV) Acest raport nu face parte din procedura legislativă și nu reprezintă decât opinia majorității federaliste a Parlamentului European. Propunerea pledează pentru încheierea procesului de ratificare a Tratatului de la Lisabona.

Cu toate acestea, credem că Tratatul de la Lisabona a eșuat de două ori, mai recent când irlandezii au votat împotriva acestuia în 2008, dar și mai înainte, când votanții din Franța și Țările de Jos au votat împotriva a ceea ce era în fond aceeași propunere în 2005. Când își va da seama majoritatea federalistă a Parlamentului European că dorința de a crea Statele Unite ale Europei nu are susținerea votanților?

Considerentul B din raport chiar afirmă următoarele: „este mai probabil ca cei care nu înțeleg adecvat politicile Uniunii Europene și tratatele să li se opună”. Aceasta demonstrează nonșalanța, aroganța și ignoranța federaliștilor față de votanții cu valori politice care diferă de cele care predomină în acest Parlament European adept al centralizării.

Prin urmare, am votat împotriva acestui raport.

Adrian Manole (PPE-DE), în scris – (RO) Comunicarea cu cetățenii, informarea lor, nu trebuie să rămână doar o propunere formală și inefficientă. Societatea civilă va trebui să abordeze domenii ca: buna guvernare și democratizarea, drepturile omului, dezvoltarea și lupta împotriva excluderii sociale, protecția mediului și dezvoltarea durabilă.

Având în vedere criza financiară globală și nivelul de îndatorare a consumatorilor aflat în creștere, dialogul activ cu cetățenii Europei înseamnă că instituțiile europene și societatea civilă trebuie să depună eforturi de ameliorare a nivelului de cultură financiară a consumatorilor, în special cu privire la drepturile și obligațiile lor, precum și cele mai bune practici în materie de economii și împrumuturi.

De asemenea, statele membre ar trebui să sporească resursele umane și financiare alocate rețelei de centre europene pentru consumatori, pentru a crește nivelul de sensibilizare și a garanta aplicarea drepturilor consumatorilor în Uniunea Europeană.

Andreas Mölzer (NI), în scris – (DE) Recentă campanie de a face obligatorii becurile economice, de care vor profita în special fabricanții, evidențiază decalajul dintre Uniunea Europeană și cetățenii săi. Cum pot simți europenii vreo afinitate față de o Uniune Europeană care repetă referendumurile, aceasta în cazul în care sunt organizate, până când se obține rezultatul potrivit? De exemplu, cum pot cetățenii austrieci să se identifice cu o Uniune Europeană care i-a copleșit cu o avalanșă de trafic de tranzit, i-a sancționat pentru organizarea unor alegeri democratice și i-a obligat să renunțe la neutralitate și la secretul bancar?

UE a fost creată din motive economice și acest lucru rămâne evident. Nu este creația cetățenilor; este creația unui sistem UE care s-a desprins de realitate și care aderă la mantra liberalizării și a liberei circulații a capitalurilor. Dacă nu ne revizuim modul de gândire și dacă se perpetuează lipsa de transparență și democrație, putem adopta declarații de intenție la nesfârșit, dar cetățenii vor rămâne alienați de UE, iar sentimentul lor frustrare față de UE va continua să sporească. Din acest motiv, m-am abținut de la votarea acestui raport.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), în scris – (PL) Dialogul cu cetățenii este o chestiune importantă și complexă, dar guvernele trebuie să îl gestioneze în mod adecvat. Aceasta este esența muncii lor: dialogul care dă naștere unui compromis. În acest context, se pare că fondul acestui raport este într-o anumită măsură contradictoriu. Ne solicită să încheiem procesul de ratificare a Tratatului de la Lisabona cât mai repede posibil, deoarece este o importantă condiție a dialogului cu privire la Europa. Raportul susține că tratatul va spori transparența și va implica cetățenii în procesul decizional. Poate da impresia că cei cărora nu le place tratatul vor fi ignorați, prin urmare vocea lor nu va fi auzită. În consecință, este greu să vorbim despre dialog și compromis.

Ideea „cunoașterii comune europene” prin studiul istoriei Europei și al integrării europene este, de asemenea, controversată. Acest lucru se va realiza printr-un program aprobat la nivel comunitar, adoptat în mod voluntar de către statele membre și plătit din bugetul comunitar. Pe scurt, acesta este un compromis istoric, care va servi ca un instrument pentru crearea valorilor europene comune. În opinia mea, nu trebuie să mergem atât de departe - compromisul istoric este un concept cel puțin vag, dacă este într-adevăr nevoie de un asemenea compromis. Mai mult, folosirea istoriei ca un mijloc pentru realizarea unui scop suscită opoziție, chiar dacă intenția este sinceră. Cheia spre un dialog eficient o găsim în prezent, care ne-a adus suficiente probleme oricum. Trebuie să discutăm! Cu alte cuvinte: „da” pentru dialog și „nu” pentru raport.

Luca Romagnoli (NI), în scris – (IT) Doresc să mă abțin de la votarea raportului întocmit de dl Hegyi referitor la un dialog activ cu cetățenii cu privire la Europa.

De fapt, deși sunt de acord parțial cu textul prezentat, dezaprobat câteva puncte pe care le consider importante. Prin urmare, nu pot susține în totalitate raportul.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), în scris – (PL) Dezbateră pe tema dialogului dintre Uniunea Europeană și cetățenii săi este foarte necesară. Percepția pe care o au cetățenii europeni asupra Europei și înțelegerea modului în care funcționează Comunitatea reprezintă întrebări cheie. Oamenii acceptă ceea ce cunosc, dar orice este dincolo de orizontul lor le provoacă îngrijorare. Exemplele referendumului irlandez și ale precedentelor referendumuri din Franța și Țările de Jos ne arată faptul că nu putem desconsidera opiniile cetățenilor noștri. Deciziile nu ar trebui luate în spatele ușilor închise, ignorându-se opiniile societății. *Nihil novi*: nimic nou fără adeziunea comună.

Trebuie să convingem cetățenii mai săraci și mai puțin educați. Trebuie să transmitem publicului, în mod clar și concis, pe ce se bazează acțiunile noastre, ceea ce urmărim să realizăm și, în special, beneficiile rezultante

pentru cetățeni. Integrarea adevărată nu este posibilă dacă votanții nu acceptă pe deplin acțiunile Uniunii Europene.

Studiile au arătat că doar puțin peste 50% dintre cetățenii UE sunt mulțumiți de faptul că țara lor este membră a Comunității. Acest lucru variază evident de la o țară la alta. Ar fi un mare succes dacă această cifră s-ar ridica la 80%.

Obligația de a apropia UE de cetățenii săi nu revine doar instituțiilor UE în ansamblu, ci și nouă, deputaților europeni, în opinia mea. În fiecare an, eu organizez sute de reuniuni cu tineri, fermieri și oameni de afaceri. Să îi învățăm pe cetățenii noștri să profite de beneficiile oferite de UE. Alegerile din iunie vor fi primul test prin care ni se va măsura gradul de eficiență.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), în scris – Raportul Hegyi privind promovarea dialogului cu cetățenii UE se bazează pe supoziția că atitudinea sceptică a oamenilor față de UE se datorează faptului că aceștia nu dispun de cunoștințele adecvate. În raport, se propun diferite măsuri precum educația, Euronews și crearea unui muzeu de istorie a Uniunii Europene. Întrucât acțiunile seamănă mai mult cu propaganda decât cu dialogul, mă declar împotriva acestora. Într-un dialog real, opiniile cetățenilor sunt considerate valoroase.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), în scris – Raportul Hegyi privind promovarea unui dialog cu cetățenii UE se bazează pe supoziția că atitudinea sceptică a oamenilor față de UE se datorează faptului că aceștia nu dispun de cunoștințele adecvate. În raport, se propun diferite măsuri precum educația, Euronews și crearea unui muzeu de istorie a Uniunii Europene. Întrucât acțiunile seamănă mai mult cu propaganda decât cu dialogul, mă declar împotriva acestora. Într-un dialog real, opiniile cetățenilor sunt considerate valoroase.

Andrzej Jan Szejna (PSE), în scris – (PL) Raportorul afirmă că dialogul activ cu cetățenii cu privire la Europa nu este bine dezvoltat. Din păcate, are dreptate. Informațiile privind Uniunea Europeană ajung adesea doar la rezidenții săi educați și înstăriți, ceea ce generează scepticism și antipatie în rândul celorlalți cetățeni din țările Europei. Din acest motiv, un element esențial în dezvoltarea ulterioară a Comunității Europene este educația europeană a locuitorilor săi.

Raportorul încearcă să găsească modalități de a ajunge la un public mai larg, care vor permite să se extindă cunoașterea locuitorilor cu privire la UE. Își bazează abordarea pe următoarele metode pragmatice și, de asemenea, foarte populare pentru a ajunge la publicul cel mai larg cu putință: introducerea în programa școlară a unui curs de un an cu privire la istoria UE începând cu anul 1945, crearea unui canal TV de informații similar canalului CNN american și site-uri internet într-o formă care să le facă accesibile tinerilor.

Aprob și susțin importanța unei campanii de informare cu privire la UE ca o metodă de a spori nivelul de sensibilizare a societății și, de asemenea, cred că ideile raportorului referitoare la punerea acestora în aplicare sunt foarte bune.

- Raport: Thierry Cornillet (A6-0081/2009)

Marie-Arlette Carlotti (PSE), în scris – (FR) Adunarea Parlamentară Paritară sau APP a devenit un instrument important de dialog politic precum și de prevenire și de soluționare a conflictelor.

În situații de criză politică, „dezbaterele noastre urgente” au permis un dialog aprofundat, constructiv și deschis privind situația din Kenya, Zimbabwe și Mauritania.

În ceea ce privește marile provocări „orizontale” nord-sud, precum siguranța alimentară, eficacitatea ajutoarelor de stat și munca copiilor, în 2008, APP a adoptat poziții constructive, deseori îndrăznețe.

În privința punerii în aplicare a Fondului european de dezvoltare, APP a obținut documente strategice pe care comisia sa economică a început să le examineze.

Cu toate acestea, înainte de toate, agenda APP a fost marcată de o singură prioritate politică, cea a acordurilor de parteneriat economic sau APE. „Reuniunile sale regionale” reprezintă un avantaj major și o valoare adăugată de netăgăduit pentru monitorizarea APE.

Această valoare adăugată trebuie acum recunoscută și onorată. APP trebuie să ghideze realizarea controlului parlamentar al negocierilor și punerea în aplicare a acordurilor.

În final, aș dori să-i aduc omagiu copreședintei Glenys Kinnock pentru munca desfășurată. A reușit să facă din APP un instrument unic în slujba dialogului nord-sud și o oportunitate pentru o dezvoltare echitabilă, durabilă și reciproc avantajoasă.

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Sunt împotriva raportului întocmit de dl Cornillet referitor la lucrările Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE în 2008.

De fapt, cred că activitatea desfășurată în timpul sesiunilor de lucru organizate până în prezent nu a fost mereu satisfăcătoare, întrucât nu s-a adoptat nicio rezoluție cu privire la anumite teme importante.

În plus, negocierile întreprinse de Adunare au dus, în unele cazuri, la încheierea unor acorduri de parteneriat care nu au generat rezultate bune nici pentru Uniunea Europeană, nici pentru celelalte părți. Prin urmare, mă opun raportului prezentat.

Frank Vanhecke (NI), *în scris – (NL)* M-am abținut de la votarea raportului referitor la lucrările Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE, deși acum îmi doresc să fi acordat un vot negativ. În anii în care am activat în acest Parlament, am avut tot mai puternic impresia că posturile ACP servesc în primul rând ca pretexte pentru excursii interesante în jurul lumii și în toate direcțiile. Să fim sinceri, ce schimbări au adus vreodată?

Poate avem nevoie doar de o evaluare a întregului ansamblu al posturilor parlamentare. Arată într-adevăr destul de bine. Sunt sigur că este foarte plăcut să ajungi să vezi o parte a lumii pe cheltuiala contribuabilului, dar mă îndoiesc că banii contribuabilului au adus efectiv beneficii în afară de cele produse în sectorul hotelier și cel al aviației.

- Raport: Constanze Angela Krehl (A6-0095/2009)

John Attard-Montalto (PSE), *în scris –* Fondurile structurale sunt printre cele mai importante instrumente ale Uniunii Europene. Cel mai dificil de înțeles este cum se pot accesa aceste fonduri în domeniile politicii regionale. Într-adevăr, titlul cuprinde termenul „obstacole”, care pot fi sintetizate în cinci puncte: - obstacole birocratice importante;

- culegeri de norme prea voluminoase și prea complexe;
- modificarea frecvență, de către unele state membre, a criteriilor de eligibilitate și a documentelor solicitate;
- reglementări lipsite de transparență privind procesul decizional și cofinanțarea;
- întârzieri în efectuarea plăților, administrarea centralizată greoaie din statele membre;
- capacitate de descentralizare administrativă inadecvată;
- diferite modele de administrare regională în statele membre, care nu permit existența unor date comparative și schimbul de bune practici.

Brigitte Douay (PSE), *în scris – (FR)* Am votat în favoarea raportului dnei Krehl privind cele mai bune practici din domeniul politicii regionale, deoarece conține o definiție inovatoare a acestor practici și exemple ale unor povești de succes și enumeră recomandări foarte specifice pentru toate domeniile intervenției UE în acest sector.

În special, am atras atenția raportoarei asupra unei mai bune accesibilități pentru persoanele cu mobilitate redusă la serviciile urbane și la mijloacele de transport și asupra posibilității unei mai bune concilierii a vieții private, de familie, cu viața profesională, mai ales pentru femei.

Sperăm că aceste recomandări cuprinzătoare vor ajuta și vor inspira părțile interesate din cadrul politicii regionale.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE), *în scris – (PT)* Am votat în favoarea raportului întocmit de dna Krehl, întrucât evidențiază cele mai bune practici în mai multe domenii, inclusiv în domeniul mediului și al energiei durabile. Este cazul centralei hidroelectrice Socorridos, din regiunea autonomă Madeira, recunoscută în temeiul inițiativei RegioStars.

Raportul dnei Krehl mai recunoaște obstacolele majore în calea pregătirii unor asemenea proiecte, precum:

- culegeri de norme complexe;
- reglementări lipsite de transparență privind cofinanțarea;
- puține oportunități în favoarea schimbului de experiență; și

- puține oportunități în favoarea unei cooperări interregionale și structuri regionale inadecvate pentru această cooperare.

În consecință, este esențial să se consolideze și să se îmbunătățească indicatorii, sporindu-se prin aceasta competențele comunitare în acest domeniu, mai ales în ceea ce privește:

- respectarea principiului egalității de șanse și respectarea principiilor parteneriatului și acțiunii inovatoare;
- stricta organizare a proiectelor, utilizarea eficientă a resurselor și claritate cu privire la durata proiectelor;
- o capacitate sporită de transfer a cunoștințelor, în sensul în care acestea să poată fi utilizate și în alte regiuni ale Uniunii Europene.

Toate aceste aspecte sunt recunoscute în raportul dnei Krehl.

Iosif Matula (PPE-DE), în scris –(RO) Am votat în favoarea raportului privind cele mai bune practici din domeniul politicii regionale deoarece consider că doar o acțiune de informare adecvată, transparentă și în timp util poate face posibilă răspândirea informațiilor importante cu privire la fondurile structurale și de coeziune.

Obiectivul politicii de coeziune nu poate fi pe deplin atins atâta timp cât există numeroase obstacole - birocratice, administrative - ce îi împiedică pe potențialii beneficiari să utilizeze resursele structurale ale Uniunii Europene. Printre obstacolele care până acum puneau probleme se numără documentația stufoasă, schimbarea continuă a criteriilor de eligibilitate sau termenele scurte de depunere a dosarelor.

Cele mai bune rezultate se pot obține prin schimbul activ de informații, dar și prin realizarea unei baze de date la nivel comunitar cu „povești de succes” în implementarea de proiecte. Cooperarea intra și inter-regională, colectarea și schimbul de bune practici în domeniul politicii regionale vor îmbunătăți capacitatea de absorbție a fondurilor europene.

Un portal european, tradus în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene, poate contribui semnificativ la diseminarea corectă și transparentă a informațiilor cu privire la fondurile europene și schimbul celor mai bune practici din cadrul politicii de coeziune în regiunile din statele membre nou aderate.

Luca Romagnoli (NI), în scris – (IT) Am votat împotriva raportului întocmit de dna Krehl privind cele mai bune practici din domeniul politicii regionale și obstacolele din calea utilizării fondurilor structurale.

De fapt, sunt convins că propunerile avansate în acest raport nu reprezintă o șansă de îmbunătățire a funcționării politicii regionale, care este o politică extrem de importantă pentru abordarea dezechilibrului de dezvoltare din cadrul Uniunii Europene și care beneficiază de un ajutor financiar substanțial.

În special, nu cred că schimbul de bune practici poate rezolva problema modului în care se utilizează mai eficient fondurile structurale sau poate contribui cu adevărat la dezvoltarea unor proiecte inovatoare.

- Raport: Wojciech Roszkowski (A6-0042/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström și Åsa Westlund (PSE), în scris – (SV) Am votat în favoarea raportului dlui Roszkowski, întrucât suntem de acord cu obiectivele cuprinzătoare în ceea ce privește dezvoltarea rurală și diversificarea activităților pentru a maximiza potențialul de dezvoltare locală. Cu toate acestea, raportul conține unele puncte cu care nu suntem de acord, atât dintr-un punct de vedere factual, cât și cu privire la modul în care au fost formulate anumite puncte. De exemplu, nu suntem de acord că finanțarea în cadrul celui de-al doilea pilon a PAC a fost redusă în mod semnificativ. Chiar dacă sunt motive importante legate de politica regională și de mediu, nu credem că unele forme de producție agricolă ar trebui susținute prin subvenții „cu orice preț”. Mai credem că unele formulări anticipează opțiunile populației rurale. Însă am ales să interpretăm aceste puncte ca formulări nefericite impregnate cu bune intenții, precum prevenirea deșertificării.

Iosif Matula (PPE-DE), în scris – (RO) Am votat în favoarea raportului privind caracterul complementar și coordonarea politicii de coeziune și a măsurilor de dezvoltare rurală deoarece consider că aceste politici reprezintă piloni importanți de dezvoltare la nivel național, dat fiind potențialul agricol deosebit al României.

Consider important ca politica de dezvoltare rurală să urmărească reducerea diferențelor de natură economică dintre mediul urban și cel rural, prin identificarea potențialului caracteristic din fiecare zonă și încurajarea dezvoltării activităților specifice acestora.

Este necesar ca politicile de dezvoltare rurală să vizeze strategii care să nu ducă la încetinirea sau încetarea activităților agricole de către populația rurală ci, din contra, să contribuie la diversificarea acestor activități prin obținerea de produse ecologice autohtone și producerea de alimente și băuturi tradiționale.

Prin crearea Fondului European Agricol de Dezvoltare Rurală, ca fond separat de Fondurile Structurale, s-a urmărit o utilizare mai eficientă a finanțării europene în mediul rural. Avantajul nostru ca stat beneficiar este că avem parte de o gamă mai largă de finanțări în ceea ce privește dezvoltarea rurală. Astfel, ne vom putea atinge scopul de a moderniza structurile sociale și, în același timp, de a crește coeziunea teritorială între zonele rurale și urbane.

Andreas Mölzer (NI), *în scris – (DE)* În ultimii ani, zonele rurale nu au suferit doar de pe urma migrației continue către orașe, ci și din cauza distrugerii infrastructurii: secții de poliție, magazine alimentare, transport în comun și așa mai departe. În consecință, aceste zone au devenit din ce în ce mai neatractive, iar deteriorarea lor s-a accelerat. Dacă dereglementarea serviciilor poștale naționale duce la un val de închideri de oficii poștale, regiuni întregi vor rămâne fără resurse.

Nu ar trebui să ne surprindă că tendința de a abandona terenurile și rata ridicată a mortalității în rândul fermierilor au o probabilitate sporită de creștere în următorii câțiva ani. Consecințele orientării greșite a politicii UE de subvenționare, de care beneficiază în general doar actorii mari, și neglijarea de ani de zile a zonelor rurale devin treptat tot mai evidente. Încă nu avem niciun concept general. Fără acesta, măsurile individuale sunt sortite eșecului. Iată de ce am votat împotriva raportului Roszkowski.

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Am votat împotriva raportului întocmit de dl Roszkowski referitor la caracterul complementar și la coordonarea politicii de coeziune și a măsurilor de dezvoltare rurală.

În special, mă îndoiesc că sprijinul acordat activităților neagricole în zonele rurale este cea mai eficientă metodă de consolidare a coeziunii teritoriale. În schimb, cred că această manevră amenință ajutoarele directe pentru agricultură și va cauza serioase dezechilibre socioeconomice în zonele rurale.

- Raport: Dagmar Roth-Behrendt (A6-0484/2008)

Adam Bielan (UEN), *în scris – (PL)* Introducerea unor dispoziții atât de riguroase privind unele substanțe folosite în produsele cosmetice este împotriva intereselor multor întreprinderi poloneze. Industria cosmetică poloneză este constituită în principal din întreprinderi mici și mijlocii care nu își pot permite să desfășoare testele complicate necesare pentru introducerea unor substanțe de substituție în multe produse cosmetice. În primul rând, ingredientele a căror utilizare este interzisă prin regulamentul propus se referă doar la 5% din produsele cosmetice și, în plus, acestea pot fi utilizate în industrie în concentrații sigure. Din nefericire, amendamentele propuse de partea poloneză nu au fost acceptate. Prin urmare, nu am susținut raportul dnei Roth-Behrendt.

Šarūnas Birutis (ALDE), *în scris – (LT)* Salut alegerea formei juridice a regulamentului pentru noua ediție în loc de directiva aflată în vigoare. Acest lucru va elimina incertitudinile juridice și discrepanțele și va stabili o definiție și modalitățile de punere în aplicare. Celălalt obiectiv important este creșterea siguranței produselor cosmetice. Întrucât Directiva privind produsele cosmetice aflată în vigoare nu prevedea cerințe clare de evaluare a siguranței, regulamentul stabilește standardele esențiale referitoare la acest aspect.

Hanne Dahl (IND/DEM), *în scris – (DA)* Votăm cu reticență în favoarea noului regulament privind produsele cosmetice, în ciuda faptului că deschide calea spre derogări de la interzicerea utilizării substanțelor cancerigene CMR. Din fericire, Parlamentul a limitat această posibilitate, cerând să se țină seama, în timpul procesului de aprobare, de expunerea globală la substanțele CMR din toate proveniențele și sursele. Adoptarea regulamentului înseamnă că, în Danemarca, nu putem interzice substanțele despre care știm deja că sunt cancerigene, că produc tulburări ale sistemului endocrin sau care sunt alergene, deoarece s-ar considera ca o barieră în calea liberei circulații a bunurilor, exact ceea ce se garantează prin legislație.

Acest lucru este contrabalansat de introducerea de către Parlament a reglementării nanoparticulelor și astfel de aplicarea principiului de precauție. De acum trebuie să se demonstreze, înainte de autorizarea utilizării nanoparticulelor, că acestea nu sunt dăunătoare, și nu să fie necesar să se dovedească nocivitatea acestora înainte să se poată preveni utilizarea lor, care este, practic, principiul predominant al legislației UE.

Acest regulament introduce, de asemenea, cerințe mai stricte privind descrierile detaliate ale produsului.

Edite Estrela (PSE), *în scris – (PT)* Am votat în favoarea raportului dnei Roth-Behrendt referitor la propunerea de regulament privind produsele cosmetice (reformare), deoarece consider că este esențial să se sporească

siguranța produselor cosmetice, în vederea protejării sănătății consumatorilor, prin standarde minime care trebuie respectate înainte ca un produs să fie introdus pe piață.

Cu toate acestea, regret că nu s-a adoptat indicația obligatorie a durabilității minime pentru toate produsele, inclusiv pentru produsele cu o durabilitate minimă de peste 30 de luni (articolul 15). Ar trebui să se sublinieze faptul că, deși utilizarea unui produs cosmetic expirat nu provoacă niciun risc pentru sănătatea consumatorului, acest fapt nici nu aduce beneficiile sugerate.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris – (PT) În acest raport, Parlamentul European este de acord, în general, cu poziția Comisiei Europene, care a decis să reformeze Directiva 76/768/CEE a Consiliului din 27 iulie 1976 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la produsele cosmetice. Directiva privind produsele cosmetice, care a suferit 55 de modificări de la adoptarea sa în 1976, a devenit greoaie și perimată și nu mai furnizează certitudinea juridică necesară într-un domeniu aflat într-o rapidă dezvoltare. Prin reformare, Comisia vizează să înlăture incertitudinile juridice și inconsecvențele prin introducerea unui set de definiții și de măsuri de punere în aplicare. Pentru a evita divergențele în transpunerea în legislația națională, Comisia a schimbat forma juridică a actului din directivă în regulament.

Un alt obiectiv este creșterea siguranței produselor cosmetice. Întrucât actuala Directivă privind produsele cosmetice nu conține cerințe clare pentru evaluarea siguranței, Comisia introduce acum „standarde minime” în acest sens. Raportarea a insistat asupra aspectului siguranței pentru a asigura protecția și sănătatea consumatorilor, iar noi credem că această abordare este corectă.

Duarte Freitas (PPE-DE), în scris – (PT) În general, susțin raportul Roth-Behrendt și compromisul la care s-a ajuns cu Consiliul. Cu toate acestea, regret că s-a făcut o omisiune, care cred că ar putea aduce prejudicii protecției consumatorilor.

Directiva actuală privind produsele cosmetice și propunerea de regulament prevăd că doar produsele cosmetice cu o durabilitate minimă mai mică decât 30 de luni ar trebui să aibă o dată de durabilitate minimă. Din rațiuni financiare, această dată este frecvent indicată ca fiind de peste 30 de luni. În acest fel, producătorii pot garanta că toate produsele lor sunt scutite de la indicarea datei de minimă durabilitate. Deși utilizarea unui produs cosmetic expirat nu prezintă de obicei riscuri pentru sănătatea consumatorilor, nici nu aduce beneficiile scontate.

Din nefericire, serviciile juridice ale Parlamentului și ale Comisiei au decis, făcând o eroare, în opinia mea, că această dispoziție nu poate fi modificată într-o procedură de reformare.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), în scris – (FI) Doresc să mărturisesc cât sunt de mulțumită de ceea ce am realizat azi în ceea ce privește regulamentul privind produsele cosmetice. Piața produselor cosmetice este plină de promisiuni iluzorii și formule cvasiștiințifice, în care bogăția verbală a redactorului publicitar este singurul etalon pentru testarea eficacității produsului. Acum regulile devin mai stricte, iar acest lucru este binevenit. În conformitate cu noul regulament, anunțurile publicitare pot conține doar declarații care se bazează pe caracteristicile pe care produsele le au în realitate. Prin urmare, eficacitatea acestora trebuie să fie dovedită. Raportarea a solicitat Comisiei să elaboreze un plan de acțiune privind declarațiile și să adopte o listă cu criterii pentru evaluarea acestora.

Propunerea a avut scopul de a simplifica legislația existentă. În prezent, există peste 3 500 de pagini de legislație națională referitoare la acest subiect, iar acestea urmează să fie comprimate într-un singur text. Astfel este posibil să se asigure standarde ridicate de protecție a oamenilor în toată Uniunea Europeană și să se garanteze funcționarea pieței interne. O legislație desuetă, mai ales în industria cosmeticelor, prezintă riscuri pentru sănătate și afectează măsura în care ne putem baza pe lege. Aceste principii rezultă în mod logic din munca inițiată odată cu discutarea Regulamentului REACH privind substanțele chimice.

Zita Pleštinšká (PPE-DE), în scris – (SK) Ca raportare a Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni, m-am implicat în elaborarea pachetului de legi privind introducerea bunurilor pe piață care a fost aprobat de Parlament în februarie 2008. Am lucrat la raportul referitor la propunerea de decizie privind un cadru comun pentru introducerea bunurilor pe piață și mi-am axat propunerile de amendamente pe creșterea responsabilității importatorilor, reducerea costurilor administrative ale IMM-urilor, reținerea noii abordări ca un cadru de bază pentru introducerea produselor pe piață și pentru crearea și utilizarea standardelor europene într-un mod mai flexibil.

Acest pachet privind mărfurile a devenit condiția prealabilă de bază pentru revizuirea altor directive sectoriale, în special directiva privind jucăriile care a fost aprobată de curând, regulamentul privind produsele cosmetice și regulamentul privind produsele destinate construcțiilor.

Regulamentul privind produsele cosmetice se bazează pe principiul fundamental al pachetului legislativ privind introducerea bunurilor pe piață. Pe de o parte, producătorii au responsabilitatea de a asigura că produsele lor sunt conforme cu legislația europeană în vigoare și, pe de altă parte, statele membre au responsabilitatea de a asigura supravegherea corespunzătoare a pieței Uniunii Europene.

Am votat pentru raportul Roth-Behrendt referitor la propunerea de regulament privind produsele cosmetice, care înlocuiește actuala directivă care a devenit greoaie și desuetă. În ultimii ani, industria cosmetică a cunoscut o expansiune fără precedent, iar legislația în vigoare nu mai oferă certitudinea juridică necesară.

Salut noua legislație, care va contribui la creșterea protecției consumatorilor și va asigura protejarea de produsele cosmetice care sunt nocive pentru sănătate.

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Am votat în favoarea raportului întocmit de dna Roth-Behrendt referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind produsele cosmetice.

Sunt pe deplin de acord că, pentru a spori siguranța produselor cosmetice, în vederea asigurării protecției și sănătății tuturor consumatorilor, trebuie să se definească în mod clar instrumente de control specifice. De asemenea, sunt de acord cu raportarea că, pentru a consolida mecanismul de control, ar trebui să se atribuiască responsabilitatea pentru declarațiile referitoare la produsele cosmetice unei organizații independente, pentru a asigura o evaluare independentă.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), *în scris – (RO)* Am votat proiectul de rezoluție legislativă a Parlamentului European referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind produsele cosmetice (reformare), deoarece consider că orice produs comercializat trebuie să satisfacă standarde de calitate, dar și un standard minim de siguranță. Printr-un astfel de regulament, care vizează sporirea siguranței produselor cosmetice, se asigură protecția și sănătatea consumatorilor.

Lydia Schenardi (NI), *în scris – (FR)* De la introducerea nanoparticulelor în produsele cosmetice, pe de o parte, și având în vedere că sectorul cosmeticilor figurează printre cele mai mari victime ale contrafacerii industriale, pe de altă parte, este important să se dispună de mijloace de control clare, în special pentru identificarea produselor cosmetice contrafăcute și care deci nu respectă cerințele legale.

De fapt, unele produse reclamă o atenție specială, mai ales cosmeticele folosite în jurul ochilor, pe mucoase, pe piele lezată, cosmeticele pentru copii sau pentru persoanele cu un sistem imunitar slăbit. Este evident că accentul trebuie pus pe evaluarea toxicității locale, a iritației pielii și a ochilor, a sensibilizării pielii și, în caz de absorbție a UV, a toxicității fotoinduse. În plus, combaterea contrafacerii prin aceste controale este vitală în ceea ce privește sănătatea publică, impactul asupra mediului, precum și competitivitatea. Prin urmare, susținem acest raport, dar nu ar trebui să se efectueze noi teste asupra produselor finite dacă informațiile cunoscute privind ingredientele pe care le conțin se dovedesc conforme cu legislația.

- Raport: Daciana Octavia Sârbu (A6-0076/2009)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris – (PT)* În acest raport, Parlamentul European aprobă, cu câteva amendamente, cererea Comisiei de modificare a Directivei 98/8/CE privind comercializarea produselor biodestructive. Comisia consideră că această modificare a devenit necesară după ce o evaluare a punerii în aplicare a directivei a indicat că perioada de 10 ani, până la 14 mai 2010, prevăzută pentru evaluarea substanțelor active utilizate în produsele biodestructive în vederea includerii lor în lista comunitară pozitivă, nu va fi suficientă. În consecință, perioada de tranziție, în cursul căreia piața produselor biodestructive va continua să fie reglementată de normele naționale, ar expira înainte ca lista comunitară pozitivă să fi fost întocmită. În practică, aceasta ar însemna că produse importante, cum ar fi dezinfectanții utilizați în spitale, ar trebui retrase de pe piață începând cu 15 mai 2010.

Pentru a evita acest efect nedorit, Comisia propune o prelungire a perioadei de tranziție cu trei ani, până la 14 mai 2013. În cazul în care chiar și acești trei ani vor fi insuficienți, Comisia introduce posibilitatea unei prelungiri și mai mari prin intermediul unei decizii luate în urma procedurii de comitologie. Cu toate acestea, raportarea nu dorește să se recurgă la această posibilitate pentru a întârzia la nesfârșit întregul proces și, prin urmare, propune de asemenea limite.

Duarte Freitas (PPE-DE), în scris – (PT) Sprijin raportul Sârbu și propunerea Comisiei, care aduc o modificare tehnică la legislația existentă.

Prezenta directivă prevede o perioadă de tranziție (2000-2010), în cursul căreia piața produselor biodestructive va continua să fie reglementată de normele naționale. Cu toate acestea, mai prevede un program de 10 ani pentru evaluarea substanțelor active utilizate în produsele biodestructive, în vederea includerii acestora pe o listă pozitivă care urmează să fie stabilită de către Comisie.

Deoarece stadiul prezent de evoluție a programului de evaluare prevăzut de această directivă nu va permite finalizarea acestuia până în 2010, conform planificării, a devenit necesar să se adopte modificările corespunzătoare, astfel încât să se poate extinde perioadele de tranziție pentru cele mai întârziate cazuri. De aceea această propunere de modificare este adecvată.

Rovana Plumb (PSE), în scris – (RO) Prezenta propunere a Comisiei de modificare a Directivei 98/8/CE privind comercializarea produselor biodestructive a devenit necesară după ce o evaluare a punerii sale în aplicare a arătat că perioada de zece ani până la data de 14 mai 2010, prevăzută pentru evaluarea substanțelor active folosite în produsele biodestructive cu scopul de a le include în lista comunitară pozitivă, nu va fi suficientă. În consecință, perioada de tranziție, în timpul căreia piața produselor biodestructive va continua să fie reglementată de norme naționale, ar expira fără ca lista pozitivă comunitară să fie stabilită. În practică aceasta ar însemna că produse importante, cum ar fi dezinfectanții utilizați în spitale, ar trebui retrași de pe piață începând cu 15 mai 2010.

Am votat acest raport deoarece extinderea perioadei actuale de tranziție permite finalizarea evaluării substanțelor active folosite în produsele biodestructive și oferă o perioadă de timp adecvată statelor membre pentru transpunerea dispozițiilor și pentru emiterea de autorizații și înregistrări pentru aceste produse, precum și industriei pentru pregătirea și depunerea dosarelor complete. De asemenea aceasta extindere permite aplicarea principiului prevenirii generării de deșeuri (substanțele neevaluate devin deșeuri) cât și evitarea comercializării ilegale a produselor biodestructive.

Luca Romagnoli (NI), în scris – (IT) Am votat în favoarea raportului întocmit de dna Sârbu referitor la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 98/8/CE privind comercializarea produselor biodestructive în vederea prelungirii anumitor termene.

Având în vedere procesul sensibil și laborios de evaluare a substanțelor active utilizate în produsele biodestructive, sunt de acord cu raportarea cu privire la extinderea perioadei de tranziție la patru ani în loc de trei, cu scopul de a acorda industriei suficient timp pentru îndeplinirea angajamentelor asumate.

- Raport: Zsolt László Becsey (A6-0121/2009)

Koenraad Dillen (NI), în scris – (NL) Fiind conștient de necesitatea de a convinge oamenii și, cu prioritate, tinerii din societatea noastră să renunțe la fumat, m-am abținut de la votarea acestui raport. UE dorește să scumpească țigările, tutunul tăiat fin pentru rularea țigaretelor și țigaretel de foi, dar problema este dacă abordarea ipocrită a creșterii taxelor este soluția potrivită. La urma urmelor, industria tutunului angajează un număr ridicat de persoane din statele membre și, în vreme de criză, impactul unor asemenea măsuri asupra situației ocupării forței de muncă ar trebui să fie evaluat minuțios înainte de punerea în aplicare a măsurilor în cauză.

Nu ar fi mai bine să reducem fumatul prin educarea oamenilor, nu prin impunerea unor taxe?

Bruno Gollnisch (NI), în scris – (FR) Raportul dlui Becsey propune o armonizare sporită și la un nivel mai ridicat a taxelor asupra tutunului și se adăpostește subtil în spatele unor obiective de sănătate publică pentru a justifica acest lucru. De fapt, obiectivul real este o piață a țigărilor pură și perfectă la scară europeană, o piață „nedivizată” cu fiscalitate unică, unde concurența va putea să se manifeste din plin.

Puțină coerență, vă rog. Ori sănătatea este prioritară, ori piața. Pentru anumite produse, nu poate fi piața. Comisia a dat în judecată unele state, precum Franța și Belgia, pentru că au introdus praguri sau prețuri de vânzare minime. Nu fără motiv comerțul cu tutun este reglementat într-o asemenea măsură, la nivel național (distribuția supusă autorizării) sau la nivel internațional (achiziții transfrontaliere limitate) și controalele la frontieră există în realitate, chiar dacă sunt împiedicate de reglementările europene.

În final, acest raport este neliniștitor pentru viitorul tutungiiilor francezi, care joacă un rol atât de important în menținerea magazinelor locale și prestarea unor servicii publice în zonele rurale și care au fost puternic amenințați de o creștere anterioară a taxelor.

Jörg Leichtfried (PSE), *în scris – (DE)* Votez în favoarea raportului dlui Becsey care recomandă rate ale accizelor mai ridicate aplicate produselor din tutun.

Salut creșterea treptată a taxelor asupra țigărilor și a altor produse din tutun începând cu 2014. De asemenea, cred că actualizarea definițiilor unor tipuri de produse din tutun este esențială pentru garantarea unui nivel ridicat de protecție a sănătății.

Am fost mulți ani un susținător ferm al protecției nefumătorilor și cred că acest raport este un alt pas în direcția corectă. Acest aspect este accentuat de anticiparea de către Comisie a scăderii consumului de tutun cu 10% în următorii cinci ani.

Astrid Lulling (PPE-DE), *în scris – (FR)* Am votat pentru raportul Becsey, întrucât o creștere excesivă a accizelor aplicate tutunului prelucrat, conform propunerii Comisiei, mai ales în aceste vremuri de criză profundă, ar fi nefastă pentru ocuparea forței de muncă în acest sector, în Europa. Experiența a arătat că o politică a prețurilor ridicate nu este o metodă eficientă de combatere a tabagismului.

De aceea sunt de asemenea mulțumită că s-a evitat o aliniere a ratei minime de taxare aplicate tutunului pentru rulat la cea aplicată țigărilor. Funcția de tampon a tutunului pentru rulat este esențială pentru a preveni o recrudescență a contrabandei pe teritoriul european. În Germania, un studiu a arătat că, în unele *landuri*, peste o țigară din două provine din contrabandă. Pentru a limita acest fenomen, tutunul tăiat fin trebuie să poată fi un înlocuitor al țigărilor.

Regret că anumite amendamente foarte judicioase au fost respinse printr-o diferență foarte mică.

Sper că mesajul nostru va ajunge totuși la Consiliul de miniștri, care trebuie să decidă în unanimitate.

David Martin (PSE), *în scris –* Deși sunt de acord cu taxele aplicate tutunului și cu aplicarea unei taxe minime în întreaga Europă, m-am abținut din cauza prejudiciului pe care îl poate aduce taxei britanice asupra tutunului. Guvernul are libertatea de a crește taxele aplicate tutunului, ceea ce poate fi un stimul pentru reducerea consumului de tutun sau renunțarea la fumat, rezultatul fiind o sănătate îmbunătățită și reducerea poverii asupra serviciilor naționale de sănătate. Acest raport ar fi compromis și limitat posibilitatea guvernului de a taxa tutunul și acesta este motivul pentru care m-am abținut de la votare.

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Am votat împotriva raportului întocmit de dl Becsey referitor la propunerea de directivă a Consiliului de modificare a Directivelor 92/79/CEE, 92/80/CEE și 95/59/CE privind structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat.

Nu aprob propunerea menționată anterior, deoarece, în opinia mea, ar putea atenua propunerea Comisiei. În consecință, ar împiedica realizarea scopului urmărit, și anume acela de a contribui la reducerea consumului de tutun cu 10% până în 2014.

Olle Schmidt (ALDE), *în scris – (SV)* Propunerea Comisiei vizează armonizarea taxelor aplicate tutunului în cadrul UE, pentru a stăvili importantul comerț transfrontalier cu tutun, care riscă să submineze obiectivele de sănătate publică ale statelor membre. Propunerea prezentată de raportorul pentru aviz al Comisiei pentru afaceri economice și monetare este semnificativ mai slabă decât cea inclusă în textul inițial al Comisiei. Ca reprezentant al Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, am depus toate eforturile pentru a îmbunătăți raportul. Problema accizelor aplicate tutunului este una foarte dificil de rezolvat din cauza diferențelor semnificative din cadrul UE în ceea ce privește ratele taxelor și părerile legate de efectele dăunătoare ale tutunului. Părerile din interiorul diferitelor grupuri au fost foarte împărțite, inclusiv în grupul din care fac parte. În ciuda eforturilor mele, la final, am ajuns la concluzia că propunerea Parlamentului nu mergea suficient de departe. Prin urmare, am decis să mă abțin de la votul final privind noile accize asupra tutunului.

Peter Skinner (PSE), *în scris –* Partidul Laburist din Parlamentul European este de acord că accizele fixate la niveluri prea reduse încurajează arbitrajul transfrontalier și duc la o revânzare necontrolată / neautorizată a tutunului prelucrat. Prin urmare, fixarea nivelurilor minime ale accizelor este un instrument foarte util pentru a determina schimbările necesare în acest sens. Unele țări europene pot dori să treacă peste nivelurile minime din motive științifice și sociale justificate, ceea ce este de asemenea adecvat.

Marianne Thyssen (PPE-DE), *în scris – (NL)* Apreciez eforturile raportorului în scopul întocmirii unui raport, dar nu pot susține textul pe care l-a prezentat. Sunt absolut convinsă de avantajul creșterii accizelor aplicate tutunului în vederea combaterii consumului de tutun. Aș dori să subliniez că, pentru mine, considerentele legate de sănătate sunt mai importante decât argumentele economice propriu-zise. De

asemenea, mi se pare lamentabil că raportorul diluează propunerile Comisiei. Din aceste motive, am votat împotriva raportului dlui Becsey.

- Raport: Cristiana Muscardini (A6-0054/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *în scris – (IT)* Am oferit un vot favorabil.

Prin imigrația către vechiul continent în decursul ultimilor 30 de ani, o practică barbară și ilegală, desfășurată în cea mai mare parte în Africa, a pătruns pe nesimțite în Europa.

Datele Organizației Mondiale a Sănătății sunt foarte clare: mutilarea genitală a femeilor sau MGF este o practică larg răspândită în 28 de țări africane, în Orientul Mijlociu și în unele țări din Asia. Aproape 100-140 de milioane de femei și fete din întreaga lume au fost supuse acestei practici, iar 4 milioane se află sunt expuse unui risc potențial. MGF reprezintă o devalorizare a procesului de integrare europeană, precum și o denigrare a egalității de gen.

Parlamentul European, care de ani de zile s-a angajat să apere drepturile fundamentale ale tuturor cetățenilor, a adoptat deja o rezoluție pe această temă în 2001. Cu toate acestea, a venit timpul să se facă un pas înainte și prin susținerea Programului DAPHNE III, care a finanțat până în prezent 14 proiecte legate de MGF, și prin conturarea priorităților pentru prevenirea și eliminarea MGF în Europa. Vor trebui să se intensifice eforturile de combatere a MGF în ceea ce privește prevenirea în rândul fetelor. Un pas esențial în această direcție este identificarea copiilor expuși riscului și aplicarea unor măsuri de prevenire, în cooperare cu familiile acestora, prin sisteme de asistență psihologică.

Martin Callanan (PPE-DE), *în scris –* Este greu să te gândești la ceva mai înfiorător și mai primitiv decât mutilarea genitală a femeilor. Din păcate, această practică barbară s-a manifestat în interiorul UE ca urmare a fluxului constant de imigrație din țări unde aceasta se desfășoară în mod obișnuit.

Raportul Muscardini reflectă în mod just aversiunea noastră față de această brutalitate în chiar mijlocul nostru și sugerează modalități de a asigura că valorile noastre de egalitate și libertate se traduc în acțiuni concrete împotriva mutilării genitale a femeilor. Fără a aduce atingere angajamentului Uniunii Europene față de multiculturalism, trebuie să ne asigurăm că curentul neconținut al corectitudinii politice care emană din legislația UE nu ne știrbește determinarea de a elimina această practică abjectă.

Desigur, există unele limite în ceea ce privește capacitatea noastră de acțiune în vederea prevenirii mutilării genitale a femeilor în țările terțe. Cu toate acestea, trebuie să fim pregătiți să asociem relațiile comerciale și de ajutorare cu îmbunătățirea situației drepturilor omului, în special cu scoaterea în afara legii a acestei crime abjecte împotriva femeilor.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark și Anna Ibrisagic (PPE-DE), *în scris – (SV)* Am votat azi în favoarea raportului din proprie inițiativă al dnei Muscardini, A6-0054/2009, privind lupta contra practicilor de mutilare sexuală a femeilor în UE. Raportul scoate în evidență o problemă foarte gravă și ilustrează în mod clar necesitatea adoptării unei acțiuni împotriva acestor practici. De asemenea, raportul prezintă diferite propuneri în direcția realizării acestui obiectiv. Prin urmare, salutăm faptul că statele membre cooperează pentru soluționarea acestei probleme.

Cu toate acestea, am dori să subliniem că problema controalelor medicale regulate și preventive ale femeilor și fetelor cărora li s-a acordat azil în UE din cauza riscului de mutilare genitală trebuie să fie abordată la nivelul fiecărui stat membru, ținându-se seama de drepturile individului implicat.

Proinsias De Rossa (PSE), *în scris –* Sprijin acest raport care se referă la problema gravă a mutilării genitale a femeilor. MGF s-a răspândit în Europa în ultimii 30 de ani prin migrație. MGF nu cauzează doar prejudicii grave și ireparabile sănătății fizice și mintale a femeilor și fetelor - în unele cazuri a fost chiar fatală - ci este și o încălcare a drepturilor fundamentale consacrate prin convenții internaționale, fiind interzisă în temeiul dreptului penal al statelor membre și nerespectând principiile prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Se estimează că în Europa, aproximativ 500 000 de femei au suferit MGF și că aproximativ 180 000 de femei imigrante din Europa sunt supuse sau sunt în pericol de a fi supuse MGF în fiecare an.

Raportul invită Comisia și statele membre să colaboreze în direcția armonizării legislației existente. Se urmărește cu prioritate prevenirea, printr-o integrare mai bună a familiilor de imigranți, și conștientizarea, prin promovarea unor campanii de educare și inițierea unor forumuri de dialog privind practicile tradiționale.

Raportul susține cu fermitate urmărirea în justiție a celor care desfășoară MGF, precum și furnizarea de asistență medicală și juridică victimelor și protejarea persoanelor expuse riscului, inclusiv acordarea de azil în anumite cazuri.

Avril Doyle (PPE-DE), *în scris* – Practica mutilării genitale a femeilor (MGF) afectează, în conformitate cu Amnesty International, viețile a 130 de milioane de femei pentru care, din motive culturale, religioase sau alte motive neterapeutice, circumcizia este o practică socială „apreciată” la care sunt supuse. Cercetările sugerează că practica persistă datorită credinței că circumcizia va modera sexualitatea femeilor și va asigura astfel „eligibilitatea pentru căsătorie” pentru viitor și că este aprobată din punct de vedere religios. Se știe că MGF cauzează o gamă largă de complicații imediate și pe termen lung și chiar decesul în rândul femeilor supuse la această practică. A intrat în atenția noastră în primul rând prin globalizare și prin mobilitatea persoanelor și a devenit în mod complex legată de politicile și relațiile politice privind imigrația și azilul.

Când oamenilor le este frică de persecutare, sunt îndreptățiți să treacă granița și să caute refugiu și protecție. MGF este în prezent un subiect central într-o dezbatere privind cazurile de azil, în care Michael Aondoakaa, ministrul de justiție nigerian, s-a oferit recent să depună mărturie împotriva familiilor care solicită azil pe motivul amenințării cu MGF în Nigeria, unde aceasta este scoasă oficial în afara legii. Cu toate acestea, la nivel neoficial, accept că este încă practică la scară largă, chiar și în Nigeria.

În Irlanda, MGF este considerată ca o expresie a violenței bazate pe gen. Susțin raportul dnei Muscardini.

Lena Ek și Olle Schmidt (ALDE), *în scris* – (SV) Azi am adoptat o poziție cu privire la raportul din proprie inițiativă privind lupta contra practicilor de mutilare sexuală a femeilor. Am ales să nu susținem rezoluția alternativă prezentată de grupul nostru, printre altele, aici în Parlament, care a primit de asemenea un vot majoritar în cele din urmă. Motivul deciziei noastre este că noi considerăm că raportul original a fost mai bun. Rezoluția alternativă conținea o cerință care institua efectuarea de către medici a unor controale regulate asupra femeilor cărora li s-a acordat azil, din cauza amenințării supunerii la practica mutilării genitale a femeii. Obiectivul acestei cerințe este prevenirea mutilării genitale a femeii în interiorul UE. Cu toate acestea, considerăm că această măsură este o invadare a intimității și este exagerată și va împovăra tinerele deja vulnerabile într-un mod inacceptabil. Vizita la un medic ar trebui să fie o acțiune voluntară. Prin urmare, am ales să nu sprijinim rezoluția alternativă.

Edite Estrela (PSE), *în scris* – (PT) Am votat în favoarea propunerii de rezoluție a Parlamentului European privind lupta contra practicilor de mutilare sexuală a femeilor în UE. Mutilarea genitală a femeii (MGF) provoacă nu doar daune grave și ireparabile asupra sănătății fizice și mintale a femeilor, ci și este o încălcare a drepturilor fundamentale ale omului. Din cauza daunelor ireparabile pe care le cauzează, MGF trebuie considerată de către societate ca o infracțiune foarte gravă și trebuie puternic combătută.

Se estimează că, în Europa, aproape 500 000 de femei au fost victimele acestei infracțiuni, de aceea este esențial ca statele membre și Comisia Europeană să colaboreze în direcția armonizării legislației existente în vederea prevenirii și eliminării MGF în Uniunea Europeană.

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris* – (SV) Mutilarea genitală a femeilor este un obicei crud și inuman și nu își are locul în societatea modernă. Întrucât partidul June List nu consideră UE ca fiind doar o formă de cooperare în vederea intensificării creșterii și a comerțului, ci și ca un for pentru apărarea valorilor umane comune fundamentale, am ales să votăm în favoarea acestui raport.

Cu toate acestea, ne opunem cu fermitate la câteva dintre formulările cuprinzătoare legate de dreptul penal al statelor membre. Legislația care vizează menținerea funcționării societății ar trebui să fie inițiată și decisă de parlamentele naționale alese, nu de către Parlamentul European.

Anna Ibrisagic (PPE-DE), *în scris* – (SV) Am votat azi împotriva raportului din proprie inițiativă al dnei Muscardini, A6-0054/2009, privind lupta contra practicilor de mutilare sexuală a femeilor în UE. Acest raport se referă la o problemă foarte gravă și clarifică necesitatea unor măsuri în vederea soluționării acesteia. Salut cooperarea dintre statele membre în acest domeniu.

Cu toate acestea, am ales să acord un vot negativ, deoarece cred că toate formele de asistență medicală trebuie să fie voluntare. Mă opun controalelor medicale preventive regulate asupra femeilor și fetelor cărora li s-a acordat azil din cauza amenințării supunerii la practici de mutilare genitală, deoarece cred că acest demers este discriminatoriu și reprezintă o invadare a intimității.

Jörg Leichtfried (PSE), *în scris – (DE)* Votez în favoarea raportului dnei Muscardini privind interzicerea practicilor de mutilare sexuală a femeilor. Peste o jumătate de milion de femei sunt în prezent afectate de acest ritual înfiorător, care trebuie interzis o dată pentru totdeauna, iar făptașii trebuie urmăriți în justiție. Măsurile și deciziile adoptate în trecut trebuie combinate și extinse. Avem nevoie de strategii și planuri de acțiune extinse prin intermediul cărora să putem proteja femeile de tradiția arhaică a clitoridectomiei.

În cursul negocierilor cu țările terțe, Comisia trebuie să continue să încerce introducerea abolirii mutilării genitale a femeilor ca și clauză și trebuie să se facă posibilă urmărirea în justiție a celor care comit infracțiunea de mutilare prin clitoridectomie în orice stat membru al Uniunii Europene.

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Am votat în favoarea raportului dnei Muscardini privind lupta contra practicilor de mutilare sexuală a femeilor în UE.

Consider că aceste practici sunt încălcări atroce ale dreptului omului la integritate personală. Prin urmare, sunt de acord cu doamna raportoare că este necesar să se adopte o strategie solidă în vederea prevenirii și interzicerii MGF.

Lydia Schenardi (NI), *în scris – (FR)* Bineînțeles că vom susține acest raport curajos, care combate practici din alte timpuri – practici care se răspândesc în Europa ca rezultat al imigrației.

În urma Declarației Universale a Drepturilor Omului și a Convenției privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor, nu se mai acceptă perpetuarea acestor practici în Europa și în lume.

În conformitate cu datele colectate de Organizația Mondială a Sănătății, între 100 și 140 de milioane de femei și fete din lume au fost supuse mutilării genitale și, în fiecare an, 2 până la 3 milioane de femei se confruntă cu riscul de a suferi aceste practici grav incapacitante.

Nu trebuie să uităm că aceste practici își au originea în structuri sociale bazate pe inegalitatea între sexe și pe relații de putere neechilibrate de dominare și control sub presiune socială și familială, iar acest lucru reprezintă o încălcare a drepturilor fundamentale și cauzează daune grave și ireversibile.

Trebuie să condamnăm pe deplin și să pedepsim aceste practici. Populațiile imigrante trebuie să se conformeze cu legislația noastră și cu respectul pe care îl purtăm pentru persoană și nu să aducă cu ei aceste practici inacceptabile și barbare.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), *în scris –* Mutilarea genitală a femeilor este o practică care trebuie condamnată de către statele membre. Constituie încălcarea drepturilor fundamentale ale femeilor, mai ales dreptul la integritate personală și drepturile sexuale și reproductive. Cu toate acestea, există unele aspecte ale raportului Muscardini pe care nu le susțin pe deplin, precum formulările privind punerea la îndoială a credibilității părinților care solicită azil pe motivul că au refuzat să admită supunerea la mutilare genitală a copilului lor. Nu văd niciun motiv de a suspecta persoanele care cer azil pe aceste motive specifice. O altă formulare a raportului pe care nu o susțin este propunerea supunerii la examene medicale regulate a femeilor și fetelor cărora li se acordă azil din cauza amenințării cu mutilarea genitală în țara lor natală. Consider că practica este discriminatorie contra acestor femei și fete. Dacă unei persoane i se acordă azil într-un stat membru, aceasta ar trebui să aibă aceleași drepturi și obligații ca alți cetățeni din țara respectivă.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *în scris –* Mutilarea genitală a femeilor este o practică care trebuie condamnată de statele membre. Constituie o încălcare a drepturilor fundamentale ale femeilor, mai ales dreptul la integritate personală și drepturile sexuale și reproductive.

Cu toate acestea, există unele aspecte ale raportului Muscardini pe care nu le susțin pe deplin, precum formulările privind punerea la îndoială a credibilității părinților care solicită azil pe motivul că au refuzat să admită supunerea la mutilare genitală a copilului lor. Nu văd niciun motiv de a suspecta persoanele care cer azil pe aceste motive specifice.

O altă formulare a raportului pe care nu o susțin este propunerea supunerii la examene medicale regulate a femeilor și fetelor cărora li se acordă azil din cauza amenințării cu mutilarea genitală în țara lor natală. Consider că practica este discriminatorie contra acestor femei și fete. Dacă unei persoane i se acordă azil într-un stat membru, ar trebui să aibă aceleași drepturi și obligații ca alți cetățeni din țara respectivă.

Frank Vanhecke (NI), *în scris – (NL)* Am susținut raportul dnei Muscardini sau mai degrabă textului modificat în ansamblu, întrucât este evident că nicio persoană rațională nu poate fi altfel decât dezgustată la auzul

practicii îngrozitoare mutilării genitale a femeilor și fetelor în – și folosesc acest termen cu o lipsă totală de respect – culturi și religii înapoiate.

Mi se pare regretabil că termenii de cod obișnuiți despre „drepturile reproductive” sunt din nou introduși aici, chiar dacă nu sunt de fapt adecvați și probabil doar servesc pentru a implica stânga corectă politic. Ce are dreptul la avort a face cu lupta împotriva practicilor barbare de mutilare genitală va rămâne un mister pentru mine.

Ar fi mai bine să profităm de ocazie pentru a ne întreba dacă, de exemplu, islamul respectă în mod adecvat valoarea fundamentală a egalității între bărbați și femei și, în cazul în care răspunsul este negativ, dacă ar trebui așadar să fie un loc pentru islam în Europa noastră.

Anders Wijkman (PPE-DE), *în scris* – (SV) Textul inițial al raportului din proprie inițiativă privind lupta contra practicilor de mutilare sexuală a femeilor a fost foarte bun, dar versiunea revizuită, care a câștigat votul, a conținut o formulare în care autorii manifestă dorința de a introduce examene medicale regulate pentru femeile cărora li s-a acordat azil din cauza amenințării cu practici de mutilare genitală. Scopul intenționat este prevenirea mutilării genitale a femeilor în statele gazde, membre ale UE. Cred că examenele medicale obligatorii constituie o invadare semnificativă a intimității. Vizita la medic trebuie să fie o acțiune voluntară. Este complet inacceptabil să se prevadă obligativitatea în această situație. Prin urmare, am votat împotriva versiunii revizuite.

Anna Záborská (PPE-DE), *în scris* – (SK) Am depus eforturi deosebite pentru a asigura că comisia pe care o prezidez va fi capabilă să își termine munca, rezultând în aprobarea rezoluției. Acest subiect este fără îndoială important.

Mutilarea genitală a femeilor cauzează daune grave și ireversibile pentru sănătatea fizică și mintală a femeilor și fetelor afectate, acestea fiind maltratate ca ființe umane și fiindu-le încălcată integritatea. În unele cazuri, consecințele sunt fatale.

În raport, Parlamentul European solicită statelor membre să adopte o strategie de prevenire menită să protejeze fetele minore, care să nu stigmatizeze comunitățile de imigranți și care să se deruleze prin programe publice și servicii de asistență socială cu scopul de a preveni aceste practici și de a oferi ajutor victimelor care au fost supuse unor astfel de practici. În conformitate cu legislația privind protecția copilului, Parlamentul European solicită statelor membre să ia în considerare dacă amenințarea sau riscul mutilării organelor genitale ale unei persoane minore nu constituie un motiv de intervenție din partea autorităților de stat.

Statele membre ar trebui să elaboreze orientări pentru personalul medical, cadrele didactice și lucrătorii sociali, pentru a informa părinții, de o manieră respectuoasă și cu ajutorul interpreților, dacă este necesar, cu privire la riscurile mutilării genitale a femeilor.

Cu toate acestea, rezoluția solicită și asistență pentru sănătatea sexuală și reproductivă. Acest concept nu a fost niciodată definit de OMS sau de instrumente ale *acquis-ului comunitar*. Din acest motiv, este exploatat de unele grupuri în sprijinul avortului.

Regret, dar m-am abținut de la votare din acest motiv.

- Raport: Vasco Graça Moura (A6-0092/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *în scris* – (IT) Cu mai multe ocazii, m-am pronunțat în favoarea unor aspecte legate de multilingvism, deci cred că poziția mea este foarte clară.

Diversitatea lingvistică și culturală a Uniunii Europene este un avantaj concurențial imens. În opinia mea, este vital să se promoveze în practică programe pentru predarea limbilor și schimburi culturale și studențești, atât în cadrul, cât și în afara UE, la fel cum am făcut eu cât am susținut programul Erasmus Mundus. Multilingvismul este esențial pentru o comunicare eficientă și reprezintă un mijloc de facilitare a înțelegerii între indivizi și, prin urmare, pentru acceptarea diversității și minorităților.

Diversitatea lingvistică are, de asemenea, un impact semnificativ asupra vieților cotidiene ale cetățenilor UE, ca urmare a influenței mass-mediei, a mobilității din ce în ce mai mari, a migrației și a evoluției procesului de globalizare culturală. Dobândirea unei game variate de competențe lingvistice este de maximă importanță pentru toți cetățenii UE, întrucât le permite acestora să beneficieze de toate avantajele economice, sociale și culturale pe care le oferă libertatea de circulație în cadrul Uniunii și relațiile Uniunii cu țările terțe. Limba este de fapt un factor fundamental pentru integrarea socială.

Prin urmare, diversitatea lingvistică a Europei constituie o valoroasă resursă culturală și Uniunea Europeană ar comite o eroare dacă s-ar limita la o limbă principală unică.

Adam Bielan (UEN), *în scris – (PL)* Multilingvismul în Uniunea Europeană este o importantă calitate în contactele cu țările terțe. Ne poate oferi un avantaj competitiv semnificativ, astfel că ar trebui să se sprijine educația și programele de schimb pentru învățarea limbilor, dar nu doar în marile zone urbane unde accesul la acestea este deja mai ușor.

Când se introduce o asemenea politică, mai trebuie să ne amintim că europenii, deși uniți, sunt în primul rând cetățeni ai țărilor lor. Ar trebui să veghem ca aceștia să se poată identifica cu propria lor limbă. Acest aspect este, de asemenea, menționat în raportul dlui Moura.

Martin Callanan (PPE-DE), *în scris –* Uniunea Europeană cheltuiește anual sume colosale din banii contribuabilului în numele multilingvismului. Pentru o organizație care vizează să erodeze diferențele dintre națiuni și popoare, UE acordă o foarte mare importanță naționalismului lingvistic. Un exemplu în acest sens este concesiile față de naționaliștii irlandezi de a face ca irlandeza să devină una dintre limbile oficiale ale Uniunii Europene.

Costurile și birocrăția asociate cu politica multilingvismului orientată greșit vor crește pe măsură ce UE se va extinde mai mult. Alegătorii mei sunt îngrijorați în mod justificat de ceea ce observă a fi utilizarea orbească a banilor publici pentru a realiza o politică ce are puțină utilitate practică dincolo de fațada politică.

În ciuda faptului că engleza a devenit limba comună în Parlamentul European, aș ezita să o transform în limba de lucru unică. Dat fiind entuziasmul UE pentru armonizare, cred că o limbă comună este un pas natural în drumul către un superstat federal. Așadar cred că ar trebui să avem câteva limbi de lucru. Dacă ONU își poate desfășura activitatea cu șase limbi pentru circa 200 de state membre, sunt sigur că și UE poate reduce numărul acestora.

Koenraad Dillen (NI), *în scris – (NL)* Am votat împotriva acestui raport din cauză că anumite minorități din Flandra ar putea folosi în mod inadecvat dispozițiile acestuia. Cu siguranță este foarte important să se promoveze diversitatea lingvistică, în special în rândul tinerilor din UE în orice mod posibil, dar o politică de această natură nu trebuie să fie în detrimentul respectării legale a dialectelor locale. De exemplu, mă gândesc la limba flamandă din provincia Brabantul Flamand din Flandra. O agenție europeană pentru diversitate lingvistică ar deveni repede un mijloc pentru minoritatea de limbă franceză de a evita utilizarea obligatorie a flamandei în Flandra. Trecutul a arătat de mai multe ori ce puțin înțelege „Europa” situațiile specifice din statele membre. Imigranții și minoritățile trebuie să învețe și să folosească limba zonei în care trăiesc. Acest fapt stă mărturie pentru diversitatea lingvistică, nu varianta opusă.

Edite Estrela (PSE), *în scris – (PT)* Am votat împotriva propunerii alternative de rezoluție pentru raportul Graça Moura referitor la „Multilingvism: un avantaj pentru Europa și un angajament comun” deoarece, eliminând posibilitatea ca părinții să aleagă limba oficială în care copiii lor vor fi educați, în țări sau regiuni cu mai mult de o limbă oficială sau cu limbi regionale, contrazice anumite principii care sunt sprijinite de Parlamentul European.

În schimb, propunerea alternativă de rezoluție se referă pur și simplu la necesitatea de a acorda o atenție specială elevilor care nu pot fi educați în limba lor maternă, prin aceasta devalorizând principiul de bază al necesității vitale de a beneficia de educație în limba maternă, nu doar pentru reușita școlară în general, ci și pentru învățarea altor limbi străine.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris – (PT)* În ansamblu, prezentul raport este un document foarte valoros, care avansează ipoteze și recomandări pe care le aprobăm. Principala întrebare care se ridică este dacă se poate pune în aplicare, întrucât sunt necesare multe eforturi pentru a realiza ceea ce reclamă documentul ca fiind esențial, ținându-se seama de direcția politică în care se îndreaptă Uniunea Europeană.

În ceea ce privește unele probleme ridicate, precum predominanța anumitor limbi europene în detrimentul altora, pornim de pe o poziție clar negativă. În acest sens, am evidențiat izolarea lingvistică și culturală în care anumite politici naționale au plasat unele grupuri etnice din Europa, rezultând într-o discriminare semnificativă. Sunt în joc patrimoniul cultural specific al popoarelor Europei și transferul acestuia cu succes către generațiile viitoare.

De asemenea, am subliniat valoarea rolului pe care îl au profesorii, traducătorii și interpreții ca profesioniști a căror muncă este esențială pentru învățarea, diseminarea și înțelegerea reciprocă a limbilor vorbite în Uniunea Europeană.

Prin urmare, regretăm că propunerea alternativă de rezoluție a fost adoptată, deoarece aceasta diluează unele aspecte conținute în raportul Graça Moura, în special apărarea limbii materne și dreptul părinților de a alege limba oficială în care copiii lor vor fi educați, în țări sau regiuni cu mai mult de o limbă oficială sau cu limbi regionale.

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris* – (SV) Partidul June List consideră că problemele culturale ar trebui să intre în competența politică a statelor membre.

Acest raport nu face parte din procedurile legislative și nu reprezintă decât opinia majorității federaliste a Parlamentului European că UE ar trebui să își sporească și mai mult intervenția în sfera culturală.

Ca de obicei, Comisia pentru cultură și educație a Parlamentului European insistă să propună noi programe și agenții costisitoare la nivelul UE. Partidul June List nu consideră că un program multianual sau o agenție europeană pentru diversitatea lingvistică și învățarea limbilor la nivelul UE va schimba viața celor aproape 500 de milioane de locuitori ai Europei, cu excepția că va împovăra și mai mult contribuabilii.

Nu credem nici că planurile Comisiei de a lansa campanii de informare și de sensibilizare privind avantajele învățării limbilor vor avea vreun efect în lumea reală. Statele membre, în politicile lor educaționale, ar trebui să își motiveze cetățenii să învețe limbi. Acest lucru nu intră în responsabilitatea Uniunii Europene.

Prin urmare, am votat împotriva acestui raport.

Adrian Manole (PPE-DE), *în scris* – Europa trăiește astăzi într-o nouă realitate a globalizării, a mobilității sporite, a migrației, dar și a revitalizării regiunilor și a unui rol consolidat al regiunilor transfrontaliere. Acesta este motivul pentru care multilingvismul trebuie să ofere răspunsuri noi cetățenilor și societății noastre europene.

Îl felicit pe raportor pentru acest raport, iar amendamentele pe care le-am depus sper că vor reprezenta o garanție a respectului reciproc pentru limbi, inclusiv acelea ale minorităților naționale și ale migranților noștri, pentru că moștenirea noastră lingvistică vie reprezintă o bogăție, o resursă care trebuie prețuită.

Limba reprezintă pentru fiecare dintre noi cea mai directă expresie a propriei noastre culturi, iar prin învățarea altor limbi, descoperim alte culturi, alte valori, principii și atitudini. Putem descoperi în Europa valorile pe care le avem în comun. Această deschidere către dialog este o parte esențială a cetățeniei noastre europene, precum și un motiv pentru care limbile reprezintă un element fundamental al acestora.

Andreas Mölzer (NI), *în scris* – (DE) Pe de o parte, programele UE de schimb și de predare a limbilor, în valoare de mai multe milioane de euro, promovează multilingvismul și evidențiază pe site-ul lor web importanța multilingvismului ca factor esențial în creșterea transparenței, legitimității și eficienței UE; pe de altă parte, UE însăși nu urmează aceste principii. Chiar și site-ul web al președinției actuale nu ia în seamă faptul că germana, cu o cotă de 18%, este limba cu vorbitorii nativi cei mai mulți din UE, în vreme ce încă 14% din cetățenii UE o vorbesc ca limbă străină.

Aceasta este o ocazie pierdută de UE de a se apropia de cetățenii săi. În practică, utilizarea constantă a trei limbi de lucru, germana, engleza și franceza, ar face posibilă comunicarea cu o majoritate a populației. Întrucât se pare că raportorul a ajuns la o concluzie similară, am votat în favoarea raportului.

Zita Pleštinšká (PPE-DE), *în scris* – (SK) Acest raport a arătat din nou că articolul 45 alineatul (2) din Regulamentul de procedură are deficiențe majore. Noul raport, bazat pe modificare și pe propunerea suplimentară, va face posibilă schimbarea raportului inițial întocmit de raportor, astfel cum a fost votat de către comisia responsabilă. Propunătorii preiau raportul și inserează noi alineate asupra cărora raportorul nu are niciun cuvânt de spus. Și astfel un raport aprobat în cadrul comisiei sub forma unei alternative aprobate va fi înlocuit de un nou text. Consider că această procedură nu este deloc corectă față de raportor. Sper că, în viitorul apropiat, Parlamentul va reevalua această procedură și va adopta o soluție mai justă.

Am considerat că raportul dlui Graça Moura este foarte echilibrat și astfel nu am votat pentru propunerea alternativă a grupurilor PSE, ALDE și Verts/ALE. Întrucât această propunere a fost aprobată, nu s-a votat raportul inițial. Sunt de acord cu raportorul că diversitatea lingvistică și culturală influențează viețile cotidiene ale cetățenilor într-un mod semnificativ. Reprezintă un enorm beneficiu pentru UE și, prin urmare, trebuie să sprijinim programele de învățare a limbilor și de schimburi școlare și culturale într-un cadru care se extinde, de asemenea, dincolo de UE.

Programele de schimb pentru profesori la toate nivelurile de învățământ, care au ca scop predarea unor materii variate într-o limbă străină, contribuie la pregătirea profesorilor care apoi își pot transmite competențele lingvistice elevilor și studenților lor din țările lor de origine. Aș dori să solicit statelor membre să se concentreze în mod consecvent asupra formării profesorilor de limbi străine și, în același timp, să se asigure că aceștia primesc recompense financiare adecvate.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), *în scris – (PL)* Multilingvismul și conservarea acestuia reprezintă una dintre cele mai însemnate provocări cu care se confruntă Comunitatea. Efectele politicii multilingvismului sunt extinse și evidente, dar, dacă această politică se aplică în mod eronat, rezultatele pot fi jalnice.

Una dintre virtuțile Europei este natura sa multiculturală, care se exprimă și prin multilingvism. În același timp, este o obligație comună care derivă din necesități și din dificultatea de a reconcepe multiculturalismul ca un avantaj clar care unește Comunitatea, ceea ce va avea, de asemenea, un impact dincolo de frontierele sale și îi va oferi Europei locul meritat în lume. Așadar miza este mare. O politică eronată a multilingvismului se bazează pe favorizarea uneia sau mai multor limbi și condamnarea celorlalte la marginalizare în toate sferile activității publice. Prin legislația și instituțiile sale, Uniunea Europeană dispune de oportunități imense pentru a duce o bună politică privind limbile. Prin aceasta, responsabilitatea sa în acest domeniu este și mai mare.

Raportul dlui Graça Moura nu rezolvă toate problemele asociate cu dreptul limbilor europene de a coexista și cu privilegiile rezultante. În afară de limbile oficiale, mai există un număr imens de alte limbi vorbite în Europa și care sunt, în grade diferite, pe cale de dispariție. O caracteristică a unei bune politici a multilingvismului ar fi protejarea acestor limbi. Cu toate acestea, raportul se concentrează mai mult asupra învățării limbilor oficiale decât asupra punerii în aplicare a ideii de multilingvism. Această problemă are nevoie de o politică rațională, cu caracter evolutiv, iar eu cred că ar trebui să se accepte un raport în această direcție.

Luís Queiró (PPE-DE), *în scris – (PT)* Problema multilingvismului este fundamentală în contextul european. Din acest motiv, am participat la diferite inițiative care vizează să promoveze și să asigure deplina respectare a multilingvismului. Europa în care cred este de asemenea Europa diversității lingvistice. Din aceste motive, mă identific cu raportul inițial al dlui Graça Moura. Cu toate acestea, precum raportorul, nu pot accepta ca un concept corect al respectului pentru diversitatea lingvistică și pentru libertatea individului și a familiei să poată sau să trebuiască să fie folosit ca o armă într-o argumentație în favoarea naționalismului extremist. Aceasta nu este și nu trebuie să fie natura dezbaterii noastre.

Multilingvismul este și trebuie să fie promovat în numele ideii de respectare a diversității lingvistice și culturale a Europei, în acest caz. Cu toate acestea, acum nu este nici timpul, nici locul pentru un alt tip de dispută, mai ales una care respinge subsidiaritatea și libertatea.

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Am votat în favoarea raportului dlui Graça Moura referitor la multilingvism: un avantaj pentru Europa și un angajament comun.

În special, ca profesor universitar, susțin cu fermitate propunerea de a promova programele de învățare a limbilor și de schimb în sfera educațională și cea culturală, precum renumitele programe de mobilitate a tinerilor. Aceste programe, conduse de Direcția Generală Educație și Cultură a Comisiei, îmbogățesc în mod substanțial experiența educațională a studenților și astfel contribuie la progresul Uniunii Europene spre o societate bazată pe cunoaștere.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), *în scris – (RO)* Am votat Propunerea de rezoluție a Parlamentului European referitoare la „Multilingvism: un avantaj pentru Europa și un angajament comun” [2008/2225(INI)], deoarece consider că diversitatea culturală și lingvistică din cadrul Uniunii Europene este o bogăție care contribuie efectiv la realizarea „unității în diversitate”. Consider, de asemenea, că sunt benefice și trebuie sprijinite atât schimburile școlare și culturale, cât și programele de predare a limbilor străine în cadrul țărilor din interiorul UE și din afara acesteia.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), *în scris – (PL)* Multilingvismul este fără îndoială una dintre marile virtuți ale Europei unite. Dobândirea competenței lingvistice ar trebui să contribuie în mod esențial la îmbunătățirea calificărilor unei persoane, la găsirea unui loc de muncă mai bun sau la stabilirea de noi relații interpersonale. În conformitate cu studiile anuale desfășurate de lingviști, persoanele multilingve sunt mai competente, demonstrează mai multă imaginație și au o gândire mai liberă decât persoanele monolingve. De asemenea, sunt mai creative și au orizonturi mai largi. Nu voi menționa avantajele evidente de a putea

comunica cu un număr mai mare de persoane, care adesea au mentalități cu totul diferite care provin din culturi și popoare diferite.

Aceste beneficii ale multilingvismului demonstrează că trebuie să dăm cu toții prioritate învățării limbilor. De aceea este atât de important ca fiecare cetățean al Comunității să aibă acces egal la învățarea limbilor. Din acest motiv, sprijin toate acțiunile Comunității care vizează investigarea și evaluarea studierii limbilor străine și ale metodelor și programelor de învățare a limbilor. Cred că obiectivul este armonizarea învățării limbilor străine în Uniunea Europeană în viitor, ceea ce va genera o competență lingvistică sporită, care se va reflecta în cele din urmă în numărul cetățenilor înalt calificați ai Comunității.

Catherine Stihler (PSE), *în scris* – Multilingvismul este un mare avantaj al Parlamentului European. Ca singurul parlament din lume care dispune de traducere simultană în 23 de limbi diferite, ar trebui să facem tot ce ne stă în putință pentru a menține acest aspect unic al activității noastre. Toți cetățenii UE ar trebui să poată citi despre activitatea instituțiilor Uniunii Europene în propria lor limbă, iar statele membre ar trebui să depună toate eforturile pentru a oferi tuturor cetățenilor UE posibilitatea de a vorbi alte limbi ale Uniunii Europene.

Andrzej Jan Szejna (PSE), *în scris* – (PL) Sunt categoric în favoarea multilingvismului Uniunii Europene. Multilingvismul Europei evidențiază pluralismul său cultural, care este o dovadă a unicității acesteia. Competențele lingvistice ale cetățenilor unei Europe unite ar trebui să se extindă în mod constant. Multilingvismul este un element esențial al integrării europene, permițându-le cetățenilor UE să își aleagă în mod liber locul de reședință și locul în care să lucreze. În același timp, este necesar să se evidențieze importanța limbii materne, ca mijloc cu ajutorul căruia se dobândesc o educație și calificări profesionale adecvate.

Ar trebui să acordăm o atenție specială necesității permanente de a spori competența profesorilor de limbi străine și de a introduce noi metode de predare. Raportorul pune accentul pe importanța acordării de sprijin pentru învățarea limbilor străine cetățenilor care doresc să învețe pe cont propriu, luând notă în același timp de importanța achiziției limbilor străine de către persoanele în vârstă. Precum raportorul, cred că este esențial să oferim ajutor permanent cetățenilor pentru învățarea limbilor străine, iar o atenție specială trebuie acordată cetățenilor aflați în situații dezavantajoase. Cred că învățarea limbilor va combate discriminarea și va sprijini integrarea regiunilor unei Europe unite.

Sprijin pe deplin cerințele Parlamentului European în ceea ce privește multilingvismul Europei.

Anna Záborská (PPE-DE), *în scris* – (SK) Rezoluția privind multilingvismul este un avantaj pentru Europa și un important pas spre o Europă educată, întrucât insistă ca limbile oficiale ale UE să fie recunoscute ca având valoare egală în toate sferele vieții publice. Cred cu fermitate că diversitatea lingvistică a Europei reprezintă un avantaj cultural major. Ar fi greșit ca UE să se limiteze la doar o limbă.

Rezoluția menționează importanța multilingvismului, care se aplică nu doar sferelor economice și sociale, ci și realizărilor culturale și științifice și promovării acestora, și importanța traducerilor literare și tehnice pentru dezvoltarea pe termen lung a Uniunii Europene.

Nu în ultimul rând, limbile joacă un rol important în formarea și consolidarea identității.

Multilingvismul este un domeniu cu ramificații vaste. Are un impact enorm asupra vieților cetățenilor europeni. Statele membre sunt stimulate să integreze multilingvismul nu doar în educație, ci și în toate politicile viitoare.

Apreciez faptul că rezoluția sprijină studiul unei a doua limbi oficiale a UE de către oficialii care intră în contact cu cetățenii din alte state membre prin natura activității lor.

Rolul instituțiilor UE este decisiv pentru asigurarea respectării principiilor egalității lingvistice, atât în relațiile dintre statele membre și în cadrul fiecărei instituții UE, cât și în relațiile dintre cetățenii UE și instituțiile naționale, organismele comunitare și instituțiile internaționale.

Am susținut rezoluția, îl felicit pe domnul raportor și sunt mândră că am fost prima deputată slovacă ce a lansat o discuție privind multilingvismul într-un cadru instituțional printr-o declarație scrisă.

- Raport: Lambert van Nistelrooij (A6-0083/2009)

Edite Estrela (PSE), *în scris – (PT)* Am votat în favoarea raportului van Nistelrooij, ținând seama de importanța coeziunii teritoriale în a asigura că Uniunea Europeană continuă să urmeze o cale de dezvoltare durabilă și armonioasă, transformându-și tot mai mult coeziunea teritorială și diversitatea într-un avantaj.

Cartea verde reprezintă un important pas înainte în dezvoltarea coeziunii teritoriale și a responsabilităților comune ale Uniunii. De asemenea, încurajează o dezbatere extinsă pe acest subiect între instituțiile europene, autoritățile naționale și regionale, partenerii economici și sociali și alți actori implicați în integrarea europeană și dezvoltarea teritorială.

Cele mai bune aspecte sunt valoarea atribuită potențialului teritoriului european și diversității sale, precum și celor trei concepte-cheie pentru o dezvoltare mai echilibrată și mai armonioasă în fiecare regiune: reducerea efectelor negative asociate cu diferențele de densitate; conectarea între teritorii pentru a învinge distanța; și cooperarea pentru a învinge diviziunile.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE), *în scris – (PT)* Îl felicit pe dl van Nistelrooij pentru raportul său și, în special, pentru deschiderea de care a dat dovadă în a accepta diferitele amendamente prezentate cu privire la proiectul său de raport.

Susțin pe deplin acest raport.

Sunt total de acord cu asocierea dezbaterii privind coeziunea teritorială la dezbaterile privind viitorul politicii de coeziune a Uniunii Europene, având în vedere că reforma celei din urmă trebuie să integreze concluziile celei dintâi.

Sunt de acord cu evaluarea Cărții verzi din cadrul raportului și cu analiza conceptului de coeziune teritorială și aprob recomandările pentru viitorul coeziunii teritoriale, în special în ceea ce privește:

- definiția coeziunii teritoriale;
- publicarea unei Cărți albe privind coeziunea teritorială;
- consolidarea obiectivului de cooperare teritorială europeană;
- integrarea coeziunii teritoriale în dezvoltarea viitoare a tuturor politicilor comunitare;
- elaborarea unor indicatori calitativi suplimentari;
- măsurarea impactului teritorial al politicilor comunitare sectoriale și propunerea unor moduri de a crea sinergii între politicile teritoriale și sectoriale;
- dezvoltarea unei strategii europene cuprinzătoare pentru regiuni cu caracteristici geografice specifice;
- instituirea unui sistem mai cuprinzător de asistență graduală de tranziție acordată regiunilor aflate în tranziție; și
- dezvoltarea unei guvernări teritoriale la mai multe niveluri.

Prin urmare, am acordat un vot favorabil.

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris – (SV)* În raportul său, raportorul scris că politica de coeziune este una dintre investițiile cele mai de succes ale UE. Aceasta este o concluzie uluitoare, în special pentru că, anul trecut, în luna noiembrie, Curtea Europeană de Conturi a confirmat că un procent de 11% din cele 42 de miliarde EUR care au fost aprobate în 2007 în cadrul politicii de coeziune a UE nu ar fi trebuit plătit.

Raportorul pare să cunoască acest detaliu și, la punctul 17, îi îndeamnă pe cei implicați în dezbaterile privind coeziunea teritorială să evite toate trimiterile la implicațiile bugetare și financiare ale politicii propuse: cu alte cuvinte, subiectul e închis.

Politica de coeziune a UE este concepută în mod eronat. Dintr-o perspectivă socioeconomică, în care trebuie să se țină seama de banii contribuabililor, nu este decât un dezastru total. În mod firesc, partidul June List a votat împotriva acestui raport în ansamblul său.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), în scris – (PT) Ce înseamnă respingerea de către Parlamentul European a propunerilor noastre de rezoluție privind viitorul politicii de coeziune a UE? Aceste propuneri au subliniat că:

- politica structurală trebuie să aibă, ca obiectiv primar și principal, promovarea unei convergențe reale, acționând ca un instrument de redistribuire către țările și regiunile cele mai puțin dezvoltate din Uniunea Europeană;
- obiectivul de reducere a decalajului regiunilor celor mai puțin favorizate nu trebuie să fie pe plan secund față de coeziunea teritorială;
- trebuie să se găsească noi resurse financiare comunitare pentru noi priorități, cu atât mai mult cu cât resursele financiare comunitare curente sunt insuficiente pentru a satisface nevoile convergenței reale;
- este necesar să se crească bugetul Comunității pentru a promova coeziunea economică și socială la nivelul UE;
- gestionarea terenurilor și planificarea funciară intră în responsabilitatea fiecărui stat membru;
- trebuie să se adopte măsuri pentru a se anula așa-numitul efect statistic;
- competitivitatea nu trebuie să fie un substitut pentru convergență în statele membre și regiunile care înregistrează un decalaj în dezvoltarea socioeconomică, iar politica de coeziune și resursele financiare asociate nu trebuie să se subordoneze concurenței și liberalizării recomandate prin Strategia de la Lisabona.

Un posibil răspuns ar putea fi că, cel puțin, politica de coeziune proclamată este de fapt în pericol ...

James Nicholson (PPE-DE), în scris – Conceptul de coeziune teritorială este acum recunoscut ca un obiectiv-cheie al Uniunii alături de coeziunea socială și economică.

Coeziunea teritorială vizează în esență realizarea unei dezvoltări echilibrate în Uniunea Europeană și, în acest context, ar trebui să constituie un obiectiv central al tuturor politicilor comunitare. Acest raport subliniază faptul că coeziunea teritorială va fi în special relevantă pentru zonele dezavantajate din punct de vedere geografic, cum ar fi regiunile muntoase și insulele.

Comisia trebuie acum să conceapă un pachet legislativ care să schițeze dispoziții și acțiuni politice concrete cu privire la coeziunea teritorială în scopul de a o realiza.

Luís Queiró (PPE-DE), în scris – (PT) Dezbateră cu privire la coeziunea teritorială este mai mult decât o dezbateră privind bugetul sau o dezbateră privind politicile comunitare; este o dezbateră privind principiile directoare ale unuia dintre conceptele fondatoare și fundamentale ale ideii de Europa, așa cum o concepem noi. Evaluarea politicii de coeziune și căutarea celor mai adecvate soluții într-o Europă extinsă la 27 de membri, care trece acum printr-o criză economică, merită astfel aprobarea și aprecierea noastră. Cu toate acestea, nu înseamnă că suntem de acord sau apreciem întregul conținut al cărții verzi.

Ținând seama de criteriile pe care le prețuim, cele trei concepte-cheie ale acestei evaluări sunt corecte, și anume: reducerea efectelor negative asociate cu diferențele la nivelul densității populației; conectarea teritoriilor pentru a învinge distanța; și cooperarea pentru a învinge diviziunile. Cu toate acestea, având în vedere natura precisă a mizei, nivelul de ajutor structural nu poate fi în funcție de numărul de locuitori acoperit; dimpotrivă. Ideea de coeziune teritorială trebuie să se bazeze ea însăși pe ideea de a transforma o zonă pe care oamenii o abandonează într-una atractivă și viabilă. Acesta este unul dintre obiectivele noastre, care trebuie urmat în mod categoric.

Ideea coeziunii este în fond o idee a solidarității care ne unește pe toți și de ale cărei avantaje putem beneficia cu toții.

Luca Romagnoli (NI), în scris – (IT) Am votat împotriva raportului dlui van Nistelrooij referitor la Cartea verde privind coeziunea teritorială și stadiul dezbaterilor referitoare la viitoarea reformă a politicii de coeziune.

Motivele pentru care dezaprobat raportul derivă dintr-o viziune diferită asupra coeziunii teritoriale, de aceea simt că nu pot susține considerațiile raportorului.

Catherine Stihler (PSE), în scris – Sunt de acord cu raportorul că trebuie să definim mai clar principiul coeziunii teritoriale.

- Raport: Oldřich Vlasák (A6-0031/2009)

Filip Kaczmarek (PPE-DE), *în scris – (PL)* Am votat în favoarea raportului dlui Vlasák referitor la dimensiunea urbană a politicii de coeziune în noua perioadă de programare. Locuiesc în Poznań, capitala regională a Wielkopolska. Observ efectele pozitive ale dezvoltării oraşului asupra întregii regiuni aproape în fiecare zi. Mi-aş asuma riscul şi aş spune că sinergia mult aşteptată dintre dezvoltarea urbană şi cea regională s-a produs.

Dezvoltarea urbană nu are nimic de-a face cu centralismul local. Cei care sunt împotriva dezvoltării oraşelor mari sunt adesea înconştienţi de importanţa oraşelor respective pentru regiunile în care sunt situate. Datorită naturii lor, unele funcţii ale marilor centre urbane nu pot fi transferate zonelor rurale. Persoanele care administrează oraşele au o responsabilitate specială. Atribuţiile pe care le au în ceea ce priveşte planificarea, amenajarea teritoriului, dialogul social, cultura şi educaţia, şi crearea unor locuri de muncă durabile, bazate pe o cunoaştere sunt toate extrem de complexe. Unele dintre aceste atribuţii implică o colaborare strânsă cu administraţiile locale de la alte niveluri.

De asemenea, este important ca dimensiunea urbană a politicii de coeziune să nu intre în concurenţă cu dezvoltarea rurală, ci să o completeze. Atât zonele rurale, cât şi zonele urbane pot şi ar trebui să se dezvolte, ambele procese fiind susţinute de Uniunea Europeană.

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Am votat împotriva raportului întocmit de dl Vlasák referitor la dimensiunea urbană a politicii de coeziune în noua perioadă de programare.

Deşi înţeleg importanţa dezvoltării urbane durabile, consider că va fi dificil de realizat fără o definiţie comună a „zonelor urbane”.

Brian Simpson (PSE), *în scris –* Sprijin acest raport şi aş profita de această ocazie pentru a întări opinia conform căreia trebuie să existe o abordare integrată a politicii de coeziune.

Cu toate acestea, această integrare ar trebui să fie un instrument care aduce beneficii, nu o măsură care ar putea fi restrictivă, iar acest element trebuie monitorizat cu atenţie.

Coeziunea urbană este esenţială pentru realizarea unui progres economic şi social durabil. În acest sens, aş sublinia că rolul transportului şi al asigurării unei infrastructuri moderne de transport este esenţial în realizarea politicii de coeziune în zonele urbane.

Catherine Stihler (PSE), *în scris –* Trebuie să se acorde o mai mare prioritate dimensiunii urbane a politicii de coeziune.

- Raport: Miroslav Mikolášik (A6-0108/2009)

Luca Romagnoli (NI), *în scris – (IT)* Am votat împotriva raportului dlui Mikolášik referitor la punerea în aplicare a Regulamentului privind fondurile structurale 2007-2013: rezultatele negocierilor privind strategiile naţionale din domeniul politicii de coeziune şi programele operaţionale.

Catherine Stihler (PSE), *în scris –* Este necesar să se monitorizeze îndeaproape punerea în aplicare a Regulamentului privind fondurile structurale 2007-2013 pentru a se asigura utilizarea corespunzătoare a banilor contribuabilului şi pentru ca noi să putem evalua în mod adecvat programele de după 2013.

- Raport: Zsolt László Becsey (A6-0041/2009)

Adam Bielan (UEN), *în scris – (PL)* Întreprinderile mici joacă un rol important în crearea de locuri de muncă în Europa şi noi ar trebui să le facilităm desfăşurarea activităţii. Aş dori să subliniez că sprijin toate iniţiativele care vizează promovarea întreprinderilor mici în UE şi sprijinirea persoanelor care doresc să desfăşoare o activitate independentă.

Am aprobat raportul Becsey deoarece evaluează în mod favorabil iniţiativa de dezvoltare a microcreditelor în Europa.

Šarūnas Birutis (ALDE), *în scris – (LT)* O iniţiativă europeană reuşită de dezvoltare a microcreditelor ar putea ajuta în mod fundamental la realizarea creşterii şi a obiectivelor de ocupare a forţei de muncă stabilite în Strategia de la Lisabona reînnoită şi la crearea unei economii europene moderne, creative şi dinamice. Întreprinderile mici sunt o sursă esenţială de creştere, de locuri de muncă, de aptitudini de afaceri, de inovaţie şi coeziune în UE. În primul rând, microcreditele pot susţine una dintre cele patru priorităţi ale Strategiei de la Lisabona: şi anume, oferirea de oportunităţi de afaceri prin acordarea de sprijin oamenilor în vederea

(re)integrării sociale și economice a acestora și prin asigurarea de locuri de muncă. Se poate considera că Strategia de la Lisabona este cu adevărat o reușită doar dacă nivelul de ocupare a forței de muncă crește în mod semnificativ. Elaborarea unei inițiative europene în domeniul microcreditelor ar trebui să fie modernă, să acorde cea mai mare atenție grupurilor care au obiective clare și care până în prezent nu au primit suficientă atenție.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), în scris – (PL) Succesul microcreditelor în reducerea sărăciei în țările în curs de dezvoltare, mai ales în Asia de Sud și America Latină, nu a cuprins încă Uniunea Europeană. Cu toate acestea, nevoia de microcredite este imensă, mai ales în rândul persoanelor care nu pot contracta împrumuturi în sectorul bancar tradițional. Microcreditele ca afacere diferă de activitatea bancară tradițională. Acestea se acordă nu doar pe baze financiare și nu doar pentru profit, ci și favorizează coeziunea prin încercarea de a integra oameni care se află în circumstanțe nefavorabile și doresc să înființeze o microîntreprindere.

Un succes al inițiativei europene privind microcreditele ar putea contribui la realizarea obiectivelor Strategiei de la Lisabona reînnoite pentru creștere și ocuparea forței de muncă și la crearea unei economii europene inovative, creative și dinamice. În special, microcreditele pot contribui la punerea în aplicare a priorității de eliberare a potențialului economic prin sprijinirea integrării sau a reintegrării sociale și economice a oamenilor prin activități independente.

De aceea sprijin propunerea raportorului, care ne solicită să adoptăm cadre instituționale, juridice și comerciale corespunzătoare, la nivel național, în scopul de a asigura un mediu mai favorabil pentru dezvoltarea microcreditelor și a stabili un cadru european armonizat pentru instituțiile de microfinanțare nebankare.

Bogusław Liberadzki (PSE), în scris – (PL) Am votat pentru adoptarea raportului conținând recomandări către Comisie privind o inițiativă europeană de dezvoltare a microcreditelor în sprijinul creșterii și ocupării forței de muncă. Sunt de acord cu raportorul că întreprinderile mici constituie o sursă esențială de creștere, ocupare a forței de muncă, aptitudini antreprenoriale, inovare și coeziune în UE.

Ar trebui să subliniem faptul că microcreditele sunt acordate adesea nu doar din motive economice și nu doar pentru profit, ci și din motive de coeziune prin încercarea de (re)integrare a persoanelor dezavantajate în societate.

Susțin adoptarea raportului. Având în vedere faptul că microcreditele pot contribui la deblocarea potențialului de afaceri prin susținerea persoanelor în desfășurarea unor activități independente, cred că această metodă trebuie introdusă în Uniunea Europeană.

Jamila Madeira (PSE), în scris – (PT) Acest raport este extrem de important în contextul eforturilor pe care le depune UE în ceea ce privește politica de coeziune și politica de cooperare și dezvoltare.

Această opinie a fost de asemenea larg susținută prin Declarația scrisă P6_TA(2008)0199 a Parlamentului European, adoptată la 8 mai 2008, iar eu am avut onoarea de a mă număra printre primii semnatari ai acesteia.

Prin urmare, am votat în favoarea acestui raport, întrucât orice tip de investiție și expansiune în acest domeniu este vital și urgent, în special în contextul prezent al crizei economice și financiare. În consecință, acțiunile specifice și prompte în scopul creșterii credibilității și coerenței sistemului reprezintă acum obiectivul Comisiei Europene și al Consiliului.

David Martin (PSE), în scris – Până în prezent, succesul sistemelor de microcredit în reducerea sărăciei în țările în curs de dezvoltare nu a fost tradus în contextul UE. Susțin acest raport deoarece succesul inițiativei europene privind microcreditele ar putea contribui în mod semnificativ la realizarea obiectivelor Strategiei revizuite de la Lisabona, întrucât întreprinderile mici constituie o sursă esențială de creștere, de ocupare a forței de muncă, aptitudini antreprenoriale, inovare și coeziune în UE.

Alexandru Nazare (PPE-DE), în scris – (RO) În prezent, discuțiile privind măsurile de relansare a creditării sunt la ordinea zilei. În contextul crizei mondiale, și mai ales în țări precum România, care negociază în prezent împrumuturi din partea unor instituții financiare internaționale, este esențial ca băncile să își recapete funcția principală, aceea de a acorda din nou credite populației.

Consider că raportul dlui Becsey este inovativ, pentru că readuce această problemă pe masa de discuții, însă dintr-o perspectivă nouă, mergând dincolo de sistemul bancar pentru a identifica soluții pentru actualul blocaj financiar.

Abordând tema microcreditelor, raportul se adresează acelor grupuri dezavantajate din societate - precum minoritățile, comunitate romă, locuitorii din zonele rurale - care au un potențial nevalorificat și vor să pună bazele unei mici afaceri, dar nu pot pentru că nu sunt eligibile pentru a obține un împrumut de la o instituție bancară. Alternativele pe care le au la dispoziție acești oameni sunt puține.

De aceea, consider oportună propunerea dlui Becsey de înființare a unui fond comunitar care să promoveze microcreditele pentru persoanele și întreprinderile fără acces direct la împrumuturile bancare și să crească gradul de informare cu privire la aceste instrumente de finanțare.

Luca Romagnoli (NI), în scris – (IT) Doresc să mă abțin de la votarea raportului dlui Becsey privind o inițiativă europeană de dezvoltare a microcreditelor în sprijinul creșterii și ocupării forței de muncă.

Sunt de acord cu anumite puncte din raport, dar sunt categoric împotriva altor puncte și, astfel, nu pot susține pe deplin textul prezentat, de unde rezultă abținerea mea.

Catherine Stihler (PSE), în scris – Sistemele de microcredit pot ajuta multe dintre persoanele cele mai dezavantajate din lume să iasă din sărăcia absolută, mai ales femeile. Instituțiile Uniunii Europene și statele membre ar trebui să depună mai multe eforturi pentru a susține aceste sisteme.

6. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

Președintele – Aici se încheie explicațiile votului.

Ne vom relua lucrările la ora 15.00, cu declarații privind pregătirea Reuniunii la nivel înalt G20.

(Ședința a fost suspendată la ora 13.35 și a fost reluată la ora 15.05)

PREZIDEAZĂ: DOMNUL PÖTTERING

Președinte

7. Pregătirea summitului G20 din 2 aprilie - cu participarea lui Gordon Brown, Primul-ministru al Regatului Unit, Membru al Consiliului European (dezbateri)

Președintele Doamnelor și domnilor, stimați colegi, sunt încântat să întâmpin aici, în această după-amiază, pe prim-ministrul Regatului Unit, domnul Gordon Brown. Bine ați venit, domnule prim-ministru, în Parlamentul European.

(Aplauze)

Dl prim-ministru va face o declarație Parlamentului European referitoare la pregătirile pentru reuniunea la nivel înalt a G20, care va avea loc săptămâna viitoare. Această reuniune la nivel înalt, care va avea loc la Londra, joi 2 aprilie 2009, vine în momentul unei mișcări critice în tratarea actualei crize economice și financiare internaționale. Oferă o oportunitate vitală pentru liderii lumii industrializate și ai economiilor emergente de a coopera conform unei agende comune pentru stabilitatea economică imediată și redresarea pe termen mai lung. Reuniunea la nivel înalt de la Londra trebuie să convină asupra politicilor macroeconomice și a structurilor de reglementare care ne pot scoate din actuala criză și care pot institui un cadru mai bun, mai durabil pentru viitor.

În calitate de Președinte al G20, Gordon Brown a primit un rol activ de conducere pe plan internațional, într-o perioadă care se dovedește a fi unul din cele mai dificile momente din istoria recentă. Viteza cu care acesta a ajutat la dezvoltarea G20 ca instrument nou de guvernare economică internațională este încurajatoare și impresionantă. Dl prim-ministru a avut, de asemenea, un impact puternic și pozitiv în a demonstra că Regatul Unit poate lucra eficient cu partenerii săi din Uniunea Europeană, ca împreună să găsim soluții inovatoare pentru multiplele provocări cu care ne confruntăm în comun.

Am crezut întotdeauna că este vital ca Marea Britanie să își asume, în mod angajat, rolul de jucător central în Uniunea Europeană.

(Aplauze)

Domnule prim-ministru, apreciem cu tărie determinarea dumneavoastră de a avea un asemenea rol.

Am deosebita plăcere să dau cuvântul prim-ministrului britanic, dl Gordon Brown.

(Aplauze)

Gordon Brown, *prim-ministru al Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord-Domnule Președinte, permiteți-mi să vă mulțumesc pentru această deosebită onoare a unei invitații de a discuta cu dumneavoastră și pentru președinția Parlamentului pe care o asigurați cu succes. Permiteți-mi să vă mulțumesc, domnilor parlamentari europeni și membri ai Comisiei Europene, conduși de Președintele Barroso: datorită activității dumneavoastră și a generațiilor pe a căror activitate construim în prezent, ne bucurăm astăzi de o Europă pașnică și unită, care se va număra cu adevărat printre cele mai mari realizări din istoria umanității și care este astăzi un semn de speranță pentru întreaga lume.*

(Aplauze)

Și dacă cineva, din orice țară sau continent, are vreo îndoială cu privire la felul în care voința umană și curajul reprezentanților investiți cu o misiune pot construi un viitor nou din decenii trecute de disperare, să se gândească pur și simplu cum, în urmă cu 60 de ani, europenii discutau despre ostilitățile care erau stabilite pentru totdeauna și relațiile care nu mai puteau fi reparate niciodată. Aceștia discutau despre un război rece dur, lung și înverșunat. Nu au crezut că este posibil ca în Europa noastră să poată vreodată să fie pace, cu atât mai puțin că ar s-ar putea uni și coopera.

Apoi să se gândească cum astăzi, după ani de cooperare și unitate, nimeni în afara extremelor politice, nu ar pune la îndoială faptul că suntem mai puternici împreună și mai în siguranță împreună, decât dacă am fi separați.

(Aplauze)

Anul acesta, la 9 noiembrie, vom sărbători a 20-a aniversare a unui eveniment care, cu siguranță, pentru fiecare dintre cei prezenți în acest parlament trebuie să fie unul din cele mai importante evenimente din viața noastră - căderea zidului Berlinului. Zidul a fost dărâmat prin hotărârea poporului, care a stabilit că nicio barieră, intimidare sau represiune nu va mai fi lăsată vreodată să divizeze poporul Europei.

Prieteni, astăzi nu mai există Europa veche, nici Europa nouă, nici Europa de est sau de vest. Există o singură Europă și este casa noastră, Europa.

Sunt aici mândru că sunt britanic și mândru că sunt european, reprezentând o țară care nu se vede pe sine ca o insulă separată de Europa, ci ca o țară în centrul Europei - nu în suflul elicei Europei, ci chiar în curentul central al său.

(Aplauze)

Iată de ce sunt mândru că Parlamentul Britanic a ratificat prin largă majoritate Tratatul de la Lisabona.

(Aplauze puternice)

Cred că noi în Europa ne situăm în mod unic în poziția de a conduce lumea pentru a face față pe viitor provocărilor noi și importante ale globalizării. Suntem plasați în mod unic datorită celor realizate în Uniunea noastră. Aș dori să mulțumesc membrilor Parlamentului European. Trebuie să fiți mândri de ceea ce am realizat împreună - cea mai mare piață unică din lume, care aduce oportunități pentru 500 de milioane de oameni și efortul cel mai reușit în cooperarea economică de oriunde din lume. Trebuie să fiți mândri pentru că aceasta este o realizare a Uniunii Europene.

Trebuie să fiți mândri, de asemenea, de cadrul comprehensiv al protecției mediului pe care îl construim - o realizare importantă a coordonării europene, acest continent fiind primul în lume care se situează neechivoc pe calea unei economii cu emisii de carbon reduce.

(Aplauze)

Trebuie să fiți mândri, de asemenea, de faptul că, prin intermediul celui mai mare program de ajutorare din lume, Uniunea Europeană și-a luat angajamentul cel mai susținut pentru salvarea și schimbarea vieților de oriunde în lume.

Atât de multe dintre drepturile consumatorilor și drepturile la locuri de muncă, de care ne bucurăm cu toții în Europa, au rezultat din campaniile conduse de membri și grupări din acest parlament.

Să nu uităm că Uniunea Europeană dispune de protecția socială cea mai cuprinzătoare din lume - un ansamblu de drepturi și responsabilități care a fost îmbunătățit pentru poporul britanic atunci când, sunt mândru să spun acest lucru, guvernul nostru a condus Marea Britanie în ceea ce privește capitolul social.

Domnule Președinte, aceste succese ale Europei ar fi fost imposibile fără cooperarea dintre popoare, pe care dumneavoastră și acest parlament ați făcut-o posibilă. Da, putem observa că ideea de unitate e avansată de demnitari care se întâlnesc cu alți demnitari de peste frontiere. Da, observăm unitatea atunci când liderii se întâlnesc. Dar unitatea care va dura este unitatea democratică înrădăcinată în valorile comune ale oamenilor reprezentați acum în acest parlament și, mai mult decât tratatele, mai mult decât instituțiile, mai mult decât persoanele individuale, aceste valori definitorii care ne leagă - credința noastră, ca Uniune Europeană, că libertatea, progresul economic și justiția socială avansează împreună sau nu avansează deloc.

Acestea sunt valorile înrădăcinate în lecțiile pe care le-am învățat lucrând împreună - adevărul că libertatea nu trebuie să devină un haos, că piețele trebuie să fie libere, dar nu lipsite de valori și credința că a fi corect este mai important decât a nu se amesteca.

Am învățat din nou, în această criză, că bogăția nu are mare valoare pentru societate, dacă nu servește mai mult decât bogaților. Bogații au valoare numai atunci când îmbogățesc nu numai unele comunități, ci pe toate.

Aceasta nu este doar filozofia noastră politică - în Europa credem în aceste adevăruri pentru că le trăim în activitatea pe care o desfășurăm în țările noastre.

Acum, în mijlocul unei crize mondiale de o rapiditate, anvergură și pe o scară fără precedent în istorie, doresc să discut cu dumneavoastră despre modalitatea în care, prin aplicarea acestor valori care fac acum parte din ADN-ul nostru - aceste lecții pe care le-am învățat de-a lungul timpului în Europa - Europa și lumea pot răspunde celor patru provocări ale globalizării: instabilitatea financiară într-o lume a fluxurilor de capital globale urgente; degradarea mediului într-o lume a crizelor energetice; extremismul și amenințarea pe care acesta o aduce securității, într-o lume a mobilității fără precedent; și sărăcia în creștere într-o lume a inegalităților care devin din ce în ce mai adânci.

Doresc să discutăm, de asemenea, despre cum, cu o economie mondială condusă corect prin eforturile noastre reunite, miliarde de oameni din Asia și din alte părți ale lumii, mulți fiind numai producători de *bunuri*, pot deveni consumatori de mâine ai *bunurilor* pe care le produc, despre cum vedem în următorii douăzeci de ani cea mai mare expansiune a meseriilor și veniturilor clasei de mijloc și despre cum, în ciuda tuturor problemelor pe care le avem astăzi, putem observa în viitor o economie mondială care va dubla în dimensiune, creând noi oportunități pentru noi toți în toate țările noastre.

Doresc să discutăm despre cum putem construi, dintr-o lume care astăzi pare nedurabilă, nesigură și inegală, o societate cu adevărat mondială, care este durabilă, sigură și corectă pentru toți.

Permiteți-mi să repet: Cred că Uniunea Europeană are o poziție privilegiată pentru a conduce construirea acestui viitor, tocmai pentru că am demonstrat în ultimii 60 de ani că noi, Europa, putem face față și controla provocările cooperării transfrontaliere, ale coordonării între popoare și ale construirii unității din diversitate.

Unii dintre dumneavoastră știu că de mulți ani am promovat ideea realizării unei Europe globale și a reformelor economice care să o facă posibilă. Știu că unii critici au sugerat că sprijineam mai mult acțiunea globală pentru că sprijineam mai puțin acțiunea europeană. Dar am făcut acest lucru cu atâta tărie în ultimii ani, tocmai pentru că doresc cu ardoare ca Europa să conducă la nivel mondial și cred că țările din Europa, care s-au adunat în jurul valorilor libertății, corectitudinii și responsabilității, au foarte multe de oferit lumii, în timp ce aceasta, de asemenea, devine unită.

Doresc să văd o globalizare care este deschisă, cu comerț liber și flexibilă, dar care este și reformatoare, cu caracter neexclusiv și durabilă. Acesta este mesajul, în această perioadă economică de grea încercare, pe care Europa îl poate trimite și împărtăși restului lumii.-

Astăzi, după cum știți, un uragan internațional străbate lumea. Nicio țară europeană nu este imună la impactul acestui uragan. Acesta atinge toate activitățile comerciale, toți muncitorii, toți proprietarii și toate familiile.

Trebuie să fim sinceri unii cu alții: sistemul nostru economic global s-a dezvoltat și s-a deformat în moduri care sunt contrare valorilor pe care le celebrăm și susținem în familiile noastre, în comunitățile noastre și în fiecare altă parte a vieților noastre - valori cum ar fi corectitudinea față de ceilalți și asumarea responsabilității, cinstirea muncii și nerecompensarea excesului ireponsabil.

Produse complexe cum ar fi produsele derivate bancare, despre care se considera că răspândesc riscul în lume, au răspândit în schimb contaminarea. Nu ne mai putem permite ca riscul să fie transferat în toată lumea, fără nicio responsabilitate. Cred că fiecare parte din ceea ce a fost un sistem bancar din umbră trebuie acum să fie supus unei rețele de supraveghere.

(Aplauze)

Limitele stabilite pentru piețe, convenite într-o țară sau regiune sunt întrecute de concurența globală dintre toate țările. Cred că nu este suficient să promovăm autoreglementarea și să permitem o cursă până la capăt: trebuie să convenim asupra standardelor internaționale de transparență, de furnizare a informațiilor și - da - de asemenea, de remunerație.

(Aplauze)

Așa cum globalizarea trece peste granițele naționale, știm că trece și granițele morale. Cum am descoperit pe cheltuiala noastră, problema piețelor libere nestăpânite într-o piață nesupravegheată este că pot reduce toate relațiile la tranzacții, toate motivațiile la propriul interes, tot simțul importanței la alegerea consumatorului și tot simțul valorii la o etichetă de preț.

Totuși o societate bună și o economie bună au nevoie de un simț puternic al valorilor. Nu valorile care apar din piață, ci valorile pe care le aducem noi pe piață; virtuțile solide ale onestității, responsabilității, corectitudinii și valorizării muncii - virtuți care nu provin din piață, ci de fapt vin din inimă.

Astfel că pornind dezbateră noastră de astăzi, în timp ce ne pregătim pentru reuniunea la nivel înalt de la Londra de săptămâna viitoare, propun ca noi, Europa, să ne asumăm un rol central în înlocuirea a ceea ce am numit cândva Consensul de la Washington cu un consens economic nou și principal, pentru vremurile noastre.

Confrunțați cu toate aceste probleme globale, nu ne putem păstra poziția actuală. Trebuie să acționăm. Desigur, avem de ales și știu că tentația pentru unii este să întâmpine această nouă instabilitate cu retragerea - pentru a încerca să se simtă în siguranță prin încercarea de a trage podul basculant și de a întoarce timpul înapoi. Dar vă spun că dacă știm ceva din trecut, este că protecționismul este politica defetismului, politica retragerii și a fricii și că, în final, nu ne protejează deloc.

(Aplauze)

În loc de a ne îndrepta către stâncile izolării, să schițăm împreună traseul cooperării. Acest lucru este în interesul național al tuturor. Iată de ce propun ca Europa să preia conducerea într-un plan îndrăzneț care să garanteze ca fiecare continent să facă acum modificări în propriul sistem bancar, ce vor deschide calea către prosperitatea comună, ca fiecare țară să participe și să coopereze în stabilirea standardelor globale pentru reglementarea financiară și ca fiecare continent să introducă resursele necesare pentru asigurarea creșterii economice și a locurilor de muncă.

Care este programul? În primul rând, piața există pentru a ne fi de folos; nu suntem aici pentru a servi piața. Din acest motiv noi, din Marea Britanie, alte țări din Europa și, ieri, America, am eliminat incertitudinea din sectorul bancar pentru a pune din nou în mișcare creditele pentru acei oameni care au nevoie de acestea pentru a-și continua viața obișnuită în aceste vremuri excepționale. Cred că principiile comune din spatele planurilor SUA, Regatului Unit și planurilor europene pentru reglarea bilanțurilor bancare vor ajuta la reconstruirea încrederii și la restabilirea creditării economiei în ansamblul său.

Pentru prima dată în lume, există un consens, reflectat în raportul Larosière, în raportul G30 al lui Paul Volcker, în raportul Turner în Regatul Unit și în reforma stabilității financiare, cu privire la faptul că, în interesul protejării economiilor populației, standarde de reglementare dure ar trebui stabilite în întreaga Europă și în lume și puse în aplicare și complet monitorizate, nu numai într-o țară, ci pe fiecare continent din lume.

Cred că, pentru prima dată, putem conveni, de asemenea, asupra modificărilor importante necesare pentru acțiunea coordonată care va semna începutul sfârșitului paradisurilor fiscale și al centrelor extrateritoriale (offshore).

(Aplauze)

Trebuie să afirmăm împreună că reglementările noastre trebuie să se aplice tuturor băncilor, oriunde, oricând, fără nicio derogare pentru un sistem bancar din umbră și nicio ascunzătoare, în nicio parte a lumii, pentru cine refuză să-și achite contribuția corectă.

De asemenea, știm că un stimulent monetar și fiscal mondial pentru economia noastră poate fi de două ori mai eficient în fiecare țară, dacă este adoptat de toate țările. Cred că în acest an asistăm la cele mai mari reduceri în ratele dobânzilor pe care le-am avut vreodată în lume și la punerea în aplicare a celor mai mari stimulente fiscale pe care le-am convenit vreodată.

Sunt sigur că reuniunea la nivel înalt de la Londra poate construi pe baza acțiunii convenite de Consiliul European și de către miniștrii de finanțe din G20, în urmă cu câteva zile. Vom face tot necesarul pentru a crea locurile de muncă și dezvoltarea de care avem nevoie. Cred că întreaga Europă va fi de acord cu președintele Obama care declară că acțiunile noastre trebuie să fie susținute și puternice până la realizarea redresării economice.

De asemenea, avem o responsabilitate față de șomeri. Cred că nimeni nu trebuie să fie șomer timp de luni de zile fără o ofertă de perfecționare, un loc de muncă sau un ajutor pentru obținerea unui loc de muncă și că niciun absolvent nu trebuie să termine școala și să fie șomer, fără a i se oferi șansa de a obține calificarea de care are nevoie pentru viitor.

De asemenea, cred că în această criză trebuie să acționăm urgent, serios și pe scară largă pentru a construi o redresare cu emisii reduse de carbon și pentru a face economiile noastre durabile. Europa a condus revoluția industrială și acum poate conduce revoluția emisiilor de carbon reduse - prin investiții în eficiența energetică, expansiunea energiilor regenerabile și energiei nucleare, demonstrarea captării și stocării de dioxidului de carbon, dezvoltarea rețelei inteligente și comercializarea vehiculelor electrice și cu emisii ultra-reduce de dioxid de carbon. Iată de ce sunt mândru să particip la Pachetul european 2020 privind energia și schimbările climatice pe care l-am aprobat în decembrie 2008 - încă o decizie a acestui Parlament, care stabilește standarde mai înalte pentru conducerea globală, pe drumul către un acord cu privire la schimbările climatice, pe care cu toții dorim să îl vedem încheiat la Copenhaga, mai târziu anul acesta.

(Aplauze)

Situația actuală din unele țări din estul și centrul Europei demonstrează de ce trebuie să construim din nou cooperarea economică internațională pentru a ajuta țările oricând au nevoie.

Un Fond Monetar Internațional nou, reformat, în care salutăm reprezentarea mai mare a economiilor emergente și care trebuie să aibă resurse de cel puțin 500 de miliarde de USD - de două ori suma actuală - trebuie să fie împuternicit să ajute țările care se confruntă cu exodul de capital, să le ajute la asistarea restructurării capacității băncilor lor și să le permită să restituie creditele industriilor lor. Doresc un Fond Monetar Internațional care să nu reacționeze doar la crize, ci să le împiedice și doresc o Bancă Mondială care are resurse pentru evitarea sărăciei și pentru a facilita, în mijlocul colapsului creditelor comerciale, expansiunea comerțului în întreaga lume.

Așa cum ne amintim și sărbătorim extinderea cu succes a Uniunii Europene și a acestui Parlament pentru primirea unor noi membri în familia noastră, spun statelor membre ale UE din Europa de est că nu vă vom părăsi la nevoie. Vom face tot ce putem pentru a fi de partea voastră.

(Aplauze)

Să nu uităm nici că, pentru sute de milioane de oameni din cele mai sărace țări, împinse în sărăcie extremă, această criză nu este cu nimic mai puțin decât o chestiune de viață și de moarte. Adevărul crunt este că, deoarece băncile pot da faliment și piețele și comerțul se pot prăbuși, jumătate de milion de copii în plus - zece milioane și jumătate de copii în total - vor muri în acest an pentru că sunt pur și simplu prea săraci pentru a putea trăi. Zece milioane și jumătate de copii nu reprezintă doar un număr într-o statistică. Înseamnă un copil, apoi un al doilea copil, apoi un al treilea copil, apoi un al patrulea; fiecare din ei nu este numai un copil, ci copilul cuiva; fiecare reprezintă o înmormântare care nu ar fi trebuit să se întâmple; fiecare viață care putea fi salvată - o tragedie care, cred, ne frânge sufletul și mie, și dumneavoastră.

(Aplauze)

Vremurile dificile pentru noi nu trebuie să devină scuza pentru a întoarce spatele celor mai săraci din lume sau pentru a permite băncilor falimentare să ducă la și să-și justifice nerespectarea promisiunilor privind ajutorul. În loc de a permite promisiunilor noastre de ajutor european să devină simple intenții, apoi aspirații

vagi, și într-un final, trădări trecute sub tăcere în mod tragic, ar trebui să ne intensificăm eforturile pentru a fi siguri că generația noastră este cea care în final va face ca sărăcia să fie de domeniul trecutului.

(Aplauze)

Putem, împreună, să oferim cel mai mare stimulent fiscal, cea mai mare reducere a ratelor dobânzilor, cea mai mare reformă în sistemul financiar internațional, primele principii internaționale care guvernează remunerația bancară și standardele bancare, prima acțiune cuprinzătoare, în întreaga lume, împotriva paradisurilor fiscale și, pentru prima dată în timpul unei crize mondiale, ajutor nou și suplimentar pentru săraci.

Cum construim acest consens global pentru modificările globale de care avem nevoie? Permiteți-mi să spun că una din marile oportunități pe care le avem este ca Europa și toate celelalte continente să lucreze împreună. Astăzi, doresc să accentuez faptul că Europa și America pot lucra în colaborare mai strânsă.

Am vorbit cu președintele Obama ieri despre aspectele pe care doream să le abordez cu dumneavoastră astăzi: o eră nouă de cooperare intensă între Europa și America. Niciodată în ultimii ani nu am avut o conducere americană atât de dornică de a coopera la toate nivelurile cu Europa, cu privire la stabilitatea financiară, schimbările climatice, securitate și dezvoltare. Rareori o astfel de cooperare a fost atât de evident în beneficiul întregii lumi.

Începând cu reuniunea la nivel înalt UE-SUA de peste câteva zile, când președintele Obama vine în Praga, putem transforma acea reuniune dintr-o simplă reuniune anuală într-un parteneriat progresist de neoprit pentru asigurarea schimbării globale de care lumea are nevoie în prezent.

Să ne gândim la progresul pe care noi, Europa și America, îl putem realiza împreună într-o nouă eră a cooperării transatlantice. Să cooperăm pentru un nou acord la nivel mondial privind schimbările climatice - un acord privind schimbările climatice inițiat la G8 în 2005 de către dna cancelar Merkel - pentru cele mai mari reduceri ale emisiilor de dioxid de carbon realizate vreodată în lume. Să cooperăm, Europa și America, pentru a învinge amenințarea sporită a terorismului din partea Pakistanului și Afganistanului, care poate lovi în orice moment orice stradă, din oricare dintre țările noastre.

Acum când Franța, sub conducerea președintelui Sarkozy, s-a alăturat din nou nucleului NATO, a venit momentul ca Europa și America să coopereze pentru a realiza ceva ce a fost odată un vis, dar acum a devenit posibil, după părerea mea: o lume în care armele nucleare nu proliferază și în care puterile nucleare convin asupra unor reduceri reale ale arsenalelor lor de arme nucleare.

(Aplauze)

Să cooperăm, de asemenea, pentru un imperativ urgent pe care dorim cu toții să îl vedem realizat în timpul vieții noastre și pe care toate partidele din acest Parlament, cred, îl doresc cu ardoare: pacea în Orientul Mijlociu, cu un Israel sigur alături de un stat palestinian viabil.

(Aplauze)

Însă cadoul cel mai necesar și mai urgent pe care cooperarea dintre Europa și America ni-l poate oferi ar fi ca acțiunile noastre să aibă drept rezultat mai multe locuri de muncă, mai multe oportunități de afaceri și mai multe tranzacții comerciale, pentru că împreună ne putem confrunta și stăpâni aceste mari provocări financiare ale timpurilor noastre.

Un citat al unuia dintre cei mai renumiți europeni, Michelangelo, spune că mai bine ți-tești prea sus și nu reușești, decât să ți-tești prea jos și să reușești. Este alegerea, în cuvintele lui Michelangelo, cu care ne confruntăm în momentul de față, deoarece, dacă privesc în jur în plen astăzi, văd că noi toți cei prezenți aici nu suntem nici simpli martori, nici simpli spectatori, ci posibili autori ai schimbării, liberi de a ne modela propriul destin.

Europenii nu trebuie să fie conduși de evenimente. Indiferent de acestea, noi le putem stăpâni. Deci să facem în așa fel încât să se spună despre noi că în cele mai rele vremuri, în cea mai adâncă scădere economică, ne-am păstrat credința în viitor și împreună am reconstruit și reînnoit ordinea mondială a vremurilor noastre.

Cred că doar după ce aceste evenimente vor intra în cărțile de istorie, vom putea înțelege cu adevărat anvergura și scara provocărilor extraordinare cu care trebuie să se confrunte în momentul de față fiecare țară, de pe fiecare continent, ca rezultat al globalizării. Acesta este mai mult decât un moment de schimbare în istoria

noastră comună. Aceasta este o lume a schimbării și trebuie să ne reamintim că cele mai epocale decenii din istoria europeană nu au fost niciodată înțelese în totalitate atunci când au avut loc.

Dacă privim retrospectiv la Renaștere, una dintre cele mai mărețe epoci pe care le-a cunoscut omenirea, nu putem atribui impactul său asupra lumii unei singure date sau persoane sau realizări. Sau Iluminismul - nu putem spune cu siguranță când sau de către cine sau cum a fost inițiat, știm doar că Europa de astăzi și lumea de astăzi nu ar putea exista fără acesta. Când privim retrospectiv la Revoluția industrială, nu putem indica ziua când fluierul a dat startul sau evidenția doar un singur inventator sau antreprenor sau un comitet de conducere care a controlat-o. Astăzi putem doar spune că beneficiem cu toții de pe urma tuturor acelor evenimente care nu au fost corect înțelese la vremea lor.

Noi, generația actuală, suntem confrunțați cu o lume a schimbării care nu este încă înțeleasă pe deplin, în care putem, fie grăbi, fie întârzia progresul prin nenumăratele decizii pe care le luăm zilnic. Spun, în această lume de schimbări uimitoare - schimbări climatice, cerințe legate de mediu, necesități energetice, riscul teroriei, sărăcia și inegalitatea care trebuie să fie abordate, o criză financiară de care trebuie să ne ocupăm - nu trebuie să ne retragem în protecționism, căci ar fi un drum spre dezastru.

Aceasta să fie moștenirea noastră: faptul că am anticipat și apoi construit o societate cu adevărat globală pentru timpurile noile pe care le trăim; faptul că, în loc de a face din globalizare o forță în serviciul nedreptății și inegalității, am transformat globalizarea într-o forță pentru justiție, pe scară globală; și faptul că, în confruntarea cu cele mai dificile provocări, o Europă unită, bazată pe idealuri și valori comune, a ajutat la construirea acestei lumi într-un mod nou.

(Aplauze prelungite)

Președintele - Domnule prim-ministru, în numele Parlamentului European, doresc să vă mulțumesc pentru discursul remarcabil susținut aici în Parlamentul European.

(Aplauze)

Acum, am deosebită plăcere de a-l invita pe Președintele Comisiei Europene, José Manuel Barroso, să își aducă contribuția.

José Manuel Barroso, Președintele Comisiei - Domnule Președinte, reuniunea la nivel înalt G20 de la Londra va fi un punct de reper în răspunsul global la criza globală. Sunt foarte încrezător că, sub conducerea dlui prim-ministru Brown, această reuniune va fi un succes.

Inițiativa de a oferi un răspuns global la o criză globală a venit din partea Europei. Reamintesc că atât președintele Sarkozy, cât și eu am mers la Camp David pentru a-i propune președintelui Bush un răspuns global. Reuniunea la nivel înalt G20 de la Washington, din noiembrie 2008, a fost rezultatul exact al acestor eforturi comune.

Europa are, prin urmare, o responsabilitate deosebită în procesul actual al G20. Dorim ca reuniunea la nivel înalt de la Londra să fie o reușită și sunt sigur că așa va fi. Europa va fi unită la Londra și va avea un mesaj unificat. După cum a fost convenit săptămâna trecută de către cele 27 de state membre în cadrul Consiliului European, vom avea o agendă proactivă pentru reuniunea de la Londra. Dorim rezultate concrete cu privire la un stimulent pentru economia mondială și cu privire la reglementarea tuturor actorilor financiari, de la bănci la fonduri speculative (hedge funds), la noi reguli referitoare la agențiile de rating al creditului.

Trebuie să fim clari că nu există nicio dihotomie între stimularea economiei și îmbunătățirea reglementărilor - avem nevoie de amândouă. Desigur, trebuie să trecem de aceasta: trebuie, de asemenea, să respingem toate formele de naționalism economic și protecționism și trebuie să reinnoim angajamentele noastre cu lumea mai puțin dezvoltată, asigurându-ne că Europa va respecta Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului.

Încetinirea economică este deosebit de gravă. Astfel este necesară furnizarea unui stimulent coordonat pentru economie, prin sprijinirea cererii globale. Uniunea Europeană deja acționează intens pe acest front: efortul nostru fiscal global, care combină acțiunea discreționară și stabilizatorii automați, este de aproape 4% din PIB.

Acum trebuie să punem în aplicare în mod ferm planurile noastre de redresare. Știm ce trebuie să facem: să restabilim fluxul de împrumuturi; să menținem oamenii la locurile lor de muncă; să îmbunătățim capacitățile acestora în previziunea momentului reluării creșterii economice; să continuăm să investim în productivitatea

și competitivitatea europeană. Comisia va monitoriza și evalua ceea ce fac statele membre pentru a coordona răspunsul nostru global la criză.

Cu privire la reglementarea financiară, Uniunea Europeană dorește să împingă frontiera mai departe: niciun produs financiar, nicio instituție, nicio piață, nicio jurisdicție nu trebuie să fie scutite de la reglementare. Dar nici reglementare de dragul reglementării - avem nevoie de reglementare suplimentară pentru că avem nevoie de piețe care să funcționeze din nou corespunzător, să finanțeze locuri de muncă și investiții. Numai în acest fel va fi recăpătată încrederea și încrederea este cheia. De asemenea, o condiție pentru încrederea de care avem nevoie în economiile deschise este să punem etica la loc în sistemul financiar.

În Uniunea Europeană, frontiera deja se mută: propuneri cu privire la caracterul adecvat al capitalului și agențiile de rating al creditului au fost prezentate Comisiei și sunt în prezent discutate și de acest Parlament. În săptămânile care urmează Comisia va prezenta propuneri cu privire la fondurile speculative (hedge funds), fondurile de investiții în societățile necotate și plata administrativă și, la timp pentru Consiliul European din iunie, Comisia va prezenta un pachet pentru un nou sistem european de supraveghere. Uniunea Europeană este în mișcare: vom afirma acest lucru tare și clar la Londra, ca să putem lucra împreună cu partenerii noștri, și anume prietenii noștri americani.

Dorim ca ceilalți să se pună în mișcare alături de noi; avem nevoie de reguli globale pentru o economie globală. Să luăm exemplul activelor depreciate: în mod clar, fără curățarea sistemului bancar, creditul nu va curge înapoi în economie. Uniunea Europeană are acum un cadru, furnizat de Comisie, pentru a aborda această chestiune. Miniștrii de finanțe ai G20 au discutat pe larg cu privire la tratarea activelor depreciate în urmă cu mai puțin de două săptămâni. Ansamblul de principii pe care aceștia l-au adoptat reflectă într-o mare măsură opiniile Uniunii Europene în această chestiune. Deci, din nou, am trăit experiența unică de a stabili reguli supranaționale și transnaționale și de a demonstra că Uniunea Europeană este mai bine pregătită decât oricine nu impună, ci să propună regulile pentru această globalizare.

La Londra, Uniunea Europeană trebuie să transmită, de asemenea, un mesaj ferm de respingere a protecționismului. Ne vom apăra piața noastră internă, păstrând-o deschisă și vom lucra și pentru piețe globale deschise. Nu trebuie să renunțăm la Doha și trebuie să ajungem la un acord cât mai curând. Nici nu putem uita țările care au cele mai mari dificultăți: trebuie să ne menținem angajamentele cu privire la Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului.

Trebuie să ținem minte mereu că acțiunile pe care le întreprindem sunt doar mijloacele de atingere a unui scop, și anume îmbunătățirea bunăstării oamenilor. Aceste măsuri nu sunt destinate sistemului financiar - nu sunt pentru acest segment particular al economiei - ci sunt destinate oamenilor. În actuala conjunctură, aceasta înseamnă că trebuie să amortizăm și să atenuăm efectele scăderii economice asupra ocupării forței de muncă în Uniunea Europeană. Într-adevăr, ocuparea forței de muncă este prima noastră preocupare în momentul actual. Vom organiza, la 7 mai, o reuniune la nivel înalt cu privire la ocuparea locurilor de muncă pentru a mobiliza ideile și acțiunile în favoarea menținerii oamenilor la locurile lor de muncă și a recalificării lor pentru locurile de muncă ale viitorului. Cooperăm cu partenerii sociali, deoarece credem că aceasta este o parte din modelul nostru european - ideea de a coopera cu partenerii sociali - și credem că astfel îi putem ajuta pe muncitorii noștri în pregătirea pentru locurile de muncă ale viitoarei economii, durabile și cu emisii reduse de dioxid de carbon, pe care dorim ca europenii să o conducă.-

Reuniunea G20 de la Londra, prin urmare, va trebui să ofere un program foarte ambițios pentru un număr destul de important de domenii. Sunt sigur că, sub conducerea lui Gordon Brown și cu o contribuție europeană puternică, G20 va oferi și construi un consens global asupra economiei internaționale.

(Aplauze)

Joseph Daul, în numele Grupului PPE-DE - (FR) Doamnăle Președinte, doamnelor și domnilor, îmi face plăcere să îl întâmpin pe prim-ministrul britanic, Gordon Brown care, peste câteva zile, va găzdui reuniunea la nivel înalt a G20 pentru care Europa se pregătește în mod excepțional.

Prima lecție de învățat de la criză este că economiile sunt acum atât de interconectate încât soluțiile naționale devin de neconceput. Dificultățile care, trebuie spus, vin către noi în principal de la Statele Unite, ca rezultat al lipsei de reglementări, au câștigat teren, iar Europa, dle Brown, trebuie să înțeleagă că va fi mai puternică dacă va vorbi cu o singură voce pentru apărarea intereselor sale comune. Trebuie chiar să fie suficient de puternică pentru a trage după sine toate economiile regionale pe calea către o nouă dezvoltare. Nu-l pot uita pe dl Manuel Barroso și nici faptul că sub impulsul Europei - și al dlui Nicolas Sarkozy, în special - G20 a fost chemat să ajute la restabilirea ordinii într-un sistem financiar care și-a pierdut direcția.

Solidaritatea și responsabilitatea sunt cele două principii de bază ale Europei. Cu participarea tuturor, suntem pregătiți să venim în ajutorul și să îi sprijinim pe cei dintre noi care trec prin cele mai mari dificultăți. Chiar dacă urez țării dumneavoastră toate cele bune, dle prim-ministru, cele mai recente cifre ale FMI legate de aceasta, din păcate, sunt foarte îngrijorătoare pentru dumneavoastră, așa cum sunt și cifrele din alte țări din Uniunea Europeană, în special Ungaria.

Am lucrat ca pompier voluntar timp de câțiva ani și știu că atunci când o casă arde, nu trece mult până ce casa vecină este în pericol din cauza flăcărilor.

Stimați colegi deputați, prietenii dumneavoastră, din stânga plenului vor solicita, după ce voi termina, o Europă mai socială și mai multă protecție. Înainte de a face aceasta, aș răspunde că aceste sloganuri simpliste care implică cheltuirea banilor pe care nu îi avem sunt exact cele care au generat eșecul politicilor anilor '80 în multe țări europene.

(Aplauze)

Desigur, dle prim-ministru, nu este vorba de țara dumneavoastră; Recunosc că în anii '80 nu era guvernul dumneavoastră la conducere. Aceiași colegi deputați nu vor pierde ocazia de a repeta că actuala criză s-a născut din globalizare și din economia de piață. Le-aș răspunde anticipat că, datorită acestei economii de piață, venitul mediu al cetățenilor noștri a crescut cu 40% în ultimii 40 de ani. Le-aș reaminti, de asemenea, că în timp ce populațiile din țările din afara economiei de piață, la adăpostul zidului Berlinului, au avut soarta pe care o cunoaștem cu toții, globalizarea și economia de piață au permis europenilor din vest să prospere cu o rată medie de creștere de 2% pe an. Toate acestea demonstrează că apărătorii Europei sociale nu sunt neapărat ceea ce credem noi că ar fi.

Domnule prim-ministru, integrarea europeană a fost întotdeauna o chestiune de solidaritate între cetățenii țărilor Uniunii și, în perioada dificilă prin care trecem în prezent, datoria Europei este, mai mult decât oricând, să demonstreze încă o dată acest lucru prin fapte. Sprijinirea băncilor a fost necesară pentru a evita situația în care cei care au avut încredere în ele să piardă totul, iar acest lucru este important, dar nu suficient. Prima noastră preocupare trebuie să fie să fim alături de cei care își pierd locurile de muncă și de familiile care au probleme legate de insuficiența resurselor financiare la sfârșit de lună. Numai prin întoarcerea la creșterea economică, numai prin restabilirea unui mediu economic și fiscal favorabil antreprenorilor vom regăsi încrederea și locurile de muncă. Programul european de asistență, în valoare de 400 miliarde de euro, ne va ajuta să depășim criza. Va permite generarea de noi investiții, va consolida cererea și, prin aceasta, va sprijini creșterea economică și va crea locuri de muncă.

Piața internă europeană poate acționa ca o pârghe importantă și, prin contrast, orice măsură protecționistă nu va face decât să exacerbeze lucrurile. Domnule Brown, nu este suficient să condamnăm protecționismul din străinătate. De asemenea, trebuie să evităm să aprobăm sloganuri precum „locuri de muncă britanice pentru britanici”, deoarece acestea ne vor prinde în angrenajul unui naționalism economic foarte periculos. Totuși, am încredere în capacitatea Comisiei, gardianul tratatelor, de a garanta că legea este respectată și că întreprinderile noastre pot opera în cadrul unei piețe libere și corecte. Prioritatea noastră este stabilirea unei arhitecturi financiare globale cu mai multă stabilitate, mai mult control și, mai ales, mai multă transparență. Trebuie să grăbim reformele „Basel II” și să supunem fondurile speculative unui control strict.

Domnule prim-ministru, apreciez că ați venit aici nu pentru a impune idei, ci pentru a asculta așteptările cetățenilor. Nu uitați, domnule prim-ministru, mai ales săptămâna viitoare, că sunteți un adevărat european.

(Aplauze)

Martin Schulz, în numele Grupului PSE - Domnule Președinte, ce discurs îndrăzneț și ce descriere genială a necesităților vremurilor noastre. Este exact calea pe care trebuie să o urmăm, iar noi, socialiștii și social-democrații europeni - și vorbesc nu doar în numele membrilor grupului meu, ci și în numele dlui Rasmussen, liderul mișcării social-democrate din Europa - putem subscrie la fiecare cuvânt al discursului dumneavoastră, domnule prim-ministru. Este o direcție excelentă.

(Aplauze)

Martin Schulz, în numele Grupului PSE – (FR) În ceea ce privește comentariile colegului meu deputat, dl Daul, minimum pe care îl putem aștepta din partea președintelui unui grup parlamentar din Parlamentul European este să fie capabil să facă diferența dintre protecționism și protecția socială. Este o diferență mare.

(Aplauze)

În ceea ce-l privește pe marele dumneavoastră președinte, dl Sarkozy, acesta știe poate ceva referitor la protecționism, dar există cu siguranță un lucru despre care nu știe nimic și acela este protecția socială.

în numele Grupului PSE – (DE) Aveți dreptate, domnule Președinte, este într-adevăr un moment mareț. În ajunul reuniunii la nivel înalt a G20, Gordon Brown a venit aici să vorbească în fața Parlamentului European. Această vizită demonstrează faptul că acest Parlament, forumul popoarelor europene, este exact locul potrivit pentru a prezenta perspectiva care ne-ați descris-o astăzi, dle prim-ministru.

Din acest motiv, vizita dumneavoastră este mai mult decât o simplă vizită la Parlamentul European. Aceasta indică drumul de urmat, pentru că demonstrează că dumneavoastră, ca prim-ministru al țării dumneavoastră și ca gazdă a reuniunii la nivel înalt a G20, acordați Parlamentului European importanța pe care o merită. Ceea ce vreau să spun este că îl considerați a fi locul în care trebuie să fie discutate politicile multinaționale și internaționale, în cadrul relațiilor continentale ale Europei și al relațiilor Europei cu alte părți ale lumii. Vă mulțumesc foarte mult pentru aceasta, domnule Brown. Ați făcut ceea ce trebuia făcut.

(Aplauze)

Domnule prim-ministru, ați menționat trei principii fundamentale pe care doresc să le susțin pentru că sunt, de asemenea, principiile fundamentale ale mișcării noastre. Factorul decisiv nu a fost lăcomia, lăcomia individuală. Aceasta a fost o trăsătură permanentă a istoriei umanității și va exista mereu. Aici este vorba despre un sistem în care această lăcomie individuală se poate răspândi și poate deveni distructivă. Acest sistem este eronat. Acest sistem de radicalism și liberalism de piață fără restricții a eșuat și a devenit falimentar. Acesta este motivul pentru care trebuie să fie schimbat.

Prin urmare, aveți dreptate când spuneți că avem nevoie de reglementare europeană și mondială pentru fondurile de investiții în societățile necotate, fondurile speculative (hedge funds) și centrele extrateritoriale, care trebuie închise și că avem nevoie de reguli pentru agențiile de rating al creditului. În plus, vânzarea în lipsă trebuie interzisă. Aceasta reprezintă o întreagă gamă de măsuri pe care, sub conducerea dlui Rasmussen și în confruntarea cu opoziția din partea altor grupuri, o solicităm de multă vreme. Este exact ceea ce trebuie făcut.

(Aplauze din partea stângii)

Știu, stimați colegi deputați de dreapta, că este dificil pentru dumneavoastră să acceptați faptul că o politică pe care ați promovat-o timp de 10 ani s-a dovedit a fi una eronată. Aveți dificultăți în a ține pasul cu ceea ce se întâmplă. Înțeleg acest lucru, dar aceasta nu schimbă faptul că ați fost mereu în opoziție cu această politică.

Aveți dreptate când declarați că trebuie oprită cursa înarmării nucleare. Aveți dreptate când spuneți despre cooperarea cu Statele Unite ale Americii că ne va permite să intrăm într-o nouă eră a dezarmării nucleare. De asemenea, aveți dreptate că avem nevoie de solidaritate între oameni în cadrul societății, dar și de solidaritate între state. Prin urmare, mă voi angaja în numele grupului meu pentru asigurarea că statele noi ale acestei uniuni se pot baza pe uniune. Într-adevăr, aceasta este calea corectă de urmat, domnule prim-ministru.

Doresc să fac o remarcă finală. Vă rog să transmiteți reprezentanților G20 mesajul că oricine încearcă, în actuala criză economică, să pună în concurență politica de mediu și politica economică face o greșeală dezastruoasă. Criza economică va trece, dar schimbările climatice vor rămâne. De aceea avem nevoie de ambele lucruri. Mai presus de orice, avem nevoie de o luptă eficientă pentru o mai bună politică climatică. De asemenea, această luptă va oferi oportunități pentru crearea de multe locuri noi de muncă. Combinarea acestor două aspecte constituie exact abordarea corectă.

(Aplauze)

Dl Gordon Brown a susținut un discurs impunător. Cu cât se opun mai mult cei de dreapta la ceea ce s-a spus, cu atât devine mai clar din discursul dumneavoastră, dle Brown, că suntem pe drumul cel bun. Suntem încântați că un adevărat șef social-democrat de guvern a vorbit aici astăzi.

(Aplauze)

Graham Watson, *în numele Grupului ALDE* - Domnule Președinte, urez bun venit prim-ministrului în această primă etapă a „Turneului mondial Brown pentru G20”. Ați schițat o agendă încărcată pentru G20, domnule prim-ministru, de la combaterea sărăciei în lume la dezarmarea nucleară, la pacea în Orientul Mijlociu și vă urez succes. Grupul meu vă felicită pe dumneavoastră și pe colegii dumneavoastră din Consiliul European pentru trasarea contururilor unei abordări comune, deși pentru o agendă mai limitată, în cadrul reuniunii la nivel înalt de săptămâna viitoare.

Oportunitățile de a coopera cu administrația Obama nu trebuie să fie distruse de un război transatlantic al cuvintelor. Știu că împărtășim acest punct de vedere, dar America își păstrează atașamentul pentru reglementarea de bază, iar realitatea acestei recesiuni demonstrează că cei care au ignorat în mod intenționat practicile imorale, suferă acum cel mai mult. Avem nevoie de o autoritate europeană a serviciilor financiare. Este necesar să insistăm ca și alții să sprijine aceleași standarde, dar prudența din partea acestora nu poate scuza lipsa noastră de acțiune. După cum spuneți, trebuie să fixăm onestitatea, transparența și statul de drept în sistemul financiar. Reforma instituțiilor financiare globale este necesară, de asemenea, pentru a opri surplusurile de cont curent și lichiditățile în exces care alimentează variațiile extreme ale economiei mondiale.

Este necesar ca FMI să joace acest rol. Poate aduna mai multe active cu acces sporit la fondurile de criză? Trebuie să devină un adevărat administrator de active pentru părți ale fondului comun de economii globale, care să critice mult prea târziu speculatorii, să preîntâmpine panica, să stabilizeze piețele? Cum putem reforma structurile sale de luare a deciziilor pentru a reflecta necesitatea unei supravegheri mai democratice și puterea economiilor emergente?

Este crucial, de asemenea, în pofida dificultăților generate de recesiune, să înfruntăm provocarea schimbărilor climatice și problemele ridicate de sărăcie.

Domnule prim-ministru, ați vorbit despre nevoia de acțiune, deci veți da FMI-ului și Băncii Mondiale un mandat explicit pentru a se ocupa de secetă, inundații și maladiile care însoțesc încălzirea globală în țările în curs de dezvoltare? Vă veți asigura că acestea oferă, împrumută și planifică nu doar în scopul succesului pieței, ci și pentru a obține progresul social și a atinge obiectivele ecologice? Avem nevoie de o economie nouă și durabilă păstrată într-un contract social global. Epoca banilor ușori aparține trecutului. Pentru creșterea economică viitoare, a-ți câștiga existența nu trebuie să fie echivalent cu a da lovitura din punct de vedere financiar.

Dar pentru a realiza aceste lucruri, Europa trebuie să dispună de consens, iar Regatul Unit trebuie să fie parte din acesta. Domnule prim-ministru, eu și dumneavoastră suntem de culori diferite în spectrul politic, dar ca scoțieni cu o credință arzătoare în politicile progresiste, știu că îl înțelegem amândoi pe Burns când a scris: „O, de ne-ar da puterea darul de a ne vedea, așa cum ne văd alții” Și acele partide care împing Marea Britanie și pe ele însele la marginile Europei vor crea probleme țării lor.

Așa că să lăsăm Marea Britanie să fie un partener pozitiv, turnat în mulajul european. Domnule prim-ministru, aștept ca moneda unică să iasă mai puternică din această criză. În timpul vânturilor reci ale recesiunii, investitorii s-au adăpostit sub aripa monedei euro. Ați proiectat cinci teste complicate care au împiedicat aderarea Marii Britanii în acești ultimi 10 ani. Veți lucra acum să aduceți Regatul Unit în zona euro în perioada post-recesiune? Regatul Unit nu trebuie să stea pe margine, în timp ce alții sunt pe ringul de dans. Acesta este un dans la care Regatul Unit ar trebui să participe.

(Aplauze puternice)

Brian Crowley, în numele Grupului UEN - Domnule Președinte, decât să ne lăsăm prinși în capcana socialismului, liberalismului, conservatorismului sau a altor „isme” ideologice care sunt răspândite în plen în mod regulat, doresc în primul rând să îl felicit pe prim-ministru pentru amabilitatea de a veni aici pentru a prezenta o idee, pentru a o apăra cu fermitate, dar cel mai important pentru a oferi o punte între Europa și America cu privire la modalitatea de rezolvare a unora dintre problemele și dificultățile cu care ne confruntăm, în special pentru că acum suntem într-o criză globală. Dar această criză globală nu trebuie să permită să fie uitate succesele din trecut.

De-a lungul ultimilor 15 ani am avut o creștere economică fără precedent, o creștere a ocupării forței de muncă fără precedent, o generare fără precedent de bogăție și acțiuni fără precedent cu privire la ajutarea și asistarea țărilor în curs de dezvoltare. Aceste planuri noi pe care le prezentăm nu trebuie să fie despre aruncarea lucrurilor bune, atunci când sunt aruncate cele rele. Trebuie să fie despre construirea pe baza succeselor înregistrate, recunoscând eșecurile și asigurându-ne că putem trasa un plan ambițios pentru o redresare globală sprijinită de scopurile comune ale valorilor comune cu un curs comun. Acest curs comun trebuie să fie bazat mereu pe necesitatea de a oferi lucruri mai bune oamenilor, nu lucruri mai bune piețelor sau economiei.

Domnule prim-ministru, l-ați citat pe Michelangelo în discursul dumneavoastră de mai devreme și cunosc un alt citat potrivit, al poetului irlandez Oscar Wilde, care spunea: „Suntem cu toții în noroi, dar unii dintre noi privesc spre stele”. Și noi putem atinge stelele acum! Această nouă criză reprezintă o oportunitate. Barack Obama a văzut corect o oportunitate de a aduce America înapoi pe scena mondială. Realitatea este că, în

comparație cu planul Marshall de după cel de-al doilea război mondial, nu există nicio super putere pe scena mondială astăzi care să poată salva restul economiei mondiale. Suntem interdependenți unii față de alții în provocările care ne atacă, dar și în soluțiile la care putem ajunge.

Cred că atunci când avem cea mai mare nevoie de a trasa acest nou drum pe care îl avem înaintea noastră, desigur putem vorbi despre economia neutră din punct de vedere al emisiilor de dioxid de carbon, locurile de muncă create de aceasta - acesta fiind un lucru foarte important - precum și despre recalificarea profesională și perfecționarea, care sunt extrem de importante. Protecția socială pentru cei care au cea mai mare nevoie este o necesitate pentru dezvoltare, dar nu trebuie să ne rămânem fixați pe a spune că suma de bani pe care o primește un bancher este factorul decisiv pentru tipul de soluție la care ajungem. O reglementare mai bună, o supraveghere mai bună - dar și o aplicare mai bună a acestor reglementări - pentru că, în multe dintre cazurile care se referă la criza bancară, nu a fost vorba despre o lipsă a reglementării, ci mai degrabă despre o lipsă a supravegherii și aplicării regulilor.

Cred că unul dintre elementele cheie pe care trebuie să îl căutăm acum și să îl trasăm pentru viitor este de a reintroduce, picătură cu picătură, nu numai siguranța cu privire la funcționarea piețelor, felul de protecție de care ne vom debarasa, eliminarea paradisurilor fiscale și a sistemului bancar din umbră, ci și necesitatea de a reda oamenilor o parte din încredere. Trebuie să le demonstrăm că există un mod de a ieși din această criză, că există o lumină la capătul tunelului, dar cel mai important, să le demonstrăm că ei fac parte din soluție.

În limba irlandeză avem un proverb numit *meitheal*; și anume, oamenii se adună, lucrează împreună pentru a salva recolta. Acum este momentul ca noi să ne unim, nu numai pentru a salva această recoltă, ci pentru a salva planeta.

Monica Frassoni, în numele Grupului Verts/ALE - Domnule Președinte, sunt încântată de a-l vedea pe domnul prim-ministru aici. Având în vedere puțină importanță pe care a acordat-o UE și Parlamentului European timp de multă vreme, consider prezența sa aici drept un semn bun care arată că oamenii se pot schimba.

De asemenea, sunt încrezătoare că, poate, după ziua de astăzi, domnule prim-ministru, veți anunța sfârșitul unei părți dintre clauzele de derogare (opt-out) sau chiar, așa cum a spus prietenul meu Graham Watson, veți anunța intrarea Regatului Unit în zona euro.

Totuși, trebuie să vă reamintesc că în cele mai multe chestiuni menționate - reformele democratice, problemele sociale, directiva privind timpul de lucru, impozitele - guvernul dumneavoastră a fost pe o linie greșită.

în numele grupului Verts/ALE - (IT)Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, domnule prim-ministru, dumneavoastră, împreună cu un număr destul de mare de colegi de-ai dumneavoastră și cu președintele Barroso, sunteți responsabili de faptul că Uniunea Europeană nu are niciun instrument de reglementare financiară, nici politici bugetare și fiscale care astăzi ar fi atât de valoroase pentru a ne permite să abordăm criza. Este bine să ne amintim aceasta, deoarece, atunci când scopul este de a propune soluții credibile, este de bun simț să admitem că inițial s-au făcut greșeli.

Deci să analizăm credibilitatea acestei cruciade împotriva paradisurilor fiscale. Acestea par o țintă foarte ușoară - cu toții le urăm - dar realitatea este oarecum diferită. Există chiar o suspiciune că vorbim despre acestea atât de mult, pentru că nu putem conveni asupra altor subiecte de discuție.

Domnule prim-ministru, credem că este important să încetăm să ne mai gândim că este imposibil să limităm libera circulației a capitalurilor și că milioanele de euro risipite pe speculații nu pot fi folosite în scopuri mai bune. Trebuie să ne oprim, nu să reglementăm acțiunile fondurilor speculative. Trebuie să readucem băncile în punctul în care își îndeplinesc scopul pentru care au fost inventate în Toscana, în urmă cu multe secole: finanțarea economiei reale.

Intensificarea supravegherii pieței nu este suficientă; trebuie să reducem profiturile celor care speculează. Trebuie să subliniem că mafia de astăzi are 120 de miliarde de euro ascunse în paradisurile fiscale. Trebuie să tindem decisiv spre declarațiile duble și transparență dublă: cei care depun bani în altă țară trebuie să îi declare. Băncile care primesc depozite trebuie să le declare. Nu există cale de mijloc. Restul sunt doar vorbe goale și mi-e teamă că acestea ne vor îngropa dacă G20 nu produce un rezultat care să fie mai puternic decât vorbăria din jurul nostru.

Domnule prim-ministru, ca și predecesorul dumneavoastră, ați folosit aici cuvinte puternice și emoționante în limba lui Shakespeare, dar, la fel ca el, aveți puține propuneri concrete. Ați vorbit despre reabilitarea ecologică a mediului. Însă, conform planului guvernului dumneavoastră, numai 7% din investiții merg către

proiecte de mediu, în vreme ce Coreea de Sud și China și chiar Statele Unite impun un ritm cu care cuvintele noastre frumoase nu vor putea ține pasul.

Ați vorbit de Copenhaga, dar din nou, Consiliul European nu a ajuns la un acord cu privire la fondurile pentru schimbările climatice pentru țările în curs de dezvoltare. Știți foarte bine, totuși, că fără un angajament financiar substanțial, Copenhaga este destinată eșecului și, o dată cu ea, și ambițiile noastre de a guverna schimbările climatice.

în numele grupului Verts/ALE – Foarte frumos discurs, domnule Brown, dar ce anume sunteți cu adevărat pregătit să faceți?

(Aplauze)

Francis Wurtz, în numele Grupului GUE/NGL - (FR) Domnule Președinte, domnule Barrot, domnule Brown, așa cum ne-ați reamintit, în urmă cu 20 de ani zidul Berlinului a căzut, punând capăt pentru totdeauna modelului pe care l-a încarnat și care, în orice caz, se stinge deja de o vreme.

În aceste circumstanțe, tentația de a da frâu liber capitalismului dezlănțuit a fost prea mare. Uniunea Europeană i-a urmat pe alții, cedând acestei tentații. Creatorii acestui nou model sau succesorii lor sunt depășiți astăzi de propria lor creatură de nestăpânit. Pentru a ieși cu bine din ceea ce este și o criză existențială, în primul rând trebuie să îndrăznim să punem sub semnul întrebării. Nu am impresia că suntem pe o astfel de cale.

La ultimul Consiliu European, Președintele Comisiei a spus că suntem egali în fața situației. Președintele în exercițiu al Consiliului a spus că este foarte mulțumit de rezultatele obținute, în timp ce premiul întâi, ca de obicei, este acordat domnului Berlusconi, pentru care Uniunea Europeană este un organism sănătos atins de un virus. Timpul va decide.

Până acum, rarele voci de autocritică au venit de la cercurile economice, cum ar fi cea a președintelui Morgan Stanley din Asia, care a spus că suntem cu toții responsabili: instituțiile financiare, autoritățile de reglementare, agențiile de rating, consiliile de administrație, politicienii și băncile centrale și că trebuie să acceptăm toată această responsabilitate în mod colectiv. Aceasta este ceea ce ne va schimba.

Cred, domnule prim-ministru, că sunteți primul lider politic european care a schițat o *mea culpa*. A avut legătură cu atitudinea pe care ați adoptat-o în urmă cu 10 ani după criza din Asia: o atitudine pe care o considerați astăzi a fi fost insuficient de fermă față de cei care au crezut că aceste probleme erau trecătoare.

Ați afirmat că s-a terminat cu vechea idee că piețele sunt eficiente și se pot reglementa singure. Trebuie să spun că prefer acest gest de umilință, discursului oarecum suficient rostit chiar în acest parlament de predecesorul dumneavoastră, într-o viață anterioară.

Totuși, sunt convins că problema este în altă parte. Cum a fost menționat în recentul raport al secretariatului Conferinței Națiunilor Unite cu privire la comerț și dezvoltare, trebuie să închidem marele cazinou. Doctrina care a fost aplicată de-a lungul ultimilor 20 de ani a eșuat în mod spectaculos.

Acesta este motivul pentru care cei care au anunțat cu înfatuare că G20 este un nou Bretton Woods în care capitalismul ar fi refăcut sau chiar moralizat i-au înșelat pe concetățenii noștri. Nu va fi niciun „ajun al revoluției” la Londra pe 2 aprilie.

Unit, un sindicat mare în țara dumneavoastră, a găsit, cred, o formulare foarte simplă și potrivită pentru a spune care este cauza reală a problemei. Sloganul său pentru marșul organizat sâmbăta viitoare în capitala britanică va fi, și citez, „Puneți oamenii pe primul loc”. Poate părea evident și totuși parcă ar fi o revoluție copernicană, în raport cu ceea ce a devenit sistemul dominant.

Aceasta spune foarte multe despre natura provocărilor vremurilor noastre.

(Aplauze)

Nigel Farage, în numele Grupului IND/DEM - Domnule Președinte, dl prim-ministru a primit unele critici în această după-amiază pentru comentariul său „locuri de muncă britanice pentru britanici”, dar puteți ignora acest lucru, pentru că din momentul în care a spus-o nu cred că cineva a crezut cu adevărat că, în calitate de prim-ministru britanic, ar pune interesele muncitorilor britanici deasupra visului său european. Și doamne Dumnezeule, ați demonstrat acest lucru în această după-amiază, domnule prim-ministru.

E păcat doar că, în afară de UKIP (Partidul pentru Independența Regatului Unit), aproape nimeni nu pare să se fi deranjat să vină să vă asculte. Sunteți foarte popular aici. Sunteți foarte popular, desigur, pentru că la câteva zile de la răspunsul negativ al Irlandei în ceea ce privește Tratatul de la Lisabona, ați împins cu forța tratatul prin Parlamentul britanic, încălcând un angajament public specific prin care promiteați că veți da poporului britanic un referendum cu privire la Tratatul Constituțional.

Rușinos, domnule prim-ministru, pentru că ați procedat astfel. Ați devalorizat democrația în țara noastră; ați devalorizat încrederea pusă de alegători în dumneavoastră, în calitate de prim-ministru britanic. Desigur, cu toții cunoaștem motivul. Motivul este că votul nostru ar fi fost negativ. Ați spus în discursul dumneavoastră că nimeni în afară de extremiști nu se opune Uniunii Europene. Ei bine, aceasta poate fi adevărat printre politicienii profesioniști de carieră, dar o majoritate clară a britanicilor dorește ca noi să avem relații de prietenie și comerț liber cu Uniunea Europeană, dar nu dorește ca țara lor să fie membră a acestei Uniuni politice.

Nu puteți continua să construiți această Uniune Europeană împotriva opiniei publice. Dacă faceți acest lucru împotriva dorinței oamenilor, adunați probleme sociale și politice enorme pentru viitor. Vă rugăm să permiteți popoarelor Europei să decidă asupra destinului lor. Nu faceți acest lucru în parlamente ca acesta și parlamente ca Westminster. Nu va funcționa!

În ceea ce privește economia, ne-ați spus că într-un fel sunteți un guru al economiei; sunteți omul care poate salva lumea. Ei bine, îmi amintesc foarte bine primul dumneavoastră document important în calitate de cancelar, când ați vândut 400 de tone metrice de aur pe bursa mondială, la 275 de USD uncia (aproximativ 28 g). La evaluarea de astăzi, ar fi cu 10 miliarde de USD mai mult.. Nu a fost numai faptul că ați greșit, pentru că putem cu toții greși. A fost faptul că ați anunțat anticipat cât de mult veți vinde și ziua în care veți vinde. A fost o eroare atât de fundamentală, pe care niciun student novice la economie - chiar în aceste vremuri în care educația este devalorizată - nu ar fi făcut-o. Mai mult, ați distrus sistemul nostru de pensii private și ați luat Băncii Angliei abilitatea de a reglementa băncile și ați dat-o birocrăților înguști de la FSA din Canary Wharf.

Nu am auzit nicio scuză. Guvernul dumneavoastră s-a scuzat pentru masacrul de la Amritsar; v-ați cerut scuze pentru sclavie; v-ați cerut scuze pentru aproape orice. Puteți să vă cereți scuze pentru ce ați făcut în calitate de cancelar britanic și apoi poate vă vom asculta?

Daniel Hannan (NI) - Domnule Președinte, observ că domnul prim-ministru stăpânește deja îndemânarea esențială de politician european; și anume abilitatea de a spune un lucru aici în plen și un lucru total diferit electoratului din țara sa.

Domnule prim-ministru, ați vorbit aici despre liberul schimb și foarte bine ați făcut. Cine ar fi ghicit doar ascultându-vă acum că sunteți autorul frazei „Locuri de muncă britanice pentru britanici” și că ați subvenționat - acolo unde nu ați naționalizat în întregime - domenii ale economiei noastre, inclusiv industria automobilelor și multe dintre bănci?

Probabil ați avea mai multă autoritate morală în acest plen dacă acțiunile dumneavoastră ar corespunde cu declarațiile pe care le faceți. Probabil ați avea mai multă legitimitate în consiliile lumii, dacă Regatul Unit nu ar intra în această recesiune în cele mai rele condiții dintre țările G20.

Adevărul este că ați terminat resursele noastre financiare. Țara în ansamblu este acum în fonduri proprii negative. Fiecare copil britanic se naște cu o datorie de aproximativ 20 000 de GBP. A plăti dobânda unei astfel de datorii va costa mai mult decât educația copilului.

Încă o dată astăzi încercați să aruncați vina pe cei din jur. Ați vorbit despre o recesiune internațională, o criză internațională. Este adevărat că navigăm împreună pe furtună, dar nu fiecare vas din convoi este în aceeași stare de ruină. Alte vase au folosit anii buni pentru a calfa corpul navei și pentru a curăți greementul - cu alte cuvinte, pentru a achita datoriile - dar dumneavoastră ați folosit anii buni pentru a mări împrumutul. În consecință, cu dumneavoastră ca și căpitan, carena noastră este adâncită în apă sub greutatea acumulată a datoriei contractate.

Acum funcționăm cu un deficit care atinge 10% din PIB - o cifră aproape de necrezut. Mai mult decât Pakistanul și mai mult decât Ungaria - țări care au apelat deja la FMI.

Problema nu este că nu vă cereți scuze. Ca toată lumea, am acceptat demult că sunteți incapabil în mod patologic să acceptați responsabilitatea pentru aceste lucruri. Problema este că ne înrăutățiți situația în continuare, în mod intenționat, cheltuind vioi puținul care ne-a mai rămas.

În ultimele 12 luni, 100 000 de locuri de muncă din sectorul privat au fost pierdute și totuși, până acum, ați creat 30 000 de locuri de muncă în sectorul public. Domnule prim-ministru, nu puteți continua la infinit să stoarceți partea productivă a economiei pentru a finanța un consum fără precedent al părții neproductive. Nu puteți ieși din recesiune prin cheltuieli, nici nu puteți împrumuta pentru a nu mai avea datorii, iar când repetați într-o limbă de lemn și superficial că situația noastră este mai bună decât a altora, că suntem bine plasați pentru a ieși cu bine din furtună, trebuie să vă spun că semănați cu un nomenclaturist din epoca Brejnev care indică linia partidului.

Știți și dumneavoastră, știm și noi, și știți că noi știm, că este o absurditate. Toată lumea știe că Marea Britanie este într-o situație mai gravă decât orice altă țară în aceste vremuri grele. FMI a declarat acest lucru. Comisia Europeană a declarat acest lucru. Piețele au declarat acest lucru și de aceea moneda noastră s-a devalorizat cu 30%, iar în curând alegătorii vor avea, de asemenea, șansa lor de a declara acest lucru.

Aceștia pot să vadă ceea ce piețele au văzut deja - că sunteți prim-ministrul devalorizat al unui guvern devalorizat.

Gordon Brown, *prim-ministrul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord* - Domnule Președinte, este un tribut real pentru acest Parlament European faptul că atât de multe păreri diverse pot fi exprimate într-un timp atât de scurt, de către atât de mulți oameni și vă mulțumesc pentru părerile dumneavoastră.

Sper, totuși, că chiar după ce politica partidelor se va potoli, ne vom aminti trei lucruri. În primul rând, faptul că este important ca lumea să se unească pentru a aborda această criză. Pentru noi a sta deoparte, a fi distanți, a nu coopera cu alte țări este o rețetă a eșecului și a incapacității de a rezolva o problemă, care este de fapt un eșec bancar global care s-a răspândit în economia industrială. Dacă nu înțelegem problema, nu vom putea înțelege soluția.

Am avut o cădere de tensiune în sistemul bancar din lume. Am descoperit că băncile despre care am crezut că sunt independente sunt complet încalcite cu alte bănci din diferite țări și trebuie să ne ocupăm de această problemă. Oricare ar fi liniile politice ale partidelor pe care oamenii doresc să le adopte cu privire la aceasta, adevărul este următorul: trebuie să ne ocupăm de problema restructurării bancare globale.

Europa a deschis într-adevăr drumul. Am recapitalizat băncile. Alte țări au făcut acest lucru acum. Mai mult de un trilion de dolari au fost cheltuiți pentru recapitalizarea băncilor din lume. Am creat acum scheme de asigurare și alte scheme pentru activele depreciate. Acest lucru trebuie făcut și trebuie făcut prin cooperare globală.

Al doilea lucru pe care trebuie să îl realizăm, în ciuda tuturor opiniilor politice diferite din acest Parlament, este legat de cooperarea globală - nu numai în instituțiile bancare, ci și cooperarea globală în alte domenii, în politica monetară și fiscală și în comerț - care trebuie să fie o parte foarte importantă a felului în care abordăm viitorul. Fie că ne place sau nu, lumea se schimbă incredibil de rapid. Mai multă producție este realizată în Asia decât în Europa. Comerțul din lume se desfășoară la o viteză pe care nu am mai întâlnit-o niciodată înainte de această criză și trebuie să ne ocupăm de acest aspect prin crearea unui mediu comercial global liber, dar și corect. Oricare ar fi punctele de vedere din acest plen, cred că oamenii trebuie să se confrunte și cu aceasta.

Al treilea lucru ce rezultă din această discuție pentru mine este că pentru a găsi soluții globale la probleme globale vom avea nevoie, de asemenea, nu numai ca instituțiile noastre europene să fie puternice, ci și ca instituțiile noastre mondiale să fie puternice. Am fost întrebat de oameni drept răspuns la discursul meu, ce putem face pentru a reforma aceste instituții mondiale. FMI, Banca Mondială și Organizația Mondială a Comerțului sunt toate organizații create în anii '40 pentru a se ocupa de problemele anilor '40. Suntem în anul 2009. Am avut piețe naționale de capital. Acum avem piețe globale de capital. Am avut concurență internă. Acum avem concurență globală. Lumea s-a schimbat fundamental și avem nevoie de instituții care să reflecte o economie globală în modul în care funcționează și abordează problemele pe care le avem.

Am fost întrebat dacă aș garanta, sau aș încerca să garantez, că Fondul Monetar Internațional are resursele necesare pentru a aborda problemele economiilor care nu au putut în acest moment să se susțină când a existat un exod al capitalului spre alte țări. Răspunsul este: trebuie să facem acest lucru. Am fost întrebat dacă Banca Mondială și alte instituții internaționale pot ajuta țările unde există o sărăcie majoră generată de criză. Trebuie să facem acest lucru. Cred că lecția actualei crize este că suntem acum într-o economie globală. Există probleme globale care necesită soluții globale. Aceasta va necesita proiectarea de instituții globale, iar mesajul meu pentru acest Parlament este foarte clar. Europa a deschis drumul în multe alte domenii: acum este

momentul să deschidă drumul în ceea ce privește crearea de instituții globale care să se ocupe de problemele globale pe care le avem și să ofere soluții globale.

Acesta este un test, după ce în ultimii 60 de ani am creat o Europă care dispune atât de protecție socială, cât și de progres economic, al capacității noastre de a ajuta la construirea unei lumi în care să avem progres economic, grijă pentru mediu și justiție socială în același timp. Cred că, indiferent de punctele de vedere diferite exprimate în acest Parlament, există o dorință comună popoarelor lumii de a realiza acest lucru, iar noi, Europa, putem juca un rol major.

(Aplauze puternice)

Președintele - Stimati colegi, dezbateră aprinsă de astăzi a demonstrat importanța pe care noi, în Parlamentul European, o acordăm asigurării unui rezultat reușit al reuniunii la nivel înalt a G20. Știu că dl prim-ministru trebuie să plece imediat la New York pentru pregătiri suplimentare în vederea reuniunii la nivel înalt de săptămâna viitoare.

Domnule prim-ministru, suntem foarte fericiți că ați reușit să vă alăturați nouă în această după-masă și vă urez succes în munca importantă în care sunteți implicat. A întâmpina un prim-ministru britanic în Parlamentul European este întotdeauna o ocazie foarte emoționantă. Dezbateră excelentă de astăzi nu a fost o excepție. Domnule prim-ministru, vă mulțumim foarte mult.

(Aplauze)

Dezbateră a fost închisă.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), în scris - (PT) Declarațiile care au fost făcute ar fi fost de neimaginat în urmă cu un an. Totuși, în același timp, încă există diferențe de opinie între liderii principali. Acest lucru este dovada, pe de o parte, a unei încercări de a evita responsabilitatea pentru consecințele grave ale politicilor neoliberale și, pe de altă parte, a prafului stărnit pentru a umbri imaginea căilor care sunt urmate, care sunt în punctele esențiale aceleași ca înainte, cu câteva modificări minore. Aceasta înseamnă că principiul „lucrurile trebuie să se schimbe astfel încât totul să poată rămâne la fel”, abordat atât de bine de Luchino Visconti în filmul său „Leopardul”, este încă o dată sprijinit.

În consecință, în timp ce prim-ministrul britanic, Gordon Brown, a afirmat că „piața există pentru a ne fi de folos”, adăugând că „nu suntem aici pentru a servi piața”, dar fără a introduce măsuri de bază pentru a controla efectiv piața și limitându-se la a insista asupra coordonării și măsurilor de reglementare a paradisurilor fiscale, Președintele Comisiei Europene, domnul Barroso, a insistat asupra liberalizării comerțului internațional și pe Agenda de la Doha.

Nu s-a spus nimic despre măsuri pentru încetarea privatizării serviciilor publice și a sectoarelor strategice ale economiilor noastre. Nu s-a spus nimic despre desființarea Strategiei liberale de la Lisabona sau despre apărarea locurilor de muncă cu drepturi, prin stoparea încercărilor de a schimba în rău legislația muncii.

PREZIDEAZĂ: DL VIDAL-QUADRAS

Vicepreședinte

8. Aprobarea procesului-verbal al ședinței precedente: a se vedea procesul-verbal

9. Rapoartele anuale pe 2007 ale BEI și BERD - Garanție comunitară pentru BEI (dezbateră)

Președintele – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă dezbateră comună privind următoarele rapoarte:

- A6-0135/2009 al dlui Mitchell, în numele Comisiei pentru afaceri economice și monetare, referitor la rapoartele anuale pe 2007 ale Băncii Europene de Investiții și Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare [2008/2155(INI)]; și

- A6-0109/2009 al dlui Seppänen, în numele Comisiei pentru bugete, referitor la propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de acordare a unei garanții comunitare Băncii Europene de Investiții

pentru pierderile rezultate din împrumuturi și garanții la împrumuturi acordate unor proiecte din afara Comunității [COM(2008)0910 - C6-0025/2009 - 2008/0268(COD)].

Esko Seppänen, raportor – (FI) Dle președinte, Uniunea Europeană poate furniza țărilor în curs de dezvoltare și altor țări din afara UE asistență financiară sub forma creditelor cu rate reduse ale dobânzilor din partea Băncii Europene de Investiții. UE garantează împrumuturile astfel încât creditorul să nu înregistreze pierderi și să-și poată finanța mai departe împrumuturile proprii, cu bani de pe piață.

Atunci când garanțiile UE pentru Banca Europeană de Investiții au fost reînnoite și extinse pentru a acoperi mai multe țări decât înainte, opinia Parlamentului European a fost că deciziile trebuie să intre sub incidența procedurii de codecizie și că, în plus, țin de competența Parlamentului European, nu doar a Consiliului. Curtea Europeană de Justiție a fost de acord și, în consecință, decizia unilaterală a Consiliului a fost remisă procedurii de codecizie. Noua decizie urmează să fie luată până la 6 noiembrie, anul curent.

Acum avem în față propunerea de decizie a Comisiei, care poate fi considerată temporară și cu privire la care Comisia i se va permite să elaboreze o nouă propunere generală până la sfârșitul lunii aprilie, anul viitor. Parlamentul și-a pus amprenta asupra deciziei „temporare”, iar Consiliul a acceptat acest lucru. Este un semn favorabil că, după negocieri destul de problematice, s-a ajuns acum la un consens între Consiliu și Parlament și că decizia poate fi luată astăzi la prima lectură, fără a fi nevoie de deliberări suplimentare.

În acest sens aș dori să mulțumesc reprezentanților președinției cehe, care au depus atât de multe eforturi în Consiliu pentru a se ajunge la consens. Fără participarea activă a Republicii Ceha, această decizie nu ar fi existat.

În același timp, trebuie să dezaprobat persoanele care au agitat lucrurile în cadrul Băncii Europene de Investiții. Banca Europeană de Investiții este obișnuită să primească sprijinul Parlamentului European în activitățile sale diverse, însă de data aceasta, reprezentanții săi nu au înțeles că a fost pusă în acțiune procedura de codecizie și că a fost extinsă semnificativ competența Parlamentului cu privire la această chestiune. Parlamentul a dorit să-și exercite integral atribuțiile, ceea ce nu era posibil în cadrul procedurilor anterioare de consultare. Cred că a fost complet nepotrivit ca Banca Europeană de Investiții, care este una dintre instituțiile UE, să nu arate respect pentru practicile consacrate ale Parlamentului, încercând în schimb să influențeze decizia de la periferia politică.

Cu toate acestea, s-a ajuns la un rezultat final bun. Banca Europeană de Investiții a obținut, în mare măsură, ceea ce dorea. A câștigat simpatia Parlamentului în procedura de luare a deciziei, în care Parlamentul și-a format propria opinie. Decizia are acum consensul larg al grupurilor politice din spatele acesteia, ceea ce nu s-ar fi întâmplat dacă ar fi fost adoptată abordarea Băncii Europene de Investiții. Aș dori să mulțumesc Președinției Consiliului Uniunii Europene pentru obținerea acestui compromis. Aș dori, de asemenea, să mulțumesc Comisiei pentru bugete și rapoartelor săi alternativi pentru consensul manifestat în vederea luării unei decizii la prima lectură. Sunt sigur că aceasta va fi o decizie bună pentru toate părțile implicate.

Gay Mitchell, raportor – Dle președinte, la început aș dori să spun că obiectez insistent legat de modul în care se scurtează aici timpul acordat deputaților. Timpul afectat întrebărilor nu a existat în această săptămână, nici în cadrul Consiliului, nici în cadrul Comisiei. Oamenii pot veni aici și pot lua cuvântul pentru diferite perioade de timp. Perioada de timp pentru luările de cuvânt ale deputaților care prezintă rapoarte în numele Parlamentului este redusă fără avertisment. Acest lucru reprezintă o restricție revoltătoare pentru deputați.

În calitate de raportor aș dori în primul rând să urez bun venit în această Cameră președintelui Maystadt și președintelui Mirow cu ocazia primei elaborări a unui raport privind activitățile Băncii Europene de Investiții (BEI) și a Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD) în paralel. Nu pot exista îndoieli cu privire la faptul că actuala criză financiară a subliniat importanța activității BEI și a BERD. Ambele bănci merită aprecieri pentru eforturile lor legate de abordarea efectelor crizei economice. Ambele se ridică la înălțimea provocărilor prezentate și le felicit pentru acest lucru. Este important să analizăm ambele bănci în același timp, astfel încât să asigurăm o mai bună cooperare între ele și eliminarea suprapunerilor.

Ambele bănci trebuie să se asigure că există un maximum de sinergie, astfel încât să se pregătească pentru și să sprijine redresarea economică. Decizia de majorare a împrumuturilor acordate întreprinderilor mici și mijlocii cu 50% este binevenită în mod special. Suma planificată inițial, de 5 miliarde EUR pe an pentru împrumuturile acordate IMM-urilor a fost majorată la 7,5 miliarde EUR pe an pentru perioada următoare de patru ani, 2008-2011.

Un exemplu de nouă finanțare este suma de 310 milioane EUR aprobată recent de BEI pentru investiții în IMM-uri în Irlanda. BEI a specificat clar că pot fi puse la dispoziție mai multe fonduri și la rate foarte competitive ale dobânzilor pentru IMM-urile irlandeze și alte IMM-uri. În opinia mea, este necesar ca Europa să gândească în termenii unui plan de ajutor de tip Marshall, care a funcționat atât de bine după cel de-al doilea război mondial.

În cazul în care BEI ar putea fi convinsă să se împrumute, să spunem, de la China, pentru a investi în bancă, ar putea utiliza aceste resurse pentru a contribui la demararea redresării economice și accelerarea acesteia. Împrumuturile acestea ar putea fi achitate prin alocarea în acest scop a unei părți din taxele vamale suplimentare care urmează să fie încasate de UE din relații de comerț exterior reînnoite și a unei părți din noile încasări de TVA. Acest lucru ar prezenta beneficiul adăugat de a elimina presiunea asupra statelor membre ale UE și cea legată de cerințele individuale pentru respectarea Pactului de stabilitate și creștere în termeni de împrumuturi atrase suplimentar.

În 2007, investițiile străine ale UE în China au fost de 7,16 miliarde EUR, în timp ce investițiile străine ale Chinei în UE au fost de numai 0,6 miliarde EUR. Atât UE, cât și China ar beneficia de pe urma creșterii nivelului schimburilor comerciale. Am cunoștință despre vizita în China a președintelui Comisiei, a Comisiei pentru afaceri economice și monetare și a președintelui Băncii Centrale Europene efectuată înainte de Crăciun. Recenta reuniune de monitorizare la nivel înalt între UE și China reprezintă un semn de speranță binevenit.

Am intrat în încurcătură pentru că nu ne-am concentrat asupra problemelor. Este timpul să începem să ne concentrăm asupra redresării, inclusiv pentru a face ca UE să fie mai competitivă, astfel cum ne-am propus în cadrul Tratatului de la Lisabona. Sunt foarte încântat de propunerile făcute în contextul crizei energetice și al controlului climatic și, în special, de rolului BEI în cadrul acestora. Sunt încântat, de asemenea, că a fost anunțată recenta hotărâre a Curții privind codecizia și că Parlamentul va avea acum un rol consolidat în relație cu aceste două bănci.

Am propus în raport - iar propunerea a fost susținută de comisie și sunt sigur că va fi susținută de Parlament - ca Comisia și cele două bănci să fie audiate periodic de Comisia pentru afaceri economice și monetare, pentru a răspunde în privința coordonării rolurilor și a punerii în aplicare a politicilor, în legătură cu ambele bănci. Cred că aceasta va reprezenta o evoluție foarte utilă. Avem nevoie de o transparență mai mare și de mai multă responsabilitate. L-am auzit pe primul ministru Brown vorbind despre acest lucru în termeni de criză financiară internațională. Ar trebui însă să privim aceste aspecte în termeni de responsabilitate în fața acestei Camere, pentru propriile instituții financiare și cei care sunt finanțați parțial de instituții financiare.

Salut obiectivul general al intențiilor băncilor, în special în ceea ce privește controlul climatic și energia și sper că această Cameră va sprijini obiectivul central al raportului pe care l-am înaintat.

Joaquín Almunia, membru al Comisiei – (ES) Dle președinte, în această după-amiază, în numele Comisiei, aș dori să-i urez bun venit președintelui Băncii Europene de Investiții, dl Maystadt și președintelui Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare, dl Mirow. În fața acestei Camere, doresc să le mulțumesc amândurora și, de asemenea, instituțiilor pe care le conduc, pentru cooperarea extrem de pozitivă cu Comisia, în special în timpul acestei lupte dificile cu criza economică.

Dle Seppänen, vă mulțumesc foarte mult pentru cuvintele dumneavoastră și pentru eforturile depuse în calitate de raportor cu privire la un subiect care a fost dificil, dar care a înregistrat un rezultat fericit, astfel cum ați afirmat și dumneavoastră; mai precis, acordul la prima lectură pentru rezolvarea problemelor juridice care au apărut cu privire la mandatul extern al Băncii Europene de Investiții sau BEI.

Acest mandat extern ne permite, prin acțiunile BEI și în coordonare cu politicile europene, să acționăm ferm și eficient în privința politicilor și zonelor de interes special pentru Uniunea Europeană și pentru toate instituțiile europene, inclusiv acest Parlament.

Comisia își exprimă satisfacția că, de acum înainte, Parlamentul va fi direct implicat în discuțiile cu privire la acest mandat extern. Cu toate acestea, trebuie să mulțumim, de asemenea, atât Parlamentului, cât și Consiliului, pentru flexibilitatea de care au dat dovadă ajungând la un acord suficient de rapid pentru a evita crearea sau creșterea incertitudinii, înainte de sfârșitul acestui an, cu privire la posibilitatea de a continua folosirea resurselor și instrumentelor acestui mandat extern.

În ceea ce ne privește, viitoarea Comisie va prezenta acestui Parlament și Consiliului, la începutul lui 2010, textul juridic corespunzător. Sperăm că, încă o dată la prima lectură, vom putea asigura stabilitatea juridică pentru un mandat extern care, astfel cum am spus și mai înainte, permite dezvoltarea unor politici europene de interes pentru noi toți.

Doresc, de asemenea, să-l felicit pe dl Mitchell și să-i mulțumesc pentru raport. Este prima dată când un raport se referă nu numai la Banca Europeană de Investiții, ci și la Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare sau BERD. Considerăm că este corectă abordarea acestor instituții financiare concomitent, în special astăzi când eficiența acțiunilor lor trebuie să contribuie la consolidarea politicilor noastre privind criza economică și când cooperarea între aceste două instituții este deosebit de importantă.

Solicităm ambelor bănci să facă un efort uriaș. În cadrul planului de redresare adoptat la sfârșitul anului trecut am cerut ambelor instituții să-și majoreze considerabil capacitatea de acordare de împrumuturi, într-un moment în care și pentru ele însele este dificil să atragă fonduri de pe piețe.

Acestea răspund acestui îndemn de creștere a activității acționând în acele domenii pe care le considerăm prioritare, astfel cum a afirmat și dl Mitchell, cum ar fi întreprinderile mici și mijlocii, sectorul eficienței energetice, precum și alte domenii. În special, suntem foarte satisfăcuți de acordul la care ambele bănci au ajuns cu Banca Mondială, într-o inițiativă comună de consolidare a instrumentelor lor financiare și de îmbunătățire a eficienței lor în utilizarea instrumentelor de împrumut în țările din Europa Centrală și de Est, care se confruntă cu o situație deosebit de dificilă.

Sperăm că între momentul prezent și anul următor, munca de teren și discuțiile grupului de experți constituit de Consiliu și Comisie, în acord cu dl Maystadt, privind analiza viitorului mandatului extern al BEI și, de asemenea, analiza strategică a BERD, care va avea loc, de asemenea, la începutul următorului mandat al acestui Parlament și în cadrul următoarei Comisii, ne vor permite, într-un moment mai calm decât cel prezent, în termeni de situație economică, să continuăm utilizarea cunoștințelor lor practice, a facilităților de împrumut, a resurselor financiare, a resurselor umane și a experienței, pentru a sprijini politicile care, și suntem cu toții de acord, trebuie să fie cele care să ghideze direcția viitoare a Uniunii Europene în următoarea decadă.

Gabriele Stauner, *raportare pentru avizul Comisiei pentru control bugetar – (DE)* Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să rezum avizul Comisiei pentru control bugetar privind raportul anual al Băncii Europene de Investiții.

Comisia pentru control bugetar invită BEI să joace un rol mai activ și să introducă o politică mai activă de combatere a fraudei, care să implice toleranță zero pentru fraudă, corupție, spălarea de bani și finanțarea terorismului. Independent de orice eforturi pe care BEI le-a făcut în trecut, care merită recunoașterea noastră, aceasta trebuie să urmeze acum o politică ce nu este numai consemnată pe hârtie, ci implică, de asemenea, măsuri concrete și criterii de transparență în vederea trasabilității. Prin urmare, întreprinderilor care s-au dovedit a fi corupte nu ar trebui să li se permită să obțină împrumuturi, iar informatorii ar trebui să beneficieze de protecție efectivă. Funcția de investigare și prevenire a BEI trebuie să dețină un rol mai semnificativ decât în trecut.

În special, luând în considerare criza financiară și economică actuală, dorim ca aceleași regulamente de supraveghere să se aplice în aceeași măsură BEI și tuturor celorlalte bănci comerciale, deoarece fără control real de supraveghere, BEI nu poate reprezenta un actor credibil pe piața de credite. De asemenea, avem nevoie de structuri independente de monitorizare, care vor asigura calitatea rezultatelor BEI, precum și respectarea de către aceasta a codului de conduită.

Preocuparea noastră principală este că Parlamentul ar trebui să elaboreze în viitor un raport separat privind activitatea BEI. În opinia noastră un astfel de raport ar fi atât posibil, cât și adecvat, deoarece statele membre sunt singurele acționare ale BEI, ceea ce înseamnă că aceasta are legătură directă cu Parlamentul și, prin urmare, responsabilitate bugetară directă față de acesta. Vă mulțumesc foarte mult.

Zsolt László Becsey, *în numele Grupului PPE-DE – (HU)* În primul rând doresc să-i felicit pe cei doi raportori în privința raportului și sunt, de asemenea, încântat că această chestiune, problemele care privesc cele două instituții financiare, se află în fața noastră simultan; într-adevăr, cred că în viitor va trebui să examinăm aceste două instituții mai în detaliu.

Prima chestiune, referindu-ne numai la cuvintele cheie, este cea a duplicării. Sigur că este necesar să elaborăm un fel de împărțire a sarcinilor, pe termen lung, între cele două instituții și să facem posibilă o cooperare mai strânsă. Am văzut că raportorul a atribuit proiectele importante Băncii Europene de Investiții, lăsând Băncii pentru Reconstrucție și Dezvoltare activitățile legate de întreprinderile mai mici. În orice caz, cred că este necesară un fel de specializare avantajoasă.

Sunt încântat că Parlamentul European poate ajunge în sfârșit la Mecca și poate dezbate asupra tipurilor de orientări viitoare care ar trebui adoptate în această privință. Sunt precaut în privința acestei chestiuni de a

ne îndrepta spre exterior și spre interior. Acum doisprezece ani în Ungaria am crezut că putem uita de FMI o dată pentru totdeauna, însă ei se află acum la porțile noastre, iar noi alergăm la ei după credit.

Acum câțiva ani am crezut că BERD nu va juca un rol major în acele state membre, de exemplu, care se află în afara zonei euro și că, în schimb, se va deplasa spre est; acum suntem încântați că, împreună cu Banca Mondială, aceste două instituții au făcut posibilă existența unui fond central european de dimensiuni mari.

Aș dori să vă atrag atenția asupra faptului că lichiditățile și finanțarea întreprinderilor mici și mijlocii sunt, în opinia mea, ca președinte al grupului de lucru relevant din cadrul grupului meu politic, absolut esențiale; prin urmare, aș dori să solicit ca opțiunile asupra cărora s-a decis recent să fie puse în aplicare cât mai curând posibil, astfel încât împreună cu băncile comerciale să putem furniza efectiv posibilitatea existenței lichidităților, în principal pentru întreprinderile mici și mijlocii central europene.

Udo Bullmann, în numele Grupului PSE – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, discutăm despre actuala criză economică ca despre o problemă de dezechilibru, având pe de o parte o piață dereglată, iar pe de altă parte o lipsă de interes public. Nu am reușit întotdeauna să trezim interesul public în legătură cu piețele financiare și procesele economice reale. De aceea este atât de important să discutăm despre băncile de investiții publice, care se află exact la nivelul acestei interfețe, care permit pieței să funcționeze și care au un mandat public de reprezentare a intereselor noastre viitoare. Prin urmare, preconizez în fața președinților acestor bănci, care sunt prezenți alături de noi astăzi, că vom avea nevoie de ele în viitor mai mult decât în prezent și mai mult decât am avut nevoie în trecut.

Raportul dlui Mitchell pune accentul pe două domenii. Ne îndeamnă să identificăm o bună împărțire a sarcinilor, o poziție optimă pentru concentrarea pe punctele forte. Ne propune, de asemenea, să permitem celor două bănci să se concentreze asupra sarcinilor care ne așteaptă în viitor. Acestea sunt schimbările climatice, preocuparea că vom fi amenințați de șomaj în masă și recesiune în cazul în care nu luăm contramăsuri și solicitarea, în special din partea întreprinderilor mici și mijlocii, a unei infrastructuri publice, astfel încât să putem face progrese, să putem crea puțin spațiu de manevră și să avem o perspectivă asupra situației. Prin urmare, aș dori să mulțumesc dlui Mitchell pentru munca sa excelentă. A elaborat un raport pozitiv. Parlamentul European a luptat pentru a-și păstra rolul și va juca acest rol mai ferm în viitor. Acesta este mesajul din partea grupului meu.

Încă un comentariu pentru dna Stauner, care s-a referit la regulamentele de supraveghere. Desigur, băncile publice trebuie să facă obiectul unor regulamente de supraveghere și controale adecvate. Cu toate acestea, nu se pot aplica aceleași regulamente de supraveghere ca pentru băncile normale, pentru că altfel nu s-ar mai putea afla în postura de a-și asuma riscurile pe care dorim să le accepte. Din acest motiv, sunt în favoarea controalelor, dar unele de tip diferit.

Wolf Klinz, în numele Grupului ALDE – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, Banca Europeană de Investiții și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare au fost mult timp în umbră. În ultimii ani, o mare parte a publicului a fost prea puțin conștientă de prezența acestora. Sper că acum, în vremuri de criză economică și financiară, acest lucru se va schimba, deoarece aceste instituții europene importante devin mai semnificative ca oricând.

Date fiind sumele mari de bani pe care ambele bănci le gestionează și le alocă sub formă de împrumuturi, este esențial ca ele să-și desfășoare activitatea conform unor criterii și principii clare. Faptul că acestea sunt instituții publice nu reprezintă în sine o garanție că se și întâmplă acest lucru. Există bănci publice, de exemplu în Germania, care au încălcat aceste principii și au avut dificultăți, la fel ca în cazul multor bănci private. Sper ca ambele instituții, BEI și BERD, să-și stabilească prioritățile pe baza unor considerente foarte clare și că aceste priorități vor fi privite ca fiind corecte și realiste, în viitor, când vom privi retrospectiv spre perioada prezentă.

Este important și nu pot decât să acord sprijinul meu băncilor în această privință, ca acestea să continue să se concentreze asupra întreprinderilor mijlocii, care reprezintă coloana vertebrală a economiei europene și ca acestea să se concentreze asupra proiectelor care îndeplinesc în mod clar criteriul durabilității. Ambele bănci au un rating foarte bun, mai bun decât ratingul AAA. Acest lucru le permite să obțină și să acorde finanțare în condiții relativ favorabile. Trebuie să ne asigurăm că nu le plasăm într-o poziție tensionată și că, în special în momente de criză, nu încercăm să le utilizăm ca pe o sursă de capital în domenii în care alte surse de capital pot fi deja pe cale de a se epuiza.

Sunt încântat că membrii Parlamentului European vor fi implicați în identificarea priorităților, începând cu anul următor. Consider că faptul că băncile vor avea chiar mai multă responsabilitate față de Parlament decât au avut în trecut va constitui baza pentru o cooperare bună și constructivă.

Un ultim aspect: Încurajez ambele bănci să-și sporească eforturile și să se asigure că activitățile lor nu se suprapun. În schimb, ar trebui ca activitățile lor să se completeze și să lucreze împreună într-un mod complementar.

De asemenea, mi se pare important ca BERD să continue să joace un rol în țările aflate în tranziție, deoarece nu trebuie să abandonăm aceste țări, mai ales în vreme de criză.

Sepp Kustatscher, în numele Grupului Verts/ALE – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, în primul rând aș dori să mulțumesc celor responsabili pentru ambele rapoarte, pe care noi, cei din Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană, le sprijinim. Suntem în favoarea extinderii activităților Băncii Europene de Investiții în țările în curs de dezvoltare. Am militat mult timp pentru ca proiectele de finanțare ale BEI să respecte standardele sociale și de mediu și să susțină drepturile omului. Acest lucru se va întâmpla acum efectiv, deoarece Comunitatea garantează pentru proiectele BEI. Am dori să mulțumim Comisiei pentru bugete care a ridicat această chestiune și a urmărit-o cu succes până la capăt în fața Consiliului.

BEI reprezintă un instrument foarte important în cadrul UE, care permite controlul asupra dezvoltării sociale, de mediu și economice a statelor membre. Prin urmare, solicit verificări mai profunde decât cele desfășurate în trecut asupra tuturor proiectelor sprijinite de BEI, pentru a se stabili dacă durabilitatea și profitabilitatea, din punct de vedere social și al mediului, pot fi garantate cu adevărat. Acest lucru este deosebit de important în timpul actualei crize financiare și economice.

De exemplu, ar fi o greșeală gravă ca BEI să sprijine proiecte de mari dimensiuni, cum ar fi podul peste Strâmtoarea Messina sau tunelul de bază din Brenner pentru trenuri de pasageri de mare viteză. Aceste proiecte necesită foarte multe utilaje și investiții mari de capital. Sprijinirea modernizării și extinderii infrastructurilor existente este mult mai benefică, în termeni de piață a muncii și de impact asupra mediului.

Creșterea cantitativă provine dintr-o filosofie depășită de tipul „mai rapid, mai sus, mai departe”. Avem nevoie de o politică socială și de mediu durabilă, atât pentru cetățeni, cât și pentru mediu. Vă mulțumesc.

Konstantinos Droutsas, în numele Grupului GUE/NGL – (EL) Dle președinte, raportul salută activitatea celor două bănci, fără a menționa, în schimb, responsabilitatea și contribuția lor la criza capitalistă. BEI a preluat rolul de creditor pentru bănci și întreprinderi, vizând sprijinirea profiturilor din capital.

Măsurile de redresare ale Uniunii Europene sunt însoțite de măsuri obligatorii de prudență financiară. O componentă comună a Uniunii Europene este politica antipopulară a Strategiei de la Lisabona, a Pactului de stabilitate și a Tratatului de la Maastricht, al cărei obiectiv este acela de a muta povara crizei pe umerii lucrătorilor prin reducerea salariilor, prin transformarea în practică curentă a contractelor de muncă flexibile și prin împărțirea șomajului, precum și prin noile reduceri ale prestațiilor de asigurări sociale.

Un exemplu tipic este țara mea, împotriva căreia a fost inițiată procedura de deficit excesiv de două ori în cinci ani. Comisia solicită măsuri permanente și durabile: măsuri suplimentare pentru reducerea cheltuielilor sociale, în special în ceea ce privește sănătatea publică și asistența medicală, în timp ce sectorul privat din acest domeniu devine din ce în ce mai bogat. În același timp, solicită creșterea taxelor asupra produselor de consum de bază și o creștere a nivelurilor TVA-ului.

Singura abordare care servește interesele populare este calea respingerii măsurilor impuse de capital, asupra căreia au convenit aproape toate forțele care sprijină Tratatul de la Maastricht și Uniunea Europeană, precum și formarea unei alianțe socio-politice în vederea unei economii sociale și a puterii sociale.

John Whittaker, în numele Grupului IND/DEM – Dle președinte, ce mă îngrijorează cel mai mult este sugestia că Banca Europeană de Investiții (BEI) joacă un rol semnificativ în rezolvarea crizei financiare – că într-un fel se poate comporta ca organismul european care oferă un stimulent acolo unde statele membre nu au reușit ele însele coordonarea propriilor lor stimulente.

Pericolul este că, dacă aceasta își extinde activitățile prea mult în ceea ce privește susținerea guvernelor și băncilor comerciale – după cum s-a sugerat – atunci ratingul său de credit de învidiat se poate reduce, precum cel al unora dintre guvernele noastre.

BEI are un efect de levier de aproape 35 de ori, iar acționarii săi sunt guvernele statelor membre. Ar fi o problemă gravă dacă ar da faliment, cum s-a întâmplat cu o parte din băncile noastre comerciale. Raportul chiar încurajează BEI și Comisia să crească împrumuturile prin experimentarea de noi instrumente financiare inovatoare. Credeam că lumea a văzut destule jonglerii financiare inteligente.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE) - Dle președinte, înainte de toate doresc să-i mulțumesc cordial colegului nostru finlandez Esko Seppänen pentru eforturile sale care au contribuit la obținerea unui compromis cu Comisia și Consiliul privind împrumuturile BEI și garanțiile comunitare.

După cum știm cu toții, după ce Parlamentul European a câștigat într-un caz înaintea Curții de Justiție, respectiva decizie a Consiliului a fost anulată, dar a rămas în vigoare timp de un an până la adoptarea unei noi decizii. Comisia a propus procedura de codecizie și mâine ne vom exprima votul privind compromisul convenit în cursul discuției trilaterale și vom încheia această procedură de codecizie.

Este important să nu uităm faptul că BEI a fost inițial înființată pentru a finanța operațiuni în cadrul UE. Astfel că garanția comunitară pentru BEI împotriva pierderilor și garanțiilor la împrumuturi reprezintă baza activităților sale din afara UE. Propunerea pe care o discutăm astăzi acoperă aproximativ 10-15% din activitățile BEI, adică activitățile băncii din afara UE în țările aflate în faza de preaderare, țările mediteraneene, Asia, America Latină și Africa de Sud. Aceste operațiuni BEI sunt în mod deosebit relevante în țările cu venituri medii și în sectoarele de infrastructură, financiare și comerciale. Aceste operațiuni BEI sunt de maximă importanță într-un mediu de criză financiară globală și recesiune.

Mă bucur că am reușit să ajungem la un compromis privind toate problemele majore, cum ar fi termenul pentru prezentarea unei noi propuneri de decizie, care acum este 30 aprilie 2010, precum și privind clauza de caducitate, la 18 luni după acest termen, respectiv la 31 octombrie 2011.

Parlamentul European a modificat propunerea Comisiei subliniind importanța respectării drepturilor omului, politicilor de dezvoltare, diversificării energetice, solicitării de documente strategice, transparenței mai mari a politicilor și activităților BEI.

Avem rezultate bune și sper ca mâine să fie adoptat compromisul cu majoritatea necesară. Contez pe sprijinul tuturor grupurilor politice din această Cameră.

Paulo Casaca (PSE) – (PT) Dle președinte, mă alătur colegilor mei deputați pentru a saluta activitatea extraordinară realizată de raportorul nostru privind Comisia pentru bugete și modul în care a reușit să lupte pentru drepturile și prerogativele Parlamentului European.

În conformitate cu hotărârea Curții de Justiție din 6 noiembrie 2008, Parlamentul European are competențe de codecizie depline în acest domeniu. Mai mult, Banca Europeană de Investiții are un mandat clar de susținere a dezvoltării economice și sociale durabile, a integrării țărilor în curs de dezvoltare în cadrul economiei mondiale, a campaniei împotriva sărăciei și a respectării de către aceste țări a statului de drept, a drepturilor omului și a drepturilor fundamentale.

Noi vom fi aici pentru a ne asigura că investițiile BEI urmăresc aceste obiective.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE) - (LT) Banca Europeană de Investiții este cea mai mare bancă mondială și este clar că are de jucat un rol important în dezvoltarea economiei pe piața internă a Uniunii Europene și dincolo de aceasta. În prezent se înaintează multe propuneri privind extinderea funcțiilor îndeplinite de Banca Europeană de Investiții. Eu sunt membră a Comisiei pentru afaceri economice și monetare, dar nici nu îmi pot aminti multe dintre aceste propuneri. Se pare că acum toți știu ce trebuie să facă Banca Europeană de Investiții. Există, de asemenea, multe propuneri de reevaluare a operațiunilor desfășurate de bancă în afara Uniunii Europene. Documentul elaborat de raportor este destinat îndeosebi extinderii valabilității garanțiilor comunitare pentru acoperirea pierderilor rezultate din împrumuturile acordate de Banca Europeană de Investiții în afara Uniunii Europene.

Variatatea propunerilor indică clar faptul că avem nevoie de dezbateri mai extinse privind activitățile Băncii Europene de Investiții și direcția în care ar trebui dezvoltate acestea. Sper că Comisia va găsi timp pentru a examina această problemă mai îndeaproape în cadrul contextului global al planului european de stimulente economice. În ceea ce privește garanțiile oferite de Banca Europeană de Investiții, s-au stabilit multe condiții suplimentare pentru a lua în considerare drepturile omului și șansele egale de dezvoltare. Aceasta este o inițiativă salutară, dar în cadrul politicii sale externe Uniunea Europeană ar trebui să vizeze să determine alte bănci, care operează în țări terțe, să pună în aplicare sau să-și desfășoare activitățile pe baza acestor principii,

de asemenea. Doar în acel moment va exista concurență de pe poziții de egalitate în afara Uniunii Europene, iar Banca Europeană de Investiții nu va risca să înregistreze multe pierderi.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE) – (FR) Dle președinte, dle comisar, dle Maystadt, prima mea întrebare privește raportul Băncii Europene de Investiții. Mă întreb: s-au stabilit regulamentul și misiunea de supraveghere solicitate de Parlament? Mai mult, dle comisar, nu pot înțelege de ce nu luați inițiativa care vă revine conform articolului 105 pentru a sesiza Consiliul în această privință, astfel încât o astfel de misiune să poată fi întreprinsă de Banca Europeană de Investiții. Răspunsurile pe care mi le-ați adresat au fost foarte vagi, lucru pe care-l consider regretabil.

De asemenea, trebuie să mă refer la problema garanției: Nu înțeleg de ce o garanție acordată în acest fel nu este remunerată. Dintr-o garanție totală planificată de aproximativ 30 miliarde EUR, aceasta ar reprezenta o pierdere de resurse între 30 și 100 de milioane EUR pentru bugetul Uniunii. Nu înțeleg, dle președinte, nici de ce Comisia pentru control bugetar, în competența căreia intră aspectele legate de Banca Europeană de Investiții, nu a fost sesizată pentru un aviz legat de problema garanției acordate Băncii.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE) – (PL) Dle președinte, Banca Europeană de Investiții și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare sunt două instituții extrem de influente, care pot contribui la dezvoltarea regională, atât în cadrul Uniunii Europene, cât și în țările terțe. Acest lucru este evident astăzi în special, în contextul crizei financiare și al restricțiilor generate de aceasta, legate de accesul la împrumuturile pentru investiții.

Când majoritatea băncilor reduceau drastic împrumuturile către țările vecine ale UE pentru programele lor financiare, ambele bănci menționate mai sus promovau puternic investițiile în domeniul transportului sau al mediului.

În același timp, Banca Europeană de Investiții reprezintă o sursă majoră de împrumuturi și garanții la împrumuturi pentru sectorul european al întreprinderilor mici și mijlocii. În actuala perioadă dificilă, acest lucru constituie un sprijin inestimabil pentru întreprinzători. De asemenea, ce este important este că cele șase priorități puse în aplicare de Banca Europeană de Investiții includ asigurarea unei concurențe durabile și sigure în domeniul energiei pentru Uniunea Europeană.

Thomas Mirow, BERD – Dle președinte, vă mulțumesc foarte mult pentru acest raport și pentru șansa de a continua discuția începută cu comisia în noiembrie. Aceasta este oportună și salutară, în special din trei motive.

În primul rând, contextul crizei financiare și economice face ca orice încurajare a unei mai bune cooperări între BERD și BEI să fie mai relevantă ca niciodată. Cu toate acestea, criza înseamnă că, de asemenea, cooperarea între instituțiile financiare publice internaționale nu mai este doar o aspirație politică, ci o necesitate vitală.

Confrunțați cu declinul dramatic al fluxurilor private de credite, ne-am reunit luna trecută cu grupul Băncii Mondiale pentru a lansa planul comun de acțiune al instituțiilor financiare internaționale (IFI) pentru susținerea sistemelor bancare și a împrumuturilor către economia reală din Europa Centrală și de Est.

Acesta este un pachet de 24,5 miliarde EUR în cursul perioadei 2009 - 2010 la care BERD va contribui cu 6 miliarde EUR. Planul de acțiune recunoaște că un răspuns eficient la criză pe piețele financiare integrate europene necesită acțiuni rapide și coordonate întreprinse de către toate părțile interesate: băncile mamă care dețin o mare parte a sectoarelor financiare din regiune; băncile locale importante; autoritățile țărilor de origine sau gazdă ale grupurilor bancare transnaționale; instituțiile europene și instituțiile financiare internaționale. Lucrăm împreună cu această gamă largă de părți interesate pentru a pune în aplicare planul și dezvoltăm mecanismele de coordonare și cooperare pentru a face acest lucru.

Și constatăm – după cum am văzut și în luna august, anul trecut, când ne-am confruntat cu criza bancară din Georgia, generată de conflicte – că acest tip de cooperare a IFI, născută din nevoie, este tipul care funcționează cel mai bine.

În al doilea rând, sub egida Uniunii Europene, noile structuri de cooperare între BERD și BEI ne oferă noi șanse deosebite de a lucra împreună.

Mă refer în special la cadrul investițional din Balcanii de Vest, în curs de lansare, dar și la Parteneriatul estic anunțat în ultimele zile de Consiliul European, care va consolida buna cooperare pe care am stabilit-o deja prin intermediul memorandumului nostru de înțelegere și prin facilitatea de investiții pentru vecinătate.

Aceste inițiative, facilitate de fonduri CE, ne reunesc pentru a lucra concret la proiecte și programe specifice, care combină puterea fiecărei instituții și, astfel, oferă un creuzet excelent în care să modelăm dezvoltarea activității noastre comune.

Cred că în acest context putem găsi împărțirea sarcinilor, aplicații ale expertizei comune și mecanismele de cooperare necesare, inclusiv standardele comune pe care le-ați solicitat.

În al treilea rând, consider opiniile Parlamentului European ca fiind sugestii binevenite în etapele inițiale ale celei de-a patra revizuirii a resurselor de capital a BERD, care se va încheia în cadrul reuniunii anuale din mai 2010 de la Zagreb.

BERD a adoptat o poziție proactivă ca răspuns la criză: susținându-ne clienții în țările în care banca desfășoară operațiuni, ne extindem instrumentele și vizăm investirea a 7 miliarde EUR în 2009 – o creștere cu mai mult de 20%.

În același timp, trebuie să recunoaștem că expunerea noastră la risc crește, de asemenea. Implicațiile complete ale situației prezente asupra portofoliului nostru și a dezvoltării activității noastre nu pot fi încă clar percepute. Cu toate acestea, importanța parteneriatului nostru cu BEI și cu Uniunea Europeană în îndeplinirea angajamentelor noastre, atât față de acționari, cât și față de țările în care ne desfășurăm operațiunile, este mai clară ca niciodată.

PREZIDEAZĂ: DL BIELAN

Vicepreședinte

Philippe Maystadt, *Președintele BEI – (FR)* Dle președinte, doamnelor și domnilor, înainte de toate permiteți-mi să vă mulțumesc pentru că ne-ați oferit încă o dată ocazia să continuăm dialogul constructiv stabilit de câțiva ani între Banca Europeană de Investiții și Parlament.

Sunt deosebit de mulțumit că am șansa să discut cele două rapoarte prezentate azi, deoarece aceste două rapoarte – cel al dlui Mitchell și cel al dlui Seppänen – sunt interesante și ridică probleme pe deplin relevante. Sper că vom avea ocazia să ne întoarcem la aceste aspecte mai târziu.

În prezent, desigur, ne confruntăm cu o criză de o anvergură excepțională – probabil cea mai gravă criză de la sfârșitul celui de-al doilea război mondial – și, prin urmare, este absolut normal în acest context ca statele membre să solicite celor două instituții ale noastre să încerce să contribuie la răspunsul Uniunii Europene la această criză. Știți că în acest context statele membre, care sunt acționarii noștri, au cerut BEI să mărească substanțial volumul împrumuturilor sale în 2009, o creștere de aproximativ 30% în raport cu previziunile inițiale, și să canalizeze acest efort suplimentar în mod deosebit spre trei domenii: în primul rând, împrumuturile către bănci pentru întreprinderi mici și mijlocii; în al doilea rând, energia, și în special lupta împotriva schimbărilor climatice; și în cele din urmă, un efort special pentru acele țări care sunt afectate de criză în cea mai mare măsură.

La ce etapă am ajuns azi? Vă voi prezenta statisticile care acoperă ultimele trei luni din 2008 – cu alte cuvinte, începând cu momentul în care s-au făcut primele apeluri către BEI – și primele două luni din 2009. În timpul celor cinci luni am împrumutat mai mult de 31 miliarde EUR, ceea ce reprezintă o creștere de 38% comparativ cu aceeași perioadă de la sfârșitul lui 2007/începutul lui 2008. În primul domeniu, în ceea ce privește împrumuturile pentru întreprinderi mici și mijlocii, s-au acordat împrumuturi de 5,6 miliarde EUR în această perioadă scurtă. O parte dintre dumneavoastră ați subliniat importanța asistenței acordate întreprinderilor mici și mijlocii în climatul actual. Într-adevăr, în acest domeniu facem un efort deosebit și vă pot spune deja că obiectivul pe care l-am stabilit, de eliberare a 15 miliarde EUR din aceste împrumuturi pe parcursul perioadei 2008 - 2009, va fi depășit.

În ceea ce privește al doilea obiectiv, energia și lupta împotriva schimbărilor climatice, și în cazul acestuia am făcut un efort deosebit, iar finanțarea industriei automobilelor trebuie plasată în acest context. Trebuie să fim clari: în acest sector finanțarea noastră se îndreaptă către proiectele care implică cercetarea, dezvoltarea și producția de automobile ecologice, și anume automobile care vor îndeplini noile standarde ale Uniunii în ceea ce privește reducerea emisiilor de CO₂.

În cele din urmă, în ceea ce privește cel de-al treilea domeniu: ajutorul pentru țările care au fost afectate cel mai mult de criză: în cursul aceleiași perioade de cinci luni am emis împrumuturi în valoare de 910 milioane EUR în Ungaria, 600 milioane EUR în Letonia, 1 miliard EUR în România și 1,1 miliarde EUR în Lituania.

Prin urmare, cred că pot spune că facem tot posibilul pentru a răspunde apelului statelor membre și pentru a pune în aplicare măsurile convenite fără întârziere. Dl Mirow însuși s-a referit deja la planul comun de acțiune Societatea Financiară Internațională - Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare privind ajutorul pentru sectorul bancar din Europa Centrală și de Est.

Firește, această creștere în volum a împrumuturilor noastre este posibilă doar datorită creșterii de capital asupra căreia au decis acționarii noștri – nu va costa statele membre nimic. Cu toate acestea, s-a decis că este necesară autorizarea acționarilor noștri pentru a transforma rezervele noastre în capital.

Câțiva dintre dumneavoastră ați pus întrebări despre monitorizarea și supravegherea BEI și, personal, cred că întrebarea este absolut legitimă. Când o instituție financiară se dezvoltă astfel, este normal să existe preocupări legate de modul în care aceasta este monitorizată. Există ceea ce este deja stabilit, lucru care nu este nesemnificativ: există un număr de controale interne și, mai presus de toate, există o monitorizare externă din partea unei comisii de audit independente care raportează direct guvernatorilor noștri. Mai mult, Tratatul de la Lisabona prevede pentru consolidarea acestei comisii de audit prin suplimentarea numărului de persoane cu experiență dovedită în supravegherea bancară.

Putem face mai mult? Doresc să vă reamintesc că Curtea de Conturi monitorizează deja toate activitățile BEI, ori de câte ori acestea implică utilizarea de fonduri din bugetul european. Ar trebui să mergem mai departe spre un sistem oficial de supraveghere bancară? Aceasta era speranța exprimată de dna Stauner. Dl Bullman a subliniat faptul că lucrurile nu erau, poate, atât de simple. În orice caz, merită discutat. Tot ce pot face astăzi este să confirm că BEI este complet deschisă pentru a face obiectul unei supravegheri bancare oficiale, dacă se consideră că este util.

Pentru moment, am organizat, alături de Comisia de supraveghere a sectorului financiar din Luxemburg, o formă de supraveghere informală.

Ca răspuns pentru dl Audy, aș spune că măsurile solicitate anul trecut Comitetului european al inspectorilor bancari (CEBS) au fost într-adevăr realizate. Prin urmare, am întrebat CEBS, dar acesta ne-a informat că nu are nicio autoritate în domeniu și că nu poate acționa nici măcar cu rol consultativ. Prin urmare, suntem încă în mâinile celor care ar dori să ia o inițiativă în această privință. Spun din nou că suntem deschiși în fața unor astfel de inițiative.

Câteva cuvinte de încheiere privind cooperarea între cele două instituții. Dl Mirow a indicat deja că aceasta evoluează bine, în special în Balcanii de Vest și cu vecinii noștri din Est, cel mai recent în Turcia. Tot ce doresc să spun este, pentru a nu depăși timpul alocat luării de cuvânt, că suntem în acord deplin cu recomandările propuse în raportul dlui Mitchell. Credem că ar fi în interesul comun al ambelor instituții și al debitorilor noștri, de asemenea, să ne îndreptăm către o împărțire a sarcinilor mai rațională și mai funcțională.

Un cuvânt de încheiere privind raportul dlui Seppänen. Doresc să spun cât de mult am apreciat abordarea constructivă a dlui Seppänen. Acesta propune o soluție temporară, care permite BEI să-și continue activitățile, dar care fixează o dată pentru o discuție aprofundată asupra rolului pe care ar trebui să-l joace BEI în afara Uniunii Europene. Nu mă îndoiesc că aceasta este o dezbatere căreia îi vom acorda ceva timp și care, cred eu, a venit la momentul oportun.

Joaquín Almunia, membru al Comisiei – (ES) Dle președinte, doresc să mulțumesc tuturor deputaților care au luat cuvântul în această dezbatere. Cred că majoritatea discursurilor au exprimat un nivel ridicat de acord și consens privind orientările care au fost definite de președinții celor două bănci, în această perioadă de criză, dar și de oportunitate. Prin utilizarea măsurilor și resurselor proprii, ei intenționează să susțină politici esențiale în Uniunea Europeană cum ar fi eficiența energetică, lupta împotriva schimbărilor climatice, sprijinul pentru întreprinderile mici și mijlocii și sprijinul pentru tehnologia curată în sectoare care sunt foarte afectate în acest moment, cum ar fi industria automobilelor.

Cred că există, de asemenea, un acord pe scară largă privind nevoia de a intensifica, pe cât posibil, acțiunile ambelor bănci din acele țări afectate sau lovite de criză în mare măsură, atât în cadrul Uniunii Europene, cât și dincolo de granițele noastre. Sunt de acord cu toți deputații care au solicitat băncilor să facă mai mult. Nu sunt de acord cu persoana care a cerut băncilor să facă mai puțin sau să fie mai prudente în această perioadă dificilă. Cred că, de fapt, existența unor bănci ca Banca Europeană de Investiții sau Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare este în special justificată într-un moment ca cel actual.

În încheiere doresc să spun câteva cuvinte despre comentariile privind supravegherea BEI. Mă bucur că dl Maystadt și-a demonstrat deschiderea, pe care de fapt am mai văzut-o înainte, față de revizuirea acestei probleme și găsirea unei soluții, după cum s-a menționat anterior în dezbaterile de anul trecut.

Desigur, Comisia este pregătită chiar acum să lucreze împreună cu dl Maystadt pentru a identifica cele mai eficiente instrumente, care, în același timp, respectă normele noastre, pentru a găsi o soluție la o problemă atât de importantă, în special într-un moment în care BEI și BERD, de asemenea, trebuie să recurgă la piețe unde este mai dificil decât în anii precedenți să atragă finanțare în condiții favorabile și cu cel mai mare rating posibil cu care lucrează ambele bănci.

Gay Mitchell, raportor – Dle președinte, permiteți-mi să-i mulțumesc dlui comisar și ambilor președinți pentru contribuțiile lor și tuturor membrilor Camerei care au contribuit.

Permiteți-mi să subliniez trei aspecte drept răspuns. Comentariile făcute de dl președinte Maystadt legat de faptul că sprijinul financiar suplimentar al BEI va permite plăți rapide și va contribui la economia reală, în special prin protejarea proiectelor bune și asistarea întreprinderilor viabile în această perioadă dificilă, sunt foarte încurajatoare. În opinia mea trebuie să susținem cât de mult posibil întreprinderile în dificultate, prin furnizarea creditelor de care au nevoie pentru a-și menține activitățile pe linia de plutire și pentru a se asigura că nu se pierd locuri de muncă.

Raportul invită, cu toate acestea, la vigilență în ceea ce privește utilizarea împrumuturilor BEI de către băncile comerciale și la un cod de conduită între băncile comerciale și BEI în această privință. Sper că deputații vor remarca acest lucru din unele comentarii făcute.

În al doilea rând, starea actuală din Europa este una de teamă: prețurile imobiliare continuă să scadă în unele țări iar oamenii își acumulează economiile. Pentru a contracara efectul acestei crize, trebuie să începem să vorbim despre redresare. Am pierdut din vedere ceea ce era esențial atunci când a venit vorba despre criza în care ne aflăm. Și o facem încă o dată. Redresarea se apropie: poate avea loc la sfârșitul acestui an sau poate avea loc anul următor, dar va veni. Trebuie să începem să vorbim despre redresare și să ne pregătim pentru aceasta și, în special, să fim destul de competitivi pentru a profita de redresare. Îndemn cele trei instituții reprezentate aici astăzi, precum și Camera, să facă acest lucru.

În ultimul rând, există o nevoie ca BEI și BERD să lucreze împreună cu alte instituții financiare internaționale și regionale – cum ar fi Banca Mondială, Banca Asiatică de Dezvoltare și Banca Africană de Dezvoltare – pentru a promova dezvoltarea în zone mai îndepărtate de Europa. Aceste bănci au un impact pozitiv în furnizarea de ajutor țărilor în curs de dezvoltare, dar cred că acest impact trebuie să fie evaluat corect.

Finanțarea proprietății asupra terenurilor în țările în curs de dezvoltare trebuie privită ca un cost de investiție în cadrul mandatului de acordare de împrumuturi externe al BEI. Am ridicat această problemă de mai multe ori. Țara din care provin s-a confruntat cu foametea. Am trăit tot felul de lucruri pe care le trăiesc acum oamenii din Africa. Ceea ce a schimbat partea de nord-est a insulei noastre a fost faptul că oamenii au investit în bucăți mici de teren.

Studiați acest model pentru țările în curs de dezvoltare. Avem nevoie de acestea ca viitori parteneri comerciali și îndemn ambele bănci să ia în considerare ceea ce am spus aici, deoarece cred că aceasta este o modalitate de ajută lumea în curs de dezvoltare. Acesta este un aspect ridicat astăzi aici, cu doar câteva minute în urmă de către prim-ministrul Marii Britanii și doresc să le recomand acest punct precis ambelor bănci.

Vă mulțumesc, dle președinte, pentru ocazia de a răspunde în cadrul acestei dezbateri. Sper că vom continua să progresăm într-o atmosferă de cooperare reciprocă în beneficiul Europei.

Esko Seppänen, raportor – (FI) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, am remarcat că există un consens în această Cameră în ceea ce privește baza juridică pentru noul mandat de acordare de împrumuturi externe al Băncii Europene de Investiții.

Deoarece reprezentanții BEI au sosit târziu și nu au auzit discursul meu introductiv, doresc să le supun atenției faptul că această chestiune se decide acum în contextul unei proceduri de codecizie și că Parlamentul European nu va mai fi dat la o parte cum a fost până acum în chestiuni legate de Banca Europeană de Investiții.

În viitor, BEI nu va mai putea conta pe sprijinul câtorva deputați de încredere. În cadrul procedurii de codecizie va fi necesar sprijinul pe scară largă al Parlamentului European. Pentru ca acest lucru să se întâmple, va trebui ca practicile BEI să devină mai constructive în ceea ce privește Parlamentul European față de cum am simțit că a fost cazul în ceea ce privește actualul mandat. Cred că în cursul acestei perioade a fost specificat clar acest lucru către bancă și sper că aceasta înțelege mesajul pe care l-a transmis Parlamentul. Totul este bine când se sfârșește cu bine.

Președintele – Dezbateră este închisă.

Votarea va avea loc miercuri, 25 martie 2009.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Paolo Bartolozzi (PPE-DE), în scris – (IT) Rolul BEI în punerea în aplicare a politicii europene de dezvoltare și de coeziune a devenit din ce în ce mai important.

Cu toate că în trecut BEI a fost criticată deoarece a fost cumva considerată distanțată de obiectivele coeziunii sociale și economice vizate de Uniunea Europeană, prin concentrarea eforturilor sale mai ales asupra instituțiilor publice, pare să-și fi schimbat direcția în ceea ce privește perspectivele de dezvoltare și de coeziune pentru perioada 2007-2013.

Prin cooperarea mai strânsă cu Comisia Europeană, BEI se prezintă actualmente drept o bancă modernă și dinamică, iar acest lucru se datorează creșterii numărului de tipuri de proiecte financiare elaborate pentru a ajuta la refacerea echilibrului socio-economic al regiunilor europene mai puțin avantajate. În ceea ce privește punerea în aplicare a măsurilor, suntem deosebit de încântați să constatăm introducerea mecanismelor de sprijin pentru IMM-uri, care își vor putea spori investițiile ca rezultat al accesului mai bun la piețele financiare.

Suplimentar față de pachetul de măsuri prevăzut de Comisia Europeană pentru asistența IMM-urilor la nivel comunitar și care este pus în aplicare în prezent, BEI trebuie să furnizeze valoare adăugată și să contribuie la demararea și dezvoltarea mai rapidă a activităților IMM-urilor, deoarece acestea reprezintă principala sursă nesubstituibilă de locuri noi de muncă în Europa.

Alexandru Nazare (PPE-DE), în scris – Problemele de fond abordate în acest raport nu privesc garanția comunitară în sine, ci mai degrabă modalitățile de a îmbunătăți eficiența finanțărilor acordate de BEI. Rolul BEI ca instrument al UE pentru a susține dezvoltarea economică este indiscutabil. Uniunea dispune de o serie de instrumente financiare în domeniul relațiilor externe și activitatea BEI trebuie să fie complementară acestora.

Referitor la prioritățile de finanțare, mă bucur că în actuala versiune a raportului se regăsește și propunerea mea de a include o precizare necesară privind proiectele energetice în Europa de Est și Caucazul de Sud, și anume, ca acestea să fie „în concordanță cu obiectivul politicii comunitare de diversificare a surselor de energie, pentru a asigura rezerve stabile și sigure pentru consumatori”.

Mă bucur că liderii europeni au ajuns la un compromis în cadrul Consiliului European în ceea ce privește finanțarea de către UE a unor proiecte energetice ca parte a Planului pentru redresarea economică. Mă bucur că proiectul Nabucco a supraviețuit acestui compromis și că este declarat proiect energetic prioritar. Sper ca BEI să se implice pentru ca acest proiect să poată atinge stadiul de investiții necesar și, începând din 2013, să putem transporta gaz din Marea Caspică spre Europa.

10. Instrument de gestiune pentru alocarea resurselor bugetare - Revizuirea la jumătatea perioadei a cadrului financiar 2007-2013 (dezbateri)

Președintele – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă dezbateri comune privind următoarele rapoarte:

- A6-0104/2009 al dlui Virrankoski, din partea Comisiei pentru bugete, privind metoda EBA-GBA ca instrument de gestiune pentru alocarea resurselor bugetare [2008/2053(INI)]; și

- A6-0110/2009 al dlui Böge, din partea Comisiei pentru bugete, privind evaluarea intermediară a cadrului financiar 2007-2013 [2008/2055(INI)].

Kyösti Virrankoski, raportor – (FI) Dle președinte, în fața noastră se află raportul privind elaborarea și gestiunea bugetului pe activități. Doresc să mulțumesc întregii Comisii pentru bugete pentru sprijinul său puternic și coerent, precum și secretariatului comisiei și tuturor celor care m-au asistat.

Gestiunea bazată pe activități (GBA) și elaborarea bugetului pe activități (EBA) au fost introduse în perioada Comisiei Prodi, avându-l ca vârf de lance pe comisarul Kinnock. Stimulentele pentru reformă au fost furnizate de raportul unui grup extern de experți care a fost însărcinat să studieze criza prin care trecea Comisia anterioară. Acest raport reprezintă un fel de revizuire intermediară a ceea ce numim „reforme Kinnock”.-

Scopul EBA și GBA este de a clarifica administrarea prin înscrierea în buget a resurselor disponibile și a resurselor umane în funcție de domeniul de politică. Administrația ar trebui să poată arăta rezultatele obținute în mod clar pentru a face vizibilă în mod clar valoarea lor comparată cu aportul de resurse.

Ținta principală o reprezintă rezultatele și mai puțin modul în care au fost acestea obținute. Abordarea o reflectă pe cea utilizată în afaceri.

Sistemul poate fi, de asemenea, exprimat mai simplu. Nu este suficientă cheltuirea banilor – sau chiar „risipirea” – în mod legal sau în conformitate cu normele: rezultatele sunt cele care determină calitatea administrării, nu bunele intenții.

Rezultatele arată, de asemenea, cât de eficiente sunt gestiunea și administrarea. Să luăm exemplul politicii structurale și de coeziune. În cazul în care, la doi ani și trei luni după începerea perioadei de programare, nu s-au adoptat peste trei sferturi din sistemele de administrare și control, administrarea nu poate fi privită ca fiind eficientă. Ar putea fi vina atât a Comisiei, cât și a statelor membre, cu toate că rămâne valabil faptul că administrarea este birocratică și ineficientă.

EBA și GBA pun accentul pe acest lucru și promovează eficiența. Acestea reduc birocratia și consolidează statutul juridic al cetățenilor și al celor afectați de prejudiciile administrării, în ceea ce privește gestiunea.

Gestiunea bazată pe activități pune accentul pe responsabilitatea individuală, dar permite, de asemenea, libertate de acțiune. Cu un sistem administrativ bun există o împărțire clară a responsabilității. Gestiunea poate fi atribuită unor persoane, atât la nivelul inferior, cât și la cel superior.

Deoarece scopul gestionării este o bună productivitate, un gestionar nu ar trebui să impună constrângeri ne necesare asupra activității. Sunt necesare doar reglementări esențiale. Nu sunt necesare rapoarte și planificări neesențiale.

Acest raport se bazează pe studii recente, dintre care cele mai importante sunt enumerate în secțiunea expunerii de motive. Tonul lor general sugerează că punerea în aplicare a EBA și GBA este un succes și că a adus o schimbare culturală majoră în cadrul Comisiei în timp ce a contribuit simultan la clarificarea sarcinilor și responsabilității individuale și la realizarea unei gestiuni mai eficiente, transparente și orientate spre rezultate. -

Birocrația și faptul că aceasta este în creștere reprezintă, cu toate acestea, un pericol real. Noi trebuie să evaluăm în special dacă actualul proces anual de planificare și analiză implică prea multă planificare, în special în comparație cu prezentarea și evaluarea rezultatelor obținute.

Ar trebui să examinăm, de asemenea, corelarea dintre obiectivele strategice cincinale ale Comisiei, „Programul său de guvernare” și cadrele financiare multianuale (CFM) și, mai mult, strategia politică anuală (SPA). Strategia politică anuală (SPA) este deseori asociată cu elemente care nu au nicio legătură evidentă cu programul de guvernare, cu obiectivele strategice cincinale sau cadrul financiar multianual (CFM). Acest lucru provoacă în general probleme la elaborarea bugetului, deoarece resursele sunt incluse în revizuirea cadrului financiar, lucru la care obiectează, în special, Consiliul. Au existat exemple clare în acest sens aproape la fiecare cinci ani. --

Comisia are în special dificultăți în determinarea „priorităților negative”, în a depista activitățile care nu sunt necesare sau care sunt mai puțin importante și care ar trebui abandonate. Sperăm că, în această privință, Comisia va fi mai îndrăzneată în abordarea sa.

Este încă dificil să estimăm cheltuielile administrative, cu toate că acestea sunt înscrise în buget separat, deoarece administrația este încă finanțată prin credite funcționale, iar acest lucru include agențiile executive și, în mod frecvent, asistența tehnică în statele membre. De aceea raportul acordă atenție importanței monitorizării resurselor umane.

În cele din urmă, dle președinte, raportul din fața noastră se bazează pe patrimoniul nostru european – articolul 15 din Declarația drepturilor omului și ale cetățeanului a marii Revoluții franceze din 1789: „Societatea are dreptul să solicite unui agent public să răspundă pentru administrarea sa.”.

Reimer Böge, raportor – (DE) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, astăzi discutăm evaluarea intermediară a cadrului financiar 2007-2013. Doresc să vă reamintesc încă o dată că inițial am convenit asupra unei serii de declarații interinstituționale pe care acest raport le solicită a fi puse în aplicare și pe care le transmitem noului Parlament ales, sub forma unor orientări pentru conduita viitoare a Parlamentului European în cadrul dezbaterilor sale din următoarele luni.

Au existat trei declarații principale care au solicitat includerea Parlamentului în dezbaterile viitoare privind politica de venituri și cheltuieli, într-un mod cum nu s-a mai întâmplat în trecut. Prin urmare, Comisia s-a angajat să prezinte un raportul privind funcționarea Acordului interinstituțional la sfârșitul anului 2009. Comisia s-a angajat, de asemenea, să prezinte o analiză completă, cuprinzătoare a bugetului, care să trateze toate aspectele privind cheltuielile UE, inclusiv politica agricolă comună, precum și toate aspectele privind resursele, inclusiv compensațiile Regatului Unit, în 2008/2009. În plus, nu trebuie să uităm că o evaluare intermediară a multora dintre programele multianuale va avea loc în această Cameră în 2010.--

Oricine studiază documentele consultărilor publice va vedea că statele membre, în contrast cu alte părți interesate care și-au exprimat părerea, încearcă să se eschiveze de la responsabilitățile și angajamentele lor trecând direct la Perspectiva financiară următoare. Tocmai am venit de la o discuție privind așa-numitul Plan de redresare economică și doresc să spun că ceea ce se întâmplă aici, cu căutarea constantă a unor marje care nu mai sunt disponibile și cu noile planuri care încalcă drepturile bugetare ale Parlamentului, clarifică faptul că nu putem continua ca până acum. De aceea, solicit Comisiei să prezinte o propunere în toamnă care nu numai să acopere perioada de după 2013, ci și să includă, de asemenea, o analiză a Perspectivei financiare și să deschidă noi perspective pentru viitor.

Declarăm în mod clar în acest raport că ne vom concentra în principal asupra deficitelor existente și perspectivei pe termen lung, fără a trata în amănunt impactul bugetar al Tratatului de reformă de la Lisabona. Din acest motiv, în cadrul Comisiei pentru bugete am votat marea majoritate în favoarea unei abordări în trei etape: rezolvarea deficiențelor și deficitelor evidente ale chestiunilor nesoluționate, pe care nu le-am putut negocia cu succes și clarificarea faptului că există capitoarele bugetare – domeniile principale de concentrare a politicilor noastre – care sunt subfinanțate în mod cronic. De exemplu, nu ne vom atinge obiectivele de cercetare și inovare. În domeniile capitoarelor 3a și 3b nu vom putea obține ceea ce ne-am dorit în ceea ce privește cultura, tineretul, educația și asigurarea securității noastre interne și externe. Politica externă și de securitate comună este, de asemenea, subfinanțată în mod cronic.

De aceea am adresat Consiliului următoarea ofertă: să discutăm aceste deficiențe și să menținem negocierile în acest domeniu, dar nu ca parte a luptei privind procedura bugetară anuală. Propunerea noastră este de a rezolva aceste probleme printr-o analiză ambițioasă și, în același timp, de a prelungi actuala Perspectivă financiară până în 2015 sau chiar 2016, astfel încât să obținem pe termen lung legitimitatea democratică în cadrul financiar. Acest lucru va implica alinierea mandatului Comisiei și a perioadei acoperite de cadrul financiar mai aproape una de alta. În plus, nu trebuie să uităm, în special în contextul dezbaterii privind Banca Europeană de Investiții, să ne asigurăm că nu există bugete secundare în afara bugetului comunitar.

Doresc să închei prin a spune că acest raport este în acord cu rapoartele elaborate de Comisia pentru afaceri constituționale. De aceea, transmitem următorul mesaj Comisiei și Consiliului: pentru noi obiectivul de realizare a unui cadru financiar cincinal care să se derulează în paralel cu mandatul Comisiei nu este negociabil. Suntem pregătiți să negociem doar modul în care să ne îndeplinim obiectivul. Vă mulțumesc foarte mult.

Dalia Grybauskaitė, membră a Comisiei – Dle președinte, vă mulțumesc foarte mult pentru aceste două rapoarte – pe care le evaluăm pentru noul Parlament și, probabil, pentru actuala Comisie, precum și pentru noua Comisie – privind modul în care vom negocia, instrumentele cu care va trebui să gestionăm bugetul european și ce fel de buget european va fi în viitor.

În ceea ce privește acest punct, doresc să felicit pe toată lumea, inclusiv Parlamentul și Comisia. Timp de cinci ani am avut evenimente fără precedent. Am revizuit cadrul financiar de trei ori – ceea ce nu s-a mai întâmplat niciodată până acum – Galileo, Facilitatea pentru alimente și, acum – 5 miliarde EUR.

Acest lucru se datorează exact capacității instituțiilor de a folosi astăzi în cel mai bun mod acest mediu rigid în care ne desfășurăm activitatea prin cadre financiare, pentru a furniza ceea ce era necesar acolo unde era necesar.

Prin urmare, Comisia ia act de ambele rapoarte, în special de raportul dlui Böge privind forma viitoare a bugetului european. Comisia este pregătită și va fi pregătită în continuare să negocieze pe baza celor incluse în raportul dumneavoastră. Noi vom confirma obligația de a furniza o analiză și evaluare intermediară privind modul în care funcționează Acordul interinstituțional. Confirmăm faptul că vom elabora rapoarte privind aspectele la care ne-am obligat, și după cum s-a promis în cadrul Acordului interinstituțional, privind reforma bugetară până la sfârșitul acestui an.-

Luând aceste lucruri în considerare, doresc să mulțumesc personal Parlamentului. Este probabil una dintre ultimele mele ocazii de a vă vorbi aici și doresc să vă mulțumesc tuturor pentru cooperarea pe care mi-ați

oferit-o, pentru toată înțelegerea de care ați dat dovadă chiar de la început. În această perioadă dificilă am putut furniza împreună rezultate foarte bune.

Michael Gahler, raportor pentru avizul Comisiei pentru afaceri externe – (DE) Dle președinte, mai întâi doresc să îmi exprim susținerea pentru abordarea în trei etape a evaluării intermediare elaborate și prezentate de dl Böge. Aceasta oferă șansa unei analize atente a obiectivelor noastre politice, a schimbărilor necesare legate de instrumentele pe care le avem la dispoziție și a problemei finanțării.

Ceterum censeo: în calitate de specialist în afaceri externe, doresc să solicit încă o dată să se pună capăt subfinanțării cronice a afacerilor externe. Comisia a convenit să prezinte o evaluare a acestui domeniu. Dorim să vedem soluții pe termen scurt ca parte a cadrului financiar curent și opțiuni funcționale pentru următorul cadru financiar. Printre altele, trebuie furnizată finanțare adecvată pentru Serviciul european pentru acțiune externă. Dorim o Uniune Europeană care își îndeplinește obligațiile în domeniul relațiilor externe și care poate reacționa rapid și adecvat la crize. Credibilitatea și capacitatea noastră de a fi un partener eficient depind de acest lucru.

Salutăm dezvoltarea în continuare a politicii europene de vecinătate în direcția includerii Parteneriatului estic și a Uniunii pentru Mediterana, care furnizează partenerilor două cadre eficiente și fiabile. Cu toate acestea, va trebui să vedem dacă dispozițiile financiare sunt funcționale în contextul provocărilor întâmpinate de politica noastră externă. Solicităm noi reglementări juridice și finanțare adecvată în cadrul următorului cadru financiar pentru cooperarea cu țările terțe din afara contextului ajutorului public pentru dezvoltare.

Doresc să îmi mai exprim o dorință pentru viitorul de dincolo de Tratatul de la Lisabona. Cred că toate finanțările pentru activități externe ar trebuie incluse în bugetul UE. Acest lucru are legătură atât cu Fondul European de Dezvoltare, cât și cu mecanismul Athena. Guvernele noastre nu ar trebui să se teamă să creeze transparență într-un domeniu specific pentru a arăta clar cât de mult ne-am angajat deja împreună în zona europeană, în termeni de politică externă, inclusiv și în special în acțiunile militare.

Herbert Bösch, raportor pentru avizul Comisiei pentru control bugetar – (DE) Dle președinte, doresc să felicit Comisia în legătură cu această comunicare, care a fost prezentată în mod deschis, exact în felul în care ne-am imaginat în trecut. Felicitări!

Merită să urmărești cele 300 și mai bine de contribuții. Acestea sunt propuneri angajate care ne vor ajuta să progresăm. Sunt foarte recunoscător pentru faptul că au fost abordate în comunicare subiectele responsabilității, transparenței și vizibilității. Acest lucru va avea o influență decisivă. Aplauzele mele pentru vorbitorul anterior au rezultat, desigur, ca urmare a impresiei create de întrebarea referitoare la măsura în care Consiliul poate retrage Uniunea Europeană de sub controlul Parlamentului European. În ceea ce privește Lisabona, acest lucru înseamnă că dacă dobândesc cu adevărat mai multe drepturi, nu va mai exista control parlamentar și public asupra celor opt miliarde.

Pentru a fi cât mai clar, eu provin dintr-o țară neutră. Ar trebui să le pot spune alegătorilor mei ce se întâmplă cu banii. Nu pot face acest lucru, chiar dacă sunt președintele Comisiei pentru control bugetar. Prin urmare, aceste considerente trebuie avute în vedere în viitor. Sunt foarte recunoscător pentru sugestiile dumneavoastră.

Regret faptul că această dezbatere cade într-o uitare politică, deoarece suntem gata să ne luăm rămas bun unul de la celălalt și să ne dorim toate cele bune. Doresc să procedez la fel. Ați desfășurat o activitate excelentă în calitate de comisar. Felicitări!

Paul Rübig, raportor pentru avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, Europa a reușit să creeze un așa-numit buget zero. Suntem singurul nivel politic care are un buget zero. Avem la dispoziție 0,89% din venitul național brut și suntem un bun exemplu al modului atent în care pot fi folosiți banii contribuabililor europeni.

În plus, am arătat timp de câțiva ani că venitul nostru depășește cheltuielile. Avem câte ceva rămas în fiecare an și ar trebui, în sfârșit, să începem să folosim banii care rămân pentru crearea valorii adăugate europene în viitor. Parlamentul și Consiliul ar trebui convinși asupra modului în care acești bani pot contribui la valoarea adăugată europeană. Este foarte important să stabilim aceste baze.

Mai mult, tocmai am avut o dezbatere privind Banca Europeană de Investiții. Cred că, în special pe perioada crizei, fondurile ar trebui să fie disponibile cât mai rapid posibil. Avem nevoie de o alocare de fonduri urgentă, în special în domeniul cercetării care oferă oportunități viitoare pentru servicii și produse noi. Simplificarea administrării și reducerea birocrăției sunt cerințe importante, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii,

deoarece acestea doresc să activeze pe piețele mondiale și pentru a realiza acest lucru au nevoie de sprijinul nostru.

O concentrare sporită asupra dezvoltării infrastructurii între statele membre, pe care Planul de redresare economică a început să o abordeze – pentru a da un exemplu, Nabucco și alte conducte de energie – este crucială în această privință, deoarece este posibilă investiția rapidă în acest domeniu. Dacă vă gândiți la cât de mult oțel este necesar pentru aceste conducte, va deveni clar faptul că industria noastră a oțelului ar putea, cel puțin pe termen scurt, atinge vânzări de vârf și garanta siguranța locurilor de muncă. Ar trebui să lucrăm pentru a realiza acest lucru.

Rumiana Jeleva, *raportoare pentru avizul Comisiei pentru dezvoltare regională – (BG)* Doamnelor și domnilor, ca raportoare a Comisiei pentru dezvoltare regională, doresc să subliniez importanța evaluării intermediare a cadrului financiar 2007-2013.

Salut raportul dlui Böge deoarece acesta indică și domeniile unde sunt necesare schimbări și îmbunătățiri, creând astfel condițiile pentru o Uniune Europeană mai eficientă. Din punctul de vedere al comisiei pe care o reprezint, suntem interesați în principal de modul în care sunt cheltuite resursele politicii de coeziune, deoarece aceasta reprezintă una dintre părțile fundamentale ale bugetului. Ne menținem poziția pe termen lung cu privire la faptul că majoritatea resurselor financiare trebuie să vizeze regiunile mai puțin dezvoltate care necesită sprijinul UE. Sunt încântată că raportul nu intră în conflict cu poziția noastră privind această problemă.

Există noi provocări globale cu un impact teritorial semnificativ. Pentru a le depăși, trebuie garantată o finanțare suficientă pentru perioada de după 2013. 0,35% din PIB-ul UE ar putea fi insuficient pentru îndeplinirea obiectivelor noastre. Regretăm că raportul nu ia în considerare pe deplin sugestia noastră, dar salutăm faptul că ajunge la o concluzie care este foarte apropiată de a noastră.

Am analizat, de asemenea, statutul fondurilor structurale acolo unde, din păcate, există un nivel scăzut de utilizare a resurselor în unele țări. Autoritățile naționale sunt vinovate într-o anumită măsură de utilizarea inefficientă a acestora în activitatea lor. Cred că complexitatea sistemului este, de asemenea, unul dintre motivele nivelului scăzut de utilizare. Comisia noastră a sugerat simplificarea procedurilor și sunt încântată că raportul dlui Böge urmărește o direcție de gândire similară.

Comisia noastră consideră că trebuie să inițiem din nou dezbaterile privind cheltuirea resurselor pe care le pierdem datorită regulii $N+2/N+3$. În cursul negocierilor referitoare la Regulamentul privind fondurile structurale 2007-2013, Parlamentul a sugerat ca resursele neutilizate să fie folosite pentru programele operaționale cu un nivel mai bun de utilizare. Raportul Böge nu ia considerare această idee, dar cred că aceasta ar trebui avută în vedere ca punct de plecare pentru discuții ulterioare. -

Doresc să închei prin a mulțumi dlui Böge pentru cooperarea sa constructivă și raportul excelent pe care l-a elaborat.

Esther De Lange, *raportoare pentru avizul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală – (NL)* Dle președinte, de fapt astăzi doream să mă adresez Consiliului, dar înțeleg că nu este prezentă nicio persoană din partea Consiliului și că, prin urmare, se acordă oarecum mai puțină importanță acestei dezbateri. Acest lucru mă surprinde puțin, deoarece la sfârșitul săptămânii trecute s-au luat inițiativele necesare în ceea ce privește bugetul și apoi, când vine vorba de dezbaterile finanțării specifice a acestora, Consiliul se retrage.

Mă aflu aici, în orice caz, cu un necesar simț al ironiei. Oficial, ne aflăm aici pentru a dezbate evaluarea intermediară, dar în realitate s-a spus deja tot ceea ce era necesar privind pachetul de stimulente economice, în legătură cu care s-a ajuns la o înțelegere weekend-ul trecut. Acest pachet arată unde sunt insuficiente evaluarea intermediară și bugetul multianual, întrucât, de la începutul cadrului multianual actual, am modificat propriile înțelegeri de trei ori la rând. Galileo, ajutorul alimentar pentru Africa și felul în care acesta este finanțat, nu au fost lucruri plăcute.

Acum, încă o dată, avem o dezbatere privind pachetul de stimulente economice. Consiliul a luat inițiative, dar nu pare a ști încă de unde vor veni banii. În domeniul energiei, de exemplu, trebuie găsite în jur de 2 miliarde pentru proiecte energetice, nu numai din bugetul pe anul acesta, dar și din bugetul pe anul viitor și, posibil, din cel pentru anul următor. Acest lucru înseamnă că vom lua din marja bugetului pentru agricultură. În acest caz se va spune că nu este vorba de banii pentru agricultură, ci de marjă, dar este suficientă izbucnirea unei singure epidemii la animale și acei bani vor fi necesari în cadrul bugetului pentru agricultură. Poate vă aduceți aminte de epidemia de febră aftoasă? Sau ce se va întâmpla în cazul în care prețurile la produse lactate

vor continua să scadă și va fi necesară o intervenție? Mai mult, marja bugetului pentru agricultură va continua să scadă în următorii ani. Raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală pentru evaluarea intermediară evidențiază, pe bună dreptate, acest lucru.

Aș dori ca, prin urmare, Comisia și Consiliul - în cazul în care acesta din urmă își va face apariția sau, dacă nu, în scris - să confirme că vom onora mai întâi obligațiile existente cu privire la agricultură, înainte de a începe să analizăm cât este marja și abia apoi să vedem dacă aceasta poate fi folosită într-adevăr în alte scopuri. Acestea sunt regulile asupra cărora am căzut cu toții de acord. În cazul în care nu le respectăm, cred că vom pierde din vedere esențialul.

Ingeborg Gräßle, în numele Grupului PPE-DE – (DE) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, aș dori să-i mulțumesc călduros dlui Virrankoski pentru raportul său din proprie inițiativă privind o veche preocupare a Comisiei pentru bugete, cu alte cuvinte întrebările: cum vom proceda în privința planificării? Ce instrumente de planificare vom face disponibile? Cum ne asigurăm că prioritățile noastre sunt puse în aplicare? Vă mulțumesc foarte mult, dle Virrankoski, pentru munca depusă.

Noi credem că este important ca prioritățile noastre bugetare să se reflecte, de asemenea, în problema resurselor umane. Acesta este motivul pentru care am dori să facem o ofertă Comisiei. Ar trebui să folosim mai bine obligațiile de raportare ale Comisiei pentru a elabora Strategia politică anuală și propunerea de buget. Credem că rapoartele anuale ale Direcțiilor Generale nu acoperă suficient de în detaliu sau nu reușesc să ia în considerare rata de succes a bugetului. Ceea ce am vrea să știm este ce s-a întâmplat cu prioritățile Parlamentului? Cât de mare este rata de succes a strategiilor politice anuale în această privință?

În opinia mea, mai avem cu toții încă mult de învățat și avem nevoie, de asemenea, de mult mai multă experiență, în cazul în care vrem ca întregul proces de raportare să nu rămână un obiectiv pur teoretic. Nu este un exercițiu teoretic. Acesta este necesar pentru a putea administra banii în mod corect. Acesta este motivul pentru care solicităm ca instrumentele de gestionare să fie dezvoltate în continuare, pentru a ne ajuta să aflăm mai multe despre modul în care este pus în aplicare bugetul și pentru a include mai mult din procesul de punere în aplicare în procedura de planificare.

De asemenea, ne întrebăm cum poate fi integrat mai eficient planul anual de gestionare în strategia politică anuală. Am dori să aflăm mai multe despre costurile ciclului GBA care trebuie, de asemenea, simplificat. S-a sugerat ca aceste întrebări să fie incluse în raportul de examinare. Deja avem raportul actual de examinare - mulțumesc. Îl vom studia și ne vom familiariza cu acesta. Totuși, înseamnă că aceste lucruri trebuie incluse în următorul raport, cel târziu.

Au fost depuse două amendamente pe care grupul nostru nu le poate accepta. Nu credem că o prelungire la doi ani este corectă, fiindcă aceasta devalorizează instrumentul de gestionare și mai mult, în loc să îl îmbunătățească. Noi dorim să îmbunătățim instrumentul de gestionare GBA/EBA, nu să-l prelungim pe o perioadă de doi ani. Vom vota, de asemenea, împotriva amendamentului privind studiul. Este un amendament bun, dar nu își are locul în acest raport.

Am dori să mulțumim dnei comisar pentru activitatea sa și vă urăm tuturor succes la alegeri.

Gary Titley, în numele Grupului PSE – Dle președinte, în urma acestei evaluări a bugetului, trebuie să ne punem pur și simplu o întrebare: reflectă bugetul prioritățile politice ale secolului al XXI-lea? În cazul în care nu le reflectă, acesta trebuie să fie modificat. Este suficient de flexibil pentru a reflecta vremurile în schimbare? Deoarece în momentul actual, una din frustrările mele cu privire la buget este modul în care gestionăm prioritățile negative. Prea multe sunt lăsate în buget fiindcă nu putem schimba lucrurile din cauza restricțiilor impuse de cadrele financiare multianuale (CFM).

Dacă se poate să revin la elaborarea și gestiunea bugetului pe activități, cred că Comisia a realizat un progres enorm, dar aș dori să avertizez împotriva birocrăției prea mari privind acest exercițiu, deoarece dorim să asigurăm o evaluare calitativă, nu pur și simplu una bazată pe bifarea unor căsuțe. Nu dorim ca oamenii să-și petreacă tot timpul evaluându-se, când de fapt ar trebui să muncească. Așa că trebuie să fim atenți în această privință. Personal, consider că strategia politică anuală ar fi mai bună dacă ar fi la fiecare doi ani sau doi ani și jumătate, pentru a se potrivi cu ciclul parlamentar. Acest lucru ne-ar permite să avem o idee mult mai clară privind perspectivele noastre politice, pe lângă programele de lucru anuale ale Comisiei.

Silvana Koch-Mehrin, în numele Grupului ALDE – (DE) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, reforma finanțelor UE trebuia făcută de mult și sunt recunoscător dlui Böge, raportorul, pentru că a stabilit acest lucru. Avem nevoie de un sistem de venituri și cheltuieli pentru UE care să fie echitabil, simplu,

transparent, de încredere și durabil. Finanțele pentru bugetul UE ar trebui să provină doar din două surse, cu alte cuvinte propriile resurse tradiționale și plățile bazate pe puterea economică a statelor membre, adică un procent din venitul național brut. În acest caz, statele membre ar trebui să contribuie cu maxim 1% din VNB-ul acestora.

În loc să pună la dispoziția UE mai mulți bani, fondurile ar trebui redistribuite în domeniile în care se poate obține o valoare adăugată reală la nivel european, de exemplu politica externă comună, rețelele transeuropene, gestionarea frontierelor externe și cercetarea. Pe de altă parte, nu ar trebui să mai existe subvenții pe termen lung. Acest lucru înseamnă, de asemenea, că ar trebui eliminate resursele proprii provenite din TVA și, cel mai important, că nu trebuie să existe nicio taxă comunitară, indiferent de forma acesteia, atâta vreme cât UE nu este o democrație reprezentativă în adevăratul sens al cuvântului. Este corect să se interzică îndatorarea publică a UE. Aceasta este o politică excelentă și trebuie păstrată. În plus, toți miniștrii de finanțe din UE trebuie, în cele din urmă, să facă o declarație națională de asigurare. Vă mulțumesc foarte mult și vă doresc mult succes în noul dumneavoastră rol.

Wiesław Stefan Kuc, în numele Grupului UEN – (PL) Dle președinte, ambele rapoarte prezentate astăzi sunt bazate pe efectuarea evaluărilor pe care am fost forțați să le facem prin deciziile diferitelor organisme ale Uniunii Europene. Evaluarea instrumentelor gestiunii bazate pe activități, elaborării bugetului pe activități sau ale „planificării și programării strategice” ar putea fi necesară, dar să dea impresia de „artă de dragul artei”. Cum poate fi comparată îndeplinirea obiectivelor politice cu construirea unei centrale sau a unor rețele de transport? Este oare Uniunea Europeană o întreprindere comercială căreia încercăm să-i aplicăm mecanisme similare de evaluare a eficienței?

Același lucru este valabil în cazul evaluării intermediare a cadrului financiar multianual. În fiecare zi efectuăm evaluări și direcționăm resursele din bugetele noastre anuale în altă parte. Aceste decizii sunt luate de Consiliul European, care mărește fondurile disponibile pentru punerea în aplicare a unor sarcini individuale importante. Cadrele financiare multianuale stabile ne oferă tuturor un sentiment de siguranță multianual, iar acest lucru este ceea ce ar trebui să apreciem cel mai mult, mai ales în vremurile grele actuale.

Îi felicit cu cordialitate pe dl Böge și pe dl Virrankoski pentru rapoartele lor foarte bune. Dnă Grybauskaitė, vă doresc cel mai mare succes în alegerile care se apropie.

Helga Trüpel, în numele Grupului Verts/ALE – (DE) Dle președinte, dnă comisar, doamnelor și domnilor, în momentul votării actualei perspective financiare, toate cele trei instituții europene - Consiliul, Parlamentul și Comisia - au înțeles că este necesar să reformăm, în cazul în care dorim să fim de actualitate. Acum, statele membre se îndepărtează de la acest lucru, ceea ce este o abordare greșită. Prin contrast, este adevărat că avem nevoie, pe de o parte, de un echilibru între continuitate și previzibilitate și, pe de altă parte, de capacitatea de a ne adapta rapid la noi provocări.

Trebuie să schimbăm structura rigidă. Din acest motiv, bugetul european - planul financiar pe termen mediu - trebuie să acopere cinci ani și, prin urmare, trebuie să fie legat din punct de vedere politic de responsabilitatea unei Comisii alese și a unui Parlament ales. Acest lucru va contribui la transparență, la claritatea politică și la disponibilitatea de a lua decizii.

Astăzi am auzit ce propune dl Brown și ce ar trebui să fie pe ordinea de zi. Președintele Obama a anunțat astăzi, de asemenea, intenția sa de a investi 129 de miliarde în energia regenerabilă. Aș dori să spun că ar trebui, de asemenea, să spunem clar cetățenilor Europei că trebuie să modificăm bugetul european. Trebuie să legăm politica agricolă, de exemplu, de producția de energie ecologică și să nu mai facem plăți directe în funcție de mărimea fermelor exprimate în hectare. Trebuie să creăm mai multe legături cu dezvoltarea rurală, ceea ce va fi benefic pentru persoanele care trăiesc în mediul rural.

Trebuie să adaptăm toate politicile noastre economice și de creștere la paradigma schimbărilor climatice și a durabilității, în cazul în care luăm într-adevăr în serios dezbaterile care au loc aici și Strategia de la Lisabona și trebuie să ne adaptăm la noile provocări care ne așteaptă. Acest lucru înseamnă, de asemenea, că trebuie să investim mai mult în educație, în cercetare și în dezvoltare la nivel european. Toate cele trei instituții trebuie să găsească curajul politic de a face acest lucru împreună.

Pedro Guerreiro, în numele Grupului GUE/NGL – (PT) Raportul cuprinde anumite aspecte care, până la un anumit punct, evidențiază ceea ce noi am afirmat de mult timp; și anume faptul că bugetul comunitar actual este mai mic decât ceea ce este necesar pentru a promova în mod adecvat și eficient coeziunea economică și socială proclamată din cadrul Uniunii Europene. Cu atât mai mult cu cât, în ciuda faptului că ne aflăm în plină criză, limitele inadecvate asupra cărora s-a convenit în actualul Cadru financiar multianual 2007-2013

nu sunt nici măcar utilizate în întregime - aproape 29 miliarde EUR mai puțin între 2007 și 2009 - iar sumele incluse în buget nu sunt puse în aplicare ca obiectiv „de cheltuieli”, mai ales în ceea ce privește convergența, precum și agricultura și pescuitul.

Pe de altă parte, se adaugă noi priorități, care se contrazic cu ceea ce considerăm noi că ar trebui să fie obiectivul și prioritatea principală a bugetului comunitar: un instrument de redistribuire privind costurile, inegalitățile și asimetriile cauzate de piața internă, de uniunea economică și monetară și de liberalizarea comerțului mondial, pentru acele țări și regiuni din cadrul Uniunii Europene care sunt mai puțin dezvoltate din punct de vedere economic. Ar trebui să avem un buget comunitar care să dea prioritate convergențelor reale, bazate pe progresul social și pe protejarea și promovarea potențialului fiecărei țări, a utilizării durabile a resurselor naturale și a protecției mediului înconjurător, în scopul coeziunii economice și sociale, suplimentar față de un ajutor pentru dezvoltare eficient.

Subliniem, de asemenea, faptul că bugetul comunitar ar trebui să se bazeze pe o contribuție echitabilă din partea fiecărei țări, în funcție de venitul său național brut, prin urmare respingând ferm orice încercare, mai mult sau mai puțin mascată, de a introduce taxe europene.

Nils Lundgren, în numele Grupului IND/DEM – (SV) Dle președinte, ca întotdeauna când este vorba despre bugetul nostru, acesta este o realizare scrupuloasă și competentă, dar, din punct de vedere pur politic, a rămas blocat, din păcate, în rutină. După cum a spus antevorbitorul meu, acesta nu este un buget pentru secolul al XXI-lea. Acesta se bazează, în mod evident, pe ideea că cheltuielile UE ar trebui să continue să crească *ad infinitum*. Trebuie să oprim acest lucru la un moment dat.

Aș dori să menționez pe scurt trei puncte. Se spune aici că în cazul în care VNB scade, ceea ce se va întâmpla acum, bugetul UE nu trebuie să fie afectat. Nu putem continua să funcționăm în felul acesta. Este mai bine ca banii să fie cheltuiți în fiecare țară, atunci când acestea văd că economiile lor șchiopătează și se prăbușesc, astfel cum se întâmplă acum.

Raportul propune mai mulți bani pentru noi domenii de activitate, în baza Tratatului de la Lisabona. Acest lucru reprezintă o aroganță față de regulile de bază ale democrației. Acest Tratat a fost respins.

În același timp, raportul nu reușește să propună niciun fel de măsuri de reducere a costurilor. Cu toate acestea, există de fapt posibilități de a se face economii mari în agricultură, în cadrul Fondurilor structurale, în cadrul Comitetului Economic și Social European, în Comitetul Regiunilor și în alte locuri. Vă rugăm, faceți aceste economii!

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) – (ES) Dle președinte, a venit momentul să evaluăm felul în care a funcționat până acum cadrul financiar multianual 2007-2013 și ce schimbări ar putea fi necesare în cei aproape patru ani care au mai rămas din valabilitatea acestuia.

În primul rând, trebuie să conștientizăm limitările Acordului privind perspectiva financiară, adoptat în 2006 de către statele membre. Noi l-am dezaprobat la momentul respectiv și acum putem vedea în mod clar cât de inadecvat este acest acord. Din păcate, perspectiva financiară actuală și-a demonstrat limitele în cel mai nepotrivit moment, tocmai într-un moment de criză, când bugetul comunitar ar fi trebuit să fie ca un vârf de lance pentru Uniunea Europeană, în lupta împotriva crizei economice și a șomajului.

În momentul de față, ar fi un lucru aproape uimitor să găsim 5 miliarde EUR în bugetul comunitar, pentru a fi folosiți în următorii doi ani financiari în scopul relansării cercetării în domeniul energetic, asigurării interconexiunilor energetice sau îmbunătățirii comunicațiilor în zonele rurale ale UE. Regiuni întregi din Uniunea Europeană, precum a mea, Asturia, speră să găsească un mod viabil și durabil de folosire a cărbunelui ca sursă de energie curată.

Pentru acest lucru, de exemplu, ar trebui folosit bugetul comunitar. Cu toate acestea, inflexibilitatea acestuia și subfinanțarea diferitelor capitole de cheltuieli va permite ca aceste 5 miliarde EUR să fie găsiți numai în cazul în care fondurile pentru politica agricolă comună pentru 2009-2010 nu sunt utilizate în întregime. Aceasta nu este eficiență bugetară; este, pur și simplu, un truc de contabilitate.

Di Bøge, în calitate de raportor, a început astăzi o discuție foarte folositoare privind transformarea bugetului comunitar într-un instrument cu adevărat activ al politicii economice. Nu ne putem permite alte perspective financiare eșuate în viitor.

Göran Färm (PSE) - (SV) Dle președinte, în calitate de raportor alternativ pentru Grupul Socialist din Parlamentul European în această chestiune, aș dori să exprim mulțumirile mele dlui Bøge pentru spiritul său

pozitiv de cooperare. Un cadru pe termen lung este important, dar o înghețare pe termen de șapte ani cu plafoane bugetare rigide, atât la nivel global, cât și la nivelul sectoarelor reprezintă un model nerezonabil în lumea actuală, care este în continuă schimbare.

Bugetul pe termen lung actual, care este valabil până în 2014, a fost, de fapt, stabilit în 2005. Ce am fi putut ști atunci despre criza economică actuală, despre situația din Kosovo sau Gaza sau despre amploarea crizei climatice sau despre oscilațiile extreme ale prețurilor produselor alimentare? Nu, nu putem continua să facem lucrurile în acest fel.

Concluzia mea este că trebuie să avem o imagine generală detaliată asupra actualului buget pe termen lung: cadrul financiar multianual. Acesta se va aplica într-o mare măsură, bineînțeles, în cazul în care este pusă în aplicare propunerea Comisiei pentru bugete, cu alte cuvinte, prelungirea cadrului financiar actual cu cei doi ani care au fost sugerați, pentru a se sincroniza mai bine cu mandatul Comisiei și al Parlamentului.

Prin urmare, ce dorim? Mai multe lucruri, de fapt.

În primul rând, aspirațiile noastre pentru revizuirea bugetară în sine. În opinia noastră, este inacceptabil să ne concentrăm numai asupra cadrului financiar viitor. Comisia pentru bugete a adoptat un număr de amendamente, ceea ce înseamnă că vom cere Comisiei să înainteze o propunere pentru o revizuire temeinică a conținutului actualului buget pe termen lung, cât mai curând posibil. Aceasta este relevantă, desigur, mai ales în cazul în care solicitarea noastră de prelungire ar fi pusă în aplicare.

Solicităm, de asemenea, ca președinția suedeză din această toamnă să proceseze această propunere din partea Comisiei, în mod activ și prompt. Trebuie să controlăm această situație.

În al doilea rând, în ceea ce privește abordarea politică, am primit semnale clare în urma consultărilor deschise pe scară largă pe care le-a întreprins Comisia. Există în special câteva domenii în care UE trebuie să fie mai fermă. Acestea includ politica privind clima; locurile de muncă și creșterea; și politica externă și de dezvoltare. Dacă dorim ca UE să fie capabilă să joace un rol major pe plan global în aceste domenii, aceasta are nevoie de resurse. Acest lucru este absolut clar. În momentul de față, toate aceste domenii sunt în mod semnificativ subfinanțate.

În al treilea rând, trebuie să efectuăm un număr de schimbări tehnice necesare. Nu este necesar să dezvolt acest subiect, fiindcă dl Böge a vorbit deja despre acest lucru. Dorim să avem cinci ani în loc de șapte și o ajustare la perioadă, astfel încât noul Parlament și o nouă Comisie să poată avea o influență reală asupra cadrului care se aplică pe durata mandatului acestora.

În al patrulea rând, dorim un sistem revizuit și mai echitabil pentru resursele proprii ale UE. Ceea ce avem nevoie acum sunt propuneri rapide și o revizuire intermediară temeinică a actualului buget pe termen lung, pentru a aduce retorica și resursele mai aproape una de cealaltă și pentru a începe procesul spre o abordare mai durabilă pe termen lung a bugetului UE, înainte de următoarea perioadă bugetară pe termen lung.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN) - (PL) Dle președinte, există trei aspecte pe care aș dori să le aduc în atenția Comisiei în această dezbatere.

Comisia Europeană trebuie să propună un sistem de sprijin pentru regiunile care depășesc 75% din PIB-ul pe cap de locuitor în actuala perspectivă financiară, dar care vor necesita în continuare finanțare având în vedere dezechilibrele interne puternice de dezvoltare. Ar trebui să menționez că anumite regiuni din Spania, Portugalia, Italia și Grecia primesc astfel de fonduri de tranziție pe perioada perspectivei financiare actuale.

Trebuie luată, de asemenea, o decizie finală privind retragerea din ultimele încercări de renaționalizare a politicii agricole comune. Nu va fi posibil să garantăm o cofinanțare obligatorie a politicii agricole comune la niveluri similare din partea fiecărui stat membru, întrucât acest lucru va avea ca rezultat o distorsionare semnificativă a concurenței sau, cu alte cuvinte, dezintegrarea PAC.

În ceea ce privește ambiția Comisiei Europene de a separa plățile directe de producție, este necesar, de asemenea, ca după 2013 să înlăturăm decalajele mari în ceea ce privește sprijinul pentru terenurile agricole cu o suprafață mai mică de un hectar, care există în prezent între vechile și noile state membre. În caz contrar, dacă situația persistă după 2013, va reprezenta o toleranță *de facto* a două politici agricole comune pe teritoriul UE.

Janusz Lewandowski, în numele Grupului PPE-DE - (PL) Dle președinte, permiteți-mi să continui într-o limbă pe care dna Grybauskaitė o înțelege. Contribuțiile noastre de astăzi se bazează pe doi ani bugetari

compleți, în cadrul unei perspective de șapte ani. Aceasta ar trebui să ne îndemne în mod evident să fim prudenți la felul în care sunt formulate intervențiile noastre. Mi se pare că adoptarea unanimă a raportului dlui Böge pentru Comisia pentru bugete arată că acesta a găsit numitorul comun în punctele de vedere ale diverselor grupuri politice.

Ceea ce uimește pe mine este faptul că aproape 5 miliarde EUR din bugetul pe 2008 au rămas neutilizate. Acest lucru nu trebuie să se repete. Ar fi un eșec pentru noi toți. Există inițiative ale Comisiei care au ca scop să facă obținerea fondurilor mai ușoară. Deoarece astfel stau lucrurile și așa și trebuie, politica regională nu poate și nu va fi o sursă de finanțare în viitor pentru acele secțiuni ale bugetului care sunt subfinanțate în mod cronic: am vorbit despre acest lucru atunci când am negociat perspectiva financiară, iar aceasta a fost pe deplin coroborată în politica noastră externă: capitolul 1a și capitolul 3. În cazul în care continuăm să ne bazăm pe 1% din bugete, nu vom reuși cu siguranță să ajungem la o soluție rezonabilă pentru chestiunea bugetului Uniunii Europene.

În raportul la care mă refer, dl Böge prezintă întrebarea cheie referitoare la adaptarea legislației parlamentare la perioada perspectivei financiare. Aceasta este, într-adevăr, poziția acestei Camere. Cu toate acestea, ar trebui să reținem anumite temeri printre țările afectate de politica de coeziune, care au nevoie de o oarecare certitudine în privința politicii și nu știu încă exact în ce fel reducerea acestei perioade va afecta previzibilitatea obținerii fondurilor structurale.

În cele din urmă, aș dori să-i mulțumesc în mod cordial dnei Grybauskaitė pentru cooperarea cu Parlamentul și, bineînțeles, ca și alți vorbitori, să vă doresc succes în campania dumneavoastră. O asemenea multitudine de voci, în ciuda diferențelor de vederi politice, este de bun augur în aceste alegeri.

Catherine Guy-Quint (PSE) – (FR) Dle președinte, dnă comisar, în primul rând aș dori să vă reamintesc faptul că această dezbatere face parte dintr-un proces mai lung, de câțiva ani: consultările Comisiei Europene; „bilanțul de sănătate” al politicii agricole comune; cel deal patrulea raport de coeziune economică și socială; și raportul Lamassoure privind „resursele proprii” pentru buget.

Comisia Europeană a anunțat intenția sa de a prezenta, cel mai târziu în toamna 2009, principalele sale orientări pentru această revizuire, ceea ce a dus la remarcabila muncă depusă de Comisia pentru bugete, sub conducerea dlui Böge. Știm că această revizuire va fi întreprinsă odată ce se va instala următorul Parlament. Nu Parlamentul nostru actual este cel care o va întreprinde.

Prin urmare, aș evidenția un punct politic de bază și anume că aproape am obținut unanimitatea, astfel încât viitorul cadru financiar să corespundă cu mandatul viitorului Parlament, iar acesta este un aranjament pe care am dori să-l vedem perpetuat. Acest lucru mi se pare foarte important deoarece, în cele din urmă, Comisia va putea supraveghea consecvența dintre rezultatele alegerilor și orientările bugetului.

În continuare, aș dori să vă reamintesc faptul că opinia Grupului Socialist din Parlamentul European este că bugetul ar trebui să fie concentrat din nou pe misiunile fundamentale: locurile de muncă, creșterea și inovarea, astfel cum a afirmat colegul nostru, dl Färm. Cu toate acestea, înainte de a încheia, aș dori să spun că adevăratul viitor al Uniunii depinde de această revizuire și sper că viitorul Parlament va folosi raportul Böge, astfel încât să poată duce la îndeplinire ambiția noastră europeană, în ciuda propriilor interese naționale transmise în fiecare zi prin intermediul subterfugiilor Consiliului.

Depinde de Parlament să emită politici europene care să dea speranță tuturor cetățenilor într-un proiect care este politic și nu doar economic.

Margaritis Schinas (PPE-DE) - (EL) Dle președinte, astăzi suntem 27 și cheltuim mai puțin de 1% din avuția noastră colectivă pentru bugetul comunitar, aproximativ la fel cu cât cheltuiam când eram doar 15. Fie și numai aceste cifre ilustrează de ce raportul Böge pe care îl dezbatem astăzi reprezintă una din acțiunile politice de bază pentru următorii cinci ani.

Este o întrebare crucială la care trebuie să răspundem: cât de mulți bani și pentru care politici? Unde trasăm limita, măsura ambițiilor noastre? De această dată trebuie să punem totul pe masă, fără niciun fel de condiții preliminare, iar discuția trebuie să înceapă de la zero. Va trebui să rezolve două dificultăți importante în această negociere majoră:

- prima este faptul că acum suntem, bineînțeles, mai mulți decât eram cu ocazia anterioară, când au avut loc negocieri similare; și

- a doua dificultate este faptul că, din păcate, această negociere are loc în momentul în care ciclul „piscicii grase” s-a încheiat și suntem puternic afectați de criza economică.

Cu toate acestea, negocierea care practic începe astăzi cu abordarea foarte realistă a dlui Böge ar trebui să confirme trei condiții preliminare de bază care sunt primordiale pentru Europa:

- în primul rând, faptul că viitorul agriculturii în comunitate trebuie să fie asigurat chiar și după 2013;

- în al doilea rând, faptul că principiul coeziunii și solidarității între statele membre nu trebuie să se încheie; și

- în al treilea rând, faptul că a venit momentul să discutăm despre dezvoltarea inteligentă, despre banii care sunt cheltuiți, de asemenea, pentru creiere și nu numai pentru asfalt și ciment.

PREZIDEAZĂ: DL MAURO

Vicepreședinte

Costas Botopoulos (PSE) - (EL) Dle președinte, dle comisar, raportul președintelui comisiei noastre, dl Böge, pe care îl dezbaterem astăzi este, în opinia mea, foarte interesant și foarte important din trei motive: în primul rând, pentru că evidențiază anumite sectoare care necesită îmbunătățiri; în al doilea rând, pentru că prezintă anumite propuneri; și în al treilea rând, pentru că pune bazele dezbaterii esențiale, care va avea loc în următoarea sesiune parlamentară.

Sectoarele care au nevoie de îmbunătățiri au legătură în principal cu neconcordanțele dintre opțiunile politice și opțiunile comunitare și cu incapacitatea de a ne gestiona corespunzător resursele bugetare.

Propuneri:

- o propunere fundamentală este cea a unui ciclu de cinci ani al cadrului financiar și o abordare a politicilor financiare bazată pe un ciclu de cinci ani; cu alte cuvinte, mandatul Parlamentului nostru ar coincide cu propunerile politice la nivel bugetar;

- în al doilea rând, problema flexibilității este extrem de importantă. Totuși, flexibilitatea nu înseamnă doar schimbare între sectoare; ea înseamnă un răspuns general. Flexibilitatea în sine nu este soluția acestei probleme.

Prin urmare, toate acestea ne pregătesc pentru dezbateră esențială, pe baze noi, cu privire la un nou buget politic și coordonat, în viitoarea sesiune parlamentară.

Alexandru Nazare (PPE-DE) - (RO) Reducerea la cinci ani a perioadei de programare financiară, după cum recomandă și raportul Böge – cu această ocazie, aș vrea să îl felicit pe dl Böge pentru contribuția deosebită la acest raport – ar fi o dovadă deosebită de maturitate a instituțiilor europene, un semn de reducere a birocrăției.

În același timp, trebuie să fim realiști și trebuie să avem în vedere cât de fezabilă este o astfel de măsură, pentru a nu ajunge în situații limită în care ne va lua doi ani să adoptăm un buget de cinci ani. Întrebarea-cheie este cum procedăm să simplificăm procedurile, astfel încât banii europeni să fie utilizați într-o perioadă rezonabilă de timp.

Au devenit deja mitologie întâmplările cu bani europeni care nu ajung la luni, dacă nu ani, de la momentul în care era într-adevăr nevoie de ei. Să vă dau exemplu banii din Fondul de Solidaritate. După cum știți, România va primi 12 milioane de euro pentru cinci județe afectate de inundații. Inundațiile au avut loc în vara anului trecut, noi am votat luna aceasta, dar probabil că banii vor ajunge aproape la un an de la momentul în care au avut loc inundațiile. Românii care primesc acești bani nu au conștiința faptului că sunt ajutați de Uniunea Europeană.

Kyösti Virrankoski, raportor - (FI) Dle președinte, aș dori să mulțumesc tuturor celor care s-au pronunțat în legătură cu raportul meu.

Aș afirma, acum când Uniunea Europeană este o Comunitate de 27 de state membre și 480 de milioane de locuitori, că managementul și administrația trebuie simplificate și eficientizate. Gestionarea și elaborarea bugetului pe bază de activități permit în mod evident acest lucru, cu puterea și responsabilitatea alocate la nivelurile corespunzătoare, fiind în avantajul managementului competent și a punerii eficiente în aplicare a programelor.

În final vreau să vă mulțumesc tuturor și mai ales vreau să îi urez dnei Grybauskaitė toate cele bune și succes în activitățile sale viitoare. A fost o plăcere deosebită să lucrez cu dumneavoastră și am remarcat cooperarea excelentă dintre Parlament și Comisie. Mulțumesc și toate cele bune.

Reimer Böge, raportor – (DE) Domnule președinte, doamnelor și domnilor, doresc să încep prin a-i mulțumi dnei comisar. După o etapă inițială de cunoaștere reciprocă, am lucrat împreună eficient, constructiv și deschis. Acest lucru a fost dovedit de rezultatele mai multor negocieri pe parcursul ultimilor ani. Vă doresc mult succes în următoarele săptămâni. De asemenea, aș dori să adresez mulțumiri călduroase colegilor mei deputați pentru munca lor asiduă și pentru discuția care a avut loc înaintea votului de mâine din sesiunea plenară, precum și dnei Guy-Quint, în calitatea sa de raportoare cu privire la consecințele bugetare ale Tratatului de la Lisabona. Am convenit asupra unei proceduri comune pentru punctele cheie ale rapoartelor, mai ales în ceea ce privește abordarea în trei etape și termenul de punere în aplicare.

Deși am înțeles că actuala Perspectivă financiară pentru 2007-2013 și, în legătură cu aceasta, Acordul interinstituțional din 2006 au reprezentat tot ceea ce s-a putut obține în urma negocierilor, am fost pe deplin conștienți și de erorile de acțiune. De aceea este atât de important ca acest raport să solicite încheierea la timp a unor acorduri orientate spre viitor și să garanteze că ele implică un angajament total. Activitatea noastră în următoarele săptămâni și luni, mai ales cu privire la negocierile curente, este dedicată integral Planului de redresare economică și reamintirii Consiliului că toate elementele Acordului interinstituțional, întrucât există un număr de instrumente la care s-a referit dna comisar, sunt o parte inseparabilă a cadrului financiar general. Dacă toate statele membre ar fi fost mai conștiente de acest lucru, am fi făcut mai multe progrese cu regulamentele existente.

În final, aș dori să profit de ocazie pentru a face apel la Comisie ca în toamnă să țină cont de constatările și concluziile fundamentale pe care Parlamentul le va adopta mâine. Acesta ar putea fi un început excelent pentru a face schimbările ambițioase necesare sub forma unui efort comun al Comisiei și al Parlamentului European și, în același timp, pentru a dezvolta un buget care să fie orientat spre viitor și care să se bucure de o mai mare legitimitate politică. Aceasta este ceea ce solicită Parlamentul în acest raport, în mod colectiv și foarte hotărât.

Președintele – Dezbateră este închisă.

Votul va avea loc miercuri, 25 martie 2009.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), în scris – (PL) O analiză a cadrului financiar curent este o ocazie bună pentru reflecție, nu numai cu privire la modul în care sunt alocate resursele disponibile, ci și cu privire la viitoarea formă a bugetului UE. Atunci când introducem modificări în prezentul buget și când planificăm următoarea Perspectivă financiară, ar trebui să fim orientați mai presus de orice de aspirația unei integrări mai profunde și de atingerea unor obiective specifice.

Recent am putut observa modificări importante în structura bugetului UE. Cheltuielile legate de PAC nu mai reprezintă cea mai mare parte a fondurilor Comunității. În momentul de față, politica de coeziune și măsurile legate de realizarea strategiei de la Lisabona pot conta pe cel mai substanțial sprijin. Fără îndoială că această evoluție este benefică pentru viitorul unei Europe orientate către o economie inovatoare, bazată pe cunoaștere, care garantează un nivel ridicat de ocupare a forței de muncă. Totuși, o astfel de schimbare nu trebuie să aibă loc cu prețul subminării securității alimentare europene și al reducerii veniturilor fermierilor.

La fel de îngrijorătoare este scăderea continuă a nivelului bugetului UE în relație cu VNB al statelor membre ale UE. Statisticile arată că, dacă în perspectiva actuală am fi menținut bugetul la nivelul la care era în perioada 1993-1999 (calculat în conformitate cu același procent din PIB), am fi avut 200 miliarde EUR în plus, disponibile pentru realizarea politicilor europene. Presiunea de a reduce bugetul Comunității pe care o observăm este dăunătoare, pentru că limitează flexibilitatea și abilitatea acestuia de a se adapta nevoilor în schimbare. De aceea solicit ca adaptarea bugetului UE la noi provocări să nu fie făcută prin transfer de resurse de la PAC, ci printr-o majorare corespunzătoare a mijloacelor bugetare ale UE.

11. Viitorul industriei automobile (dezbateră)

Președintele. – Următorul punct îl constituie declarația Comisiei privind viitorul industriei autovehiculelor.

Günter Verheugen, *vicepreședinte al Comisiei – (DE)* Dle președinte, doamnelor și domnilor, aceasta este cea de a doua ocazie în care ne întâlnim în Parlament, în doar câteva luni, pentru a discuta situația industriei autovehiculelor în Europa. Cu părere de rău, trebuie să spun că situația s-a înrăutățit de la data ultimei noastre dezbateri.

În ultimul trimestru al anului 2008, vânzările de autovehicule noi au scăzut cu 20%, iar producția cu 29%. Această tendință negativă continuă în 2009. În lunile ianuarie și februarie ale acestui an, vânzările au scăzut cu 29% și respectiv cu 18%. Scăderea ar fi fost și mai mare dacă unele state membre nu ar fi lansat cu succes inițiative de stimulare a cererii. Criza nu se reduce la piața europeană. Exporturile către state terțe au scăzut rapid, ceea ce înseamnă că putem prevedea un impact negativ asupra balanței comerciale europene. În toată lumea industria autovehiculelor este sub presiune.

Nu există perspective de îmbunătățire în lunile care au mai rămas din acest an. În ansamblu, producția de automobile și vehicule utilitare în Europa va scădea probabil cu 20-30%. Aceasta înseamnă că în 2009 vor fi produse în Europa cu aproximativ 5 milioane de vehicule mai puțin decât în 2007. Prognoza negativă se referă în special la vehiculele utilitare, în cazul cărora se așteaptă o scădere a producției cu 35%.

După cum știți, Comisia a reacționat rapid la această situație. În octombrie 2008 am făcut primele recomandări în cadrul grupului CARS 21 pentru depășirea crizei, inclusiv implicarea Băncii Europene de Investiții și stimulentele pentru reînnoirea parcurilor de autovehicule. La începutul lunii ianuarie m-am întâlnit cu miniștrii de finanțe ai UE pentru a conveni asupra unei abordări comune a crizei. Pe 25 februarie, Comisia a prezentat un plan care a fost aprobat câteva zile mai târziu de Consiliul European și de Consiliul Competitivitate.

Răspunsurile noastre sunt îndreptate direct către cele mai importante cauze ale acestei crize foarte grave. Aceste cauze includ scăderea rapidă a cererii, dificultăți în obținerea capitalului, probleme legate de lichidități și de supracapacitate structurală. În cazul supracapacității structurale, acesta este un fenomen global. Ceea ce vrem să facem acum este să menținem integritatea pieței interne europene, să evităm protecționismul și să păstrăm solidaritatea statelor membre, pentru a salva locurile de muncă din industria autovehiculelor.

Vreau să subliniez foarte clar acum că industria însăși trebuie să facă primele mișcări. În cadrul CARS 21 am stabilit condițiile de bază pentru o industrie a autovehiculelor orientată către viitor și le îmbunătățim constant. Pentru a fi foarte clar în această privință, industria europeană a autovehiculelor trebuie să facă acum eforturi pe un front larg, pentru a aduce pe piață tipurile de mașini de care avem nevoie la începutul secolului 21, cu alte cuvinte mașini eficiente din punct de vedere energetic, cu un consum scăzut de carburant, care să utilizeze eficient resursele.

Din punct de vedere politic, Comisia și-a exprimat clar poziția. În opinia noastră, cea mai importantă sarcină este aceea de a face ca sistemul financiar să funcționeze din nou eficient, astfel încât nivelul ridicat de investiții de care are nevoie industria europeană a autovehiculelor să poată fi asigurat. Acest nivel ridicat de investiții este necesar întrucât industria trebuie să se dezvolte și să aducă pe piață mașina europeană a viitorului.

Am adoptat Cadru comunitar temporar pentru măsurile de ajutor de stat, care dă statelor membre mai mult spațiu de manevră în rezolvarea problemelor legate de lichidități. Acesta a fost un pas necesar pentru a asigura că firme de altfel profitabile nu vor deveni victime ale efectelor acute ale crizei.

În plus, am vrut să asigurăm continuarea investițiilor de către companii în cercetare și modernizare, în special pe durata crizei. Am realizat progrese importante cu măsurile pe care le-am adoptat. În acest an Banca Europeană de Investiții a aprobat deja proiecte pentru industria autovehiculelor în valoare de peste 3 miliarde EUR. Proiecte viitoare, în valoare totală de câteva miliarde de euro, sunt deja planificate pentru anul 2009. Aceste proiecte nu îi implică doar pe constructorii de autovehicule, ci și pe furnizorii acestei industrii.

Banca Europeană de Investiții, căreia aș dori să îi mulțumesc foarte mult pentru cooperare, lucrează și ea la un program special pentru întreprinderile mijlocii din industria de subansambluri pentru autovehicule, care au fost foarte puternic lovite de criză. Vom pune la dispoziție 1 miliard EUR pentru un parteneriat de cercetare cu industria de profil în vederea accelerării trecerii către o economie eficientă din punct de vedere energetic, cu emisii reduse de dioxid de carbon. Acest lucru este necesar pentru a așeza industria europeană într-o poziție bună pentru perioada post-criză, astfel încât să poată beneficia în mod real de dezvoltarea pozitivă pe care o așteptăm atunci.

Mai putem face ceva și cu privire la cerere. Unele state membre au introdus stimulente de reînnoire a parcurilor de autovehicule pentru a încuraja cererea. Comisia a elaborat orientări generale pe care statele membre trebuie să le urmeze pentru introducerea unor programe de stimulare de acest fel. Ele au scopul de a garanta

că măsurile naționale nu au un efect discriminatoriu sau că nu interferează cu piața internă. Sunt mulțumit să vă pot spune că acesta a fost un succes.

Desigur, trebuie să ne protejăm de efectele schimbărilor structurale, să menținem costurile sociale la nivel minim și să reținem lucrătorii calificați în industria autovehiculelor. Dacă industria europeană a autovehiculelor vrea să rămână competitivă pe termen lung, unele schimbări structurale vor fi inevitabile. Procesul va fi dureros, dar este inevitabil. Avem nevoie de o industrie viguroasă, competitivă, cu un potențial semnificativ de ocupare a forței de muncă, nu de companii care depind permanent de subvenții. Comisia Europeană a pus la dispoziție resurse financiare din Fondul Social European și din Fondul european de ajustare la globalizare pentru a sprijini lucrătorii cel mai greu loviți de efectele temporare ale restructurării esențiale a industriei.

În aprilie va avea loc prima reuniune comună cu reprezentanții industriei, ai forței de muncă și ai statelor membre pentru a discuta dimensiunea socială a crizei și răspunsul nostru la aceasta. Totuși, aş sfătui companiile să ofere acum programe de formare profesională propriilor angajați pentru a le îmbunătăți șansele de a-și găsi locuri de muncă, fie în industria autovehiculelor, fie în alte sectoare ale economiei.

Aș dori să spun ceva despre situația unui producător anume, General Motors în Europa, compus din Opel, Vauxhall și Saab. Aș dori să repet în acest sens că nu este în interesul Europei să permită prăbușirea acestei companii. Peste 200 000 de locuri de muncă din întreaga Europă depind de această companie. Nu cred că dispariția centrelor de producție ale General Motors din Europa va ajuta la rezolvarea problemei capacității în industria europeană a autovehiculelor și că aceasta ar fi în consecință binevenită. Lucrătorii afectați nu sunt răspunzători pentru criza din cadrul propriei companii. Criza provine doar din America.

Nu există o soluție națională la această problemă. Nu există nici măcar o soluție europeană. Poate exista doar o soluție transatlantică, care să implice compania mamă. Prin urmare, pentru noi este important să știm ce se va întâmpla în Statele Unite. În acest moment nu știm. Nici măcar guvernul american nu știe încă. Mă bucur că toate guvernele europene cu centre General Motors în țările lor au căzut de acord să nu lucreze singure, ci împreună, la partea europeană a soluției. Rezultatul acestei soluții poate fi doar o companie succesoare competitivă și care poate supraviețui pe piață. În plus, trebuie să poată fi oferite atât justificări economice, cât și politice pentru această soluție. Locurile de muncă de la General Motors în Europa sunt prea importante pentru a permite ca acestea să fie târâte în discursuri electorale sau în politici de interes național. Din acest motiv Comisia va continua să depună toate eforturile pentru a găsi o soluție europeană de acest fel.

În sfârșit, Comisia va garanta, de asemenea, că aceasta nu va impune nicio povară financiară suplimentară care ar putea fi evitată asupra industriei autovehiculelor, în acest moment dificil, ca parte a programului său legislativ.

Vremea discuțiilor cu privire la gravitatea crizei a trecut. Avem un plan european, cu măsuri coordonate, atât la nivelul UE, cât și la nivelul statelor membre. Acum este timpul să acționăm și să punem în aplicare aceste planuri integral. Vă mulțumesc foarte mult.

Werner Langen, în numele Grupului PPE-DE – (DE) Dle președinte, aş dori să îi mulțumesc foarte mult dlui comisar Verheugen pentru că a adus în discuție acest subiect și să îl felicit pentru succesul său în coordonarea măsurilor europene și prevenirea abordării individuale de către statele membre, de la reuniunea miniștrilor din 13 martie.

Am cerut o dezbatere pe baza raportului dumneavoastră scris, întrucât credem că criza este atât de serioasă încât Parlamentul European trebuie să o dezbată. Am întocmit o rezoluție comună, care acoperă cele mai importante puncte.

Aș dori să repet o parte din ceea ce ați spus. Desigur, salvarea unei companii individuale poate avea succes doar ținând cont de propria responsabilitate a companiei – și circumstanțele speciale ale cazului General Motors – împreună cu drepturile de proprietate intelectuală și cu mulți alți factori. În ansamblu este o industrie foarte mare. Cu un total de 12 milioane de locuri de muncă dependente de industria autovehiculelor, investiții anuale de 20 miliarde EUR, o cifră de afaceri anuală de 780 de miliarde EUR și o valoare adăugată de 140 miliarde EUR, aceasta este o industrie foarte importantă, care a ajuns să se confrunte cu dificultăți, parțial din cauza propriilor greșeli – mă gândesc aici la supracapacitate și la politicile unora dintre constructori privind modelele de autovehicule – dar, în termeni mai generali, mai ales din cauza efectelor crizei internaționale de pe piețele financiare.

Prin urmare, salutăm adoptarea tuturor acestor măsuri colective. Ele ar trebui să garanteze că industria autovehiculelor este mai durabilă, să stimuleze cererea, astfel încât industria să poată ieși din criză și să facă

mai simplă asigurarea investițiilor și a finanțării pentru cumpărători și pentru industrie. În plus, așa cum ați spus în finalul discursului dumneavoastră, aceste măsuri nu ar trebui să dea naștere unor noi probleme legislative, care ar pune presiune suplimentară pe competitivitatea industriei europene a autovehiculelor.

Pe această bază putem adopta rezoluția comună. Grupul meu va vota pentru amendamentul la paragraful 5 propus de Grupul Socialist din Parlamentul European, pentru ca acesta să se refere în mod direct la cazul special al General Motors, astfel încât să putem încuraja Comisia, cu o largă majoritate, să garanteze lucrătorilor siguranța locurilor de muncă și să ofere noi perspective industriei autovehiculelor.

Robert Goebbels, în numele Grupului PSE – (FR) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, umanitatea nu va putea să se descurce fără mașini și autocamioane în viitorul previzibil. Aceste mijloace de transport trebuie să devină mai puțin poluante și mai eficiente din punct de vedere energetic. Totuși, nici măcar organizarea cea mai bună posibil și cea mai dorită a transportului public nu va fi vreodată în măsură să înlocuiască flexibilitatea mijloacelor individuale de transport.

Industria europeană a autovehiculelor este liderul mondial al acestui sector din punct de vedere tehnologic. Această industrie de vârf trebuie protejată. Ea are o importanță strategică pentru întregul sistem industrial al Europei. Milioane de locuri de muncă depind de aceasta în mod direct sau indirect. Grupul Socialist din Parlamentul European vrea să protejeze locurile de muncă. El solicită ca orice potențială restructurare să fie precedată de discuții cu lucrătorii și cu sindicatele acestora.

Urmând modelul a ceea ce s-a făcut pentru bănci, China a finanțat modernizarea și adaptarea tehnologică a sectorului. În această privință, sunt într-un totodată de acord cu observațiile dlui Verheugen. Europa trebuie să-și asume propriile responsabilități. Acolo unde este necesar, Banca Europeană de Investiții trebuie recapitalizată, astfel încât să poată ajuta la restructurarea sectorului și a miilor de subcontractanți ai acestuia, care sunt în principal IMM-uri.

Comisia trebuie să continue organizarea unui dialog constructiv între toate țările europene în care există locații ce aparțin producătorilor din SUA și aceștia din urmă. De asemenea, îl felicităm pe dl Verheugen pentru inițiativa sa în acest sens.

Totuși, mai trebuie să asigurăm protecția proprietății intelectuale europene și să readucem în Europa brevetele invențiilor create aici, dar aflate în prezent în Statele Unite. Acest lucru este similar cu furtul calificat sau cel puțin cu exproprierea fără compensație. Este de neconceput ca centrele europene să fie obligate să plătească în viitor redevențe pentru cunoștințele dezvoltate de ingineri și lucrători în Europa.

În privința situației General Motors, dle președinte, Grupul Socialist este de acord cu ceea ce a spus dl Verheugen în Parlament.

Jorgo Chatzimarkakis, în numele Grupului ALDE – (DE) Dle președinte, dle comisar Verheugen, ne întâlnim din nou pentru a discuta problema autovehiculelor, și pe bună dreptate. Această criză a lovit foarte puternic una dintre industriile noastre cheie. Un total de 12 milioane de locuri de muncă, 6% din forța de lucru, cel mai mare investitor în cercetare și dezvoltare – toate acestea dau o importanță deosebită discutării problemei și găsirii de soluții. Totuși, acum a devenit clar că UE nu dispune de instrumente adecvate pentru a face față crizei. Statele membre continuă să acționeze individual, cadrul competițional a fost uneori periclitat, iar Banca Europeană de Investiții, panaceul universal, este suprasolicitată, atât în privința resurselor sale financiare, cât și a personalului. Prin urmare, trebuie să identificăm noi abordări.

Îi sunt recunoscător dlui comisar Verheugen pentru adoptarea rapidă a acestei directive cadru în vederea investigării modului în care ar trebui să procedăm în contextul dreptului concurenței. Totuși, BEI trebuie să fie mai bine dotată. BEI are nevoie ca Banca Centrală Europeană să-i ofere condiții speciale, care să-i permită să acceseze capital proaspăt, lucru care în prezent nu este permis de lege. De asemenea, este important ca ajutorul de stat să fie mai strâns legat de schimbarea paradigmei spre tehnologii noi și îndepărtarea de motorul cu combustie internă. În plus, fonduri precum cele structurale și cele agricole ar trebui orientate spre dezvoltarea unor infrastructuri mai puternice pentru aceste tehnologii noi.

Aș dori să mă refer mai în detaliu la General Motors. Sunt de acord cu domnul comisar și cu antevorbitorii mei că această problemă are o dimensiune europeană, întrucât compania deține centre în multe dintre statele membre ale UE. Totuși, ideea fundamentală este că statul, inclusiv UE, nu ar trebui să intervină în economie. Criza nu a schimbat acest principiu. Deși industria autovehiculelor este un sector strategic, ea nu are aceeași importanță sistemică pe care o are industria bancară. De aceea ar trebui să evităm achiziționarea de acțiuni în industria autovehiculelor. Totuși, cred că garanțiile sunt abordarea corectă, dacă există un investitor privat

care să-și asume o garanție prin intermediul BEI. Aceasta presupune să urmărim schimbarea de paradigmă și să evoluăm spre noi tehnologii. Daimler și Autoritatea pentru Investiții din Abu Dhabi au făcut de curând acest pas, deci ar trebui să-l putem face și noi.

Aș dori să îi mulțumesc dlui comisar pentru adoptarea unor astfel de măsuri active. De asemenea aș dori să le mulțumesc colegilor mei deputați pentru susținerea inițiativei incluse în această rezoluție.

Antonio Mussa, în numele Grupului UEN – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, criza autovehiculelor este una dintre cele mai grave din industria producătoare la nivel mondial, deoarece, pe lângă faptul că are repercusiuni grave pentru fabricile europene și companiile colaboratoare, atât din punct de vedere economic, cât și la nivelul forței de muncă, ea lovește state terțe, spre care producția a fost progresiv orientată în ultimele câteva decenii.

În plus, chiar dacă Uniunea reușește să readucă profiturile acestui sector cel puțin la nivelul anului 2007, ea nu poate susține costul social al desființării unui număr de aproximativ 350 000 de locuri de muncă. Prin urmare, ar trebui să salutăm cel puțin măsurile de asistență armonizată pentru acest sector, cu condiția ca ele să se adauge celor de protejare a locurilor de muncă. Cuvintele cheie pentru afacerile europene trebuie să fie cercetare de vârf și dezvoltare. Este evident că, pe măsură ce piața se dezvoltă, o altă cale posibilă este recurgerea la fuziuni sau la acorduri strategice, dar acestea nu trebuie să se realizeze în dauna tradiției europene în domeniul construcției de autovehicule, care este perla coroanei industriei producătoare din Comunitate.

Rebecca Harms, în numele Grupului Verts/ALE – (DE) Dle președinte, dle comisar, ceea ce ne îngrijorează cel mai mult în această dezbatere sunt lucrătorii din industria autovehiculelor. Cifrele sunt atât de mari încât este greu de imaginat dimensiunea problemei. În intervenția dumneavoastră, dle comisar, ați exprimat foarte clar una din problemele îngrijorătoare, și anume aceea că, în contrast cu aceste cifre sunt și cele cu privire la nivelurile îngrijorătoare ale supraproducției și eșecul evident de a inova în domeniile eficienței și protecției mediului. Dacă acum suntem pregătiți să acordăm ajutoare de stat industriei autovehiculelor, acestea trebuie să fie condiționate de utilizarea fondurilor pentru garantarea locurilor de muncă actuale și pentru crearea de locuri de muncă durabile. În plus, ele trebuie condiționate de orientarea reală spre inovație a companiilor respective.

Ceea ce mă face puțin suspicios, dle comisar, este influența considerabilă a grupului CARS 21 și cea a acestei industrii asupra procesului care este demarat aici. Cunoscut unele companii germane producătoare de autovehicule și știu că acestea au încetinit ritmul în privința protecției mediului și a eficienței.

De asemenea, am remarcat cu mare interes că în urmă cu două săptămâni s-a solicitat o nouă scutire pentru suspendarea condițiilor legate de protecția mediului. Acest lucru nu trebuie să se întâmple. Ajutorul trebuie să depindă de îndeplinirea unor condiții precum crearea de locuri de muncă, inovarea reală, formarea și dezvoltarea competențelor angajaților și toate acestea se aplică furnizorilor, cu alte cuvinte numeroaselor IMM-uri care depind de organizațiile mari, precum și lucrătorilor din industria autovehiculelor. Grupul meu ar fi mulțumit cu acestea. Totuși, fără aceste condiții stricte, nu vom contribui la crearea de locuri de muncă durabile.

Roberto Musacchio, în numele Grupului GUE/NGL – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, din păcate această dezbatere cu privire la industria autovehiculelor are loc la o oră prea târzie și, de asemenea, este inadecvată din punct de vedere al conținutului. De fapt noi dezbatem după ce guvernele naționale au adoptat deja decizii în afara oricărui cadru european real și după ce s-au produs deja consecințe sociale tragice cu privire la șomaj și la ajutoarele de șomaj.

Rămânând la acest subiect, textul rezoluției nu propune niciun element fundamental care să garanteze că măsurile ce urmează a fi luate sunt eficiente și corecte. Aș dori să subliniez că, în urmă cu câteva luni, când s-a discutat despre schimbările climatice, Europa a acționat foarte diferit, tratând acest subiect ca pe o adevărată problemă politică. Nu se face același lucru în ceea ce privește criza economică. Europa a dat mână liberă guvernelor care au acționat într-o manieră necoordonată și, aș spune, și cu scopul de a câștiga voturi.

Aceasta se datorează, desigur, slăbiciunii politice a Comisiei Barroso, dar și dificultăților pe care le presupune confruntarea cu situații care necesită puteri noi în ceea ce privește deciziile legate de politicile industriale, sociale și de ocupare a forței de muncă.

Putem accepta măsuri naționaliste? Putem să susținem un val de concedieri în timp ce se acordă ajutor firmelor? Pot să continue delocalizările din industria autovehiculelor și din sectoarele asociate, așa cum s-a întâmplat în cazul companiei italiene ITONO și se întâmplă acum cu Indesit, care aparține unui alt sector

fundamental? Putem extinde domeniul de aplicare a fondurilor europene fără a crește valoarea acestora? Astfel, nu este suficient să spunem că aceasta este o problemă a industriei autovehiculelor și că au avut loc multe întâlniri.

Trebuie să stabilim reguli de acțiune, prin care înțeleg că firmele nu trebuie să recurgă la disponibilizări atunci când primesc ajutor, că acordarea ajutorului trebuie legată de inovare, așa cum este prevăzut în pachetul privind schimbările climatice și în regulamentul Sacconi și că delocalizările și concurența dintre statele membre ale UE trebuie să înceteze. Grupul meu a depus amendamente cu privire la toate aceste puncte. Cu alte cuvinte, avem nevoie de o politică nouă, una pe care această Europă nu pare a o avea și pe care trebuie să o creăm înainte ca dificultățile sociale să devină atât de grave încât să nu mai putem da lucrătorilor noștri niciun răspuns concret.

Sergej Kozlík (NI) – (SK) Scăderea dramatică a cererii de automobile la nivel mondial a afectat și Europa. În ultimul trimestru al anului 2008, vânzările europene de automobile au înregistrat o scădere anuală de peste 19% și continuă să scadă. Multe dintre principalele state membre ale Uniunii Europene au decis să susțină sectorul producției de autovehicule. Totuși, apar dubii legate de abordările selectate și elaborate, întrucât acestea aduc a protecționism. De aceea susțin punctul de vedere al Comisiei Europene, care avertizează împotriva măsurilor protecționiste adoptate în favoarea producătorilor naționali. Apelul lansat de Comisie de a soluționa cu prioritate problemele structurale este la obiect, mai ales în ceea ce privește supraproducția ridicată și investițiile în tehnologii inovatoare.

Orice ajutor acordat sectorului public trebuie să fie transparent și să respecte reglementările UE privind concurența și ajutoarele de stat. Trebuie să prevenim competiția pentru subvenții între diverșii actori de pe piața europeană. Situația este agravată de faptul că aceste reglementări nu țin cont de concurența la nivel mondial, mai ales de cea din partea SUA. Este de așteptat ca subvențiile SUA pentru soluționarea problemelor cu care se confruntă producătorii de autovehicule să fie extinse și la producătorii de subansambluri. Dacă situația devine acută, Europa s-ar putea confrunta nu numai cu problemele legate de producție și vânzări în Europa, ci și cu problema mașinilor importate, produse cu ajutoare de stat excesive. Într-o astfel de situație, Europa ar putea și ea amenința să impună măsuri în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului.

Multe țări europene au introdus programe de reînnoire a parcului de autovehicule și eforturi în această direcție au început acum și în Regatul Unit. Totuși, aceste programe pot soluționa criza numai pe termen scurt. Ele deformează rapid piețele, storc bani din buzunarul public și provoacă amânarea soluțiilor necesare care vizează investițiile în tehnologiile inovatoare.

Amalia Sartori, (PPE-DE) – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, am dorit să vorbesc pe această temă și pentru că, în ultimele câteva luni, am urmărit cu mare interes activitatea desfășurată în cadrul Parlamentului European, în comisii, și acum în această Cameră, tocmai cu privire la solicitările de a-și asuma angajamente specifice pe care le-am adresat producătorilor de autovehicule de pe continentul nostru.

Am stabilit ținte importante, în special în privința emisiilor de CO₂, atunci când le-am cerut să se implice în atingerea obiectivelor majore pe Europa însăși și le-a stabilit, de reducere a emisiilor de CO₂ în următorii câțiva ani, obiective ambițioase spre care toate țările din lume privesc cu mare interes. Am solicitat industriei autovehiculelor ca până în anul 2012 să realizeze o reducere medie de 120 mg, iar până în anul 2020 aceasta să crească cu alte 25 mg. Acestea sunt obiective importante care necesită investiții substanțiale.

Ar trebui să adăugăm la aceasta faptul, deja menționat de unii dintre colegii mei, că industria autovehiculelor asigură, direct și indirect, 12 milioane de locuri de muncă în Europa, echivalentul a 6% din forța de muncă la nivel european. Dacă Europa dorește într-adevăr să pună la dispoziția industriei sale a autovehiculelor mijloacele necesare atingerii obiectivelor stabilite cu privire la emisiile de CO₂ și dacă, pe de altă parte, dorim să păstrăm locurile de muncă, fapt ce reprezintă în prezent o problemă pentru continentul nostru, atunci trebuie să punem în aplicare o strategie coordonată de acordare de ajutoare pentru acest sector.

Diverse state membre lansează planuri pentru stimularea vânzărilor, legate exclusiv de menținerea nivelului cifrei de afaceri din sector. Totuși, pentru a preveni distorsiuni periculoase ale pieței, aceste politici trebuie integrate într-o strategie comunitară unitară.

Hannes Swoboda (PSE) – (DE) Dle președinte, aș dori să afirm foarte clar că susțin pe deplin tot ceea ce a spus dl comisar. În țara mea, Austria, mii de lucrători sunt afectați de criză în mod direct sau indirect. Acest lucru este valabil și pentru țara vecină, Slovacia, și pentru multe alte țări.

Sunt îngrijorat mai ales pentru că, bineînțeles, este clar că industria autovehiculelor este o industrie cheie. Ea nu ar trebui privită ca fiind o industrie depășită, deoarece o mare parte a cercetării și dezvoltării este legată de existența industriei autovehiculelor în Europa. În plus, un mare număr de întreprinderi furnizoare mici și mijlocii sunt dependente de industria autovehiculelor. Avem întotdeauna în vizor companiile foarte mari și puțină bunăvoință pentru acestea. Totuși, când mă uit la toți furnizorii, întreprinderi mici și mijlocii, situația pare destul de diferită.

În special aș dori să întăresc ceea ce ați spus, dle comisar, despre General Motors. Noi avem la Viena un mare centru de producție al General Motors. Cunoaștem temerile oamenilor care așteaptă să afle decizia ce urmează a fi luată în America. Sper că acesta va fi un exemplu pozitiv de cooperare transatlantică în care America – pentru că nu este vorba despre guvernul american, ci despre America în totalitatea ei – care cere în mod constant ca Europa să facă mai mult pentru a combate criza, să dea un exemplu pozitiv, astfel încât Europa să-și poată salva propriile companii.

În sfârșit câteva cuvinte despre măsurile protecționiste. Numai o soluție europeană comună va fi acceptabilă. Acesta trebuie să fie obiectivul nostru.

Gianluca Susta (ALDE) – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aceasta este a treia dezbateră pe care o avem în decurs de câteva luni cu privire la industria autovehiculelor. Solicitățile noastre nu au primit încă răspunsuri adecvate din partea Comisiei și a Consiliului, nici din punct de vedere al susținerii cererii, nici în privința concurenței externe, prin sprijinirea corespunzătoare a exporturilor.

Deși consider măsurile europene pentru combaterea crizei financiare ca fiind semnificative, cred, în ciuda concluziilor recente reuniuni la nivel înalt, că răspunsul european la recesiune și la dificultățile economiei reale este inadecvat. Suntem în război și soldații noștri, care sunt companiile noastre, trag cu gloanțe oarbe.

Sectorul automobilelor este un sector fundamental pentru industria noastră, supus unor necesități noi, reorganizării factorilor de producție și unor puternice exigențe de inovare a procesului de producție și a produselor. Stimulentele pentru coordonarea la nivel european a eliminării oricărei forme de protecționism; refinanțarea liniilor de credit destinate acestui sector, inclusiv de către Banca Europeană de Investiții; stimulente exclusive pentru autovehiculele ecologice și cu motoare hibride; mai multe fonduri pentru cercetare în domeniul motoarelor nepoluante; și o acțiune eficientă în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului pentru crearea unor condiții de reciprocitate reală pe piața mondială a autovehiculelor sunt cele mai importante solicitări ale celor care nu doresc să încurajeze dezindustrializarea Europei într-unul dintre sectoarele sale cruciale din punct de vedere al valorii adăugate și al locurilor de muncă.

Mario Borghezio (UEN) – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, dl comisar Verheugen a subliniat nevoia de a fi foarte atenți să nu propunem sau să sprijinim măsuri protecționiste. Aș dori să-i reamintesc că peste Atlantic sunt adoptate astfel de măsuri și ele sunt evident în beneficiul concurenților producătorilor europeni.

Am impresia că strategia aplicată până acum de Uniunea Europeană nu este suficient de direcționată – așa cum ar trebui să fie într-o astfel de situație critică – spre susținerea exclusivă sau preferențială a mașinilor „europene” proiectate și construite aici, în Europa. Am văzut reprezentanți ai sindicatelor vărsând lacrimi de crocodil din cauza dezindustrializării, delocalizării etc. Cu ani în urmă, când o persoană ca mine susținea aceste argumente chiar la o întâlnire a unui mare producător italian de autovehicule, ele nu erau luate tocmai în serios. Din nefericire, astăzi faptele ne dau dreptate.

Dacă Europa se limitează la măsuri destinate exclusiv creșterii cererii, măsuri care pot fi în mod evident direcționate și spre producătorii din afara Europei, ea nu va obține rezultatele așteptate. Pentru a le obține, trebuie adoptate măsuri urgente de creștere a producției europene de mașini. Producătorii europeni trebuie încurajați să investească în cercetare pentru a garanta viitorul unui sector industrial de excelență, care să includă și companiile auxiliare producției de autovehicule, care astăzi suferă și ele din cauza politicii băncilor europene de neacordare de fonduri.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL) – (PT) Nu ar trebui să uităm că în noiembrie anul trecut am avut exact aceeași dezbateră în Parlament, când era deja clar că ne confruntăm cu o criză în sistemul capitalist, care impunea schimbări fundamentale pentru a crește puterea de cumpărare la nivelul majorității populației. De aceea am insistat pentru creșterea salariilor și a pensiilor în vederea asigurării unei distribuții mai echitabile a veniturilor. Aceasta rămâne în continuare măsura principală care ar putea determina creșterea cererii și garanta astfel că industria autovehiculelor și furnizorii săi vor continua să aibă o piață sigură.

Din păcate, situația socială devine din ce în ce mai complicată, deoarece politicienii nu adoptă măsurile necesare, iar șomajul și locurile de muncă nesigure și prost plătite sunt încă în creștere. Prin urmare insistăm pentru politici noi, care să dea prioritate locurilor de muncă cu drepturi, să susțină producția industrială în țările UE și să contracareze strategia multinaționalelor care folosesc criza ca pretext pentru desființarea de locuri de muncă, creșterea gradului de exploatare a lucrătorilor și sporirea profiturilor. Este vital ca industriile UE să fie susținute corespunzător pentru a putea menține și crea mai multe locuri de muncă cu drepturi. Totuși, trebuie să acordăm o atenție deosebită și țărilor cu economii mai fragile, precum Portugalia, crescând ajutorul financiar pentru a preveni șomajul și a ajuta micro-întreprinderile și întreprinderile mici și mijlocii din industria autovehiculelor, sectoarele asociate și industria de subansambluri, precum și micile ateliere de reparații.

Carl Lang (NI) – (FR) Dle președinte, globalizarea nebună și nebunii globalizării îi fac pe lucrătorii din industria europeană a autovehiculelor să plătească scump pentru consecințele ordinii lor fundamentaliste de piață deschisă și liber schimb.

Virusul financiar al crizei creditelor ipotecare din SUA a fost astfel liber să contamineze sistemul financiar, sistemul bancar mondial, conducând prin extensie la contaminarea sistemului nostru economic și la distrugerea afacerilor și a locurilor noastre de muncă.

În calitate de deputat european, împreună cu colegul meu, dl Le Rachinel, din partea regiunilor franceze Picardia, Nord-Pas de Calais și Normandia, în care mii de locuri de muncă sunt condamnate, sunt nerăbdător să vă spun că politicile comerciale europene au un cost uman și social de nesuportat, nejustificat și inacceptabil. Totuși, fanaticii pieței deschise insistă și le susțin. Chiar astăzi dl Brown și dl Barroso au reafirmat refuzul lor de a proteja Europa, industriile noastre și locurile noastre de muncă, în numele pieței libere și a globalizării atotputernice. Socio-globaliștii de stânga, globaliștii liberali de dreapta și alter-globaliștii de extremă stângă, care nu vor să vadă și să înțeleagă nimic, îi trădează și îi abandonează pe lucrătorii europeni.

Globaliști din toate țările, uniți-vă! Lucrători din țările noastre, dispăreți! Acesta este manifestul partidului globalist.

Mai mult, hărțuirea continuă a automobilistilor și a automobilelor de către eco-cetățeni, guverne și anumiți consilieri locali este cu greu compatibilă cu apărarea și promovarea industriilor noastre ale autovehiculelor.

În sfârșit, demagogii de extremă stângă, care văd actuala criză ca pe o ocazie providențială de revoluție, sunt complet incapabili să satisfacă nevoile lucrătorilor francezi și europeni. Numai prin patriotism economic și social, prin preferința pentru național și european și prin protecție națională și europeană vom reuși să insuflăm o nouă viață sectoarelor noastre industriale.

Gunnar Hökmark (PPE-DE) - (SV) Dle președinte, problemele cu care se confruntă industria europeană a autovehiculelor sunt în mare măsură rezultatul crizei economice și financiare. Din acest punct de vedere este o problemă care, sperăm, se va rezolva. Totuși, dintr-un alt punct de vedere foarte important, aceasta este și o problemă legată de supracapacitate. Prin urmare, pentru a asigura viitorul industriei europene a autovehiculelor, este foarte important să ne asigurăm că ea se poate baza pe planuri de afaceri realiste și raționale și poate avea proprietari responsabili.

Aceasta mă determină să afirm că, dacă este să reușim să menținem o industrie a autovehiculelor de succes în Europa cu toate oportunitățile care decurg din dezvoltarea tehnică, locurile de muncă sănătoase și rolul pe care industria autovehiculelor îl are în economia europeană, ajutoarele de stat care sunt în prezent acordate de statele membre trebuie să fie folosite pentru a garanta supraviețuirea acestei industrii în perioada de recesiune și de criză financiară, și nu pentru a distorsiona concurența dintre statele membre sau dintre producătorii de autovehicule.

Ajutoarele de stat care distorsionează concurența și dau naștere la neîncredere între statele membre pun de fapt în pericol capacitatea industriei europene a autovehiculelor de a supraviețui și acesta este contextul în care aș dori să adresez întrebarea cu privire la ce s-a întâmplat în Slovenia și în Franța și despre ajutoarele de stat acordate în Franța. Una dintre cele mai importante sarcini ale Comisiei este aceea de a se asigura că regulile stabilite nu sunt încălcate, de a monitoriza ceea ce se întâmplă și de a inspira încredere totală în faptul că niciun ajutor de stat nu este acordat în detrimentul unui alt stat membru sau al unei alte industrii a autovehiculelor. Ajutoarele care duc la distorsiuni ale concurenței subminează viitorul industriei europene a autovehiculelor și vor avea consecințe negative atât pentru locurile de muncă, cât și pentru dezvoltarea tehnică.

Monica Giuntini (PSE) – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, mai întâi aș dori să-mi exprim aprecierea pentru angajamentul rapid asumat de Comisie și de Consiliu în sprijinul industriei autovehiculelor și a companiilor auxiliare și producătoare de subansambluri, dar din păcate nu este suficient.

De la adoptarea primelor măsuri de către statele membre, sectorul și-a revenit ușor: datele din Italia arată o scădere de 18% a vânzărilor în luna februarie, în timp ce în ianuarie s-a înregistrat o scădere de 22%. În mod clar, inclusiv din perspectiva datelor pe care dl comisar Verheugen însuși le-a citat, Europa trebuie să meargă înainte garantând resurse financiare suplimentare din partea BEI, precum și o mai bună coordonare a măsurilor naționale pentru a preveni concurența neloială și discriminatorie.

De asemenea, Europa trebuie să încerce să-și coordoneze eforturile de creare a planurilor de restructurare cu cele ale reprezentanților lucrătorilor și ale asociațiilor profesionale, astfel încât să elaboreze o strategie europeană pentru revitalizarea sectorului pe baza investițiilor în cercetare și în tehnologii noi.

De asemenea, în lumina datelor dramatice cu privire la concedieri și la măsurile legate de ajutorul de șomaj, fac un apel la Comisie să înainteze propuneri mai eficiente privind cea mai bună utilizare a Fondului Social și a Fondului de ajustare la globalizare.

Lena Ek (ALDE) - (SV) Dle președinte, criza prin care trecem acum este atât o criză financiară, cât și o criză climatică. Se poate observa că există unele companii producătoare de autovehicule care fac față mai bine decât altele acestei crize duble. Unele mărci și modele de autovehicule fac față mai bine acestor crize, respectiv acelea care au investit în dezvoltarea tehnică durabilă. Pe de altă parte există companii ca General Motors care cer 350 milioane USD de la statele în care operează.

Nu trebuie să sporim paguba încercând să o recuperăm. Trebuie să îi sprijinim pe cei implicați în industria autovehiculelor. Ar trebui să sprijinim regiunile în care sunt probleme și afacerile mici din circuitul de aprovizionare, dar trebuie să ne asigurăm că facem acest lucru cu produse adecvate pentru piața viitorului.

Comisia poate face mai mult prin deschiderea Fondurilor Structurale, a Fondului Social, a fondurilor regionale și a fondului agricol către biocombustibili, măsuri sociale și regiuni.

În plus, cred că activitatea Parlamentului European la Strasbourg ar trebui întreruptă.

Roberta Angelilli (UEN) – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, industria autovehiculelor este una dintre industriile cheie ale economiei europene și una care are mult de pierdut ca urmare a actualei crize. De aceea nu este momentul acum să repetăm că ar trebui să fim împotriva protecționismului și a concurenței neloiale. Toate acestea sunt absolut de prisos. De asemenea, acum este momentul să oferim producătorilor și lucrătorilor europeni certitudini strategice, clare și curajoase prin intermediul unui plan de sprijin – doresc să insist asupra acestui aspect – care să ofere tuturor statelor membre aceleași oportunități.

Desigur, obiectivele includ garantarea unei mai bune utilizări a fondurilor europene, inclusiv a Fondului de ajustare la globalizare, dar, mai presus de toate, simplificarea și majorarea sprijinului financiar pentru acest sector prin intermediul BEI și al BCE, astfel încât să se poată solicita împrumuturi cu dobândă mică, precum și simplificarea procedurilor administrative.

În încheiere, aș spune că, în sens mai larg, scopul este acela de a menține competitivitatea sectorului și de a ne asigura că toate inițiativele europene, pe lângă înfruntarea crizei actuale, pot ajuta la lansarea unei etape pozitive de restructurare și transformare a industriei autovehiculelor.

Ivo Belet (PPE-DE) – (NL) Dle președinte, primul ministru britanic Gordon Brown a surprins perfect acest aspect azi dimineață când a afirmat că nu trebuie să șovăim, că acum este momentul să acționăm. Este într-adevăr timpul pentru acțiuni durabile și solide. Noi, Europa, trebuie să preluăm acum controlul și să conducem schimbarea către un sector durabil al industriei autovehiculelor, lucru posibil numai dacă ghidăm sectorul prin această recesiune gravă, care îi amenință existența.

De aici acest apel adresat dumneavoastră, dle comisar Verheugen, și Comisiei. Vrem cu adevărat, toți împreună, ca Europa să facă mai mult pentru viitorul companiilor noastre de autovehicule. Noi, Uniunea Europeană, avem o ocazie unică de a demonstra că suntem de partea lucrătorilor – a celor 200 000 de lucrători ai Opel din Germania, Polonia, Austria, Spania și Belgia, pentru a menționa doar câțiva dintre aceștia.

Din acest motiv, destul de specific, Banca Europeană de Investiții trebuie să acorde credite și să-și utilizeze funcțiile de pârghie și potențialul la nivel maxim. Cu două săptămâni în urmă am avut o consultare cu eşaloanele superioare ale sectorului aici în Parlament și a devenit clar că există o problemă enormă: sectorul

suferă de o lipsă acută de capital. De aceea împrumuturile convenabile și garanțiile de stat sunt absolut necesare nu numai pentru supraviețuire, dar mai ales pentru a determina trecerea fermă la mașina viitorului, o mașină care trebuie să fie electrică, cu motor hibrid și, cel mai important, ecologică, și care este gata să intre în producție.

Partenerii sociali și, desigur, reprezentanții angajaților, trebuie să fie profund implicați în acest plan european de redresare, întrucât această problemă este și un test relevant pentru dialogul social la nivel european.

Dle comisar Verheugen, nu este prea târziu să acționăm. Vă rog, să nu lăsăm situația să se deterioreze iremediabil.

Matthias Groote (PSE) – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, mai întâi aș dori să îi mulțumesc dlui comisar pentru discursul său, dar și pentru acțiunile sale îndrăznețe din ultimele câteva săptămâni și luni privind industria autovehiculelor și pentru declarația sa clară că trebuie găsită o soluție pentru General Motors, întrucât este nevoie de această companie, mai ales în legătură cu strategia privind noi sisteme de conducere. Aș dori să-i mulțumesc foarte sincer.

De asemenea, aș dori să mă refer la ceea ce a spus dl Langen despre Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni care susțin amendamentul grupului nostru, deoarece cred că acest lucru este important și corect. Sunt recunoscător că noi, ca Parlament, facem o declarație despre General Motors. Pentru o lungă perioadă de timp acest lucru părea că nu se va întâmpla, dar mai bine mai târziu decât niciodată. Vă mulțumesc foarte mult.

În rezoluția noastră am discutat despre măsuri pe termen scurt. Totuși, ar trebui să vorbim și despre măsuri pe termen mediu, așa cum a făcut grupul de experți CARS 21, și despre armonizarea valorilor taxelor pe autovehicule. Știu că aceasta este o sarcină dificilă, dar ea ar reprezenta un plan european de redresare economică pentru industria autovehiculelor. Ne aflăm într-o perioadă de criză și ar trebui să demarăm aceste măsuri acum. Cei 27 de miniștri ai finanțelor ar trebui să facă un efort comun.

Mia De Vits (PSE) – (NL) Dle președinte, dle comisar, dumneavoastră înșivă ați spus deja că nu putem avea astăzi o dezbatere despre industria autovehiculelor fără a spune ceva și despre General Motors.

Salutăm faptul că i-ați reunit pe miniștrii Europei responsabili cu economia pentru a identifica o abordare europeană. Aceasta este și ceea ce dumneavoastră personal ați dorit să vedeți – o abordare europeană mai curând decât una națională – deși o astfel de abordare europeană este posibilă numai dacă implicați în dezbateră comitetul european de întreprindere și dacă acestuia îi sunt furnizate toate informațiile pe care legea prevede că ar trebui să le primească. De aceea vă voi întreba destul de explicit dacă sunteți pregătit să lansați o inițiativă de acest fel și să transmiteți comitetului european de întreprindere informațiile deținute separat de fiecare dintre statele membre, oferite acestora de către General Motors.

În al doilea rând v-ați referit la fondurile europene destinate să atenueze impactul social asupra lucrătorilor. Cred că aceste fonduri trebuie folosite și într-un mod preventiv. Trebuie să prevenim pierderea locurilor de muncă mai degrabă decât să folosim pur și simplu aceste fonduri europene acolo unde locurile de muncă au fost pierdute.

Richard Howitt (PSE) - Dle președinte, în numele celor 350 de lucrători de la Ford disponibilizați la Warley și Dunton, în Essex, și în numele celor 1400 de lucrători ai General Motors de la fabrica de autoutilitare IBC din Luton – de două ori mai mulți dacă ținem cont și de furnizori – vreau să salut anunțurile făcute în această seară că acești producători de autovehicule nu vor fi lăsați să se prăbușească.

Totuși, când dl comisar Verheugen spune că General Motors nu trebuie să adopte o politică de tip „fiecare pentru sine”, poate să mi se alăture pentru a le adresa patru solicitări: mai întâi, să dezvăluie planurile lor de restructurare, nu numai guvernului german, dar și celui britanic și guvernelor altor state membre; să elaboreze o declarație completă de impact asupra mediului cu privire la impactul emisiilor de dioxid de carbon al pachetului în valoare de 3,3 miliarde EUR pe care îl propun; să clarifice viitorul asocierii lor cu compania franceză Renault pentru producția de autoutilitare la Luton, în mod special; și să ne prezinte, dumneavoastră și nouă, ce garanții există că o subvenție pe termen scurt va garanta producția și locurile de muncă care să fie cu adevărat durabile?

Săptămâna trecută i-am întâlnit pe lucrătorii de la Luton, dintre care unul mi-a spus că șansele de supraviețuire ale IBC sunt de numai 50% într-un oraș în care a existat producție de autovehicule timp de peste 80 de ani și în care 50% din locurile de muncă sunt încă în industria producătoare. Mă voi lupta pentru viitorul locurilor de muncă ale acestor oameni.

PREZIDEAZĂ: Diana WALLIS*Vicepreședintă*

Antolín Sánchez Presedo (PSE) – (ES) Dnă președintă, Europa trebuie să sprijine în mod ferm industria autovehiculelor, deoarece aceasta este cheia dezvoltării unei economii avansate din punct de vedere tehnologic, care poate conduce lupta împotriva schimbărilor climatice și poate asigura standarde ridicate de eficiență, siguranță și calitate în domeniul transportului de persoane și de bunuri.

UE este principalul producător de autovehicule din lume și al doilea mare producător de autocamioane, cu 19 milioane de vehicule, din care 20% sunt exportate. Acest sector reprezintă 3% din PIB, 6% din forța de muncă ocupată, 8% din veniturile naționale și a șasea parte din cheltuielile gospodărești.

În contextul crizei actuale, provocările structurale și strategice pentru industria autovehiculelor au crescut. Trebuie să abordăm aceste provocări dintr-o perspectivă europeană, sectorială și prevăzătoare și prin consultări sociale. Numai în acest fel putem acorda prioritate ocupării forței de muncă și formării profesionale, prevenirii discriminării și concurenței neloiale și apărării intereselor europene la nivel mondial. Pe termen scurt, trebuie să punem la dispoziție stimulente temporare și sprijin financiar, prin intermediul Băncii Europene de Investiții sau prin alte mijloace, pentru a asigura supraviețuirea și redresarea acestui sector.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE) - (RO) În România, sfârșitul anului 2008 a însemnat scăderea la jumătate a vânzărilor de automobile. Cifra de afaceri a industriei auto din România a scăzut în 2008 cu 7% față de nivelul estimat înainte de începerea crizei.

În fața acestui declin economic care afectează toată Uniunea Europeană, consider că guvernele naționale și Comisia Europeană trebuie să facă un efort conjugat pentru sprijinirea industriei auto. Trebuie să avem în vedere că o încetinire a producției de automobile duce la o criză a industriei pe verticală, adică a producătorilor dependenți de industria auto: producători de cabluri, motoare, echipamente electrice etc. Concret, duce la intrarea în șomaj a mii de muncitori.

De exemplu, pentru a sprijini industria automobilă autohtonă, guvernul român a reluat programul așa-numit „Rabla”. Prin acest program, cetățenii sunt îndemnați să ducă la casat mașinile mai vechi de zece ani contra unei sume care va fi folosită ca avans pentru cumpărarea unei mașini noi.

Invit așadar factorii de decizie să reflecteze asupra acestui exemplu și să propună o strategie viabilă pentru sprijinirea industriei europene de automobile în acest moment de criză economică globală.

Inés Ayala Sender (PSE) – (ES) Dnă președintă, trebuie să-i mulțumesc dlui comisar pentru disponibilitatea și eficiența sa în a invita toate părțile interesate să prevină și să rezolve problemele cu care se confruntă Opel Europa, și în general industria autovehiculelor, care este fără îndoială o industrie competitivă, care se confruntă cu problemele globale întâmpinate de General Motors în Statele Unite.

Mai mult, fac un apel insistent la domnia sa să transforme această salvare – care dă un nou imbold redresării Opel Europa – într-un exemplu al modului în care Uniunea Europeană poate aborda problemele cauzate de globalizare, adoptând reacția adecvată, pe care am învățat-o tot din experiența globalizării, printr-o abordare europeană.

Ca urmare, mi-ar plăcea, înainte de toate, să putem repatria drepturile de proprietate asupra inovației europene. De asemenea, avem nevoie de un sistem de garanții adecvate pentru a acorda Opel Europa independența de care are nevoie pentru a continua să ne ofere mașini din ce în ce mai sigure, mai inovatoare, mai puțin consumatoare de energie și mai durabile.

De asemenea, este necesar să intensificăm dialogul social, prin implicarea sindicatelor Opel și a comitetului european de întreținere, care dau dovadă de o responsabilitate comună deosebită.

În sfârșit, dle comisar, cred că pentru a susține abordarea europeană trebuie și să fim primii care o pun în practică. Cu alte cuvinte, pentru a garanta că Europa se bucură de credibilitate și succes, nu putem conta doar pe guverne cum este al meu, în Aragón, care a oferit deja o garanție de 200 de milioane EUR. Europa pare să stea încă pe gânduri în această privință.

În numele celor peste 7000 de lucrători de la uzina Opel din Figueruelas, vă cer și vă rog să faceți mai mult.

Reinhard Rack (PPE-DE) – (DE) Dnă președintă, dacă Europa pune la dispoziție fonduri și, mai ales, dacă statele membre disponibilizează sume mari de bani pentru a ajuta industria autovehiculelor să depășească

criza, nu poate fi vorba doar despre menținerea status quo-ului și prevenirea falimentelor, deoarece mai există o serie de alte implicații. Cele mai importante dintre acestea au fost deja menționate.

Este vorba despre garantarea faptului că persoanele care caută locuri de muncă și care au nevoie de acestea le pot găsi pe termen lung. Prin urmare, trebuie să acordăm mai mult sprijin decât în trecut pentru tehnologiile noi, pentru inovație și, cel mai important, pentru sisteme durabile de transport.

De aceea, ar trebui să orientăm toate măsurile pe care le adoptăm spre aceste obiective, astfel încât să nu ajungem în situația de a ne reproșa peste câțiva ani faptul că, dacă ne-am fi gândit la aceasta cu ani în urmă, nu ne-am confrunța cu o nouă criză.

Zuzana Roithová (PPE-DE) – (CS) Doamnelor și domnilor, criza este un test pentru coeziunea UE. Din nefericire, guvernele adoptă măsuri individuale pe termen scurt, cum ar fi programele de reînnoire a parcurilor de autovehicule, care, deși au produs rezultate pozitive imediate în combaterea crizei, nu sunt coordonate. Dacă criticăm protecționismul și măsurile adoptate de Statele Unite în detrimentul competiției loiale, ar trebui să ne concentrăm și mai atent asupra unei strategii comune în cadrul UE. Programele de reînnoire a parcurilor de autovehicule ajută la reducerea emisiilor, duc la creșterea securității drumurilor și la prevenirea șomajului în industria autovehiculelor, care oferă un mijloc de subzistență pentru 12 milioane de angajați și mii de companii din alte sectoare. Dat fiind faptul că, prin CARS 21, am impus industriei autovehiculelor măsuri dure de securitate și de protecție a mediului, programele de reînnoire a parcurilor de autovehicule sunt o ocazie bună pentru o abordare comună din partea guvernelor europene, mai ales pe timp de criză, și ele ar trebui finanțate din resurse comune. Solicit președinției cehe să înceapă negocierile cu privire la această problemă.

Alojz Peterle (PPE-DE) - (SL) Dle comisar, sunt în totalitate de acord cu dumneavoastră când spuneți că industria autovehiculelor este supraîncălzită din punct de vedere structural și că avem nevoie de mașini mai ecologice și mai eficiente din punct de vedere al consumului de energie.

Am comite o greșală dacă am încerca să menținem cu intervenții direcția actuală, respectiv aceea a dezvoltării cantitative. Vom fi substanțial interesați de bunăstarea socială și vom demonstra cea mai mare solidaritate dacă vom susține restructurarea orientată spre reducerea consumului de energie și spre ecologie.

Actuala criză a demonstrat, de asemenea, că industria europeană a autovehiculelor este puternic interconectată. Acest tip de industrie pur și simplu nu va tolera protecționismul la un nivel național. Mă aștept ca politica comunitară să țină cont de acest lucru.

Günter Verheugen, Vicepreședinte al Comisiei – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, mai întâi aș dori să vă mulțumesc tuturor pentru unitatea acestui Parlament și pentru sprijinul larg pe care îl acordați politicii comunitare. Cred că acest lucru este esențial și reprezintă în același timp un semnal foarte important pentru lucrătorii din industria autovehiculelor, care se află în centrul acestei dezbateri. Așa și trebuie să fie.

Unii membri, inclusiv dna Herms, dl Hökmark și alții, s-au referit la problema legăturii dintre inovație și competitivitate. Doresc să subliniez din nou, foarte clar, că în absența acestei legături cu inovația, industria europeană a autovehiculelor nu va fi competitivă pe termen lung. Scopul politicii noastre este acela de a garanta că mașina europeană a viitorului este cea mai inovatoare, altfel spus, cea mai curată, cea mai eficientă din punct de vedere al consumului de energie și cea mai sigură din lume. Am încredere că producătorii noștri, tehnicienii și inginerii noștri pot realiza o astfel de mașină. Avem potențialul necesar pentru a atinge acest obiectiv.

Aș dori să trec la un al doilea subiect, mai precis, la finanțarea pe timp de criză. Băncile nu acordă fonduri. Companiile nu pot obține împrumuturile de care au nevoie. Banca Europeană de Investiții este acum instrumentul nostru comun. Trebuie să spun foarte clar că Banca Europeană de Investiții a ajuns deja la limita a ceea ce poate oferi. Industria autovehiculelor nu este singurul sector în care solicităm ajutorul BEI. Cum rămâne cu finanțarea pentru întreprinderile mici și mijlocii? Dar cu finanțarea foarte ambițioaselor noastre obiective legate de protecția mediului înconjurător? Toate acestea sunt finanțate de BEI. Știu acum că vom primi cereri de la sectoare ale industriei la care BEI pur și simplu nu va putea să răspundă, întrucât vrem ca ea să facă afaceri pe o bază solidă și nu să creeze baloane de săpun, așa cum au făcut alte bănci. Prin urmare, este de așteptat ca problemele să se amplifice în a doua jumătate a anului și trebuie să ne pregătim pentru această situație.-

Îi susțin, de asemenea, pe toți aceia care au afirmat că avem nevoie de stimulente inteligente pentru a ne asigura că toate autovehiculele pe care vrem să le scoatem pe piață sunt efectiv cumpărate. Împărtășesc pe

deplin opinia dlui Groote cu privire la taxa auto bazată pe emisia de CO₂. Comisia a propus acest lucru cu mult timp în urmă și sunt foarte trist că unele state membre nu au fost de acord cu această propunere la momentul respectiv.

Dna De Vits a vorbit despre rolul sindicatelor și al comitetelor de întreprindere. Sunt foarte mulțumit să vă pot spune că ultima discuție detaliată pe care am avut-o înainte de a veni la această sesiune a fost cu președintele comitetului de întreprindere al General Motors în Europa. Menținem un contact constant, permanent, și ne furnizăm reciproc toate informațiile de care dispunem. Trebuie să spun că, până în prezent, eu am beneficiat mai mult de pe urma acestui schimb de informații decât președintele comitetului de întreprindere. Eu aflu de la el mai multe decât află el de la mine. Cu toate acestea, sper că voi putea să mă revanșez în viitor. Peste câteva zile ne vom întâlni cu sindicatele europene din metalurgie și cu cele din industria autovehiculelor și, bineînțeles, sindicatele sunt principalele părți implicate în reuniunile comune, pe care le-am menționat deja. Prin urmare, cred că am respectat toate cerințele.

În cursul procedurii „catch-the-eye” s-au făcut câteva referiri la stimulentele pentru reînnoirea parcurilor de autovehicule. Trebuie să ne întrebăm dacă acestea vor ajuta într-adevăr pe termen lung. Este posibil să dăm naștere la o cerere artificială, care să ducă la un alt colaps. Cu toate acestea, toți producătorii au fost încântați de această idee, pentru că îi va ajuta să depășească situația foarte dificilă în care se află acum. Aceste stimulente sunt ca o rezervă de oxigen și au contribuit în mod semnificativ la garantarea absenței până în acest moment a unor concedieri în masă la nivelul principalilor producători din Europa și la faptul că aceștia au reușit să-și păstreze forța de muncă. În această privință, cred că ele și-au atins scopul.

Stimulentul pentru reînnoirea parcurilor de autovehicule este o inițiativă europeană standard, în sensul că sunt implementate reguli clare, respectate de toată lumea. Este de la sine înțeles că nu putem finanța stimulentele din bugetul Comunității. Bugetul nu este destinat acestui scop și acest lucru nu ar fi posibil nici din punct de vedere politic, nici din punct de vedere juridic. De asemenea, stimulentele au avut un impact transfrontalier pozitiv. Dnă Roithová, în special țara dumneavoastră a beneficiat foarte mult ca urmare a planurilor generoase de stimulente din alte state membre ale UE. În acest caz este vorba despre o anumită doză de solidaritate europeană, care nu ar trebui subestimată.

Consider această dezbatere ca fiind un apel de a continua acțiunile cu privire la această problemă și de a rămâne în alertă. Vă pot promite că așa vom face. În privința industriei autovehiculelor, am stabilit o cooperare excelentă între diferitele părți. Sper că nu va fi necesar să dezbaterem din nou industria europeană a autovehiculelor în timpul mandatului acestui Parlament, dar dacă va fi necesar, Comisia este oricând pregătită să facă acest lucru. Vă mulțumesc foarte mult.

Președinta – Dezbateră s-a încheiat.

Votul va avea loc mâine (miercuri, 25 martie 2009).

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Zita Gurmai (PSE), în scris – (HU) Caracteristicile distinctive ale producției și comercializării se traduc prin faptul că orice scădere în industria europeană a autovehiculelor produce efecte în alte sectoare de activitate din fiecare stat membru.

Pe lângă scăderea cererii ca urmare a crizei economice și problemele de lichiditate cauzate de criza financiară, industria autovehiculelor se confruntă și cu probleme structurale pe termen lung: costurile fixe ridicate, surplusul și concurența prețurilor au determinat mulți producători de autovehicule să înceapă să se concentreze pe reducerea costurilor și creșterea eficienței interne.

Nu ne putem aștepta ca situația să se îmbunătățească în viitorul apropiat, deși, pe termen lung, industria autovehiculelor are perspective globale promițătoare și de aceea este foarte important pentru industria autovehiculelor a UE să poată supraviețui acestui regres și să fie pregătită să profite de oportunități atunci când cererea va începe să crească din nou.

În acest scop, este indispensabil să fie satisfăcute așteptările consumatorului și să se proiecteze autovehicule mai ecologice, mai sigure și mai inteligente.

Principala responsabilitate de a depăși criza revine industriei autovehiculelor ca atare. UE și statele membre pot contribui în acest sens ajutând la crearea unor condiții corespunzătoare și a unor premise adecvate pentru concurență. Ajutoarele de stat temporare și cu ținte stabilite, acordate la nivelul UE și la nivel național, pot susține eforturile acestui sector de a supraviețui crizei și pot ajuta la diminuarea efectelor negative ale

restructurării iminente a forței de muncă. Acestui ultim aspect trebuie să i se acorde o atenție deosebită atât la nivel național, cât și la nivelul UE.

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), în scris – (PL) Este bine că a doua dezbatere cu privire la criza din industria autovehiculelor răspunde propunerilor Parlamentului European care au fost prezentate în cursul dezbaterii din luna februarie.

Asigurarea competitivității pieței unice este cel mai important lucru pentru noi. Remarcăm cu îngrijorare adoptarea de către unele state membre a unor măsuri care ar putea determina încălcarea principiilor concurenței. De aceea salutăm deciziile care determină stabilirea unor cadre de acțiune paneuropene. În acest context, trebuie, de asemenea, să continuăm să evaluăm influența pe care o are asupra pieței europene situația industriei autovehiculelor din Statele Unite și din Asia și posibilele reacții ale Comunității.

Remarcăm cu satisfacție că a fost subliniată importanța stimulării cererii pe piață. Echilibrarea unor măsuri cum ar fi punerea la dispoziție a unor împrumuturi cu dobândă mică și simplificarea procedurilor administrative pentru obținerea de resurse financiare și, pe de altă parte, acordarea de stimulente consumatorilor pentru achiziționarea de mașini noi, pot ajuta la stimularea pieței.

Propunerea de a profita de criză pentru a realiza un fel de „curățenie” în industria autovehiculelor rămâne neschimbată. Vedem posibilitatea de a crea produse de un alt nivel calitativ, bazate pe tehnologii noi, ecologice și sigure, care sunt un răspuns la provocările noilor tendințe ale secolului al XXI-lea în Europa.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), în scris – (RO) Industria constructoare de automobile este un domeniu în care lucrează aproximativ 2,3 milioane de angajați și de care sunt legate, în mod indirect, alte 10 milioane de locuri de muncă. Un număr mare de IMM-uri, subcontractanți și furnizori, sunt afectate de criza financiară.

Europa Socială pune pe același nivel ca importanță, dezvoltarea economică și dezvoltarea socială. Pentru păstrarea locurilor de muncă și un trai decent pentru angajații din industria constructoare de automobile este important ca întreprinderile să aibă acces la finanțări.

Solicit Comisiei să se asigure că fondurile europene, precum Fondul Social European și Fondul European de Globalizare, vor fi utilizate pentru ca angajații din industria constructoare de mașini să beneficieze de instruire și de sprijin atunci când sunt afectați de reducerea activității întreprinderilor din acest sector.

Legislația adoptată de UE privind promovarea vehiculelor ecologice conduce la investiții în proiectarea și producția de mașini cu cote reduse de emisii de dioxid de carbon. Este însă nevoie de timp, de inovații și mai ales de investiții semnificative în resurse umane și în noi capacități de producție. La nivel național și european trebuie simplificate procedurile pentru accesul agenților economici la fondurile pentru cercetare și inovare, iar programele de cercetare trebuie orientate către teme concrete, de cercetare aplicată, în sectorul construcțiilor auto.

12. Performanțele și viabilitatea sistemului aviatic european - Aerodromuri, gestionarea traficului aerian și servicii de navigație aeriană (dezbatere)

Președinta – Următorul punct este dezbateră comună privind:

– raportul elaborat de Marian-Jean Marinescu, în numele Comisiei pentru transport și turism, referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 549/2004, (CE) nr. 550/2004, (CE) nr. 551/2004 și (CE) nr. 552/2004 pentru a îmbunătăți performanța și viabilitatea sistemului aviatic european [COM(2008)0388 - C6-0250/2008 - 2008/0127(COD)] (A6-0002/2009) și

– raportul elaborat de Marian-Jean Marinescu, în numele Comisiei pentru transport și turism, referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 216/2008 în domeniul aerodromurilor, gestionării traficului aerian și serviciilor de navigație aeriană și de abrogare a Directivei 2006/23/CE a Consiliului [COM(2008)0390 - C6-0251/2008 - 2008/0128(COD)] (A6-0515/2008)

Marian-Jean Marinescu, raportor – (RO) Pachetul cerul unic european II se adresează întregului sistem al transporturilor aeriene, având implicații directe și pozitive asupra companiilor aeriene, prestatorilor de servicii de navigație aeriană, controlorilor de trafic, aeroporturilor, industriei aeronautice. Reprezintă, de

fapt, răspunsul legiuitorului la nevoia de armonizare și eficientizare a spațiului și a traficului aerian european în beneficiul mediului, al industriei și, în primul rând, al pasagerilor.

Prin acordul obținut cu Consiliul pe pachetul SES II facem un pas înainte pe calea întăririi Uniunii Europene. Este un pas firesc după piața comună, după adoptarea monedei unice, după crearea spațiului Schengen. Vom avea din 2012 un Schengen aerian. Rutele vor fi mai scurte, controlul traficului mai eficient, serviciile de navigație aeriană optimizate și, în perspectivă, integrate.

În consecință, zborurile vor fi mai scurte, se va consuma mai puțin combustibil, emisiile de dioxid de carbon vor fi mai puține, ceea ce, în mod normal, trebuie să ducă la scăderea prețurilor la biletele de avion.

Compromisul obținut în urma negocierilor cu Consiliul reflectă necesitatea accelerării constituirii blocurilor aero-spațiale funcționale. Am ajuns la un acord cu privire la termenul limită pentru operaționalizarea FAB care devansează cu șase luni propunerea inițială a Comisiei Europene.

Funcționarea FAB este principalul element al creării cerului unic european, de aceea salut acordul încheiat în noiembrie anul trecut pentru cel mai important FAB, cel referitor la Europa Centrală.

Solicit, pe această cale, sprijinul Comisiei Europene pentru aprobarea proiectului legat de FAB Danube România - Bulgaria în cadrul financiar TEN-T.

Cu sprijinul reprezentanților președințiilor franceză și cehă, cărora le mulțumesc pe această cale, am reușit să echilibrăm raporturile decizionale și competențele dintre statele membre și Comisia Europeană, mai cu seamă în ceea ce privește schema de performanță, element cheie al pachetului SES II.

Comisia va decide în ceea ce privește armonizarea și implementarea corectă a țințelor cuprinse în planurile naționale de performanță.

Propunerea inițială a Comisiei a fost completată cu două elemente introduse de Parlament. Primul dintre acestea este coordonatorul sistemului de blocuri aero-spațiale funcționale. Am considerat că este necesar ca, după modelul TEN-T, să fie desemnat un coordonator care să faciliteze încheierea acordurilor de funcționare a FAB, grăbind astfel procesul de unificare a cerului european. Al doilea element se referă la clarificarea conceptului de „proiecte comune”, precum și la definirea surselor de finanțare aferente acestora.

Parlamentul European a reușit, de asemenea, să impună acordarea unei atenții deosebite factorului uman. Compromisul obținut cu Consiliul clarifică, în plus, interdependențele dintre SES II și AESA, având în vedere că extinderea competențelor Agenției la aerodromuri, ATM/ANS și ATC reprezintă de fapt componenta „siguranță” a pachetului.

Consider că este foarte important că s-a găsit o definiție clară și completă pentru aerodromurile care intră sub incidența prevederilor acestui regulament.

Noile specificații emise de AESA trebuie să le asimileze pe cele existente. În plus, s-a dat posibilitatea menținerii derogărilor acordate până în prezent. De asemenea, am obținut introducerea unor prevederi referitoare la necesitatea întăririi și extinderii procesului de consultare cu toți actorii interesați.

Rapoartele care vor fi votate mâine reprezintă un important pas înainte pe calea creării cerului unic european și sunt convinși că sunt un succes și un câștig pentru toți cei interesați.

Antonio Tajani, vicepreședinte al Comisiei – (IT) Dnă președintă, onorabili membri, în ajunul alegerilor europene și cu două săptămâni înainte de adoptarea celui de-al treilea pachet maritim, instituțiile europene sunt pe cale să transmită un alt semnal pozitiv cetățenilor UE, demonstrând că, mai ales în aceste vremuri de criză, Comisia, Parlamentul și Consiliul sunt de partea cetățenilor, sunt capabile să abordeze o criză dificilă și în măsură să ofere soluții concrete.

Reforma cerului unic european este un semnal important care va avea consecințe asupra industriei și a cetățenilor și care va reduce poluarea mediului. Datele pe care le deținem cu privire la dificultățile cu care se confruntă sectorul de transport aerian sunt bine cunoscute – astăzi au venit date noi, pe care le voi menționa în intervenția mea – și, prin urmare, am demonstrat că putem reacționa la o criză, iar acesta este fără îndoială un lucru pozitiv, care îi face pe europeni să înțeleagă că instituțiile există și că ele sunt în măsură să facă față dificultăților.

De aceea doresc să mulțumesc Parlamentului pentru rapiditatea cu care a adoptat această decizie. Îi sunt recunoscător dlui Marinescu, de care mă leagă o veche prietenie, construită prin munca pe care am desfășurat-o

împreună, umăr la umăr, în Parlament – îi cunosc competențele, pe care a știut să le pună din nou în valoare, lucrând împreună cu Comisia și obținând un rezultat important într-o foarte scurtă perioadă de timp – și, împreună cu dânsul, vreau să mulțumesc, de asemenea, tuturor raportorilor alternativi, care au ajutat instituțiile să fie din nou alături de cetățenii Europei.

A fost cu siguranță un angajament important care, repet, reprezintă un răspuns eficient. Transportul aerian așteaptă de fapt măsuri concrete și tangibile, care să satisfacă nu numai exigențele operatorilor de transport aerian, ci mai ales pe cele ale pasagerilor. În acest scop am insistat pentru introducerea unui organism de reglementare a serviciilor, pentru a garanta faptul că monopoliurile nu afectează calitatea serviciilor. În plus, pe lângă facilitarea exploatării sistemelor naționale, introducerea rapidă a unui manager al rețelei de trafic aerian ar putea constitui un exemplu pentru toate modalitățile de transport, dar și pentru sectorul telecomunicațiilor și pentru cel energetic.

Aș dori să amintesc sprijinul pe care Parlamentul l-a oferit Comisiei privind elaborarea unui nou instrument destinat finanțării unor proiecte transfrontaliere de infrastructură, provenind, între altele, din programul SESAR. Parlamentul a înțeles importanța parteneriatului și a reafirmat rolul important pe care îl au operatorii în punerea în aplicare a acestui demers ambițios.

Mă bucur să văd că Parlamentul se alătură Comisiei pentru a recunoaște, printr-o declarație comună, importanța care trebuie acordată factorului uman. În special, Parlamentul s-a exprimat în favoarea consolidării poziției militarilor prin crearea cerului unic, iar aceasta este o abordare pe care o susțin pe deplin, inclusiv pentru că am fost, pentru o perioadă de timp, controlor militar al apărării aeriene și, prin urmare, nu pot să nu înțeleg rolul important pe care îl au controlorii militari în domeniul traficului aerian. Aș da ca exemplu spațiile operative pe care le-am vizitat, unde operatori civili și militari lucrează împreună pentru a asigura securitatea transportului aerian.

Declarația comună pe care o susțin prevede că, pentru a implementa eficient regulamentele cerului unic european, Comisia trebuie să afirme nevoia de a se ține cont în mod adecvat de factorii umani, convinsă fiind că siguranța nu poate fi niciodată considerată garantată și recunoscând necesitatea de a dezvolta mai mult cultura siguranței, mai ales prin integrarea unui sistem fiabil de alertă în caz de accident și „just culture”, astfel încât să se învețe din accidentele care au loc.

Comisia declară că va construi modelul de serviciu pe baza unei autentice culturi a siguranței, integrând un sistem fiabil de alertă în caz de accident și „just culture” ca bază pentru asigurarea securității. Ea va garanta că profesioniștii responsabili cu asigurarea securității au un nivel de competență adecvat și va promova implicarea reprezentanților personalului în crearea cerului unic european la nivel național, la nivel de blocuri funcționale aerospațiale și la nivel comunitar. Va evalua integrarea factorilor umani în crearea cerului unic european până în anul 2012.--

În concluzie, este prima dată când fiecare aspect al sectorului aviatic în ansamblul său va fi reglementat. Grație acestei noi abordări, siguranța mișcărilor la sol în aeroporturi, pe coridoarele aeriene și în fazele de aterizare și decolare va fi asigurată de un singur organism.

Prin urmare acesta este începutul unei noi etape în istoria Agenției de Siguranță a Aviației. O adoptare atât de rapidă a pachetului – și vă mulțumesc încă o dată pentru aceasta – demonstrează puternica voință politică existentă la nivel european de a implementa ideile mărețe ale unui important predecesor al meu care, din păcate, nu mai este printre noi: Loyola De Palacio. Ea și-a dorit un adevărat cer unic în beneficiul cetățenilor europeni. Astăzi am reușit să facem această reformă.

Teresa Riera Madurell, *raportoare pentru avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie – (ES)* Dnă președintă, Comisia pentru industrie, cercetare și energie consideră propunerea Comisiei ca fiind pozitivă, întrucât remediază deficiențele primului pachet în ceea ce privește coerența, eficiența, reducerea costurilor și îmbunătățirea gestiunii.

Principalele contribuții ale Comisiei pentru industrie sunt legate de finanțare. Master planul ATM necesită resurse importante și de aceea trebuie să fie posibilă utilizarea finanțării publice acolo unde este necesar, iar investiția inițială nu ar trebui să fie prefinanțată de utilizatori.

Aceste contribuții țin și de rolul Eurocontrol-ului, care credem că trebuie restructurat integral pentru a se asigura buna sa administrare și controlul furnizării de servicii. În ceea ce privește privatizarea serviciilor, cred în continuare că este mai eficient să facem un studiu prospectiv, fără vreo idee preconcepțuită, și să decidem în funcție de rezultatul acestuia.

În sfârșit, aș dori să subliniez încă o dată că realizarea cerului unic este fundamentală pentru a progresa în direcția realizării obiectivelor stabilite la Kyoto și că, în calitate de cetățean spaniol, sunt mulțumită că eroarea privind Gibraltarul a fost rectificată.

De asemenea, vreau să mulțumesc Comisiei pentru excelența sa colaborare și serviciilor Comisiei pentru industrie și grupului meu parlamentar pentru ajutorul lor neprețuit.

Georg Jarzembowski, în numele Grupului PPE-DE – (DE) Dnă președintă, dle Tajani, doamnelor și domnilor, ar trebui să îi fim cu toții foarte recunoscători dlui Marinescu. Într-un timp foarte scurt, dânsul a reușit să ajungă la un acord cu Consiliul European, cu sprijinul vicepreședintelui Comisiei. Acest al doilea pachet legislativ ne va permite să ne gestionăm mai eficient spațiul aerian în următorii ani. De asemenea, va permite companiilor aeriene și în cele din urmă consumatorilor să economisească până la 3 miliarde EUR și să reducă emisiile de CO₂ cu până la 12%. Acestea sunt obiective importante privind costurile, consumatorii și mediul, care sunt acum la îndemâna noastră.

În primul din cele două regulamente, statele membre au făcut în cele din urmă ceea ce ar fi trebuit să facă cu ani în urmă, și anume, să stabilească blocuri funcționale aerospațiale într-un timp scurt. Aceste blocuri aerospațiale, care nu mai sunt divizate de-a lungul frontierelor naționale, dar sunt în schimb conforme cu fluxurile funcționale ale traficului aerian, vor permite gestionarea mai eficientă și mai sigură a spațiului aerian și vor contribui la prevenirea blocajelor aeriene inutile.

Sunt foarte recunoscător pentru sprijinul Comisiei și pentru hotărârea raportorului de a desemna un coordonator european pentru blocurile funcționale aerospațiale, întrucât vor exista probleme legate de garantarea faptului că statele membre vor stabili în mod real aceste noi blocuri. Este important ca un coordonator acționând în numele Parlamentului și al Comisiei să poată face presiuni pentru ca aceste blocuri noi să fie create.

De asemenea, este important ca gestionarea spațiului militar aerian să fie integrată în acest sistem și să avem un master plan autentic pentru cerul unic european, care să aplice și să implementeze rezultatele tehnologice ale proiectului de cercetare privind gestionarea traficului aerian, SESAR. În sfârșit, este la fel de important pentru noi ca Agenției Europene de Siguranță a Aviației să i se atribuie sarcina punerii în aplicare a standardelor și a gestionării activităților pentru aeroporturi, gestionarea traficului aerian și serviciile de navigație aeriană. Această organizație trebuie dotată în timp util cu personalul și echipamentul necesar. Susținem, sperând că vom avea sprijinul Comisiei în această privință, consultarea AESA cu domeniile relevante ale industriei, cu privire la soluțiile practice pentru toate aceste activități noi, astfel încât să poată fi identificate soluții cu adevărat eficiente.

Ulrich Stockmann, în numele Grupului PSE – (DE) Dnă președintă, dle comisar, știu un cântec care conține versul „În cer trebuie să fie libertate nelimitată”. Acest lucru este pur și simplu neadevărat. Cerul european constă într-un amestec de 60 de centre naționale de control. Sunt de două ori mai multe decât în SUA, dar gestionează jumătate din volumul traficului aerian de acolo. În plus, zonele militare de nonsurvol împiedică avioanele să zboare în linie dreaptă de la un aeroport la altul. Acest lucru nu este durabil, mai ales dacă avem în vedere faptul că volumul traficului aerian se dublează la fiecare 10-15 ani. Când volumul traficului aerian se dublează, riscurile privind siguranța cresc de patru ori.

Acest lucru ne-a determinat să inițiem în 2004 conceptul de cer unic european. Din nefericire, Consiliul de Miniștri a insistat la acea vreme că statele membre ar trebui să convină între ele care blocuri aerospațiale ar trebui create. Aceasta a fost o greșeală, pentru că statele membre au pierdut foarte mult timp și au devenit foarte preocupate de probleme legate de competența națională.

Acum Parlamentul și un raportor bun au realizat un regulament cu obiective clare și cu reguli de bază pentru introducerea acestor blocuri aerospațiale până în 2012. Acesta contribuie la creșterea siguranței, la protecția mediului și la reducerea costurilor traficului aerian. Zboruri care sunt mai scurte cu 50 de kilometri, o reducere cu 12% a emisiilor de CO₂, economii de 3 miliarde EUR pentru companiile aeriene și mai puține întârzieri pentru pasageri. Pe scurt, sper că această reformă sectorială în cer va fi în cele din urmă reușită și ne va duce cu un pas mai departe.

Nathalie Griesbeck, în numele Grupului ALDE – (FR) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, este rândul meu să îmi exprim satisfacția față de acest raport privind cerul unic european. Este un real pas înainte, pe care mulți dintre noi îl salutăm.

Aceste două regulamente răspund unor așteptări mari din partea tuturor actorilor interesați din toate țările Uniunii, deoarece fragmentarea excesivă a sistemului actual are efecte foarte costisitoare și, în special, provoacă serioase probleme privind gestionarea traficului.

Datorită acestui nou cer european, avioanele vor abandona treptat rutele de zbor neliniare pe care sunt obligate să le utilizeze în prezent și vor urma rute aeriene mai directe și deci mai eficiente și, lucrul cel mai important, mai ieftine pentru călători.

Sunt realmente încântată de faptul că aceasta va permite o scădere a impactului transportului aerian asupra mediului înconjurător și, desigur, a costurilor suportate de consumator.

Împreună cu armonizarea standardelor de siguranță, acesta este și un foarte binevenit pas înainte. El va face ca transportul aerian să devină în același timp mai sigur și mai rapid, bineînțeles, dar și, mai presus de toate, mai puțin poluant și mai ieftin.

În numele Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, aș solicita totuși Comisiei să disponibilizeze resurse financiare, în special, și în mod logic fondurile pentru rețelele transeuropene, dar și contribuții ale Băncii Europene de Investiții, pentru a finanța toate proiectele emblematiche comune care au scop îmbunătățirea navigației aeriene europene.

Cred că Parlamentul și-a depășit încă o dată cu succes divergențele pentru a merge înainte și a da Consiliului impulsul necesar pentru obținerea unui acord rapid asupra acestui raport, esențial pentru aviația europeană și pentru reducerea impactului acesteia asupra mediului. La fel ca dl comisar, sunt și eu mulțumită de faptul că el transmite cetățenilor noștri un semnal concret, tangibil.

Roberts Zile, în numele Grupului UEN – (LV) Vă mulțumesc, dnă președintă. Salut faptul că noile prevederi legislative vor unifica tehnologiile de gestionare a traficului aerian și vor determina un progres în direcția unui sistem combinat de blocuri funcționale aerospațiale, reducând astfel fragmentarea traficului aerian al Uniunii Europene. Ca rezultat, o planificare mai eficientă a rutelor de trafic aerian va reduce consumul de combustibil și emisiile nocive, iar transportul aerian va deveni astfel mai ecologic. Totuși, în ceea ce privește plățile discriminatorii și ilegale pe care Rusia le solicită operatorilor de transport aerian din Uniunea Europeană pentru zborurile peste Siberia, din păcate, nu am reușit să dotăm Comisia Europeană cu un mecanism care să-i permită să adopte o poziție adecvată în discuțiile cu Rusia referitoare la acest aspect. Cu toate acestea, în opinia mea, Uniunea Europeană va trebui să aibă într-un fel sau altul la dispoziție acest mecanism, pentru a putea influența situațiile în care o țară din afara UE tratează în mod discriminatoriu operatorii de transport aerian din Uniunea Europeană; principiul unui astfel de mecanism este, de fapt, cel al egalității reciproce, astfel încât aceasta este ceea ce trebuie să obținem. Vă mulțumesc.

Eva Lichtenberger, în numele Grupului Verts/ALE – (DE) Dnă președintă, în primul rând aș dori să îi mulțumesc raportorului care s-a implicat în aceste negocieri cu un angajament deosebit și cu competențe de expert. Aceste negocieri au fost necesare pentru că, deși granițele cerului nu sunt vizibile, ele există cu certitudine. Inițial au existat granițe naționale, care, trebuie spus, au fost bazate pe egoism național și au împiedicat unificarea spațiului aerian european.

În ceea ce privește viteza de călătorie, cerințele de securitate și creșterea enormă a traficului aerian, ar fi trebuit ca introducerea acestor îmbunătățiri să fie posibilă cu mult mai devreme, cu atât mai mult cu cât conceptul de blocuri aerospațiale este discutat și negociat încă din 2004. Cred că acum putem face progrese semnificative în acest domeniu. Nu este doar o problemă de îmbunătățire a rutelor de zbor, de creștere a confortului pasagerilor și de îmbunătățire a calculabilității; dacă sunt implementate eficient, aceste îmbunătățiri vor determina și o reducere a emisiilor. Avem nevoie urgentă de această reducere a emisiilor provocate de traficul aerian, pentru că volumul acestuia este într-o creștere foarte accelerată și pentru că sistemul nostru de comercializare a emisiilor cauzate de traficul aerian nu a fost foarte eficient.

Consiliul a fost împotriva acestuia până la final. Opoziția sa nu a fost atât de reușită cum sperase și, prin urmare, până și eu pot vota în favoarea acestui raport.

Michael Henry Nattrass, în numele Grupului IND/DEM – Dnă președintă, în această clădire există o cerere nesfârșită de putere și control – niveluri de control la care în trecut numai URSS ar fi visat. Controlul UE care omoară inovația și puterea UE de a distorsiona cererea pieței, contrar așteptărilor alegătorilor. Acum nici măcar cerul nu mai este limita.

Invocând scuza eficienței, UE – una din cele mai ineficiente birocratii din lume – vrea să controleze eficiența în cer. UE caută să pună obstacole în calea inovării aduse de promotorii pieței libere, cum sunt Easyjet și

Ryanair, pentru că aceștia satisfac publicul, și noi știm cum ignoră UE publicul. UE dorește un coordonator al sistemului de blocuri funcționale aerospațiale: un titlu pretențios pentru un dictator al controlului asupra traficului aerian, a aeroporturilor și a industriei.

Este același fel de supracontrol care a dus în cele din urmă la dispariția URSS, dar totul de dragul de a zbura sub drapelul cui? Este vorba exclusiv de un europenism exagerat. Nu este vorba despre satisfacerea publicului și nu are nimic de-a face cu cererea. Succesul depinde de eficiență și de răspunsul la cerere, așa cum pot fi obținute doar pe piața liberă – nu prin controale distructive ale UE, nu cu lipsa de înțelegere a UE și nu cu lipsa de expertiză a UE, așa cum este ea desfășurată în această clădire.

Să reinviem eficiența lăsând oferta să hrănească cererea și permițând inovarea. Aceasta nu este treaba UE. Vă rog să votați împotriva.

Luca Romagnoli (NI) – (IT) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, salut înființarea unui cer unic european și sunt aproape sigur că el va îmbunătăți eficiența și siguranța și, de asemenea, că va reduce impactul aviației asupra mediului înconjurător.

Mai mult decât atât, aș dori să subliniez că Italia a lansat deja „Blue MED” împreună cu Cipru, Grecia și Malta. Acesta este un bloc aerospațial funcțional care crește eficiența zborului și permite reducerea costurilor tocmai prin eliminarea fragmentării cerului într-o zonă extinsă deasupra Mediteranei. Pe scurt, atunci când scopul este creșterea transparenței – fac această observație pentru deputatul care a vorbit înaintea mea – și sunt introduse tipuri de stimulente care fac serviciile mai eficiente, trebuie să spunem că suntem satisfăcuți.

În încheiere, salut și obiectivul constând în optimizarea gestionării aeroporturilor. Prin urmare, sper că în curând se va face ceva pentru a îmbunătăți serviciile destinate pasagerilor în aeroporturi, servicii care, ca în cazul aeroportului din Roma, sunt adesea nesatisfăcătoare. Aș dori să îi mulțumesc dlui Marinescu pentru raportul său excelent și Comisiei pentru inițiativă.

Reinhard Rack (PPE-DE) – (DE) Dnă președintă, ambele rapoarte ale dlui Marinescu privesc îmbunătățirea organizării traficului aerian în Europa. Am reușit să obținem mult într-un acord în primă lectură, nu în ultimul rând datorită activității importante și reușite a raportorului. Acesta este un lucru important, mai ales într-o perioadă în care industria aeriană din Europa și din lume trece printr-o situație dificilă.

Totuși, nu ar trebui să fim interesați doar de îmbunătățirea funcționalității aici și acum în actuala criză. Ar trebui, de asemenea, să continuăm să ne concentrăm asupra unor probleme importante din trecut. Acestea includ drepturile pasagerilor. Înainte de criza din 11 septembrie, am elaborat un regulament privind pasagerii referitoare la refuzul îmbarcării și la întârzieri, în care am utilizat în mod deliberat drept standard nevoia de protecție a industriei aeriene și nu nevoia de protecție a pasagerilor. Companiile aeriene au exploatat în mod flagrant acest lucru în situația actuală: criza, plus condițiile meteorologice nefavorabile din iarnă. Comportamentul lor a fost scandalos.

Următorul punct se referă la lichide. Multe lucruri se schimbă în cer în acest moment, dar vechiul regulament privind lichidele rămâne încă în vigoare. Acesta nu sporește siguranța nimănui. Ele asigură câtorva persoane locuri de muncă la punctele de control din aeroporturi. Deranjează foarte multe persoane și, așa cum s-a spus deja, cu excepția unui alibi, nu a produs niciun rezultat. Dle Tajani, dumneavoastră și predecesorul dumneavoastră ne-ați asigurat că acest regulament ridicol va fi abrogat după ce s-au făcut verificări care au demonstrat că acesta nu aduce niciun fel de beneficii suplimentare în privința securității. Așteptăm cu nerăbdare ca regulamentul să fie abrogat.

Jörg Leichtfried (PSE) – (DE) Dnă președintă, în zilele noastre nu se pune doar problema că avioanele zboară peste frontierele naționale. Deși persoanele din partea dreaptă-sus, care s-ar putea să nu spună lucruri chiar ridicole, dar care se ascund în spatele frumozelor lor drapele, nu par să fi înțeles, este vorba despre faptul că spațiul aerian european este complet nereglementat și în această situație este esențial ca acest spațiu aerian nereglementat să fie administrat în mod centralizat, monitorizat în mod centralizat și implementat în mod centralizat. Aceste două rapoarte reprezintă modalitatea corectă de a realiza acest lucru.

Este esențial ca zborurile în Europa să fie mai bine coordonate. Este, de asemenea, esențial ca aceleași standarde înalte de securitate să fie aplicate pretutindeni și sunt convins că drumul pe care pornim aici este cel corect. Ca rezultat al blocurilor aerospațiale actuale, există prea multe zboruri, care durează prea mult și au rute foarte circulare. În plus, emisiile de CO₂ sunt mult prea mari și companiile aeriene suportă costuri enorme. Toate acestea se vor schimba și se vor îmbunătăți prin regulamentul pe care îl vom adopta mâine.

Aș dori să profit de ocazie pentru a-i mulțumi raportorului, dl Marinescu, pentru munca sa excelentă. Cred că am lucrat împreună pentru a realiza ceva foarte pozitiv pentru cetățenii Europei. Acesta este motivul pentru care ne aflăm aici.

Robert Evans (PSE) - Dnă președintă, dl Tajani a afirmat la începutul dezbaterii că aceasta transmite un semnal pozitiv cetățenilor Europei. Sunt de acord, iar acesta este scopul muncii noastre.

Doresc să mă refer în special la aerodromuri, pentru că este important să aducem aceste structuri sub umbrela unei legislații europene rezonabile. Cred că este rațional, deoarece protejează cetățenii, și facem aceasta prin extinderea competenței AESA.

Sunt totuși câteva zone în care aș căuta ceva mai multe clarificări. Cred că este corect să eliminăm aerodromurile mici, care sunt destinate exclusiv aspectelor recreaționale sau recreative ale zborului și să le scoatem din sfera de aplicare. Amendamentul 44 prezentat de dl Marinescu și de alții este important, pentru că modifică baza, de la greutatea avionului la lungimea pistei de 800 m. Mă întreb totuși dacă dl comisar sau dl Marinescu ar putea, atunci când vor rezuma, să mă asigure că definiția sintagmei „accesibil uzului public” este explicată corect, astfel încât să nu existe nicio ambiguitate în legătură cu definiția actuală a uzului public. Ar putea dumnealor să explice dacă aceasta înseamnă viabil din punct de vedere comercial, dacă înseamnă persoane care cumpără bilete pentru zboruri sau dacă înseamnă lucruri la care publicul ar putea avea efectiv acces? Acesta ar putea fi un viitor obstacol care sper să fie eliminat.

Antonio Tajani, vicepreședinte al Comisiei – (IT) Dnă președintă, onorabili membri, sunt foarte mulțumit că Parlamentul a votat în unanimitate, sau aproape în unanimitate, în favoarea reformei cerului unic european. Înțeleg că numai dl Nattress este împotriva, dar nu înțeleg de ce: poate că nu am înțeles eu sau poate că dumnealui nu a citit corect proiectul de reformă a cerului unic european. Nu înțeleg ce legătură are Uniunea Sovietică cu aceasta: fiecare este liber să spună ce dorește; eu nu sunt nostalgic în ceea ce privește Uniunea Sovietică.

Totuși, cu privire la problemele serioase cuprinse și abordate în dezbateri, aș dori să subliniez că acesta este un răspuns practic pe care îl dăm unei crize în sectorul transportului aerian. Datele oferite astăzi de IATA sunt îngrijorătoare. Conform declarațiilor directorului general, în acest an financiar sectorul în cauză este pe cale să piardă 4,7 miliarde USD sau aproape 3,5 miliarde EUR, obținând astfel rezultate mai slabe decât cele estimate inițial. Profiturile sale vor scădea cu 12%.

Astfel, confrunțați fiind cu o asemenea criză, suntem totuși capabili să introducem standarde de reducere a costurilor. În total, odată aplicată și acționând la întreaga capacitate, reforma integrală, incluzând SESAR, ar trebui să conducă la o economie totală de aproximativ 40 miliarde EUR, iar apoi următoarea cifră importantă – și cred că aceasta este pe placul dnei Lichtenberger – este cea a reducerii poluării, care va fi substanțială.

În privința problemei ridicate de dl Zile referitoare la reciprocitate și la taxele de survol care vor fi impuse tuturor avioanelor care zboară deasupra Siberiei, ea a făcut obiectul unui acord semnat cu Rusia, dar acesta nu a fost încă aplicat. Am ridicat această problemă în cadrul câtorva reuniuni cu miniștrii competenți ai transporturilor. Problema a fost, de asemenea, ridicată în cadrul reuniunii la nivel înalt a Comisiei Europene, de la Moscova, cu dl Putin și dl Medvedev, precum și cu ministrul transporturilor, pe care l-am întâlnit la nivel bilateral. Nu văd probleme semnificative din partea Rusiei, dar vom persevera.

Principiul reciprocității, care ar fi putut fi inclus în text, nu a fost susținut de Consiliu. Cele mai multe state membre s-au opus și astfel a avut loc o dezbateri la ultimul Consiliu al miniștrilor transporturilor. Întrucât nu a existat nicio posibilitate de a-l include, el nu a fost introdus în textul legislativ.

Totuși, legat de problemele ridicate de dl Romagnoli privind aeroporturile din Roma, pot spune că verificările sunt întotdeauna făcute de Comisia Europeană, ca de obicei. Pot afirma că, în ceea ce privește aplicarea regulamentului cu privire la protecția pasagerilor cu mobilitate redusă, aeroporturile Fiumicino și Ciampino pot fi date ca exemple, întrucât ele au aplicat reglementările comunitare mai devreme decât alte aeroporturi, într-o asemenea măsură încât am putut chiar prezenta noul regulament la sfârșitul lunii iulie a anului trecut la aeroportul Fiumicino.

Aceasta nu înseamnă că ar trebui să ne culcăm pe lauri: Mă gândesc la problema scandalosă a celor 42 de milioane de bagaje care sunt manipulate necorespunzător în toată lumea, la cele 1 milion de valize sau bagaje care se pierd. Confruntat cu aceste date, am inițiat o anchetă prin intermediul Direcției Generale Energie și Transport. Am acordat o lună pentru obținerea răspunsurilor de la toate organizațiile competente, iar dacă aceste răspunsuri confirmă datele furnizate și publicate în presă, voi propune o reformă a regulamentului

existent, pe care îl consider ușor deficitar în privința protecției pasagerilor. Am în vedere o eventuală însărcinare a unor organisme naționale cu misiunea de a verifica dacă este aplicat regulamentul comunitar.

Atenția mea este îndreptată, desigur, asupra problemei „drepturilor pasagerilor” și vreau să vă asigur din nou de acest lucru, ca răspuns la întrebarea adresată de dl Romagnoli, și să reasigur Parlamentul în ansamblul său, precum și să confirm angajamentul meu constant de a încerca să protejez și mai mult drepturile pasagerilor. Nu este o coincidență faptul că, după regulamentul înaintat și aprobat privind transportul aerian, sunt acum discutate regulamentele privind transportul maritim și transportul cu autocarul.

I-aș mai spune dlui Evans că criteriile luate în considerare reprezintă valoarea comercială a aeroporturilor și lungimea pistei, la care s-a referit domnia sa. Definiția la care face referire a fost oarecum depășită de criteriile prezentate.

Cred că pot să vă mulțumesc încă o dată și insist asupra problemei siguranței transportului aerian care, odată cu această reformă, va fi și mai mare, chiar dacă sunt convins că zborul pe cerul Europei este astăzi sigur, însă nu există niciodată limite atunci când este vorba de siguranță. Trebuie să facem întotdeauna mai mult și de aceea, în toate aceste sectoare în care este posibil să creștem nivelul de siguranță a transporturilor, mă voi implica integral și voi încerca să înaintez Parlamentului și Consiliului propuneri care să demonstreze într-adevăr cetățenilor UE că datoria instituțiilor europene este de a-i ajuta.

În încheiere, vă mulțumesc încă o dată tuturor. Îi sunt recunoscător dlui Marinescu, însă aș dori să le mulțumesc tuturor membrilor, tuturor coordonatorilor, tuturor reprezentanților aleși care au luat cuvântul în timpul acestei dezbateri, pentru că nu am fi reușit fără un angajament atât de puternic al Parlamentului – care a arătat cu această ocazie că nu vrea să piardă timpul – să intervenim practic în probleme care îi afectează direct pe cetățenii UE, un angajament pe și l-a asumat împreună cu Comisia. Mulțumesc, de asemenea, serviciilor Comisiei Europene care au făcut atât de mult și sunt bucuros că, în timpul intervențiilor, cineva le-a mai mulțumit serviciilor pentru cooperare.

Împreună am reușit să facem ca industria aeronautică să realizeze că instituțiile sunt capabile – repet și subliniez – să abordeze o criză dificilă. Cred că cetățenii Europei, lumea întreprinderilor nu așteaptă ajutoare cu caracter general sau doar măsuri legislative din partea noastră, ci au nevoie să li se arate că instituțiile sunt capabile să fie acolo, sunt capabile să îi sprijine pe cetățeni, pe antreprenori și pe toți aceia care sunt hotărâți să înfrunte această criză. Ei au nevoie să simtă că instituțiile sunt capabile să le fie alături și să îi sprijine pentru a depăși împreună această perioadă dificilă pentru economia europeană, care va supraviețui – și sunt profund convins de acest lucru – prin implementarea de reguli precise și serioase, care să se aplice tuturor.

Absența normelor și existența unor reguli slabe au dat naștere crizei economice și financiare. Noi, europenii, care ne identificăm ca parte a unei civilizații care este fructul dreptului roman și al codului napoleonian, care este fundamentată pe norme și pe respectarea normelor, suntem convinși că, datorită acestor norme, vom putea depăși dificultățile actuale și, mai presus de toate, vom fi din ce în ce mai capabili să avem un sistem care poate fi liber, dar poate și să înfrunte dificultăți economice și financiare.

Vă mulțumesc încă o dată pentru angajamentul dumneavoastră deosebit. Sunt bucuros că pot lua parte la acest moment politic important alături de dumneavoastră.

Marian-Jean Marinescu, raportor – (RO) Doar scurte răspunsuri.

Referitor la Eurocontrol, a început reforma pentru a putea primi noile responsabilități, iar referitor la „stăpânul aerului”, cred că cele mai fericite entități după aprobarea acestui raport vor fi companiile aeriene, inclusiv Ryanair.

Referitor la „public use”, este mențiunea care exclude tocmai aeroporturile pentru aerocluburi sau aeroporturile pentru plăcere. Este motivul pentru care am vrut să scoatem din reglementare aceste aeroporturi, pentru a nu complica mai mult lucrurile.

Mulțumesc, de asemenea, pentru aprecierile pozitive pe care le-ați făcut pentru activitatea mea, dar cred că nu puteam să fac acest lucru singur, sub nicio formă, de aceea mulțumesc foarte mult raportorilor celorlalte grupuri politice, dlor Stockmann, Leichtfried, Degutis, Zile și dnei Lichtenberger, pentru contribuțiile deosebite aduse acestui dosar, precum și pentru susținerea pe care mi-au oferit-o în negocierile cu Consiliul.

Mai vreau să subliniez, de asemenea, că majoritatea sugestiilor existente în amendamentele depuse pentru plen de colegii Kohlřeek și Markov se regăsesc deja în compromisul obținut cu Consiliul.

Dle Comisar, eu vă felicit pentru această reușită, sper să fie confirmată mâine de votul Parlamentului și de votul Consiliului la sfârșitul acestei luni.

Mulțumesc echipei de experți a Comisiei, care a lucrat alături de noi pentru realizarea acestui acord, și mulțumesc și președinției franceze și președinției cehice pentru eforturile depuse, în special dlui Thierry Boutsen și dnei Vera Zazvorkova.

Președinta – Dezbaterea comună s-a încheiat.

Votul va avea loc mâine (miercuri, 25 martie 2009).

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Šarūnas Birutis (ALDE), *în scris – (LT)* Deși actualul sistem european de transport aerian este considerat a fi foarte sigur, creșterea rapidă a volumului transporturilor va aduce probabil noi provocări în domeniul siguranței. Prin urmare, trebuie să acționăm la nivel comunitar, astfel încât gradul de siguranță să fie menținut sau poate chiar ridicat în viitor. Cel mai important lucru este revizuirea și uniformizarea standardelor în acele sectoare care nu sunt încă reglementate de legislația UE (și care, din această cauză, se caracterizează prin fragmentarea reglementărilor și prin neaplicarea acestora), pentru a le integra într-o singură abordare. Aceste caracteristici sunt valabile în special pentru două elemente ale lanțului transportului aerian, care sunt considerate ca fiind foarte importante din punct de vedere al siguranței, întrucât ele pot reprezenta sectorul cu gradul cel mai mare de risc.

Christine De Veyrac (PPE-DE), *în scris – (FR)* Consiliul și Parlamentul au ajuns la un compromis care a permis ca aceste două dosare să fie încheiate în primă lectură.

Sunt încântată de acest acord, care este un pas important în crearea unui cer unic european.

Aceasta va permite obținerea unor îmbunătățiri importante privind timpul de zbor, consumul de combustibil, costurile călătoriilor și emisiile de CO₂.

În timp ce primul regulament evidențiază performanța și modernizarea sistemului aeronautic european, cel de-al doilea subliniază cerințele de siguranță și garantează că această evoluție importantă în ceea ce privește gestionarea traficului aerian în Europa nu va avea loc în detrimentul siguranței aeronavelor și a pasagerilor acestora.

Parlamentul s-a luptat pentru ca aceste două texte, care sunt complementare, să fie votate împreună, și sunt bucuroasă să văd că instituția noastră a reușit să convingă Consiliul cu privire la acest aspect.

Statele membre, companiile aeriene și pasagerii: sunt cu toții beneficiarii acestor noi reglementări, care vor pregăti transportul aerian pentru deceniile următoare.

Vă mulțumesc pentru atenție.

Kathy Sinnott (IND/DEM), *în scris* – Atunci când elaborăm politici în domeniul aviației, siguranța trebuie să fie întotdeauna principala noastră grijă. Apreciez obiectivele acestui raport de a face aviația mai sigură și mai eficientă pentru toți cei implicați.

Astfel trebuie făcuți toți pașii necesari pentru a îmbunătăți siguranța, trebuie să ajutăm aeroporturile și autoritățile de trafic aerian să respecte normele. Dezvoltarea unui cadru de reglementare unificat și implementarea unei noi tehnologii vor fi scumpe. Aeroporturile regionale ar putea întâmpina dificultăți în a susține costurile suplimentare ale actualizării sistemelor proprii.

Aeroportul Shannon din vestul Irlandei asigură controlul traficului aerian pentru o zonă întinsă din Atlanticul de Nord. Totuși, ca aeroport care a pierdut multe rute în ultimul deceniu, s-ar putea să nu dispună de fondurile necesare pentru îmbunătățiri. În mediul economic actual nu va fi ușor să obțină un împrumut pentru echipamente noi și pentru formare. Transferarea costurilor asupra consumatorului poate avea ca efect scăderea veniturilor.

Aș sugera ca, pentru a asigura această tranziție către călătorii aeriene mai sigure, Comisia să aloce fonduri pentru a sprijini procesul.

(Ședința a fost suspendată la ora 20.00 și reluată la ora 21.00)

PREZIDEAZĂ: DOAMNA ROURE*Vicepreședintă***13. Componenta Parlamentului: consultați procesul-verbal****14. Interoperabilitatea dintre încărcătoarele de telefoane mobile (dezbateri)**

Președinta – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateri privind întrebarea orală adresată Comisiei (B60225/2009), formulată de domnul Cappato, în numele Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa (ALDE), referitoare la interoperabilitatea dintre încărcătoarele telefoanelor mobile (O0057/2009).

Marco Cappato, autor – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, aspectul pe care îl dezbateri aici este foarte clar și direct: există aproximativ 500 de milioane de telefoane mobile în folosință în Europa și 30 de tipuri diferite de încărcătoare. Motivele de natură tehnică pentru această diferență: niciunul. Nu există niciun motiv de natură tehnică. Acest lucru reprezintă, pe de o parte, o simplă sursă de speculație neloială din partea producătorilor, iar, pe de altă parte, creează daune ecologice evidente, întrucât, ca rezultat al acestei capcane fără ieșire în care sunt prinși consumatorii, sute de milioane de încărcătoare pentru telefoane mobile sunt aruncate în mediul înconjurător la un interval cuprins între doi și trei ani.

Comisia Europeană – dl comisar Verheugen – a răspuns deja foarte prompt la întrebarea noastră, prin care am solicitat luarea de măsuri în vederea standardizării acestui echipament și, prin urmare, ne aflăm astăzi aici pentru a-i solicita dlui comisar să ne prezinte stadiul la care s-a ajuns. Una dintre modalitățile posibile este autoreglementarea, prin care se înțelege că producătorii de telefoane mobile și, prin urmare, de încărcătoare pot ajunge rapid la un acord, pentru a impune adoptarea unui standard care să pună capăt acestei situații cu adevărat ridicole și dăunătoare.

În consecință, am dori să afirmăm imediat, dle comisar Verheugen, faptul că, indiferent de garanția privind autoreglementarea pe care producătorii doresc să o ofere, va trebui să subliniem în mod clar faptul că, în cazul în care acest răspuns este insuficient, vom interveni prin adoptarea unui regulament, care nu ar trebui să acopere doar telefoanele mobile și încărcătoarele pentru telefoanele mobile, ci și alte echipamente digitale pentru care se pune aceeași problemă. În acest mod, Europa ar putea, de asemenea, – termin imediat, dnă președintă – să impună standarde care ar putea să fie, în final, acceptate ca standarde internaționale. Aceasta reprezintă o ocazie deosebită referitoare la o problemă de natură tehnică, o problemă importantă însă pentru consumatorii europeni.

Günter Verheugen, vicepreședinte al Comisiei – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, mă bucur că am posibilitatea de a informa deputații europeni cu privire la faptul că s-a înregistrat un progres veritabil în direcția armonizării încărcătoarelor pentru telefoane mobile în Europa.

Cu toate acestea, aș dori mai întâi să mulțumesc dlui Cappato și dlui Manders pentru angajamentul cu care au abordat această problemă, care reprezintă o realitate cotidiană pentru cetățenii Europei.

Sunt pe deplin de acord cu dâșii în ceea ce privește faptul că trebuie să punem capăt creșterii continue a numărului de încărcătoare și că, în viitor, trebuie să fie posibil ca telefoanele mobile să fie încărcate folosind un încărcător unic, standardizat. Sutele de milioane de încărcătoare și de adaptatoare nefolositoare din Europa reprezintă o povară ridicolă pentru mediul înconjurător, creând, în același timp, nemulțumire în rândul consumatorilor din cauza costului ridicat. În prezent, fiecare persoană care își schimbă telefonul mobil are, în general, nevoie de un încărcător complet diferit. Nici chiar modelele diferite care provin de la același producător nu folosesc un încărcător standardizat.

Această chestiune nu este una nouă. Cu toate acestea, este important să conștientizăm faptul că încărcarea unui telefon mobil nu se compară cu alimentarea cu benzină a unei mașini; aceasta reprezintă o chestiune mult mai complexă din punct de vedere tehnic. În urmă cu câțiva ani, tehnologia nu ajunsese încă la un nivel la care să fi fost posibilă o armonizare completă, în special datorită riscurilor legate de siguranță. Era posibil ca telefoanele mobile să se supraîncălzească sau chiar să explodeze în timpul procesului de încărcare.

Între timp, aceste dificultăți au fost depășite și nu mai există motive de natură tehnică care ar putea împiedica armonizarea.

Prin urmare, am luat măsuri specifice pentru a încuraja industria să introducă un încărcător standard pe piață.

Am încredere că industria va acționa rapid. Cu toate acestea, având în vedere rolul nostru de instituție europeană, trebuie să jucăm în continuare un rol activ. În nici un caz, nu ar trebui să excludem posibilitatea de a introduce reglementări legale. După cum probabil știți deja, în cadrul celui mai recent congres care a avut loc la Barcelona, operatorii de rețele au anunțat că, începând cu 2012, va fi posibil ca majoritatea noilor telefoane mobile comercializate de către aceștia să fie încărcate folosind un încărcător unic standardizat.

Acesta este un lucru bun, însă nu merge suficient de departe. Comisia ar dori să se ajungă la o armonizare deplină pe baza unui standard uniform și a unui angajament obligatoriu din partea industriei în acest sens. Comisia se așteaptă ca industria să ajungă la un acord obligatoriu sub forma unui memorandum până la sfârșitul lunii aprilie. Acest memorandum ar trebui să fie semnat de către principalii producători de telefoane mobile și ar trebui să garanteze faptul că fiecare încărcător are capacitatea de a încărca orice telefon mobil și că fiecare telefon mobil poate fi încărcat cu orice încărcător.

Comisia nu va ezita să prezinte o propunere legislativă în cazul în care industria nu va ajunge la un acord voluntar.

Sper că această problemă va fi, în mod automat, rezolvată în privința altor echipamente, precum camerele digitale și playerele MP3, de îndată ce vom fi realizat acest lucru în cazul telefoanelor mobile. În caz negativ, ar putea fi nevoie, de asemenea, de o intervenție juridică în această privință.

Comisia se bazează în continuare pe sprijinul prețios din partea Parlamentului European pentru a rezolva această problemă supărătoare o dată pentru totdeauna.

Paul Rübig, în numele Grupului PPE-DE – (DE) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, astăzi putem sărbători ziua europeană a telefonului mobil, întrucât, am adoptat azi, împreună cu Comisia și cu Consiliul, „regulamentul II privind roaming-ul”. Am ajuns la o concluzie bună care va avea drept rezultat o reducere a costurilor legate de utilizarea telefoanelor mobile. Acesta este un lucru bun într-un moment de criză economică. Intenționăm, de asemenea, elaborarea unui program de reducere a prețurilor încărcătoarelor, lucru care prezintă o importanță deosebită pentru cetățenii Europei.

Încărcătoarele ar trebui să aibă o etichetă care să conțină informații privind clasa de eficiență a acestora, la fel ca frigiderele, astfel încât să se poată vedea cantitatea de energie electrică pe care o consumă. Este important, de asemenea, să introducem o obligație legală cu privire la o întrerupere automată, astfel încât încărcătorul să se închidă automat în momentul în care echipamentul este încărcat. În plus, ar trebui să solicităm institutelor de standardizare să vină cu propuneri care să facă acest lucru posibil.

Consider că programul prezentat aici de către Comisie este unul bun, întrucât solicită industriei să ajungă la un acord voluntar până în luna aprilie sau să se supună legislației tehnice. Desigur, acest lucru nu este atât de simplu precum pare. Pe de o parte, avem conexiunea dintre încărcător și telefonul mobil. Va fi foarte simplu să se stabilească un standard tehnic pentru aceasta. Cu toate acestea, pe de altă parte, priza de perete prezintă o problemă pe care o cunoaștem de la standardele europene. În acest caz, ar trebui să elaborăm, de asemenea, propuneri pentru a găsi o soluție la această problemă, care îi privește nu doar pe europeni, ci și restul lumii. Am putea, eventual, solicita intervenția Organizației Internaționale pentru Standardizare (ISO) în vederea găsirii unei soluții recunoscute la nivel mondial.

Silvia-Adriana Țicău, în numele grupului PSE – (RO) Într-adevăr, subiectul pe care îl discutăm va afecta un număr foarte mare de consumatori la nivelul Uniunii Europene. Trebuie să apreciez faptul că anul 2009, care este anul creativității și inovării, este un an în care, dacă se semnează acest acord aflat deocamdată la nivel de voluntariat între producătorii de terminale de telefonie mobilă, se poate realiza un pas înainte către această standardizare.

Cred că, înainte de toate, este nevoie să avem un standard tehnic comun, cred că este important ca institutelor europene care se ocupă cu standardizarea să fie și ele implicate, astfel încât într-adevăr cercetarea să poată fi aplicată la nivelul pieței.

Cred de asemenea că este importantă o campanie de informare a consumatorilor, pentru că nu este suficient doar să avem această etichetare a telefoanelor mobile privind eficiența lor energetică, ci eu cred că este important să fie lansată o campanie de informare a clienților cu privire la tipul de încărcătoare pentru telefoanele mobile.

Anul 2012 nu este departe. Cred că, dacă producătorii într-adevăr investesc în acest nou tip de încărcător unic, este timp suficient pentru a fi respectat termenul 2012.

Doresc însă să menționez faptul că cercetarea totuși a făcut ca pe piață deja să apară unele aplicații – și anume, există încărcătoare care prin proximitate permit încărcarea a două sau trei terminale. Chiar dacă sunt terminale de diferite tipuri, de diferite mărci, se poate realiza încărcarea acestora în mod simultan.

Iată deci că trebuie să investim mai mult în cercetare, cred că mai ales în cercetarea dedicată sectorului comunicațiilor și tehnologiei informației trebuie să se investească mai mult. Se fac progrese; în Programul-cadru 7 pentru cercetare avem sume importante alocate, dar iată că, pentru un domeniu destul de îngust, și anume încărcătoarele pentru telefoanele mobile, nu s-a făcut suficient, și de aceea acest protocol între producători cred că este un pas înainte, dar el trebuie însoțit de niște standarde comune.

Toine Manders, în numele Grupului ALDE – (NL) Dnă președintă, dezbaterem astăzi un subiect care prezintă un interes deosebit pentru consumatori, și anume conexiunea standard a încărcătoarelor pentru telefoanele mobile. În calitate de membru al grupului liberal, sunt, desigur, în favoarea unei bune funcționări a pieței interne și a unei intervenții guvernamentale cât mai reduse pe piață. Acestea fiind spuse, consumatorii trebuie, de asemenea, să aibă posibilitatea de a alege. În prezent, consumatorii care cumpără un telefon nou nu dispun deloc de această posibilitate. Încărcătorul trebuie cumpărat în mod automat o dată cu telefonul, iar acest lucru generează, adesea, nemulțumiri mari în rândul consumatorilor. În plus, studiile arată că în fiecare an consumatorii cheltuiesc 300 milioane EUR pe noi încărcătoare, întrucât acestea sunt incluse în mod automat în pachet în momentul achiziționării unui nou telefon mobil. Rezultatul acestei situații este că, mediul înconjurător trebuie, de asemenea, să suporte costul celor 300 milioane EUR pe an, fără a mai menționa risipa de energie cauzată de aceste încărcătoare ieftine, ca urmare a faptului că acestea sunt adesea lăsate în priză chiar și după ce telefonul a fost deconectat, situație în care încărcătoarele continuă să consume energie.

Colegul meu, dl Cappato, și cu mine am solicitat timp de mai mulți ani introducerea unui standard european și aș dori să îl felicit, în mod deosebit, pe dl comisar pentru modul în care a reglementat acest lucru, cochetând un pic cu industria și amenințând-o, în același timp, cu cuvintele „Așteptăm să veniți cu o soluție sau, în caz contrar, vom introduce legislație obligatorie”. Aș dori să îl felicit și mai mult pentru această abordare, întrucât, fiind liberal, sunt împotriva adoptării de reglementări obligatorii atunci când, în schimb, se poate face apel la convingere cu vorba bună. A convinge pe cineva cu vorba bună înseamnă că oamenii preferă să facă un anumit lucru deoarece văd avantajele pe care le pot avea și consider că dl comisar a înregistrat un succes de excepție în acest sens.

Am povestit deja de mai multe ori următoarea glumă: când am întâlnit-o pe soția mea acum 35 de ani, am convins-o cu vorba bună să iasă cu mine. Dacă aș fi obligat-o să facă acest lucru, probabil că nu ar fi văzut valoarea adăugată de care ne bucurăm acum și, prin urmare, ideea nu ar fi rezistat prea mult. Sunt de părere că acest exemplu se aplică și industriei întrucât, dacă aceasta va trebui să rezolve problema singură, o va face mai bine decât în cazul în care soluția este stabilită de către politicieni.

Prin urmare, consider că aceasta reprezintă o soluție excelentă. Sper că vom reuși, cu timpul, să introducem un standard nu doar pentru încărcătoarele telefoanelor mobile, ci și pentru alte echipamente electrice, întrucât aceeași stare de nemulțumire intervine și în cazul celorlalte aparate electrice. În cazul în care o familie merge în vacanță la sfârșit de săptămână, e posibil să ia 30 de încărcătoare cu ea. Există mereu persoane, inclusiv printre cei prezenți astăzi în această Cameră, de exemplu, care întreabă dacă cineva are un încărcător pe care l-ar putea împrumuta, întrucât ei și-au uitat încărcătorul lor. În aceste cazuri sunt obligați să găsească un încărcător specific, corespunzător unei anumite mărci și unui anumit model. Doresc să vă felicit, din nou, dle comisar. Sper că acest lucru va fi într-adevăr realizat în 2012 și sper că veți acționa ferm în cazul în care industria nu își respectă angajamentele asumate, întrucât acest lucru este foarte important. Trebuie să păstrați asul din mânecă, însă preferabil este să se ajungă la o soluție prin convingere cu vorba bună și prin autoreglementare. Ați reușit să atingeți acest obiectiv și vă felicit pentru acest lucru.

Paul Rübzig (PPE-DE) – (DE) Dnă președintă, am o întrebare suplimentară pentru dl comisar Verheugen. Porturile USB 2 pot transfera nu doar energie, ci și date. Ar putea constitui aceasta o soluție alternativă?

Günter Verheugen, vicepreședinte al Comisiei – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, am luat deja act de acest lucru, dle Rübzig. Doresc să vă spun că tocmai din acest motiv sunt foarte relaxat când vine vorba despre acest aspect, deoarece nu cred că facem, în mod inutil, viața grea industriei, întrucât standardul USB există deja. Toți experții îmi spun că standardul existent poate fi utilizat pentru toate echipamentele portabile. Acesta nu poate fi utilizat, în același timp, pentru calculatoarele de birou și pentru telefoanele mobile, însă acest lucru este posibil pentru toate echipamentele portabile.

Acesta este, de asemenea, răspunsul meu adresat dnei Țicău. Standardul despre care întrebați există de fapt deja. În plus, aș dori să vă informez, dnă Țicău, că există deja activități în curs de desfășurare cu privire la aspectul consumului de energie și al efectului pe care acest tip de încărcătoare îl au asupra mediului înconjurător. Vom examina acest aspect cel mai târziu în momentul în care vom începe să lucrăm asupra punerii în aplicare a directivei privind produsele consumatoare de energie, în privința cărora v-am prezentat o nouă propunere.

Observația mea finală i se adresează din nou dlui Rübig. Cred că ideea întreruperii automate este foarte bună și că aceasta nu se aplică doar încărcătoarelor. Consider că este un subiect care ar putea fi examinat mai în profunzime. Comisia lucrează deja la acest subiect și vă va informa cu privire la rezultatele obținute.

Președinta – Dezbateră este închisă.

15. Instrucțiuni consulare comune: biometrie și cereri de viză (dezbateri)

Președinta – Următorul punct pe ordinea de zi este recomandarea pentru a doua lectură (A6-0143/2009), în numele Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, privind Instrucțiunile consulare comune: elemente biometrice de identificare și cererile de viză [05329/1/2009 – C6-0088/2009 – 2006/0088(COD)] Raportoare: Baroneasa Ludford.

Sarah Ludford, raportoare – Doamnă președintă, această propunere a Comisiei, pentru care sunt raportoare din partea Parlamentului, reprezintă cel de-al patrulea element al pachetului referitor la Sistemul de Informații privind Vizele (VIS), după regulamentul VIS, decizia privind accesul la Sistemul de Informații privind Vizele (VIS) și măsura privind utilizarea Sistemului de Informații privind Vizele (VIS) în conformitate cu Codul Frontierelor Schengen.

Prin modificarea instrucțiunilor consulare comune existente, propunerea prevede, în primul rând, obligația de a furniza elemente biometrice care urmează să fie stocate în cadrul VIS, precum și standarde în vederea realizării acestui lucru, iar, în al doilea rând, cuprinde dispoziții privind organizarea primirii cererilor de viză.

O revizuire completă a normelor privind vizele este prevăzută o dată cu adoptarea codului privind vizele, pentru care colegul meu din Grupul ALDE, Henrik Lax, este raportor. Din momentul adoptării sale, acest act legislativ pe care îl dezbaterem acum va deveni parte integrantă a codului privind vizele. Raționamentul care stă la baza separării propunerilor îl reprezintă faptul că Comisia se aștepta ca adoptarea codului privind vizele să dureze mai mult decât adoptarea prezentei propuneri și nu a dorit ca adoptarea codului privind vizele să întârzie lansarea VIS.

Am înțeles că sistemul central de informații privind vizele va fi finalizat până în luna decembrie a acestui an și că ar putea să fie funcțional în prima regiune, Africa de Nord, la începutul lui 2010. Am desfășurat negocieri cu Consiliul pentru o perioadă lungă de timp. Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne a adoptat raportul meu în luna noiembrie 2007. Din păcate, nu am reușit să ajungem la un acord la prima lectură, astfel încât în luna iulie 2008 am solicitat Parlamentului să-mi susțină raportul; cu toate acestea, în timpul președinției franceze am reușit să înregistrăm progrese suficiente care mi-au permis să recomand adoptarea acestui compromis la a doua lectură.

Au existat patru aspecte importante: vârsta limită pentru colectarea amprentelor digitale; încurajarea cooperării statelor membre, permițând în același timp încheierea de contracte cu prestatori externi, în ultimă instanță; protecția și securitatea datelor; și o taxă pentru servicii pentru prestatorii externi.

În ceea ce privește amprente digitale, Comisia a propus ca amprente digitale ale copiilor să înceapă să fie colectate începând cu vârsta de șase ani. În realitate, amprente digitale ale copiilor sunt supuse unor modificări rapide și nu sunt convinsă că există în prezent suficiente cunoștințe cu privire la fiabilitatea de mai târziu a amprentelor colectate la o vârstă atât de fragedă. În pofida a numeroase solicitări, nu mi s-au oferit niciodată dovezi materiale credibile cu privire la modul în care amprente digitale colectate în perioada cuprinsă între șase și doisprezece ani ar putea constitui baza de verificare sau de identificare după mai mulți ani, fără riscul apariției unor erori.

Reacția Consiliului la un moment dat a fost de a propune ca amprente digitale ale copiilor să fie colectate la un interval de doi ani, în locul unui interval de cinci ani, ca în cazul adulților, însă acest lucru ar prezenta inconveniențe uriașe pentru familii. Prin urmare, am insistat asupra adoptării unei abordări prudente și practice, prin stabilirea unei vârste minime mai avansate, de doisprezece ani, iar Consiliul a fost de acord cu

exceptarea copiilor cu vârsta mai mică de doisprezece ani, această limită de vârstă urmând să fie revizuită după trei ani, în urma unui studiu detaliat care va fi efectuat de către Comisie.

Revin acum la aspectul privind încurajarea statelor membre de a coopera, permițând, în același timp, existența unor prestatori externi. Nu am nicio problemă în ceea ce privește conceptul general al externalizării, însă trebuie să existe condiții sigure pentru a garanta integritatea procesului de eliberare a vizelor, pentru a asigura faptul că externalizarea reprezintă doar o soluție la care se recurge în ultimă instanță, precum și pentru a garanta protecția și securitatea datelor cu caracter personal.

În consecință, am reușit să introducem în cuprinsul textului o ierarhie prin care prima alegere o reprezintă cooperarea prin intermediul reprezentării limitate, a colocației sau a centrelor comune de primire a cererilor de vize, urmând ca doar în cazul în care aceste soluții nu mai fac față în mod corespunzător numărului ridicat de cereri sau nu mai garantează o bună acoperire geografică, să se recurgă la soluția externalizării. Compromisul subliniază faptul că statelor membre le revine responsabilitatea în ceea ce privește respectarea normelor privind protecția datelor cu caracter personal, precum și orice încălcare a legislației naționale.

Un element important îl reprezintă faptul că, în țările terțe în care codarea este interzisă, se aplică norme speciale: transferul electronic al datelor între consulate sau între prestatorul extern de servicii și statul membru ar fi interzisă, iar statul membru ar trebui să se asigure că datele electronice sunt transferate fizic, într-o formă complet codată, pe un suport CD căruia îi sunt atașate anumite condiții speciale.

În sfârșit, în ceea ce privește taxele aplicate pentru eliberarea vizelor, am insistat cu succes, ca o condiție pentru prestatorul extern care percepe o taxă pentru servicii în plus față de taxa aplicată pentru eliberarea vizelor, să fie ca solicitanții de viză să aibă întotdeauna posibilitatea de a avea acces direct la oficiile consulare. Cred că acest lucru este foarte important.

În ansamblu, am ajuns la un acord rezonabil. Compromisurile au fost obținute cu greu și cred că am făcut un pas important în direcția politicii comune în materie de vize.

Androulla Vassiliou, membră al Comisiei – Dnă președintă, în primul rând aș dori să vă comunic regretul vicepreședintelui Barrot de a nu participa la această reuniune în această seară.

Sunt încântat să remarc faptul că Parlamentul a acceptat poziția comună a Consiliului, configurând astfel acordul politic cu privire la această propunere la care Parlamentul și Consiliul au ajuns în timpul dialogului tripartit care a avut loc la 2 decembrie 2008. Aș dori să mulțumesc atât Parlamentului, cât și statelor membre pentru spiritul de compromis de care au dat dovadă în procesul de adoptare formală a acestui instrument și, în special, doresc să mulțumesc raportoarei, Baroneasa Ludford, precum și coraportorilor pentru sprijinul și cooperarea acestora. Acest acord va permite continuarea pregătirilor în vederea lansării Sistemului de Informații privind Vizele care este programată să aibă loc la sfârșitul acestui an.

La sugestia Parlamentului, Comisia a solicitat Centrului Comun de Cercetare să efectueze un studiu privind chestiunea importantă a colectării amprentelor digitale ale copiilor cu vârstă sub 12 ani. Specificațiile tehnice au fost în prezent elaborate și vor fi transmise Parlamentului și Consiliului în viitorul foarte apropiat.

Această modificare a instrucțiunilor consulare comune va asigura, de asemenea, un cadru juridic transparent și armonizat pentru practica externalizării, inclusiv pentru chestiunea privind taxa suplimentară.

Comisia consideră că textul asupra căruia s-a convenit este unul echilibrat și că, după cum se menționează în declarația adresată de către Comisie Parlamentului, acesta se bucură de sprijinul deplin al Comisiei.

Ewa Klamt, în numele Grupului PPE-DE – (DE) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, pentru a atinge obiectivul Uniunii Europene de a reprezenta o zonă de libertate, securitate și justiție, misiunea noastră este de a exercita un control asupra modului de acordare a vizelor de intrare persoanelor care călătoresc către Uniunea Europeană venind din afara Europei. Noile norme instituite solicită ambasadelor și reprezentanțelor statelor membre ale UE să colecteze în viitor amprente digitale și fotografii ale solicitanților. Acest lucru îndeplinește patru obiective.

În primul rând, acesta va simplifica procesul de combatere a fraudei și a abuzului, întrucât elementele biometrice de identificare îngreunează falsificarea vizelor. În al doilea rând, acest lucru va împiedica așa-numita „cumpărare a vizelor”. În al treilea rând, procedura de solicitare a unei vize va fi accelerată. În al patrulea rând, în același timp, controalele la frontieră vor fi simplificate, întrucât elementele biometrice de identificare vor permite agenților de frontieră să stabilească rapid dacă persoana din fața lor este persoana pentru care s-a eliberat viza.

Am fi fost încântați dacă am fi putut sprijini propunerea Comisiei privind colectarea amprentelor digitale ale copiilor începând cu vârsta de șase ani, în scopul prevenirii riscului privind traficul de persoane. Din nefericire, în Parlament nu a existat o majoritate care să se declare în favoarea acestui aspect.

Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni sprijină cu o largă majoritate compromisul cu privire la faptul că un stat membru care este responsabil pentru acceptarea și prelucrarea cererilor trebuie să aibă, de asemenea, posibilitatea de a recurge, în ultimă instanță, la prestatori externi de servicii. Un factor decisiv în cadrul acordului nostru privind cooperarea de acest tip îl reprezintă faptul că statele membre rămân responsabile de protecția datelor și de securitatea datelor în aceste cazuri. Acest lucru înseamnă că datele electronice transmise de către prestatorii externi de servicii către autoritățile statului membru respectiv trebuie să fie întotdeauna codate în totalitate.

Aș dori să mulțumesc raportoarei și colegilor deputați din celelalte grupuri politice, care au lucrat, în calitate de raportori alternativi, la acest proiect timp de trei ani.

Roselyne LeFrançois, în numele Grupului PSE. – (FR) Dnă președintă, dle comisar, doamnelor și domnilor, având în vedere că dumneavoastră, dnă președintă, prezidați această ședință, vorbesc prin urmare în numele dumneavoastră cu privire la acest subiect pe care l-ați urmărit în calitate de raportoare pentru aviz.

Aș dori, în primul rând, să adresez sincerele mele felicitări Baronesei Ludford pentru energia depusă și pentru rezultatele obținute în cadrul negocierilor dificile cu privire la acest aspect. Cred că Parlamentul se poate mândri cu rezultatele obținute, întrucât misiunea nu a fost una ușoară, după cum am observat cu toții.

Aș dori să subliniez, în special, două aspecte care mi se par a fi esențiale și cu privire la care ne putem exprima, în mod deosebit, mulțumirea: în primul rând, creșterea limitei de vârstă pentru colectarea amprentelor digitale ale minorilor, de la șase la doisprezece ani. În al doilea rând, adoptarea principiului conform căruia colectarea datelor biometrice de către consulatele statelor membre poate fi subcontractată unor organisme private doar în ultimă instanță și într-un cadru strict care prevede anumite garanții foarte specifice.

Știu că unele persoane cred că soluția adoptată nu se potrivește pe deplin alternativelor propuse de noi, în special cele privind colectarea de către un prestator de servicii, în cadrul unui birou diplomatic, precum și transferul datelor prin intermediul unui e-mail codat sau chiar prin intermediul unor suporturi de date electronice codate transportate într-o geantă diplomatică.

Cu toate acestea, răspunsul nostru este că colectarea de către organisme private poate fi realizată doar în conformitate cu legislația europeană și că datele trebuie să fie complet codate de către prestatorul de servicii și transmise autorităților statului membru.

În plus, am obținut trimiterea la necesitatea de a se negocia acorduri cu țările terțe care să interzică codarea datelor transmise prin intermediul mijloacelor electronice. Examinarea cererilor, orice interviuri potențiale, procedura de autorizare, precum și imprimarea și introducerea autocolantelor de viză vor fi realizate doar de către reprezentanții serviciilor consulare sau diplomatice.

Aceleași condiții se aplică transmiterii datelor colectate de la un stat membru la altul, în cazul colocațiilor; cu alte cuvinte, reprezentarea unui stat membru de către un alt stat membru într-o țară terță.

În sfârșit, în cazul în care condițiile detaliate privind desfășurarea activităților prestatorilor de servicii sunt descrise într-o anexă la text, acestea trebuie definite ca întreg prin intermediul unui instrument juridic obligatoriu.

Având în vedere aceste rezultate, nu putem decât să ne exprimăm mulțumirea cu privire la garanțiile obținute în ceea ce privește introducerea unei mai bune politici în materie de vize în Europa. Această politică va aduce, cu siguranță, beneficii publicului european și va permite îmbunătățirea relațiilor noastre cu țările terțe.

Tatjana Ždanoka, în numele Grupului Verts/ALE – Dnă președintă, în primul rând, în numele grupului din care fac parte, aș dori să mulțumesc Baronesei Ludford pentru buna sa cooperare. Este unul dintre puținii raportori pentru care nimic nu este imposibil.

Știți că grupul din care fac parte se opune vehement introducerii pe scară largă a biometriei. Cu toate acestea, decizia a fost deja adoptată. Temeiul juridic pentru colectarea amprentelor digitale în momentul eliberării vizelor este prevăzut în regulamentul privind Sistemul de Informații privind Vizele, care, în opinia noastră, reprezintă un loc mai adecvat pentru a introduce dispoziții care să stabilească, atât norme generale, cât și derogări.

În momentul de față, în ceea ce ne privește, este esențial să obținem cât mai multe garanții posibil. În această privință, Baroneasa Ludford a făcut o treabă excelentă. În ceea ce ne privește, modificarea vârstei minime pentru colectarea amprentelor digitale de la 6 la 12 ani prezintă o importanță deosebită – însă vârsta de 14 ani ar fi fost și mai adecvată.

Salutăm, de asemenea, trimerile explicite la drepturile fundamentale, precum posibilitatea de a copia datele cuprinse în cererea anterioară în cazul în care ultima înregistrare nu este mai veche de 59 de luni, în loc de 48 de luni, precum și garanțiile privind protecția sigură a datelor.

Cu toate acestea, avem încă multe preocupări. Grupul din care fac parte nu este de acord cu externalizarea colectării elementelor biometrice de identificare, în special în locuri care nu dispun de protecție diplomatică și consulară. Ne opunem, de asemenea, percepției unei taxe suplimentare pentru servicii.

Pe scurt, considerăm că introducerea biometriei în cazul eliberării vizelor are consecințe semnificative asupra securității datelor și a drepturilor fundamentale și nu oferă garanția obținerii unor câștiguri semnificative. Prin urmare, nu putem susține poziția Parlamentului la a doua lectură. Cu toate acestea, acest lucru nu aduce atingere poziției noastre privind raportul Lax referitor la Codul vizelor.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, în numele Grupului GUE/NGL – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, apreciez foarte mult angajamentul asumat de raportoare și aș dori să îi mulțumesc sincer acesteia și tuturor celor implicați pentru munca lor excelentă depusă în ultimii ani. Cu toate acestea, mă voi abține de la vot, în primul rând, deoarece consider că colectarea amprentelor digitale și întregul proces privind utilizarea elementelor biometrice de identificare sunt disproporționate în raport cu dimensiunea problemei. Cred că dorința miniștrilor afacerilor interne și a autorităților responsabile cu siguranța de a colecta cât mai multe date personale posibil este foarte discutabilă.

Știu cât de dificil a fost să se ajungă la un compromis cu Consiliul care să scutească copiii cu vârsta sub 12 ani de la obligația de a se supune colectării amprentelor digitale. Cu toate acestea, știm cu toții că acest lucru se va aplica doar cu condiția să nu existe studii cuprinzătoare care să aducă dovada că amprente digitale ale copiilor sunt fiabile. Dezbateră politică cu privire la necesitatea reală a amprentelor digitale ale bebelușilor și ale copiilor mici nu este încă încheiată.

Reglementările privind externalizarea reprezintă, de asemenea, o preocupare în ceea ce mă privește. Regulamente standard stricte sunt cu siguranță necesare, întrucât unele state membre utilizează deja prestatori externi de servicii. Este de înțeles că în multe cazuri strict limitate, ar putea fi util ca activitatea de prelucrare a cererilor de viză să fie transferată unor prestatori externi de servicii. Cu toate acestea, acest lucru nu trebuie să fie realizat în detrimentul solicitanților de viză și al securității datelor. Nu cred că compromisul la care s-a ajuns împreună cu Consiliul în acest sens este adecvat. Atât Serviciul juridic al Parlamentului, cât și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor au indicat riscurile legate de externalizare, în cazul în care prestatorul extern de servicii nu este localizat într-o zonă aflată sub protecție diplomatică. Din nefericire, Consiliul a trecut cu vederea aceste preocupări.

O altă problemă o reprezintă taxa pentru serviciu percepută în cazul externalizării. Consider că este greșit ca această taxă să fie percepută de la solicitanți. Taxa percepută pentru eliberarea vizei, în valoare de 60 EUR, este deja prea ridicată, iar populația din țările terțe abia își poate permite plata acesteia. În cazul în care la aceasta se adaugă o altă taxă de 30 EUR, acest lucru contrazice ideea mea privind o Europă deschisă și ospitalieră. Acest lucru ar facilita, fără îndoială, situația din țările de mari dimensiuni în care cetățenii nu ar mai trebui să traverseze jumătate din teritoriul țării pentru a depune cererea de viză la un consulat, aceștia având, în schimb, posibilitatea de a depune cererea la un prestator extern de servicii. Cu toate acestea, după părerea mea, taxele mai mari ar anula imediat acest beneficiu.

Aș dori să mulțumesc tuturor persoanelor implicate pentru activitatea lor la acest dosar, desfășurată în ultimii ani.

Gerard Batten, în numele Grupului IND/DEM – Dnă președintă, nu este o surpriză să auzim faptul că Baroneasa Ludford, membră a partidului euro-fanatic Liberal Democrat, dorește să armonizeze un alt domeniu care ar trebui să țină de politica națională suverană. Care este motivul pentru care oricare dintre statele membre ar dori introducerea unui sistem comun pentru acceptarea și prelucrarea cererilor de viză din partea resortisanților țărilor terțe? Decizia cu privire la persoanele care pot și la cele care nu pot intra într-un anumit stat național ar trebui să privească în exclusivitate statul respectiv – doar că, în opinia euro-fanaticilor, statele naționale europene nu mai există, acestea fiind înlocuite de către marele stat UE lipsit de granițe.

Începând cu anul 1997, aproximativ 6 milioane de migranți au intrat în Regatul Unit. Aproximativ 4 milioane au părăsit teritoriul acestuia, ceea ce a condus la o creștere netă a populației cu peste 2 milioane de locuitori. Rata actuală a imigrației către Marea Britanie are drept rezultat, în prezent, o creștere anuală netă a populației cu peste 200 000 de locuitori – sau o creștere netă a populației cu mai mult de 1 milion de locuitori la fiecare cinci ani. Acest lucru reprezintă echivalentul unui nou oraș de dimensiunea orașului Birmingham. Majoritatea acestor migranți intră legal, întrucât sunt cetățeni ai UE. În plus, avem probabil un milion de imigranți ilegali. Anglia este una dintre cele mai dens populate țări din lume – cu o densitate a populației mai mare decât India, China sau Japonia. Având în vedere tendințele actuale, populația noastră de 61 de milioane de locuitori va ajunge la 75 de milioane până în 2051 și se preconizează că aceasta va crește la 85 de milioane până în 2081.

Lucrul de care avem nevoie este să părăsim Uniunea Europeană și să redobândim controlul asupra granițelor noastre. După ce vom fi făcut acest lucru, va trebui să decidem care sunt cetățenii țărilor care pot intra, cu sau fără viză. Există multe state membre ale UE ai căror cetățeni nu ar trebui să aibă dreptul de a intra în Marea Britanie fără viză. Lucrul de care are nevoie Marea Britanie este un sistem strict privind eliberarea vizelor, astfel încât să putem decide cu privire la persoanele care pot intra și la cele care nu pot intra în țara noastră. Lucrul de care nu avem nevoie este un sistem conceput de Uniunea Europeană.

Mă aștept ca susținătorii acestuia să justifice necesitatea sa, pur și simplu, prin introducerea unor criterii și procese comune care să faciliteze funcționarea lucrurilor. Cu toate acestea, acesta poate avea unele consecințe nedorite. Să examinăm un alt exemplu de legislație comunitară care a fost inițiată de către Grupul Alianței Liberalilor și Democraților. Mandatul de arestare european înseamnă că cetățenii britanici care sunt acuzați de săvârșirea unei infracțiuni de către un alt stat membru UE nu mai pot acum să fie protejați de către instanțele din Marea Britanie sau chiar de către ministrul britanic de interne, nici măcar atunci este evident că se comite o nedreptate gravă. Orice sistem juridic corupt poate acum solicita extrădarea unui cetățean britanic, iar noi trebuie să ne supunem. Am renunțat la dreptul de a ne apăra proprii cetățeni. În curând vom asista la procese *în lipsă* și la recunoașterea comună a amenzilor și a hotărârilor de confiscare. Toate acestea au fost votate și salutate de către Grupul Alianței Liberalilor și Democraților. Aceste măsuri anulează cele mai fundamentale libertăți de care cetățenii englezi beneficiază de secole, astfel cum sunt acestea consacrate în Magna Carta și Bill of Rights din 1689 (Declarația drepturilor).

În această după-amiază, Graham Watson, liderul Grupului Alianței Liberalilor și Democraților, l-a îndemnat pe Gordon Brown să convingă Marea Britanie să accepte moneda unică europeană, lucru recunoscut de orice persoană care are contact cu realitatea ca fiind o sinucidere economică. Acum, fanaticii care fac parte din Alianța Liberalilor și Democraților doresc să acceptăm un sistem comun privind aplicarea vizelor. În momentul în care alegătorii londonezi vor ajunge să cunoască poziția Baronesei Ludford cu privire la aceste aspecte, sper că îi vor acorda o viză de ieșire din Parlamentul European la alegerile europene din 4 iunie 2009.

Carlos Coelho (PPE-DE) – (PT) Dle comisar, doamnelor și domnilor, sunt de acord cu privire la faptul că Sistemul de Informații privind Vizele sau VIS trebuie pus în funcțiune de urgență și că avem nevoie de un Cod comunitar al vizelor. Recunosc munca depusă de Baroneasa Ludford, însă, cu tot respectul, nu pot sprijini compromisul pentru o serie de motive.

În primul rând, nu sunt de acord cu utilizarea prestatorilor externi de servicii. În momentul în care am adoptat a doua versiune a Sistemului de Informații Schengen, SIS II, cu acordul tuturor grupurilor politice, acest Parlament a refuzat să permită accesul societăților private la date, cu toate că, în momentul respectiv, acest lucru presupunea doar înregistrarea autovehiculelor. Care sunt motivele care justifică schimbarea radicală de poziție a Parlamentului, acesta permițând acum societăților private colectarea acestor date, respectiv date cu caracter personal sensibile, precum amprente digitale? Aceste societăți vor putea să păstreze aceste date timp de o săptămână, în conformitate cu condițiile prevăzute în compromis.

În al doilea rând, ar trebui să existe o mai bună protecție a datelor. Protecția diplomatică este esențială în vederea garantării unei protecții eficiente a drepturilor personale ale indivizilor. Cum poate să fie garantată protecția datelor colectate de către societăți private, dat fiind faptul că această protecție diplomatică nu este asigurată? Uităm deja cazul SWIFT, care a implicat transmiterea datelor colectate de către autoritățile americane? Dacă acest lucru se poate întâmpla într-o țară precum Statele Unite ale Americii, puteți să vă imaginați deja ce s-ar putea întâmpla în țări mai puțin dezvoltate care oferă o protecție mai redusă a drepturilor fundamentale.

În al treilea rând, costurile legate de viză vor crește și vor varia de la o țară la alta. Propunerea Comisiei avea drept obiectiv prevenirea cumpărării vizelor. Permițând societăților private să perceapă o taxă care se va adăuga prețului legat de eliberarea vizei, se va crea o diferență în ceea ce privește costurile legate de vize de la un stat membru la altul. Prin urmare, vom încuraja exact ceea ce am dorit să combatem, și anume

cumpărarea vizelor. În cazul în care costul unei vize într-un stat membru este de 60 EUR, iar în alt stat membru de 90 EUR, în care dintre acestea se vor depune majoritatea cererilor? Acest lucru se va aplica, în special, în cazul familiilor cu mai mulți membri. Acest lucru este valabil chiar fără a menționa necesitatea de a revizui acordurile privind facilitarea acordării vizelor, care au fost susținute atât de ferm de acest Parlament, precum cele încheiate cu Ucraina și cu Serbia.

Drept urmare, dnă președintă, nu pot accepta acest compromis.

Corina Crețu (PSE) - (RO) Doresc mai întâi să o felicit pe dna raportor pentru munca sa în vederea constituirii cadrului juridic care va sta la baza implementării sistemului de identificare biometrică.

Unele aspecte din acest raport au provocat dezbateri aprinse în numeroase țări membre ale Uniunii Europene, mai ales cele referitoare la identificarea biometrică. Astfel de dispute au avut loc recent și în România, care este penultima țară din Uniunea Europeană ce introduce pașaportul biometric, dar prima care implementează un nou standard de biometrie cu amprente de la ambele mâini și expresia facială.

Preocuparea pentru adoptarea sistemului de identificare biometrică are la bază îngrijorarea firească referitoare la asigurarea securității persoanelor, după cum firească este și îngrijorarea privind modul în care sunt folosite și protejate datele obținute.

Una din cele mai importante datorii ale statelor membre este de a asigura siguranța cetățenilor lor, dar fără a pune în pericol drepturile fundamentale ale omului. De aceea, cred că este de datoria noastră să găsim calea echilibrului între cele două elemente esențiale ale vieții noastre: libertatea și siguranța.

Raportul pe care îl dezbaterem astăzi este un raport mai degrabă tehnic, menit să armonizeze măsurile la nivel european în privința identificării biometrice. Acest lucru se impune, având în vedere că o serie de state membre practică deja această metodă, în absența unui cadru legislativ european în domeniu.

Faptul că, de exemplu, copiii cu vârste mai mici de 12 ani și persoanele ce se află în imposibilitatea fizică de a fi amprentate vor fi exceptați de la prelevarea de amprente pentru vize biometrice este o dovadă de moderație și pragmatism care trebuie extinsă în ansamblul statelor membre.

Hubert Pirker (PPE-DE) - (DE) Dnă președintă, dle comisar, consider că regulamentul ne va permite să atingem două obiective principale: securitatea, pe de o parte, și o abordare în favoarea cetățenilor, pe de altă parte.

Introducerea amprentelor digitale și a fotografiilor va asigura faptul că noile vize nu vor putea fi falsificate sau folosite în mod necorespunzător. În opinia mea, noile vize sunt mai favorabile cetățeanului, întrucât propunerea va introduce o procedură centralizată în cadrul căreia vor fi înregistrate o singură dată toate datele necesare. În plus, solicitanții nu trebuie să se prezinte de fiecare dată la biroul de vize, întrucât datele pot fi stocate pentru o perioadă de până la cinci ani.

Cred că sistemul poate fi mai favorabil cetățeanului și dacă procedura este scurtată, prin solicitarea cooperării statelor membre sau prin utilizarea de prestatori externi de servicii, cu condiția respectării regulamentelor privind protecția datelor. Vom garanta respectarea acestora, întrucât măsurile de precauție necesare au fost luate. Aș dori să îi liniștesc pe toți cei care își exprimă îngrijorarea că vor exista abuzuri ale sistemului și că regulamentele nu vor fi respectate, ca urmare a utilizării prestatorilor externi de servicii. În țara mea, am avut experiențe foarte pozitive în acest sens. Din acest motiv, sprijin această abordare mai favorabilă cetățenilor.

Până în acest punct, sprijin, de asemenea, activitatea raportoarei și aș dori să o felicit. Pe parcursul activității desfășurate împreună, acest lucru nu a fost întotdeauna valabil, Baroneasă Ludford. Cu toate acestea, nu sunt la fel de încântat cu privire la faptul că nu putem colecta amprente digitale în cazul copiilor începând cu vârsta de șase ani. Mă opun pur și simplu pentru că acest lucru ar avea drept rezultat o situație mai sigură pentru copii, întrucât identitatea acestora ar putea fi stabilită fără urmă de îndoială și am putea preveni traficul de copii și alte activități infracționale. Regret acest lucru. Cu toate acestea, sper ca după finalizarea studiului și peste trei ani cel târziu, toți cei implicați să fie suficient de raționali pentru a decide că este posibil să se colecteze amprente digitale ale copiilor începând cu vârsta de șase ani, în vederea asigurării unei mai bune protecții a acestora.

Silvia-Adriana Țicău (PSE) - (RO) Decizia Consiliului nr. 512 din 8 iunie 2004 a creat cadrul legal pentru capturarea datelor biometrice pentru identificarea persoanelor.

Regulamentul european pe care îl discutăm definește standarde comune pentru colectarea datelor biometrice pentru identificare persoanelor și se bazează pe prevederile relevante ale Organizației Aviației Civile Internaționale.

Marea Britanie și Irlanda nu vor aplica prevederile prezentului regulament pentru că lor nu li se aplică acquis-ul Schengen.

Cred că este important pentru acest regulament, în special, respectarea protecției datelor cu caracter personal. Practic, stocarea și prelucrarea acestor date trebuie să se facă cu respectarea legislației europene specifice și, de asemenea, faptul că statele membre sunt responsabile pentru organizarea primirii și procesării aplicației pentru vize conferă statelor membre o foarte mare responsabilitate vis-a-vis de respectarea drepturilor persoanelor.

Vreau doar să menționez faptul că este extrem de important ca prelucrarea și colectarea acestor date să se facă de către personal autorizat și în niciun caz să nu fie utilizate în alte scopuri.

Dushana Zdravkova (PPE-DE) – (BG) Dle comisar, doamnelor și domnilor, compromisul la care s-a ajuns privind introducerea biometriei în momentul eliberării vizelor de intrare de către statele membre ale Uniunii Europene asigură, fără îndoială, un grad mai ridicat de securitate.

În același timp, acesta asigură, de asemenea, garanții suficiente privind protejarea datelor cu caracter personal ale călătorilor și a demnității umane a acestora. Aș dori să subliniez, de asemenea, faptul că, în orice caz, îmbunătățirea cerințelor tehnice va sprijini lupta împotriva criminalității transfrontaliere, imigrației ilegale și traficului de ființe umane.

Pentru țări de frontieră precum a mea, Bulgaria, expuse unei presiuni intense a fluxurilor migratorii și a activităților crimei organizate internaționale, introducerea rapidă și reușită a noilor standarde va fi extrem de importantă din perspectiva protejării granițelor externe ale Uniunii Europene.

În plus, modificările propuse oferă statelor membre oportunitatea de a îmbunătăți și de a accelera procedura de eliberare a vizelor, ceea ce va contribui, cu siguranță, la consolidarea legăturilor cu țările terțe. Acest lucru va avea, de asemenea, drept rezultat îmbunătățirea globală a imaginii UE. Atunci când va veni vorba de punerea în aplicare a noii legislații, este evident că eventualele consecințe financiare pentru solicitanții de vize vor fi luate, de asemenea, în considerare.

Perceperea de taxe suplimentare față de cele deja existente poate conduce la crearea de noi bariere care pot împiedica libertatea de circulație a călătorilor de bună-credință. În sfârșit, doresc să subliniez faptul că asigurarea unei protecții adecvate în momentul schimbului de date, ca parte a procedurii de eliberare a vizelor de călătorie în Uniunea Europeană, va fi extrem de importantă.

Parlamentul a protejat întotdeauna datele cu caracter personal ale cetățenilor UE și cred că este cinstit și moral ca noi să aplicăm aceleași standarde ridicate și în cazul protejării datelor vizitatorilor noștri.

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei – Dnă președintă, aș dori să mulțumesc din nou Baronesei Ludford și tuturor onorabililor membri ai Parlamentului pentru contribuțiile și observațiile lor. Voi transmite colegului meu, dl Barrot, tot ceea ce s-a spus astăzi.

Sarah Ludford, raportoare – Dnă președintă, aș dori să mulțumesc tuturor raportorilor alternativi care au lucrat împreună cu mine. Am fost „doamna VIS” timp de mai mult de patru ani și, împreună cu raportorii alternativi, am format un club destul de strâns și îmi veți lipsi cu toții. Dnă președintă, dumneavoastră îmi veți lipsi în mod special, dacă pot să mă exprim astfel, întrucât s-ar putea să nu ne mai vedem după luna iunie. Am făcut parte dintr-un club format exclusiv din femei, lucru deosebit de plăcut, însă aș dori să mulțumesc, de asemenea, întregului personal implicat, care nu a cuprins numai femei, ci și bărbați. Au fost cu toții extraordinari.

Respect pozițiile dnei Kaufmann și ale dnei Ždanoka. Le înțeleg pozițiile și le mulțumesc foarte mult pentru că au participat în totalitate la negocieri și la dezbateri cu toate că, după cum au subliniat, nu au putut susține rezultatul final.

Îmi exprim regretul profund cu privire la faptul că dl Coelho nu este în măsură să sprijine compromisul. Sper că acesta înțelege eforturile deosebite pe care le-am depus în vederea sprijinirii anumitor elemente susținute și de dânsul. La urma urmelor, acestea au fost cuprinse în raportul meu inițial. Dacă acesta consideră că aș

fi putut realiza mai mult, acest lucru ar putea genera murmure de mirare în cadrul Consiliului și al Comisiei, deoarece cred că acestea m-au considerat drept un client destul de dur cu care este destul greu să tratezi.

Dl Batten a părăsit sala. Cred că aceasta a făcut parte din campania electorală a UKIP. După cum a subliniat dna Țicău, Regatul Unit nu ia parte la Sistemul de Informații privind Vizele, întrucât nu face parte din spațiul Schengen, astfel încât acesta deține controlul deplin asupra granițelor sale. Cred că dl Batten a fost, ca de obicei, puțin confuz în modul său de gândire.

Doresc să mulțumesc celorlalți vorbitori care au adus contribuțiile constructive. Sunt încântată că am reușit să finalizăm această chestiune, întrucât, personal, aș dori să renunț la rolul de „doamna VIS”.

Președinta – Dezbateră este închisă.

Votul va avea loc miercuri.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Alin Lucian Antochi (PSE), în scris – (RO) Introducerea în cadrul VIS a datelor biometrice de identificare reprezintă un pas important în stabilirea unei legături sigure între titularul de viza și pașaport, prevenindu-se astfel fenomenul folosirii falsei identități.

Cu toate acestea, prezentul regulament a semnalat încă de la prima lectură o serie de neconcordanțe între Consiliu și Parlament privind aspecte precum: amprentarea copiilor până la 6 ani cu riscul de a ignora detalii ce privesc costurile și inconveniențele cu care părinții s-ar confrunta odată cu schimbarea amprentelor digitale ale copiilor ; noile provocări referitoare la organizarea colectării datelor biometrice și nu în ultimul rând lipsa de experiență a Statelor Membre cu privire la gestionarea păstrării datelor personale și greșelile tehnice

În acest context trebuie să ne asigurăm că Statele Membre aplica reguli uniforme în vederea eliberării vizelor Schengen, iar Instrucțiunile Comune Consulare sunt redefinite și adaptate. Mai mult, este nevoie să acordăm o atenție deosebită protejării datelor biometrice ale celor care le-au furnizat. Trebuie să fim conștienți că, deși acest sistem de colectare a datelor biometrice este destinat combaterii infracțiunilor și terorismului prin accesul și schimbul de informații între autoritățile polițienești ale Statelor Membre, el ar putea fi în egală măsură accesat de diferite grupuri de interes, dacă măsurile ridicate de securitate nu sunt prevăzute și luate.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), în scris – (RO) Regulamentul de modificare a instrucțiunilor consulare comune referitoare la vize definește cadrul juridic necesar pentru introducerea identificatorilor biometrici în sistemul de informații privind vizele (VIS), precum și organizarea primirii și prelucrării cererilor de viză.

Regulamentul creează posibilitatea de cooperare cu un prestator extern de servicii în vederea colectării cererilor de viză.

Consider că motivele pentru care se dă mână liberă cooperării cu prestatori externi sunt nefondate și se creează pericolul traficului de vize. Deși regulamentul stabilește că statele membre rămân „operatorul”, iar prestatorii externi de servicii „persoana împuternicită de operator”, cred că protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea și circulația datelor biometrice este pusă sub semnul întrebării.

Dreptul de a percepe o taxă de serviciu, în afara taxei de viză normală, va crea diferențe între statele membre în ceea ce privește costul unei vize. Sunt absolut convins că acest lucru va crea diferențe între statele membre și la nivelul numărului de cereri de vize.

Atrag atenția statelor membre care practică „externalizarea” ca formă de organizare a primirii și prelucrării cererilor de viza să țină cont de acest pericol și să-și revizuiască cadrul juridic astfel încât să reducă la minim posibilitatea colectării cererilor de viza de către prestatori externi.

16. Alimente noi (dezbatere)

Președinta – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul elaborat de dna Liotard, în numele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind alimentele noi și de modificare a Regulamentului (CE) nr. xxx/xxxx (procedură comună) [COM(2007)0872 – C60027/2008 – 2008/0002(COD)].

Kartika Tamara Liotard, raportoare – (NL) Dnă președintă, în primul rând, aș dori să mulțumesc raportorilor alternativi pentru ajutorul deosebit acordat în îmbunătățirea raportului Comisiei. Trebuie să menționez, de

asemenea, cooperarea cu președinția cehă. Membrii acesteia au avut, de asemenea, o contribuție pozitivă și au existat doar câteva mici chestiuni nerezolvate care au împiedicat obținerea acordului la prima lectură, cu toate că, în orice caz, este totuși mai democratic să fie exprimat mai întâi votul în cadrul Parlamentului.

În momentul în care am auzit pentru prima dată faptul că Comisia a prezentat o propunere de regulament privind alimentele noi, m-am întrebat ce ar putea însemna „alimente noi”. Am fost, de asemenea, surprinsă de faptul că propunerea Comisiei a luat drept punct de plecare piața internă.

Voi începe cu punctul respectiv. La fel ca multe alte subiecte dezbătute în acest Parlament, acesta poate să fie, de asemenea, abordat din perspectiva pieței interne, a producătorului sau a economiei. Totuși, acesta poate fi abordat, de asemenea, din punctul de vedere al siguranței alimentare, al consumatorilor, al sănătății și al mediului. Cu alte cuvinte, pe baza bunăstării cetățeanului european. În UE, se discută mult despre mediu și bunăstarea animală, iar ideea mea a fost că acest raport ar trebui să fie mai mult decât simple cuvinte. Ar trebui să și acționăm. Prin urmare, atunci când a existat o alegere de făcut în cadrul raportului meu cu privire la alimentele noi, am optat, în primul rând, pentru siguranța alimentară, bunăstarea consumatorului, protecția mediului și bunăstarea animală. Sper sincer, și într-adevăr aceștia m-au informat deja că așa va fi, că raportorii alternativi mă vor susține în ceea ce privește acest punct în momentul exprimării votului.

Inovația este, desigur, extrem de importantă. Acest lucru mă conduce la al doilea punct, și anume, ce reprezintă, în realitate, „alimentele noi”? Acest lucru nu a fost clarificat cu adevărat în propunerea Comisiei. Comisia m-a informat că este vorba despre, de exemplu, nanotehnologie și carnea provenită de la animalele clonate. Permiteți-mi să abordez mai întâi nanotehnologia. Nu aveam nici cea mai vagă idee ce înseamnă. Cred că mulți dintre consumatori se află în aceeași situație, însă se pare că aceasta este deja prezentă în alimentația noastră mai mult decât am putea crede. În băuturile energizante, în materialele utilizate pentru ambalarea fructelor și legumelor, însă și în substanțele anumitor uleiuri și ceaiuri. Prin urmare, regulamentul trebuie adoptat de urgență, întrucât tehnologia este foarte bună și poate constitui o binefacere pentru consumator, însă avem nevoie de certitudinea că alimentele de pe masa noastră sunt sigure. Acest lucru trebuie, prin urmare, să intre sub incidența domeniului de aplicare a regulamentului.

Revenind la carnea provenită de la animalele clonate, Parlamentul a afirmat deja într-o rezoluție prezentată Comisiei că nu dorește comercializarea pe piață a cărnii provenite de la animalele clonate. În cazul în care carnea provenită de la animalele clonate ar urma să intre sub incidența domeniului de aplicare a prezentului regulament, noi, ca Parlament, am admite în mod indirect că, în realitate, acceptăm introducerea pe piață a acestui tip de carne. Acest lucru nu este acceptabil și, prin urmare, carnea provenită de la animalele clonate nu trebuie să fie inclusă în domeniul de aplicare a regulamentului. Acest lucru nu ține neapărat de siguranță. Clonarea în scopul producției de carne este asociată, de obicei, cu suferința accentuată a animalelor, iar multe dintre aceste animale nici nu trăiesc prea mult timp. În consecință, aceasta nu aduce, în prezent, niciun fel de valoare adăugată aprovizionării cu alimente.

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei – Dnă președintă, la 15 ianuarie 2008, Comisia a prezentat propunerea sa privind alimentele noi Consiliului și Parlamentului European, cu scopul de a simplifica sarcina administrativă impusă operatorilor economici din sectorul alimentar în momentul în care aceștia solicită aprobare înainte de introducerea pe piață a produselor alimentare inovatoare.

Prezenta propunere menține principiul privind necesitatea obținerii autorizației înainte de introducerea pe piață a produselor inovatoare, cu scopul de a-i liniști pe consumatori cu privire la faptul că noile procedee de creștere a animalelor sau de producție sunt sigure pentru animale și pentru om și că respectă mediul și interesele consumatorilor.

Propunerea stimulează și accelerează procesul de autorizare printr-o evaluare centralizată a siguranței alimentare realizată de către EFSA și prevede termene limită precise pentru fiecare stadiu al procesului. Aceasta include, de asemenea, o mai bună evaluare a siguranței adaptată diferitelor tipuri de alimente, care permite astfel facilitarea importului în UE a alimentelor tradiționale sigure provenite din țări terțe.

Aș dori să salut activitatea Parlamentului, al cărui raport abordează chestiuni majore privind dezvoltarea unui sector alimentar sigur. Aș dori, în special, să-mi confirm sprijinul în favoarea următoarelor principii: necesitatea unei definiții a nanomaterialelor fabricate și clarificarea faptului că toate produsele de acest tip necesită obținerea unei autorizații din partea instituțiilor UE, acordate de la caz la caz; și confirmarea faptului că produsele alimentare obținute din animale clonate sunt produse noi și, prin urmare, nu pot să fie introduse pe piață în lipsa unei evaluări realizate de către EFSA și fără să fi fost autorizate printr-o procedură de reglementare.

Aștept cu nerăbdare să aud opiniile dumneavoastră cu privire la aceste aspecte sensibile și aș dori să mulțumesc raportoarei, dna Liotard, precum și raportorilor alternativi pentru activitatea prețioasă depusă pentru acest raport important.

Zuzana Roithová, *raportoare a Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor – (CS)* Dle președinte, aș dori să mulțumesc colegilor mei deputați pentru sprijinul acordat propunerilor pe care le-am elaborat în calitate de raportoare. Acestea includ, de exemplu, transmiterea cazurilor aflate în litigiu către Grupul european pentru etică în domeniul științei și al tehnologiei, precum și o reducere a perioadei de protecție a datelor la cinci ani, ceea ce va accelera inovația. Sunt pe deplin de acord cu privire la faptul că este esențial să sprijinim principiul precauției. Cu toate acestea, aș dori, de asemenea, să subliniez faptul că într-un interval de 12 ani au fost depuse doar 86 de cereri, 28 de produse alimentare noi au fost autorizate, iar 3 respinse. Legislația care s-a aplicat până în prezent nu este foarte transparentă și, în consecință, suntem pe cale de a integra, în prezent, procedura din acest domeniu în toate statele membre, simplificând astfel aprobarea și introducerea produselor noi pe piață.

Cu toate acestea, nu consider proiectul de raport ca fiind foarte satisfăcător. Îmi exprim regretul cu privire la faptul că colegii mei deputați nu cunosc legătura cu regulamentul privind produsele alimentare și hrana pentru animale modificate genetic. Produsele alimentare modificate genetic au fost exceptate de la efectele prezentului regulament, întrucât, în prezent, acestea intră sub incidența unui regulament separat și nu există niciun motiv de a ne repeta aici. Prin urmare, mă opun propunerilor privind protecția animalelor și a mediului, hrana pentru animale și produse alimentare modificate genetic. Acestea nu intră, pur și simplu, sub incidența acestui regulament și tind să complice propunerea, cu toate că reprezintă un domeniu deosebit de important. Pe de altă parte, sunt în favoarea unui regulament care să prevadă norme privind alimentele produse prin utilizarea nanotehnologiei și care va garanta cetățenilor Europei siguranța alimentară absolută.

Philip Bushill-Matthews, *în numele Grupului PPE-DE – Dnă președintă*, acest dosar este unul complicat asupra căruia există multe puncte de vedere diferite, astfel încât aș dori să încep prin a mulțumi raportoarei pentru faptul că a acceptat anumite puncte de vedere în spiritul compromisului, în condițiile în care, personal, ar fi preferat probabil să acționeze altfel. Cu toate acestea, există o recunoaștere generală în rândul tuturor grupurilor politice cu privire la faptul că trebuie să existe o reglementare clară privind alimentele noi, cu scopul atât de a proteja consumatorii, cât și de a oferi certitudine juridică producătorilor.

Aș dori să mulțumesc acum dnei comisar, nu doar pentru activitatea sa, ci și pentru discursul introductiv, prin care a clarificat faptul că obiectivul este simplificarea și stimularea acestui proces în ansamblul său. Într-adevăr, unul dintre principiile care prezintă o importanță deosebită pentru grupul nostru este cel potrivit căruia o astfel de reglementare ar trebui să faciliteze dezvoltarea acestor alimente și nu să impună atât de multe restricții astfel încât acestea să nu mai ajungă niciodată să devină realitate. Din acest motiv, am solicitat organizarea unui vot prin apel nominal asupra amendamentului 30, pentru a confirma sprijinul în favoarea acestui obiectiv esențial.

Considerăm, de asemenea, că toate regulamentele ar trebui să fie proporționale și practice. Din acest motiv, ne opunem propunerii ca pentru orice produs fabricat cu ajutorul nanomaterialelor să se menționeze acest lucru în mod separat pe etichetă. Ne opunem, de asemenea, propunerii referitoare la faptul că un aliment nou nu poate fi aprobat dacă „acesta are un impact negativ asupra mediului după consumarea sa sau după ce acesta a devenit deșeu”. Propunerea poate părea rezonabilă, însă cine urmează să stabilească acest lucru și pe baza căror probe? Nu ar urma ca unele dintre produsele existente să fie, de asemenea, interzise în temeiul unui astfel de act legislativ?

Suntem de acord cu necesitatea prezentării de către Comisie a unei propuneri legislative privind clonarea. Suntem, de asemenea, de acord cu necesitatea de a consolida protecția datelor pentru o anumită perioadă de timp. Suntem recunoscători pentru faptul că o serie dintre amendamentele noastre au fost acceptate în cadrul comisiei și sper că amendamentele care au fost respinse la limită vor fi, în final, adoptate în cadrul ședinței plenare care va avea loc mâine. Pot să confirm însă faptul că, drept dovadă a sprijinului nostru general, vom propune să votăm, în final, în favoarea raportului și să trecem la acțiune.

Åsa Westlund, *în numele Grupului PSE – (SV)* Dnă președintă, doresc să mulțumesc în mod deosebit Comisiei pentru această propunere. Aș dori să mulțumesc, de asemenea, dnei Liotard pentru raportul extrem de bun, care, în comparație cu propunerea Comisiei, a consolidat în mod semnificativ părțile pe care le consider deosebit de importante, și anume sănătatea publică și protecția consumatorilor. Recunosc, de asemenea, multe dintre aspectele la care am lucrat împreună, cu o altă ocazie, legate de aditivii alimentari.

Este vorba despre chestiuni referitoare la nanoparticule și nanomateriale. Acestea sunt tratate într-o manieră excelentă, atât în cadrul propunerii raportoarei, cât și într-un amendament propus de dna Breyer, pe care îl recunosc din timpul activității legate de directiva privind produsele cosmetice. În acest sens, am prezentat o propunere aproape identică, care acum face parte din directivă și care ar trebui, desigur, să fie inclusă și aici. Aceasta se referă la etichetarea nanomaterialelor și la faptul că conținutul acestora trebuie să fie prezentat întotdeauna în mod clar consumatorilor, astfel încât orice persoană care dorește să evite produsele alimentare care conțin nanoparticule sau nanomateriale să poată face acest lucru.

Alte aspecte pe care le recunosc și le salut includ faptul că trebuie să putem ține seama de modul în care alimentele afectează mediul înconjurător. Acest aspect este extrem de important, iar importanța acestuia este în continuă creștere. Există, de asemenea, aspecte de natură etică legate de acest lucru, de exemplu în ceea ce privește clonarea, care a fost inclusă acum în raport într-un mod constructiv și clar. Nu este vorba despre modul în care consumatorii sunt afectați prin consumul de carne clonată, ci, mai presus de toate, aspectele de natură etică sunt cele care trebuie luate în mod serios în considerare în momentul luării de decizii cu privire la acest tip de legislație.

Doresc să precizez, de asemenea, că sunt de acord cu raportoarea în ceea ce privește faptul că aprobarea este necesară și în cazul nanomaterialelor conținute în ambalajele care vin în contact cu alimentele.

Grupul Socialist din Parlamentul European consideră propunerea raportoarei ca fiind extrem de bună. Vom susține, de asemenea, și unele dintre amendamente. Sperăm că încă se mai poate ajunge la un acord cu Comisia cât de curând.

Magor Imre Csibi, în numele Grupului ALDE – Dnă președintă, regulamentele privind alimentele noi ar trebui să prevadă diversificarea produselor alimentare pe piața europeană, asigurând, în același timp, că aceste produse noi sunt sigure pentru consumatori.

Cu toate acestea, în temeiul legislației actuale, foarte puține alimente noi sunt acceptate pe piața UE, datorită procedurilor de punere în aplicare și de evaluare deosebit de complexe. Dacă am fi aplicat procedurile actuale în cazul autorizării cartofului sau al fructului kiwi, ar exista posibilitatea ca acestea să nu mai fie astăzi pe masa noastră. Revizuirea legislației actuale ar trebui să vizeze stabilirea unui sistem mai eficient și mai practic pentru autorizarea alimentelor noi.

Înțeleg preocupările unora dintre colegii mei cu privire la posibilitatea de a permite introducerea pe piață a unor produse noi care ar putea reprezenta un pericol pentru consumator sau l-ar putea induce în eroare pe acesta. Cu toate acestea, nu ar trebui să cădem în capcana isteriei privind siguranța și să ajungem să ucidem inovația, și nici nu ar trebui să tratăm în mod discriminatoriu alimentele noi, plasându-le pe o poziție mai puțin favorabilă decât cea pe care se află celelalte produse de pe piață, care nu prezintă în mod necesar un avantaj nutrițional pentru consumatori; cu toate acestea, consumatorii dispun de libertatea de a alege.

Grupul din care fac parte este, în general, mulțumit de rezultatul votului exprimat în cadrul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară. Cu toate acestea, există anumite aspecte care trec dincolo de domeniul de aplicare a acestui regulament, și, în consecință, nu vom putea să îl susținem. De exemplu, nu putem pretinde ca un aliment nou să nu aibă niciun fel de impact negativ asupra mediului. Indiferent că ne place sau nu, toate activitățile umane au un impact asupra mediului, iar o astfel de prevedere este disproporționată în acest context. În schimb, grupul din care fac parte consideră că trebuie să atingem un echilibru între încurajarea inovației și aplicarea principiului precauției în ceea ce privește siguranța alimentară, protecția consumatorilor și a mediului și bunăstarea animalelor.

Abordarea noastră a urmărit facilitarea procedurilor lungi și birocratice privind introducerea alimentelor noi pe piață și protejarea investițiilor industriei, prin intermediul protecției consolidate a datelor.

În acest scop, în perspectiva votului din ședința plenară, am depus un nou set de amendamente vizând facilitarea procedurilor referitoare la produsele care sunt similare alimentelor sau ingredientelor deja existente pe piață, în cazul în care procedura de autorizare a început deja în temeiul vechiului regulament. Cererile aflate în curs de examinare în temeiul vechiului regulament ar trebui soluționate în conformitate cu normele care erau în vigoare în momentul depunerii dosarului. Reintroducerea cererii în temeiul noului regulament ar însemna doar întârzieri și costuri suplimentare pentru industrie.

În același timp, am încercat, de asemenea, să promovăm interesele consumatorilor prin consolidarea măsurilor de punere în aplicare referitoare, de exemplu, la comercializare și monitorizare, sprijinirea excluderii animalelor clonate din lanțul alimentar, precum și prevederi specifice privind etichetarea.

În ceea ce privește clonarea, susțin cu tărie excluderea alimentelor obținute din animale clonate și descendenții acestora din domeniul de aplicare a prezentului regulament și invit Comisia să interzică utilizarea animalelor clonate în cadrul lanțului alimentar. În luna septembrie 2008, Parlamentul European a adoptat cu o largă majoritate o rezoluție prin care se solicita interzicerea utilizării animalelor clonate în cadrul lanțului alimentar.

Trebuie să fim consecvenți în mesajul nostru politic pe care îl transmitem Comisiei și cetățenilor. Există încă aspecte fundamentale care trebuie abordate referitoare la implicațiile de natură etică ale clonării animalelor în scopul producției de alimente, sau chiar impactul pe care clonarea animalelor îl are asupra sănătății umane și a bunăstării animalelor.

Prin urmare, regulamentul privind alimentele noi nu reprezintă un cadru adecvat pentru abordarea acestor aspecte atât de complexe. În cazul în care, în viitor, produsele alimentare obținute din animale clonate urmează să fie introduse pe piața europeană, acest lucru ar trebui să fie realizat cu ajutorul unui regulament specific, supus consultării publice și adoptat ulterior în mod democratic.

Consider că Parlamentul trebuie să adopte o poziție fermă și să exercite, cu ajutorul unui vot majoritar, presiune asupra Comisiei pentru ca aceasta să găsească soluții care să reflecteze voința cetățenilor.

Vom sprijini, de asemenea, etichetarea nanoingredientelor. Cetățenii au dreptul de a ști ce mănâncă și de a alege în mod corespunzător. În cazul în care unii cetățeni sunt îngrijorați cu privire la nanotehnologie, atunci aceștia ar trebui să aibă posibilitatea de a face o alegere diferită. Cu toate acestea, credem că etichetarea alimentelor obținute din animale hrănite cu furaje modificate genetic nu este deloc o opțiune realistă și fezabilă. Personal, sunt total împotriva OMG-urilor, însă nu îmi pot imagina modul în care am putea identifica, în mod eficient, animalele care au fost hrănite cu OMG-uri și cele care nu au fost hrănite astfel.

Zdzisław Zbigniew Podkański, în numele Grupului UEN – (PL) Dnă președintă, Regulamentul (CE) nr. 258/97 privind alimentele noi oferă o bună ocazie pentru a clarifica subiectul pe care îl abordăm de fapt. Promovăm într-adevăr produse alimentare sănătoase, sigure și protejăm sănătatea consumatorilor sau protejăm interesele anumitor grupuri și persoane de presiune, pentru care interesul suprem îl reprezintă banii, și nu cetățenii și sănătatea umană?

Dacă ne interesează cetățenii și sănătatea acestora, trebuie să ne asigurăm că consumatorii sunt informați în mod corect cu privire la proveniența și ingredientele produselor alimentare. Informațiile de pe etichete trebuie să includă, printre altele: ingredientele și cantitățile; dacă alimentul respectă mediul sau dacă este pe bază de produse modificate genetic; aditivi pe care îi conține, în caz că există, precum enzimele și aromele alimentare; țara de origine și dacă alimentul provine din animale clonate, lucru care, în opinia mea, ar trebui să fie complet interzis.

În fond, necesitatea punerii în aplicare a unor proceduri adecvate de eliberare a autorizațiilor de producție și de comercializare a produselor noi reprezintă un aspect care nu ar trebui să necesite dezbateri. Procedurile trebuie să protejeze consumatorii față de pericolul reprezentat de alimentele nesănătoase și față de riscul de a fi induși în eroare. Raportarea, dna Liotard, a fost de acord cu raportul Comisiei în ceea ce privește necesitatea adoptării unor proceduri de autorizare transparente a produselor alimentare noi, deși a prezentat numeroase amendamente, care dovedesc angajamentul său față de munca depusă la acest raport, care este, bineînțeles, demnă de laudă.

Hiltrud Breyer, în numele Grupului Verts/ALE – (DE) Dnă președintă, dnă Liotard, doamnelor și domnilor, avem nevoie de noi regulamente privind alimentele noi. În cazul nanotehnologiilor, în special, cerințele noastre privind produsele alimentare nu ar trebui să fie mai puțin stricte decât cele privind produsele cosmetice.

Avem nevoie de o definiție a nanomaterialelor și de o etichetare clară. Cu toate acestea, nanoalimentele nu trebuie aprobate decât în momentul instituirii unor metode specifice de analiză a riscului, întrucât în caz contrar, vom transforma consumatorii în cobai, lucru pe care sper că nimeni nu-l dorește.

În cazul tehnologiei genetice, trebuie să acoperim lacuna în materie de etichetare cât mai curând posibil. Alimentele obținute de la animale care au fost hrănite cu furaje modificate genetic trebuie etichetate. Avem trasabilitatea pe hârtie, prin urmare, acest lucru va fi posibil. Vom vedea mâine rezultatul votului exprimat de membrii din Germania, întrucât acolo există o lacună în materie de etichetare. Nu dorim să-i privăm pe consumatori de dreptul de a alege pentru ei înșiși. Aceștia ar trebui să beneficieze de libertatea de alegere și de oportunitatea de a decide singuri.

Trebuie să fim foarte clari cu privire la faptul că nu dorim autorizarea cărnii clonate în Europa, atât din motive legate de bunăstarea animalelor, cât și din motive de natură etică. Trebuie să precizăm foarte clar acest lucru în textul prezentului regulament.

Observația mea finală se referă la faptul că animalele nu ar trebui să fie supuse unei suferințe inutile. Din acest motiv, solicităm interzicerea repetării experimentelor pe animale. Vă mulțumesc.

Renate Sommer (PPE-DE) – (DE) Dnă președintă, m-aș bucura dacă mi-ați putea acorda jumătatea de minut suplimentară de care tocmai a beneficiat dna Breyer din partea Grupului Verzilor/Aliața Liberă Europeană.

Comisia a prezentat o propunere bună destinată să actualizeze regulamentul privind alimentele noi. Din nefericire, unele amendamente au fost depuse cu scopul de a adăuga propunerii alte obiective care nu sunt compatibile cu scopurile regulamentului sau care contravin chiar jurisprudenței existente. Obligația care le revine furnizorilor de alimente, respectiv de a monitoriza alimentele noi sub aspectul sănătății și al bunăstării animalelor, ar impune o sarcină prea ridicată asupra comercianților cu amănuntul.

Se face o nouă încercare de a submina legislația existentă privind OMG-urile, în acest caz prin solicitarea etichetării speciale a alimentelor noi care sunt obținute de la animale care au fost hrănite cu furaje modificate genetic. Am auzit deja destule în acest sens.

Niciun aspect care implică legislația privind OMG-urile nu ar trebui să fie inclus în regulamentul privind alimentele noi. Spun acest lucru, însă eu însumi am depus un amendament destinat să facă distincția între noile tipuri de plante și definiția alimentelor noi. Cu toate acestea, părților interesate din această Cameră nu trebuie să li se permită să facă abuz de regulamentul privind alimentele noi în scopul desfășurării unor activități electorale. Amendamentele 62 și 90, în privința cărora Grupul Verzilor a solicitat organizarea unui vot prin apel nominal, reprezintă, în mod evident, o încercare de acest fel. Pe cine intenționați să puneți la stălpul infamiei pentru acest lucru? Grupul din care fac parte a susținut mereu dreptul consumatorilor de a cunoaște conținutul alimentelor. De ce să nu existe o trimitere la nanosubstanțe pe lista ingredientelor? Deși amendamentul 62 face o încercare destul de stângace de a anticipa raportul meu privind etichetarea alimentelor, trebuie să precizez că, după părerea mea, etichetarea alimentelor noi este pe deplin compatibilă cu raportul meu.

Prin urmare, recomand grupului din care fac parte să voteze în favoarea amendamentelor. În raportul meu referitor la regulamentele privind etichetarea alimentelor, voi face trimitere la partea din regulamentul privind alimentele noi care privește etichetarea. Acest lucru va fi posibil deoarece prima lectură privind etichetarea alimentelor a fost amânată pentru viitoarea legislatură, contrar dorințelor Grupului Verzilor. Cu toate acestea, a devenit acum clar cât de favorabilă a fost pentru aceștia această amânare.

O observație scurtă privind clonarea. Aceasta reprezintă o cruzime față de animal și suntem total împotriva. Cu toate acestea, alimentele trebuie incluse în prezentul regulament, întrucât în caz contrar ...

(Președinta a întrerupt-o pe vorbitoare)

Csaba Sándor Tabajdi (PSE) – (HU) Este foarte încurajator pentru consumatorii europeni faptul că pot avea încredere deplină în produsele alimentare din farfuriile lor. Pe termen mediu și lung, acesta reprezintă unul dintre motivele principale pentru menținerea politicii agricole comune. Trebuie să oferim compensații producătorilor europeni pentru faptul că impunem norme mai stricte de protecție a siguranței alimentare și a mediului, în comparație cu concurenții noștri din afara Uniunii Europene.

Ar fi foarte bine dacă am reuși ca, la negocierile din cadrul OMC, să ne exprimăm doleanța justă cu privire la faptul că concurenții noștri globali ar trebui să respecte aceleași norme și standarde stricte privind siguranța alimentară, sănătatea animalelor și a plantelor și protecția mediului.

Regulamentul privind alimentele noi și amendamentele cuprinse în raport vizează, de asemenea, creșterea siguranței alimentare. În același timp, provocările generate de actuala criză alimentară mondială și creșterea constantă a populației sporesc importanța găsirii unor noi soluții, făcând din aceasta un lucru esențial. Pentru ca pământul să fie capabil să hrănească 9 miliarde de locuitori în 2050, oportunitățile oferite de progresele tehnologice și, în special, utilizarea biotehnologiilor, sunt indispensabile.

Pentru a evita orice neînțelegeri, acest raport nu abordează alimentele modificate genetic. Cu toate acestea, în conformitate cu obiectivele Comisiei, alimentele preparate cu ajutorul nanotehnologiilor intră sub incidența domeniului de aplicare a alimentelor noi. Unii dintre colegii mei deputați și-au exprimat unele îngrijorări,

lucru pe care îl înțeleg până la un punct, însă este important să recunoaștem că nanotehnologia reprezintă unul dintre elementele cheie ale viitorului.

Europa ar suferi un dezavantaj concurențial grav dacă ar fi exclusă de a participa la evoluțiile din acest domeniu. Cheia o reprezintă testarea științifică, globală care însoțește procedura de autorizare, garantată de propunerea de regulament. O importanță deosebită îi revine sistemului strict de reglementare a etichetării. Nu trebuie să permitem ca alimentele respective să îi poată induce în eroare pe consumatori.

Există, de asemenea, o dezbatere semnificativă cu privire la clonarea animalelor. Ar fi mai adecvat să se reglementeze clonarea în cadrul unui regulament separat. Având în vedere avizul Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară, nu ar trebui să-i considerăm pe urmașii animalelor clonate ca fiind clone, însă regulamentul ar trebui să facă trimitere, în egală măsură, la urmașii animalelor clonate. Trebuie să clarificăm foarte bine acest lucru consumatorilor.

Mojca Drčar Murko (ALDE) - Dnă președintă, anul trecut am votat cu o majoritate convingătoare în favoarea rezoluției care propunea interzicerea clonării animalelor în scopul producției de alimente, precum și a comercializării oricăror produse obținute din animale clonate și descendenții acestora.

Înainte de votarea asupra legislației privind alimentele noi, ar trebui să ne amintim motivele pentru care trebuie să fim prudenți și conștienți de riscurile prezentate pentru sănătatea și bunăstarea animală. Știm din experiența anterioară cu aspecte similare care abordează atât siguranța alimentară, cât și relațiile de natură etică dintre ființele umane, ca specie dominantă, și natură, că percepția publică depinde foarte mult de cunoștințele specifice privind chestiunea respectivă. Consumatorii sunt din ce în ce mai sensibili în ceea ce privește suferința și vătămrile cauzate animalelor de fermă și, prin urmare, au dreptul de a fi informați cu privire la posibilitatea ca clonarea să cauzeze durere și irosire a resurselor naturale. Cu toate acestea, dezvoltarea clonării animalelor ca metodă de producție a alimentelor continuă, fără ca publicul să fie conștient de acest lucru.

Problemele legate de clonare nu privesc doar bunăstarea animalelor, ci și încrederea consumatorilor în alimente, întrucât se crede că în Europa alimentele sunt produse la un standard foarte ridicat. Studiul Eurobarometru realizat în luna octombrie a anului trecut a arătat existența unor serioase preocupări din partea publicului cu privire la presupusa utilizare viitoare a produselor alimentare obținute din clone. Acest lucru este legat de comercializarea alimentelor importate, care ar putea fi în cele din urmă vândute în Europa fără a fi etichetate ca produse obținute din animale clonate. Prin urmare, sunt de acord cu abordarea raportoarei care îndeamnă Comisia să prezinte un act legislativ separat privind clonele.

Printre alte probleme care au fost acoperite de amendamentele depuse de către grupul meu politic, doresc să susțin, în special, schimbul de informații legate de experimentele pe animale, astfel încât să se evite necesitatea efectuării unor noi experimente care să implice animale.

În sfârșit, doresc să mulțumesc foarte mult raportoarei pentru documentul său laborios referitor la acest important act legislativ european care abordează siguranța alimentară, precum și protecția consumatorilor și sănătatea și bunăstarea animală.

Satu Hassi (Verts/ALE) - (FI) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, doresc să mulțumesc în mod deosebit dnei Liotard pentru activitatea sa minuțioasă și pentru excelentul raport. Sunt încântată, în special, pentru faptul că comisia a luat serios în considerare riscurile prezentate de nanomateriale și dorește să interzică utilizarea cărnii provenite de la animalele clonate. La urma urmelor, clonarea cauzează o suferință deosebită animalelor.

Consider, de asemenea, amendamentul 60 ca fiind important. Obiectivul este etichetarea obligatorie a produselor obținute din animale care au fost hrănite cu furaje modificate genetic, adică laptele, ouăle și carnea, și sper că aceasta va obține susținerea din partea Parlamentului în ansamblul său. Consumatorii europeni evită alimentele modificate genetic, iar alimentele modificate genetic provenite din plante, care trebuie să fie etichetate, nu se găsesc aproape deloc în magazine. În ceea ce privește hrana pentru animale, există o lacună gravă, care permite ca hrana modificată genetic să ajungă pe masa noastră. O mare parte a hranei pentru animale utilizate în Europa este importată din alte părți ale lumii, în principal din Brazilia și Argentina, țări în care proporția furajelor modificate genetic este uriașă.

A venit momentul să extindem principiul transparenței la hrana pentru animale, precum și ideea etichetării produselor obținute din animale modificate genetic. Prim-ministrul din țara mea a susținut această idee acum doi ani și sper că Finlanda o va sprijini, de asemenea, în cadrul Consiliului de miniștri.

Avril Doyle (PPE-DE) - Dnă președintă, salut revizuirea regulamentului privind alimentele noi, care trebuie să stimuleze inovația în sectorul industriei alimentare și a băuturilor. Acesta trebuie să protejeze funcționarea pieței interne și sănătatea publică, facilitând, în același timp, accesul alimentelor noi la piață.

Cu toate acestea, sunt oarecum îngrijorat, în general cu privire la ceea ce voi numi antipatia și neîncrederea științifică a acestui Parlament European – și, de fapt, a parlamentelor noastre naționale – care a devenit, în prezent, o sursă de îngrijorare într-o gamă largă de domenii. Nu suntem la înălțimea posibilităților noastre cu răspunsuri emoționale, isterice sau populiste la adresa ultimelor evoluții științifice care au fost revizuite inter pares și nici nu suntem la înălțimea mandatului nostru democratic. În momentul în care produsele modificate genetic, clonarea și nanotehnologia sunt menționate în acest Parlament, atunci abordarea este una foarte precaută, iar răspunsul este „nu”. apoi discutăm și amânăm autorizarea.

Îmi exprim îngrijorarea cu privire la EFSA, dnă comisar, și mă întreb dacă dispune de resursele necesare pentru a prelucra dosarele, în temeiul prezentului regulament, într-un mod oportun și, în același timp, detaliat. Dacă e să ne ghidăm după experiența noastră jenantă în ceea ce privește alimentele modificate genetic și eliberarea autorizațiilor pentru hrana pentru animale, precum și rata progresului în acest sens, atunci răspunsul este probabil „nu”. De ce răspundem ca și cum am fi niște analfabeți științifici cu privire la oricare nou aspect din acest domeniu? De ce ne îndoim într-o asemenea măsură de proiectele științifice care au fost revizuite inter pares? Nu are niciunul dintre noi sau prea puțini dintre noi, cei din acest Parlament, niciun fel de pregătire științifică? Aceeași întrebare se poate pune și în ceea ce privește parlamentele naționale. Legislația trebuie să se bazeze pe o cercetare științifică detaliată, serioasă, iar noi trebuie să acceptăm acest lucru. În caz contrar, credibilitatea noastră, în calitate de legiuitori, este pusă sub semnul întrebării.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE) - (PL) Dnă președintă, condus fiind de ceea ce este în beneficiul consumatorilor și ținând seama de gradul ridicat în care alimentele pe care le consumăm ne afectează sănătatea, sunt de acord cu punctul de vedere al raportoarei în sensul că trebuie să definim în mod clar obiectivul regulamentelor privind alimentele noi. Trebuie să depunem toate eforturile necesare pentru a asigura faptul că transparența și eficacitatea sistemului de eliberare a autorizațiilor pentru alimentele noi vor garanta siguranța consumatorilor și vor îmbunătăți funcționarea pieței interne.

După părerea mea, definiția actuală a alimentelor noi trebuie perfecționată, ținând seama de principiile și cerințele generale ale legislației privind alimentele. Cred că un produs alimentar ar trebui comercializat doar atunci când acesta nu îl induce în eroare pe consumator, este pe deplin sigur, iar valoarea nutrițională a produsului nu a fost subminată. Având în vedere că substanțele sau compușii lor nu au fost utilizate încă pentru consumul uman, ar trebui să se acorde o atenție deosebită în momentul luării oricărei decizii referitoare la reglementarea legală a acestora. Susțin toate activitățile care vor contribui la menținerea unui grad ridicat al siguranței alimentare, iar cei care vorbesc despre ...

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei – Dnă președintă, aș dori să dezvolt câteva subiecte foarte importante ridicate de onorabili deputați.

În ceea ce privește nanotehnologiile, am luat act de recente avize științifice și m-am convins cu ajutorul documentelor asociate cuprinse în raportul dnei Liotard. Uniunea Europeană va fi prima din lume care va avea o definiție legală a nanomaterialelor fabricate și o abordare consecventă și flexibilă a acestei tehnologii.

Pentru a clarifica poziția Comisiei cu privire la definiția nanotehnologiilor, aș dori să fac următoarea declarație în numele Comisiei.

Comisia subliniază faptul că lucrările spre o definiție comună a nanomaterialelor se află în curs de desfășurare. Prin urmare, Comisia confirmă faptul că, în cadrul viitoarei legislații comunitare, trebuie să se țină seama de progresul privind definiția comună, și subliniază faptul că procedura de comitologie inclusă în propunere permite, de asemenea, actualizarea definiției în cadrul acestei propuneri.

În ceea ce privește etichetarea obligatorie a tuturor alimentelor produse cu ajutorul nanotehnologiei, aș dori să subliniez faptul că Comisia sprijină, într-adevăr, informarea consumatorilor cu privire la prezența nanomaterialelor în alimente. Cu toate acestea, în temeiul regulamentului privind alimentele noi, se prevede obținerea autorizației de la caz la caz, aceasta stabilind, de asemenea, condițiile privind utilizarea acestor produse, inclusiv cerințele de etichetare. Etichetarea va fi astfel examinată de la caz la caz.

Permiteți-mi să-mi clarific poziția privind importantul aspect al clonării. Am afirmat deja că, după părerea mea, regulamentul privind alimentele noi nu reprezintă cel mai adecvat instrument pentru a gestiona toate aspectele legate de clonare. Acest regulament abordează doar siguranța alimentară și autorizația de

comercializare. Prin urmare, utilizarea clonelor în cadrul programelor de creștere a animalelor – spermă, embrioni și ovule – nu pot fi reglementate în cadrul regulamentului privind alimentele noi, și nici aspectele legate de sănătatea și bunăstarea animală nu pot fi abordate aici.

La 13 ianuarie, Colegiul comisarilor a organizat o dezbatere orientativă cu privire la clonarea animalelor de fermă în scopul producției de alimente. Comisia a convenit că rămân o serie de întrebări la care nu s-a oferit răspuns. În acest sens, Comisia lucrează în strânsă colaborare cu EFSA și se asigură că cercetarea științifică aferentă este efectuată. În același timp, am inițiat discuții cu principalii noștri parteneri comerciali: Statele Unite ale Americii, Canada, Japonia, Australia și Noua Zeelandă.

Da, avem nevoie de mai multe informații și date cu privire la tehnicile de clonare și la modul în care urmașii animalelor clonate ar trebui abordați din perspectiva reglementării.

După cum unii dintre dumneavoastră au menționat deja, în luna iulie a anului trecut, Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară și-a prezentat avizul privind aspectele științifice ale clonării pentru obținerea de alimente în Europa. Concluzia generală a avizului este că evaluarea riscului este insuficientă datorită datelor limitate disponibile. În ceea ce privește sănătatea și bunăstarea animalelor, avizul precizează foarte clar faptul că o proporție semnificativă a clonelor s-a dovedit a fi afectată în mod negativ, adesea foarte grav, cu consecințe fatale atât pentru animalele clonate, cât și pentru animalul de substituție.

Avizul Grupului european pentru etică subliniază, de asemenea, o serie de întrebări științifice la care trebuie să se ofere un răspuns, precum și cercetarea care trebuie efectuată cu privire la siguranța alimentară, sănătatea și bunăstarea animală, trasabilitate și etichetare.

În concluzie, doresc să afirm faptul că, în ceea ce privește clonarea, există cu siguranță un aspect care trebuie abordat, însă regulamentul privind alimentele noi nu reprezintă locul adecvat pentru a reglementa toate problemele legate de acest subiect sensibil.

Cu toate acestea, aș dori să-mi iau angajamentul, în numele Comisiei, de a elabora, cât mai curând posibil, un raport cuprinzător referitor la toate aspectele legate de tehnicile de clonare în scopul producției de produse alimentare, inclusiv sănătatea și bunăstarea animală cu privire la clone și la descendenții acestora, însoțit, după caz, de propuneri legislative. Permiteți-mi să subliniez faptul că, după părerea mea, se poate găsi o soluție cu privire la acest aspect și, în acest sens, doresc să mulțumesc Parlamentului pentru înțelegerea și cooperarea sa.

Raportul Liotard (A6-0512/2008)

Comisia poate accepta amendamentele 7, 12, 34, 35, 41, 42, 44, 45, 53 și 63.

Amendamentele 3, 8, 15, 20, 58, 64, 65, 76, 87, 88 și 89 pot fi acceptate, în principiu.

Amendamentele 1, 6, 10, 25, 30, 31, 36, 40, 66, 67, 69, 77, 82, 84, 85 și 93 sunt acceptabile, sub rezerva reformulării.

Comisia nu poate accepta amendamentele 2, 4, 5, 9, 11, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 37, 38, 39, 43, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 54, 55, 56, 57, 59, 60, 61, 62, 68, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 78, 79, 80, 81, 83, 86, 90, 91 și 92.

Kartika Tamara Liotard, raportoare – (NL) Dnă președintă, aș dori să adresez sincere mulțumiri colegilor mei deputați pentru contribuția lor la dezbateri și pentru sprijinul pe care l-am primit în favoarea unor puncte diferite din raportul meu. Au existat și câteva observații critice, bineînțeles. Sunt încântată și pentru acestea, întrucât existența lor nu poate fi decât benefică dezbaterii.

Obiectivul nostru este de a garanta consumatorilor faptul că alimentele produse pe baza noilor tehnologii sau alimentele noi introduse pe piață sunt sigure. Prin contribuțiile și propunerile noastre, vom reuși să atingem acest obiectiv. Acest lucru va asigura, de asemenea, certitudinea de care producătorii care doresc să vină cu inovații au nevoie, în sensul că aceștia vor ști de acum înainte ceea ce este permis și ceea ce nu este permis. Raportul se referă, de asemenea, la protecția datelor legate de producătorii respectivi, lucru care promovează, la rândul său, inovația în domeniul siguranței alimentare.

În plus, aș dori să adresez sincere mulțumiri dnei comisar pentru ceea ce a afirmat cu privire la nanotehnologie. În acest domeniu, este adevărat că vor avea loc multe schimbări, iar dacă stabilim o definiție acum, la început, revizuirea acesteia trebuie să fie posibilă pe măsură ce știința evoluează.

Aș dori, de asemenea, să îi mulțumesc dnei comisar pentru ceea ce a afirmat cu privire la clonarea animalelor. Cu toate acestea, doresc să subliniez faptul că Parlamentul a adoptat deja o rezoluție în care clarificăm faptul că nu dorim introducerea pe piață a cărnii provenite de la animale clonate, sub formă de produs alimentar. Acest aspect revine, de asemenea, în cuprinsul prezentului raport și insist asupra excluderii clonării animalelor din regulamentul privind alimentele noi. Raportul solicită realizarea acestui lucru și, după cum tocmai ați auzit, Parlamentul susține cu tărie această idee.

În final, aș dori să profit de această ocazie pentru a adresa sincere mulțumiri personalului meu, Thomas, Vivian și Jan-Jaap, care au lucrat din greu alături de noi la întocmirea acestui raport.

Președinta – Dezbateră este închisă.

Votul va avea loc miercuri.

17. Substanțe care diminuează stratul de ozon (Reformare) (dezbateri)

Președinta – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul elaborat de dl Blokland, în numele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind substanțele care diminuează stratul de ozon (reformare) (COM(2008)0505 – C60297/2008 – 2008/0165(COD)).

Johannes Blokland, raportor – (NL) Dnă președintă, dispariția găurii din stratul de ozon este importantă pentru mediu și pentru sănătatea publică a populației din lumea întreagă. Atmosfera noastră este astfel formată încât există două straturi diferite care ne protejează. CO₂ din stratul troposferic menține căldura, astfel încât să nu ne fie prea frig. Ozonul din stratul stratosferic ne protejează de radiațiile ultraviolete nocive ale soarelui. Regulamentul privind substanțele care diminuează stratul de ozon are drept obiectiv principal protejarea stratului stratosferic de ozon, dar și prevenirea schimbărilor climatice. Astfel, substanțele respective care sunt interzise au drept efect atât diminuarea stratului de ozon, cât și creșterea încălzirii globale. Substanțele predominante care diminuează stratul de ozon se găsesc în agenții de propulsare a aerosolilor, agenții de răcire, materialele izolante și anumiți agenți de curățare și solvenți specifici. Clorofluorocarburi și halonii care produc cel mai puternic efect de diminuare a stratului de ozon au fost eliminați complet, în afara unui număr limitat de excepții. Este interzisă deja producția de hidroclorofluorocarburi, iar utilizarea acestora va fi interzisă începând cu 2020. Preambulul noului regulament prevede că producția și utilizarea substanțelor care diminuează stratul de ozon trebuie să înceteze sau să fie redusă la minim cât mai mult posibil. Aceasta reprezintă o importantă bază politică.

Șaizeci și patru de amendamente au fost adoptate în cadrul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară. Au existat ulterior două dialoguri tripartite, care au avut drept rezultat ajungerea la un acord între Consiliu și Parlament. Acest lucru a însemnat înlocuirea celor 64 de amendamente printr-un text unic, consolidat. Aș dori să menționez pe scurt nouă rezultate importante ale acordului.

În primul rând, temeiul juridic al regulamentului a devenit mediul. Acest lucru oferă statelor membre posibilitatea de a adopta măsuri mai cuprinzătoare de protecție a mediului. În al doilea rând, folosirea pesticidului bromură de metil va fi interzisă începând cu 18 martie 2010. Acest lucru se aplică, de asemenea, gazării containerelor în scopul controlului verminelor. Singura excepție rămasă se va aplica în caz de urgență, precum situația apariției unei epidemii la scară largă. Al treilea punct este faptul că, în cadrul programului de eliminare a hidroclorofluorocarburilor, procentul față de 1997 a fost redus la 7% pentru ultimii ani. În al patrulea rând, hidroclorofluorocarburi pot fi folosite doar în cadrul întreprinderilor desemnate de către guvern. În al cincilea rând, au fost adăugate unele substanțe noi la lista substanțelor care sunt desemnate în scopul aplicării unor măsuri restrictive. Comisia Europeană și-a asumat angajamentul de a investiga în continuare aceste substanțe. Punctul al șaselea se referă la faptul că, în ceea ce privește excepțiile necesare, cum ar fi folosirea substanțelor ca reactivi și în scopuri de laborator, etichetarea este prevăzută ca o cerință obligatorie. S-a convenit, de asemenea, în această privință, că nu trebuie să se înregistreze niciun fel de creștere a folosirii în laborator. Punctul al șaptelea se referă la faptul că re folosirea și reciclarea substanțelor care diminuează stratul de ozon pentru aparatele existente poate avea loc doar în cadrul unei întreprinderi. În plus, trebuie ținut un registru care să cuprindă cantitățile existente în vederea combaterii fraudei și a comerțului ilegal. Al optulea punct privește faptul că trebuie să se ia în considerare punerea în aplicare prin intermediul efectuării de controale. În acest mod, statele membre sunt obligate să coopereze pentru a combate comerțul ilegal. Punctul final se referă la faptul că, în vederea prevenirii scurgerilor de substanțe care diminuează stratul de ozon, sistemul de monitorizare și de punere în aplicare trebuie consolidat.

Cu toate acestea, există încă mult de făcut în vederea soluționării problemei legate de stocarea substanțelor care diminuează stratul de ozon. Comisia are de jucat un rol important în acest sens. Aș dori să îi solicit din nou acesteia să elaboreze directiva privind deșeurile provenind din activități de construcție și demolări, cu respectarea liniilor convenite în urmă cu șase ani în cadrul celui de-al șaselea program comunitar de acțiune pentru mediu.

În concluzie, am obținut un rezultat satisfăcător. Stratul de ozon va avea o șansă mai mare de a se reface, astfel încât să se reducă efectele nocive, precum cancerul de piele și daunele provocate plantelor și animalelor.

Stavros Dimas, membru al Comisiei – (EL) Dnă președintă, aș dori, în primul rând, să îi mulțumesc și să îl felicit pe raportor, dl Blokland, precum și pe toți raportorii alternativi pentru activitatea excepțională legată de această propunere în vederea reformării regulamentului privind protecția stratului de ozon.

Sunt încântat, în special, de faptul că s-a ajuns la un acord la prima lectură, datorită în mare măsură contribuției pozitive și constructive a Parlamentului.

Politica privind protecția stratului de ozon din stratosferă a fost recunoscută ca fiind un foarte mare succes, iar Uniunea Europeană a jucat un rol decisiv în acest sens. Datorită măsurilor inovatoare adoptate în cadrul Uniunii Europene, am reușit să obținem retragerea a 99% dintre substanțele care diminuează stratul de ozon.

Pe lângă protecția stratului de ozon, limitarea acestor substanțe are repercusiuni extrem de pozitive asupra climatului. Acest lucru se datorează faptului că aceste substanțe au un potențial de încălzire globală de 14 000 de ori mai mare decât cel al CO₂. În lipsa Protocolului de la Montreal și a chiar mai ambițiosului regulament comunitar, emisiile de gaze cu efect de seră la nivel global ar fi, probabil, cu 50% mai ridicate decât nivelul la care acestea se află în prezent.

Datorită acestor eforturi internaționale, oamenii de știință estimează, în prezent, că stratul de ozon va putea fi refăcut complet între 2050 și 2075. Cu toate acestea, pentru ca acest lucru să fie posibil, trebuie depășite o serie de probleme care persistă. Propunerea Comisiei are drept obiectiv, atât simplificarea regulamentului comunitar și reducerea piedicilor birocratice, cât și armonizarea legislației cu noile evoluții științifice și viitoarele provocări, cu scopul de a garanta refacerea stratului de ozon.

Acordul de compromis obținut menține structura propunerii Comisiei, incluzând, în același timp, măsuri specifice necesare în vederea abordării chestiunilor nerezolvate sub aspectul eliminării complete sau a limitării folosirii substanțelor care diminuează stratul de ozon.

Și mai important, acesta cuprinde dispoziții mai stricte privind substanțele care sunt „stocate” în produse, precum echipamente de răcire sau spumă plastică de izolare. Compromisul consolidează măsurile comerciale împotriva folosirii ilegale și a comerțului ilegal cu substanțe care diminuează stratul de ozon în Uniunea Europeană și va contribui la combaterea dumping-ului de mediu în țările în curs de dezvoltare. În sfârșit, acesta interzice orice folosire a bromurii de metil, cu excepția anumitor situații specifice pentru a face față unor cazuri de urgență. Acest lucru va plasa legislația comunitară privind bromura de metil în avangardă la nivel global.

Beneficiile, atât sub aspectul refacerii stratului de ozon, cât și al reducerii gazelor cu efect de seră, vor fi considerabile. Comisia Europeană se află în poziția de a accepta în totalitate pachetul de amendamente de compromis.

Aș dori să mulțumesc din nou Parlamentului European pentru contribuția sa semnificativă la păstrarea intactă a obiectivului ecologic al propunerii și pentru acordul la care s-a ajuns la prima lectură.

Eija-Riitta Korhola, în numele Grupului PPE-DE – (FI) Dnă președintă, regulamentul din fața noastră reprezintă o continuare naturală și o parte importantă a Protocolului de la Montreal, care le obligă pe cele 191 de state semnatare să renunțe în mod activ la folosirea substanțelor care diminuează stratul de ozon.

Protocolul de la Montreal este considerat drept unul dintre cele mai de succes acorduri internaționale privind mediul. Rezultatele vorbesc de la sine. S-a înregistrat o reducere cu 95% a consumului de substanțe care diminuează stratul de ozon (ODS), comparativ cu liniile de bază stabilite. În plus, emisiile de gaze cu efect de seră vor fi fost evitate pentru o perioadă de 20 de ani, ceea ce este echivalent cu peste 100 de miliarde de tone de CO₂. Acesta este motivul pentru care regulamentul pe care îl examinăm acum nu va promova doar refacerea stratului de ozon: acesta reprezintă, de asemenea, o componentă importantă a luptei împotriva schimbărilor climatice.

Regulamentul anterior, elaborat în urmă cu nouă ani, era mult învechit, fiind necesară actualizarea acestuia. Simplificarea structurii regulamentului actual, eliminarea dispozițiilor caduce și extinderea obligației de a prezenta rapoarte care să acopere noile substanțe sunt reforme care erau extrem de necesare. Aș dori să îl felicit călduros pe colegul meu, dl Blokland, pentru activitatea sa, în calitate de raportor din partea Parlamentului. Cu toate că este provocator din punct de vedere democratic, compromisul la care s-a ajuns la prima lectură reprezintă o soluție rațională pentru o astfel de actualizare, precum cea prezentă, iar ajungerea la acest compromis a constituit în sine o realizare din punct de vedere ecologic.

Regulamentul de acum acceptabil va armoniza într-un mod mai adecvat actualele regulamente comunitare cu prevederile inițiale ale Protocolului de la Montreal. De exemplu, devansarea termenului limită pentru încetarea producției de hidroclorofluorocarburi cu cinci ani, până în 2020, este rațională și întemeiată, la fel cum este și reducerea numărului de derogări de la interzicerea comerțului de export. Întrucât obiectivele prezentului regulament nu pot fi îndeplinite în mod satisfăcător în cadrul Comunității doar prin luarea de măsuri de către statele membre, trebuie să abordăm problema la nivel mondial, în contextul economiei globale. În cazul în care ar exista prea multe derogări de la interzicerea exporturilor, ar fi prea dificil să se dovedească faptul că acestea sunt întemeiate.

Protocolul de la Montreal a fost completat, la rândul său, de nu mai puțin de patru ori. Tratatul vechi de 20 de ani a fost astfel modificat la Londra, Copenhaga, Montreal și Beijing. Acesta nu este doar o poveste de succes: este, de asemenea, o poveste a necesității de a rectifica tendințele greșite pe măsura creșterii gradului de înțelegere. Este vorba despre aceeași înțelepciune de care avem nevoie noi acum în cazul Protocolului de la Kyoto.

Protocolul original de la Montreal s-a axat pe protecția stratului de ozon, în special prin limitarea clorofluorocarburilor, acest obiectiv fiind fixat rapid la aproape zero. Astfel, clorofluorocarburile au început să fie înlocuite, de exemplu, cu hidroclorofluorocarburi, care sunt mult mai puțin nocive pentru stratul de ozon. Cu toate acestea, după cum este cazul de multe ori cu soluțiile la problemele legate de mediu, a apărut un alt aspect al problemei. Hidroclorofluorocarburile, sau gazele fluorurate, s-au dovedit a fi deosebit de nocive datorită potențialului de încălzire globală (GWP) uriaș al acestora. Unele dintre acestea au o intensitate de peste o mie de ori mai mare, ca factori de încălzire globală, comparativ cu dioxidul de carbon. Prin urmare, a devenit necesar să se modifice punctele slabe ale tratatului.

Trebuie să putem învăța lecția, într-un mod similar, și în cazul Tratatului de la Kyoto. Trebuie admis faptul că acesta nu este deloc eficient în forma sa actuală. Acesta nu va contribui la reducerea emisiilor globale și nici măcar nu va reduce gradul de intensitate al carbonului. Poate că problema constă în faptul că persoanele responsabile cu elaborarea Tratatului de la Kyoto au considerat că problema dioxidului de carbon ar putea fi rezolvată la fel ca cea a freonului.

Schimbările climatice reprezintă o problemă ecologică de o anvergură total diferită față de problemele anterioare. În timp ce diminuarea stratului de ozon era legată de probleme generate de produsele secundare rezultate din producția industrială sau de energie, cauza schimbărilor climatice rezidă într-un fapt care susține întreaga economie globală și producție globală. Lumea încă funcționează pe baza carbonului. Din acest motiv, schimbările climatice trebuie văzute, mai presus de toate, ca o problemă a ingineriei industriale. Punctul central al deciziilor trebuie reorientat de la limitarea emisiilor către o reorganizare globală a sistemelor de producție a energiei și a materialelor. Haideți să învățăm ceva din experiența de la Montreal.

Leopold Józef Rutowicz, în numele Grupului UEN – (PL) Dnă președintă, raportul dlui Blokland referitor la regulamentul Parlamentului European și al Consiliului privind substanțele care diminuează stratul de ozon reprezintă un document important în vederea luării de măsuri viitoare pentru a proteja stratul de ozon. Aș dori să subliniez faptul că unul dintre succesele obținute de Parlamentul European și de Consiliu a fost încetarea producției și comerțului cu gaze care conțin clorofluorocarburi, haloni, bromuri și metili și care diminuează stratul de ozon și influențează efectul de seră.

Un exemplu bun de inițiativă viitoare ar fi desfășurarea unei activități în țara situată sub gaura din stratul de ozon, respectiv Noua Zeelandă. Acolo, alături de activitățile întreprinse în Uniunea Europeană, a început o activitate care vizează reducerea emisiilor de metan, un metru cub din această substanță având un efect de seră de ordinul a 30 de metri cubi de CO₂, diminuând, la rândul său, stratul de ozon. Metanul este un gaz produs în urma proceselor de descompunere a animalelor, eliberat în minele subterane, precum și în urma unor procese chimice diverse. Datorită cantității de metan eliberate în atmosferă, acesta ar trebui inclus, de asemenea, în cadrul activităților viitoare.

UEN susține prezentul regulament. Doresc să mulțumesc dlui Blokland pentru raportul său relevant și laborios.

Satu Hassi, în numele Grupului Verts/ALE – (FI) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, felicitările mele sunt îndreptate către dl Blokland pentru acest rezultat excelent. Parlamentul a reușit să devanseze termenul limită pentru eliminarea folosirii bromurii de metil cu patru ani și, în plus, programul pentru eliminarea hidroclorofluorocarburelor a fost făcut mai riguros.

Este important ca UE să fie în continuare un pionier în eliminarea folosirii substanțelor care diminuează stratul de ozon, în ciuda faptului că acest subiect nu mai apare pe prima pagină a ziarelor. Multe dintre aceste substanțe sunt gaze cu un puternic efect de seră, și totuși au fost excluse din Tratatul de la Kyoto. Acest lucru s-a datorat faptului că s-a considerat că aceste gaze vor fi reglementate în temeiul Protocolului de la Montreal. Este important să ne amintim, de asemenea, că trebuie să abordăm acest subiect și să continuăm pe viitor eliminarea gazelor cu un puternic efect de seră. Este, de asemenea, important să oferim celorlalte țări un exemplu în această privință, inclusiv țărilor în curs de dezvoltare.

În cazul substanțelor a căror folosire a fost interzisă în UE, grupul din care fac parte ar fi dorit limitarea exportului acestora într-un mod mai clar decât cel convenit. Sper că acest principiu va fi încorporat în legislație în cursul etapelor viitoare.

Avril Doyle (PPE-DE) - Dnă președintă, referitor la un punct de ordine înainte de a începe, întrucât se pare că nu există nimeni care să fi solicitat să intervină în conformitate cu procedura „catch the eye” – mă puteți corecta, dar m-am uitat în jur și am apreciat situația – aș putea adăuga, vă rog, un minut alocat în conformitate cu procedura „catch the eye” la contribuția mea de un minut?

Președinta – Nicio problemă, dnă Doyle, vă rog să procedați astfel.

Avril Doyle (PPE-DE) - Dnă președintă, măsuri suplimentare de protecție a stratului de ozon au fost adoptate de către părțile implicate în Protocolul de la Montreal, în cadrul reuniunii Conferinței părților (COP) din luna septembrie 2007. Aceste măsuri vor fi încorporate în acest regulament reformat, cu scopul de a accelera eliminarea progresivă a substanțelor care diminuează stratul de ozon (ODS) și pentru a limita în continuare utilizarea acestora în cadrul unor derogări. Acest regulament reformat privește, în principal, interdicțiile și limitările asupra producției, importului, exportului, introducerii pe piață, folosirii, recuperării, reciclării, regenerării și distrugerii acestor substanțe care diminuează stratul de ozon.

Protocolul de la Montreal a constituit una dintre cele mai de succes inițiative internaționale privind mediul de până acum, având drept rezultat inversarea, în mare măsură, a gradului de diminuare a stratului de ozon înregistrat în 1980. Datorită eliminării progresive a utilizării acestor gaze care diminuează stratul de ozon – clorofluorocarburi, hidroclorofluorocarburi, haloni, bromură de metil, cu câteva excepții limitate în timp pentru anumite „utilizări critice”, de exemplu halonii în echipamentele de protecție contra incendiilor din aeronave – s-a înregistrat o reducere de 95% a consumului de ODS, comparativ cu anii '80.----

Aceste substanțe, trebuie să ne aducem aminte, prezintă, de asemenea, un potențial de încălzire globală. Stratul de ozon este unul dintre cele două straturi ale atmosferei care protejează viața pe pământ. Stratul de ozon asigură, în special, protecție împotriva radiațiilor ultraviolete nocive ale soarelui, care cauzează numeroase boli și probleme, inclusiv cancerul de piele și cataracta.

Președinta – Dnă Doyle, v-ați respectat promisiunea. Vă mulțumesc.

Stavros Dimas, membru al Comisiei – (EL) Dnă președintă, îmi pare rău că nu există o mai mare audiență astăzi în Parlament, deoarece dezbatem un lucru care reprezintă, în realitate, un protocol ce a avut un foarte mare succes și a înregistrat rezultate foarte pozitive, atât din punct de vedere ecologic, cât și al sănătății, precum și un progres în ceea ce privește refacerea stratului de ozon, care a revenit acum la nivelurile înregistrate înainte de anii '80.

Aș dori să mulțumesc tuturor celor care au participat la dezbaterile din această seară pentru observațiile lor foarte constructive și să subliniez faptul că Comisia se angajează să își exercite atribuțiile ce i-au fost conferite și să examineze aplicabilitatea condițiilor preliminare în vederea includerii a trei substanțe suplimentare până la jumătatea lui 2010. O declarație în acest sens va fi prezentată Secretariatului Parlamentului European pentru a fi inclusă în procesul-verbal al dezbaterii de astăzi.

Aș dori să subliniez faptul că, după părerea mea, vom ajunge la un acord cu privire la combaterea schimbărilor climatice la Copenhaga, la sfârșitul anului curent, care să fie cel puțin la fel de ambițios și de încunat de

succes ca Protocolul de la Montreal. Am încredere că acesta va fi chiar mai eficient și trebuie să depunem cu toții eforturi în această direcție.

În încheiere, doresc să precizez că Comisia este mulțumită, în mod deosebit, de rezultatul negocierilor și se află în poziția de a accepta toate amendamentele de compromis propuse.

Raportul Blokland (A6-0045/2009)

Comisia își confirmă intenția de a lua în considerare, până la 30 iunie 2010, includerea unor substanțe suplimentare în partea B a anexei II la regulamentul, evaluând, în special, dacă condițiile pentru includerea acestora prevăzute la articolul 24 alineatul (3) sunt îndeplinite. Această examinare accelerată se va concentra asupra următoarelor substanțe:

- hexaclorbutadienă,
- 2-bromopropan (bromură de izopropil),
- iodometan (iodură de metil).

Johannes Blokland, raportor – (NL) Dnă președintă, aș dori să adresez sincere mulțumiri și comisarului Dimas pentru angajamentul său de a accepta ideea prezentată de dna Hassi, și anume investigarea altor substanțe pentru a se constata efectele acestora. În ceea ce mă privește, aș dori să atrag atenția comisarului cu privire la bromura de metil. Știm încă foarte puțin despre această substanță și, de altfel, despre producția acesteia. Din fericire, s-a decis acum să se solicite furnizorilor să prezinte, în timpul consultărilor, un raport cu privire la modul în care această substanță este produsă. În acest mod, vom obține informații precise cu privire la această substanță.

Aș dori, de asemenea, să adresez sincere mulțumiri colegilor mei deputați, în special raportorilor alternativi și celor care au intervenit în această seară, pentru sprijinul pe care l-am primit. Cooperarea noastră reciprocă a fost excelentă, atât în cadrul comisiei, cât și în timpul negocierilor. Doresc să mulțumesc, de asemenea, președinției cehe pentru acordurile solide la care am reușit să ajungem, atât înaintea negocierilor, cât și în timpul acestora. În orice caz, rezultatul a fost satisfăcător. Apreciez foarte mult, de asemenea, sprijinul primit din partea personalului Comisiei și al Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, precum și sprijinul primit din partea personalului meu. Am reușit, într-adevăr, să lucrăm ca o echipă, ceea ce ne-a permis, de asemenea, să finalizăm această modificare cuprinzătoare a legislației în termen de șase luni.

În concluzie, aș dori să mai fac o observație. Nu sunt foarte încântat de sistemul de reformare. Nu se poate ști cu ușurință pe ce bază se pot depune sau nu amendamente. Din fericire, au existat avocați care mi-au oferit consultanță informându-mă că temeiul juridic în cadrul reformării a fost modificat, astfel încât am putut să facem modificări pe baza respectivă; în caz contrar acest lucru ar fi scăpat examenului nostru amănunțit. Din fericire, Consiliul a fost de aceeași părere și, în ultimul moment, am reușit să rectificăm acest lucru în cadrul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară. Reformarea rămâne un aspect dificil pentru activitatea acestui Parlament.

Președinta – Dezbateră este închisă.

Votul va avea loc miercuri.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Rovana Plumb (PSE), în scris – (RO) Prezenta propunere urmărește structura Regulamentului (CE) nr. 2037/2000, dar adaugă un capitol nou privind derogările de la interdicțiile de producere, introducerea pe piață și utilizare, inițial dispersate în mai multe dispoziții referitoare la etapele de eliminare a substanțelor și a produselor reglementate.

Provocări-cheie:

- reducerea emisiilor în atmosferă de substanțe care diminuează stratul de ozon (ODS)/de gaze cu efect de seră aflate în stocuri este necesară deoarece conform estimărilor, până în 2015, totalul acestor stocuri va reprezenta 2 milioane de tone cu potențial de diminuare a stratului de ozon sau 13,4 miliarde de tone de CO₂eq.
- utilizări aprobate ale DOS-urilor acolo unde nu există încă alternative viabile din punct de vedere tehnico-economic (de exemplu, bromura de metil în cazurile de carantină și pre-expediție)

- noi substanțe care diminuează stratul de ozon – noi dovezi științifice arată că anumite substanțe chimice care nu sunt în prezent reglementate de protocol au potențial de diminuare a stratului de ozon mult mai ridicat, iar comercializarea acestora se dezvoltă rapid.

Modificarea face textul mai clar, simplifică cadrul de reglementare, concomitent cu reducerea sarcinilor administrative, facilitând aplicarea legislației pentru asigurarea regenerării stratului de ozon până în anul 2050 și evitarea efectelor negative asupra sănătății umane și a ecosistemelor.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), în scris –(RO) Din punctul meu de vedere, atât sănătatea generației actuale cât și a generațiilor viitoare, trebuie să ne preocupe pe toți. Sănătatea este întreținută de un mediu curat, precum și de atmosfera care ne înconjoară. Toate studiile științifice pun în evidență faptul că stratul de ozon este extrem de important, nu doar pentru sănătatea populației, ci și pentru întreținerea vieții pe pământ.

Din păcate, există o serie de substanțe care emise în atmosferă distrug stratul de ozon contribuind la creșterea efectului de seră. Cu toate că se observă o refacere a stratului de ozon ca urmare a măsurilor luate, se consideră că nivelul de ozon din atmosferă de dinaintea anului 1980 se va atinge doar după jumătatea secolului XXI.

Prin urmare, sunt absolut de acord cu luarea unor măsuri suplimentare de limitare sau chiar de interzicere a substanțelor care distrug stratul de ozon. Consider că acționând în acest mod ne facem datoria nu doar față de generația actuală, ci și față de generațiile viitoare.

18. Ordinea de zi a următoarei ședințe: a se vedea procesul-verbal

19. Ridicarea ședinței

(Ședința a fost închisă la ora 23.00)